ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου 53, Τηλ. 3-01 καὶ 21. Ἐν Πειραιεῖ: Ἐφημ. «Σφαῖρα» τηλ. 36. Ἐν Θεσ)νίκῃ: ὁδ. Πλάτωνος (διαστ. Ἐγνατίας). Ἐν Πάτραις: Κορίνθου 98Α τηλ. 1-98. Τυπογραφεῖα: Στοὰ Πεσμαζόγλου.
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΙΑΝ,

ΟΚΤΑΣΕΛΙΔΟΣ

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ ΣΤ' ΑΡ' 1787

ΚΥΡΙΑΚΗ
7
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1930
Ἀνατ. ἡλ. 7.29'. Δύσις ἡλ. 5.3'.
ΑΜΒΡΟΣΙΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 20.4, ἐλαχ. 11.4. Ὑγρ. μετρία. Ἄνεμοι: μέτριοι. Θάλασσα: Κρητικὸν ὀλίγον τεταραγμένη.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 767.4

ΔΥΟ ΒΑΛΚΑΝΙΚΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Δύο γεγονότα κεφαλαιώδους σημασίας διὰ τὴν ἐξέλιξιν τῶν βαλκανικῶν πραγμάτων σημειοῦνται κατ' αὐτάς. Τὸ πρῶτον ἀφορᾷ εἰς τὴν ὡρίμανσιν τῆς ἀντιλήψεως ὅτι αἱ Ἑλληνοβουλγαρικαὶ σχέσεις πρέπει νὰ σταθεροποιηθοῦν εἰς ἐπίπεδον φιλικότητος διὰ τῆς ἐκκαθαρίσεως ὅλων τῶν ἀπομενουσῶν ἐκκρεμοτήτων καὶ τῆς διευθετήσεως ὅλων τῶν ὑπολειπομένων διαφορῶν. Τὸ δεύτερον εἶνε ἡ ἐντὸς τῆς ἀρξαμένης ἑβδομάδος ἐπίσκεψις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Νοτιοσλαυΐας εἰς τὴν Ἑλληνικὴν πρωτεύουσαν.

Τὸ ταξείδιον τοῦτο τοῦ κ. Μαρίγκοβιτς ἀποτελεῖ τυπικῶς μίαν ἐπίσκεψιν ἀνταποδόσεως τῆς εἰς Βελιγράδιον μεταβάσεως τῶν Ἑλλήνων ἐπισήμων διὰ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Ἑλληνοσερβικοῦ συμφώνου φιλίας καὶ τῶν συναφῶν πρὸς αὐτὸ συμφωνιῶν. Ἀλλὰ δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ προστεθῇ ὅτι, ὑπὸ τὰς ὑφισταμένας μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν συνθήκας τὸ ταξείδιον τοῦ Νοτιοσλαύου ὑπουργοῦ ἐνέχει μίαν θετικωτάτην καὶ σαφῆ σημασίαν: τὴν ἀμοιβαίαν ἔφεσιν τῆς περαιτέρω συσφίγξεως τῶν δεσμῶν, οἱ ὁποῖοι ἑνοῦν τὰς δύο χώρας.

Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ἐν Βελιγραδίῳ ὑπογραφῆς τῶν συμφωνιῶν, αἱ σχέσεις τῶν ἔσχον μίαν προοδευτικὴν ἀνάπτυξιν, τόσον μᾶλλον ἀξιοσημείωτον, ὅσον δι' αὐτὴν εἰργάσθησαν ὄχι αἱ κυβερνήσεις τῶν δύο χωρῶν, ἀλλ' οἱ λαοί των. Οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ Νοτιοσλαῦοι ἔμποροι, βιομήχανοι, διανοούμενοι, ἀντήλλαξαν ἐπισκέψεις, ἐγνώρισαν ἀλλήλους ἐκ τοῦ σύνεγγυς, ἐγνώρισαν οἱ μὲν ἐπιτοπίως τὴν ἀναδημιουργικὴν δρᾶσιν τῶν δέ, συνέδεσαν γνωριμίας καὶ φιλίας προσωπικάς, ἐδιδάχθησαν νὰ ἐκτιμῶνται ἀμοιβαίως, ἔθεσαν τὰς βάσεις μιᾶς ἐπωφελοῦς ἀμοιβαίας συνεργασίας καὶ ἐμπορικῆς συναλλαγῆς. Ἡ ἐπαφὴ αὐτὴ θὰ συνεχισθῇ, στενωτέρα ὁλοέν. Καὶ αὐτὴ εἶνε ἐκείνη, ἡ ὁποία θὰ χρησιμεύσῃ ὡς τὸ ἐκ γρανίτου ἀκατάλυτον βάθρον διὰ τὴν συνεργασίαν τῶν δύο κρατῶν. Ὑπάρχουν πολλαὶ δυνατότητες τοιαύτης συνεργασίας — ἐμπορικῆς, οἰκονομικῆς, παραγωγικῆς. Καὶ ὑφίσταται, ὑπὲρ ταύτας ἡ κοινὴ συναίσθησις τῆς σημασίας, τὴν ὁποίαν ἔχει ἡ τοιαύτη συνεργασία διὰ τὴν ἕνωσιν ὅλων τῶν Βαλκανικῶν χωρῶν. Ἡ Ἑλληνοσερβικὴ συνεννόησις καὶ σύμπραξις ἐφ' ὅλων τῶν εἰρηνικῶν πεδίων θὰ εἶνε ἀναγκαίως ἡ βάσις ἡ πολιτικὴ τῆς Βαλκανικῆς συνεννοήσεως.

* * *

Σπεύδομεν νὰ προσθέσωμεν ὅτι τοῦτο δὲν σημαίνει, ὅτι ἡ συνεννόησις τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Νοτιοσλαυΐας καὶ ἡ περαιτέρω σύσφιγξις τῶν σχέσεών των θὰ ἔχῃ αἰχμήν τινα οἱανδήποτε κατὰ τινος ἄλλης Βαλκανικῆς γείτονος —τῆς Βουλγαρίας ἢ τῆς Ἀλβανίας. Πρὸς τὴν Βουλγαρίαν μάλιστα ἡ Ἑλλὰς παρέχει, τὴν παραμονὴν τῆς ἀφίξεως τοῦ κ. Μαρίγκοβιτς εἰς τὰς Ἀθήνας, τρανὴν ἀπόδειξιν τῆς εἰλικρινοῦς αὐτῆς διαθέσεως πρὸς ὁριστικὴν διευθέτησιν τῶν μετ' αὐτῆς διαφορῶν, ἡ ὁποία προαπαιτεῖται διὰ τὴν θεμελίωσιν φιλικῶν σχέσεων εἰλικρινοῦς καὶ μετ' αὐτῆς συνεργασίας. Διότι τὴν εἰλικρινῆ ταύτην διάθεσιν ἀποδεικνύει ἡ πρότασις περὶ παραπομπῆς εἰς διαιτησίαν ὅλων ἐν γένει τῶν ἐκκρεμῶν μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν διαφορῶν. Ἐὰν ἡ Βουλγαρία ἀποδεχθῇ τὴν πρότασιν ταύτην, ὑπάρχει ἡ βεβαιότης τῆς προσεχοῦς ἄρσεως παντὸς ἐπιπροσθοῦντος ἐμποδίου διὰ μίαν ὁριστικὴν καὶ μετὰ τῆς Βουλγαρίας συμφωνίαν, τῆς ὁποίας εἶναι ὅλως περιττὸν νὰ ἐξάρωμεν τὴν σπουδαιότητα διὰ τὴν εἰρήνην τῆς Βαλκανικῆς καὶ τῆς ὁποίας ἡ συμβολὴ πρὸς τὴν ἐπίτευξιν τῆς παμβαλκανικῆς ἑνώσεως εἶνε αὐτονόητος.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Βουλγαρίας, ὁμιλῶν εἰς τὴν Σοβράνιε ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς χώρας του, εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἔθιξε μετά τινος διαλεκτικῆς πολεμικότητος τὸ ζήτημα τῶν μετὰ τῆς Ἑλλάδος διαφορῶν. Ἐτόνισε τὴν προτίμησίν του διὰ μίαν ἀπ' εὐθείας συνεννόησιν καὶ τὴν ἀπροθυμίαν του διὰ τὴν διαιτησίαν. Ἀλλ' ὅπως ὀρθῶς παρατηρεῖ εἰς σχετικὰς δηλώσεις του ὁ Ἕλλην ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, τριετεῖς ἀπ' εὐθείας συνεννοήσεις κατέληξαν εἰς μίαν καὶ μόνην συμφωνίαν, ἀφορῶσαν τὴν ἀμοιβὴν ἑνὸς ἐπιδιαιτητοῦ, ἡ δὲ τυχὸν συνέχισις τῶν ἀπ' εὐθείας διαπραγματεύσεων δὲν θὰ εἶχε καμμίαν πιθανότητα νὰ καταλήξῃ εἰς τίποτε τὸ σοβαρόν, ἐφ' ὅσον τὰ δύο μέρη ἐμμένουν εἰς τὰς ἀπόψεις των ἐπὶ οὐχὶ ἐπουσιωδῶν ζητημάτων.

Ἡ παραδοχὴ τῆς διαιτησίας ἐκ μέρους τῆς Βουλγαρικῆς κυβερνήσεως θὰ προώθει αὐτομάτως πρὸς τὴν λύσιν των ὅλας τὰς διαφορὰς καὶ θὰ ἐτερμάτιζε κατὰ τὸν ἐντιμότερον τρόπον καθε ἐκκρεμότητα. Οὐδὲ θὰ ὑφίστατο ἀνισότης ἐκεῖ ὅπου οἱ δύο διαφωνοῦντες θὰ ἐκρίνοντο ὑπὸ τρίτου, ξένου καὶ ἀμερολήπτου διαιτητοῦ. Ὁ κ. Μπούρωφ, παρατηρῶν, ὅτι ἡ πολιτικὴ τῆς κυβερνήσεως, τῆς ὁποίας μετέχει, ἀποβλέπει εἰς τὴν προστασίαν τοῦ Βουλγαρικοῦ λαοῦ ἀπὸ παντὸς ἐξευτελισμοῦ καὶ πάσης ζημίας, δὲν εἶχεν ἀκόμη ὑπ' ὄψιν, προφανῶς, τὴν Ἑλληνικὴν πρότασιν περὶ διαιτησίας. Διότι, ἄλλως, δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ὑπονοῇ ὅτι ἡ παραδοχὴ μιᾶς διαιτητικῆς ἐτυμηγορίας, ἀντιθέτου, ἔστω, πρὸς τὰς Βουλγαρικὰς βλέψεις, θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ θεωρηθῇ ἐξευτελιστική.

Μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας ὑφίσταντο διαφοραὶ ἀπείρως σημαντικώτεραι, διότι ἐνετοπίζοντο εἰς οἰκονομικὰ συμφέροντα ἀσυγκρίτως μεγαλύτερα καὶ γενικώτερα. Τοῦτο δὲν ἠμπόδισε τὰς δύο χώρας νὰ συμφωνήσουν δι' ἀμοιβαίων ὑποχωρήσεων καὶ νὰ θεμελιώσουν μὲ τόσην στερεότητα μίαν φιλικὴν καὶ ἐγκάρδιον συνεργασίαν εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς Ἀνατολήν. Εἰς τὰ ζητήματα ταῦτα ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον χρειάζεται εἶνε καλὴ θέλησις, εἰλικρίνεια καὶ ἀπαλλαγὴ ἀπὸ καχυπόπτους δυσπιστίας. Ἡ Ἑλλὰς ἔκαμε τὴν εὐοίωνον ἀπαρχήν. Εἰς τὴν Βουλγαρίαν τώρα ἀπομένει ν' ἀποδείξῃ καὶ τὴν ἰδικήν της εἰλικρίνειαν.

Τὰ ὡροσεχῆ καλλιστεῖα

Τὸ κάλλος τῶν γυναικῶν θὰ ὡραιοποιήσῃ τὴν ζωήν μας

Ἄρθρον τοῦ κ. Μωρὶς ντὲ Βαλὲφ

Διατί ζῶ; Ἀπὸ περιέργειαν, ἔλεγεν ὁ Ἀγγελῆς, ὁ γελωτοποιὸς τοῦ βασιλέως Λουδοβίκου 13ου. Πολλοὶ θὰ ἠμποροῦσαν νὰ δώσουν τὴν ἰδίαν ἀπάντησιν. Ἡ περιέργεια εἶνε ἡ τελευταία ἀφορμὴ δι' ἐκείνους ποὺ δὲν ἔχουν πλέον καμμίαν ἄλλην. Καὶ ἀκόμη, πρέπει νὰ κεντρίζεται ἀπὸ ἕνα οἱονδήποτε ἐνδιαφέρον. Ἕνας Παστέρ, ἕνας Ρενάν, ἕνας Ἀϊνστάϊν, δὲν ζοῦν ἀπὸ περιέργειαν ξηρὰν καὶ ἀφῃρημένην. Μᾶς χρειάζεται μία πίστις, μία ἐλπίς, μία ὑπερηφάνεια. Τὰ ζῶα ἱκανοποιοῦνται ἀπὸ τὸ σύμπαν, ὅπως εἶνε καὶ εὑρίσκεται. Ἡμεῖς ὅμως ὄχι!

Τὸ ὀλιγώτερον ποὺ χρειάζεται στοὺς πιὸ ταπεινοὺς ἀπὸ ἡμᾶς εἶνε νὰ τελειοποιήσωμεν καὶ νὰ ὡραιοποιήσωμεν τὸ κάθε τι ποὺ μᾶς περιστοιχίζει. Εἴμεθα ζῶα αἰσθητικά. Ὅταν οἱ θεολόγοι προσπαθοῦν νὰ καθορίσουν τὴν εὐτυχίαν τῶν ἐκλεκτῶν τοῦ παραδείσου, εὑρίσκουν αὐτὸν μόνον τὸν χαρακτηρισμόν: Οἱ ἐκλεκτοὶ θὰ εἶνε εὐτυχεῖς διότι θὰ ἀντικρύσουν τὴν ἀνεξάντλητον, τὴν ἀτέρμονα ὡραιότητα τοῦ Θεοῦ.

Δυστυχῶς, ἐπὶ τῆς γῆς εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ ἱκανοποιούμεθα ἀπὸ ὡραιότητας περισσότερον περιωρισμένας καὶ περισσότερον σχετικάς. Ἡ ἀμεσωτέρα ὡραιότης εἶνε ἡ τῶν γυναικῶν μας. Ἡ γυναῖκα εἶνε τὸ πύρινο καλοῦπι ἀπὸ τὸ ὁποῖον θὰ ἐξέλθουν οἱ ἄνθρωποι τῆς αὔριον. Ἂς τὴν κάμωμεν ὡραίαν. Ὄχι μόνον στολίζοντάς την, ἀλλὰ καὶ κάμνοντας ἐκλεκτικὴν τὴν σωματικήν της γραμμὴν διὰ τῶν διαγωνισμῶν καὶ διὰ τῶν συγκρίσεων. Ὁ κίνδυνος τῆς τεχνητῆς ζωῆς τῶν μεγαλοπόλεων εἶνε νὰ λησμονήσωμεν τοὺς κανόνας τῆς φυσικῆς ζωῆς καὶ νὰ ἱκανοποιηθῶμεν ἀπὸ νοσηρὰς καὶ διϋλισμένας παραμορφώσεις. Τὸ ἄγαλμα τῆς Θεᾶς πρέπει νὰ τὸ ἐξαγνίζωμεν διαρκῶς μὲ τὰ φαντασμαγορικὰ χρυσώματα ποὺ τοποθετεῖ ἡ μεταλλάσσουσα μόδα.

Πῶς θὰ τὸ κατορθώσωμεν;

Πρῶτον, προσκαλοῦντες τὰς κόρας κάθε τόπου ἐνώπιον μιᾶς ἐπιτροπῆς ἐκ διαφόρων καλλιτεχνῶν, τῶν ὁποίων ἡ μεροληψία ἔχει ἐξουδετερωθῇ, ἠμποροῦμεν νὰ ἀναπλάσωμεν ἕνα ἐθνικὸν τύπον. Συγκεντροῦντες κατόπιν τὰς ἐθνικὰς αὐτὰς ὡραιότητας ἐνώπιον ἑνὸς Ἀρείου Πάγου εὐρωπαϊκοῦ, ἀνευρίσκομεν καὶ καθορίζομεν μίαν εὐρωπαϊκὴν Ἀφροδίτην.

Φέροντες τέλος τὴν ἐκλογὴν ἐνώπιον μιᾶς παγκοσμίου ἐπιτροπῆς τοῦ Νέου Κόσμου, ὅπου ζῇ τὸ ἕτερον ἥμισυ τῆς λευκῆς φυλῆς, ἐπιτυγχάνομεν ἓν ἰδεῶδες εὐρωπαϊκὸν καὶ ἀμερικανικὸν ταυτοχρόνως. Θὰ ἦτο παράτολμον νὰ προχωρήσωμεν περισσότερον διότι οἱ μαῦροι καὶ οἱ κίτρινοι ὑπακούουν εἰς ἄλλους κανόνας αἰσθητικῆς. Ὁ καθορισμὸς τῆς λευκῆς ὡραιότητος εἶνε ἤδη ἀρκετὰ μεγαλοπράγμων. Δὲν θὰ ἐπιτυγχάνωμεν κάθε χρόνο.

Ἡ «Ζουρνάλ» καὶ ὁ «Ἰντρανσιζάν» καταβάλλουν προσπαθείας ἀπὸ διετίας. Τὴν ἑπομένην τοῦ χοροῦ τῶν «Μικρῶν Λευκῶν Κλινῶν» εἰς τὴν Ὄπεραν, αἱ ἐκλεκταὶ κόραι τῶν διαφόρων χωρῶν, ἐμφανίζονται ἐνώπιον ἐπιτροπῆς ἐκ καλλιτεχνῶν κάθε χώρας, καὶ ἐκλέγεται ἡ Μὶς Εὐρώπη.

Τῷ 1929 ἐξελέγη μία Οὑγγαρέζα. Τῷ 1930 μία Ἑλληνίς. Ποία θὰ εἶνε ἡ Μὶς Εὐρώπη τοῦ 1931; Ἀλλὰ θὰ τὸ μάθωμεν τὴν 5ην Φεβρουαρίου.

Ὁποιαδήποτε καὶ ἂν εἶνε, θὰ εἶνε ὑποχρεωμένη, ὅπως καὶ ἄλλαι συνάδελφοί της τοῦ διαγωνισμοῦ τῶν Παρισίων, νὰ ἀντιμετωπίσῃ ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Νέου Κόσμου τὰς Ἀμερικανίδας ἀντιπάλους. Τῷ 1930 ἡ τελευταία φάσις τοῦ διαγωνισμοῦ διεξήχθη εἰς τὴν Βραζιλίαν. Τῷ 1931 θὰ διεξαχθῇ εἰς τὴν Χιλήν. Ἀλλὰ ἓν βραβεῖον ἡμίσεος ἑκατομμυρίου φράγκων ἀνταμοίβει τοὺς κόπους τοῦ μακρυνοῦ αὐτοῦ ταξειδίου.

Ὅταν κατορθωθῇ ἡ συγκέντρωσις τῶν ἐθνῶν, τὸ λεπτὸν σημεῖον ἔγκειται εἰς τὴν ἐπιτροπήν. Ἡ Βραζιλία τὴν εἶχεν εἰλικρινῶς καταστήσει διεθνῆ. Δύο μόνον καλλιτέχναι Βραζιλιανοὶ ἔναντι δύο Γάλλων. Δύο Πορτογάλλοι, εἷς Ἱσπανός, εἷς Γερμανός, εἷς Ἰταλός, εἷς Ἀργεντινός, εἷς Βορειοαμερικανός. Καὶ ὅμως ἐνίκησεν ἡ Μὶς Βραζιλία.

Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἤδη ποὺ ὁ διαγωνισμὸς αὐτὸς διεξήγετο μὲ ὀλιγωτέραν μεγαλοπρέπειαν εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, τρεῖς φορὰς ἐπὶ τεσσάρων ἡ Μὶς Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι ἐκηρύσσετο νικήτρια, εἴτε διότι ἡ χώρα ποὺ εἶχεν ὀργανώσει τὴν τελικὴν φάσιν τοῦ διαγωνισμοῦ κατέβαλλε μεγαλυτέρας φροντίδας διὰ τὴν ἐκλογὴν τῆς ὡραίας της, εἴτε διότι ἡ ὡραία αὐτὴ —ὅπως τὰ ἄλογα θριαμβεύουν καλύτερα εἰς τὴν ἰδικήν των χώραν— ἐνεφανίζετο καλύτερον ὑπὸ τὸν ἰδικόν της οὐρανὸν καὶ τὸ περιβάλλον της.

Ἡ Χιλὴ ὑπενίκησε μὲ ἱπποτισμὸν τὴν δυσκολίαν.

Ἡ Μὶς Χιλὴ θὰ δεξιωθῇ τὰς ἀντιπάλους της ἀλλὰ θὰ εὑρίσκεται ἐκτὸς διαγωνισμοῦ. Ὁ τίτλος τῆς Μὶς Εὐρώπης καὶ τὸ ἥμισυ ἑκατομμύριον φράγκων, θὰ δοθοῦν μόνον εἰς μίαν ξένην.

Τὰ λουλούδια αὐτὰ τῆς ὠμορφιᾶς μόλις ἐπιστρέψουν εἰς τὰς μητέρας των, εἰς τὰς χώρας των, —εἶνε ὅπως οἱ εὐτυχισμένοι λαοί,— δὲν ἔχουν ἱστορίαν. Οἱ ἐπιθεωρησεογράφοι καὶ οἱ κωμῳδιογράφοι, τὰς φαντάζονται ὡς καταχτητρίας καρδιῶν ποὺ τρέχουν διαρκῶς πλέον εἰς τὰ στούντιο τῶν κινηματογράφων, εἰς τὰ καζῖνα καὶ τὰ μεγάλα ξενοδοχεῖα. Τὰς γνωρίζουν πολὺ κακά!

Βασίλισσαι ὀλίγων ἑβδομάδων, κατὰ τὴν διάρκειαν ἑνὸς ὡραίου ταξειδίου, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποίου προήδρευαν εἰς δύο γεύματα καθ' ἡμέραν, δὲν θὰ εἶχον μήτε τὸν καιρὸν μήτε τὴν διάθεσιν διὰ περιπετείας.

Δὲν γνωρίζω οὔτε μίαν ἀπὸ αὐτὰς τὰς βασιλίσσας τῶν μελισσῶν ἡ ὁποία μετὰ τὴν καταυγάζουσαν πτῆσίν της ὑπεράνω τοῦ Ἀτλαντικοῦ, νὰ μὴν ἐπέστρεψε φρονιμώτατα εἰς τὴν γενέτειραν κυψέλην της, ὅπου τὴν ἀναμένει καλύτερα τύχη. Θὰ νυμφευθοῦν καὶ θὰ ἀποκτήσουν ὡραῖα παιδιά.

Εἶνε καλόν, ὅπως ὁ λαὸς ὁ ὁποῖος δὲν πηγαίνει εἰς τὰ μουσεῖα, καὶ ὁ ὁποῖος δὲν ἔχει πάντοτε εἴσοδον εἰς τοὺς κοσμικοὺς χορούς (οἱ ὁποῖοι εἶνε ἐπίσης διαγωνισμοὶ καλλονῆς διὰ τὰς δεσποινίδας, ἀλλὰ περιωρισμένοι μόνον εἰς διακοσίους μόνον προνομιούχους) εἶνε καλὸν νὰ βλέπῃ ὁ λαὸς ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν νὰ διαβαίνουν αἱ παρθέναι αὐταὶ ἐνσαρκώσεις τοῦ σκοτεινοῦ ἰδεώδους ποὺ φέρομεν ὅλοι ἐντός μας. Ἐπειδὴ δὲν εἶνε μήτε θεότητες τοῦ θεάτρου, μήτε ἀστέρες τῆς εὐθυμίας, ἡ ἐμφάνισίς των δίδει τὸ παράδειγμα τοῦ σεβασμοῦ ποὺ ὀφείλομεν εἰς τὴν ἁγνὴν ὡραιότητα.

Δὲν τιμῶμεν τὰς ὡραίας κόρας ἀλλὰ τὸ μετάλλιον τῆς πατρίδος. Διὰ μίαν Γαλλίδα, τὸ ὅτι ὑπῆρξε Μὶς Γαλλία εἰς τὰ εἴκοσι χρόνια της, εἶνε ἀσφαλῶς ἕνα ὡραῖο λουλοῦδι ποὺ θὰ ἀφήσῃ ἀργότερα εἰς τὰ ἐγγόνια της.

Ἐντυπώσεις ἀπὸ τὴν «Δευτερεύουσαν»

Παλιὰ καὶ καινούργια Θεσσαλονίκη

Τοῦ κ. Ἀρίστου Καμπάνη

Ἡ πυρκαγιὰ τοῦ 1917 ἀφανίζοντας ὁλόκληρες συνοικίες ἔφθειρε τὸν Ἀνατολίτικο χαρακτῆρα τῆς πόλεως καὶ τὴ γραφικότητά της: «Πίσω ἀπὸ τὴν εὐρωπαϊκή της πρόσοψι, γράφει ἕνας Γάλλος Βυζαντινολόγος ποὺ ἤξερε καλὰ τὴ Σαλονίκη πρὶν ὁ Σαράϊγ—ἄλλος Νέρωνας—τὴν παραδώσῃ στὴ μανία τῶν φλογῶν, ἡ πόλις χτισμένη ἀμφιθεατρικῶς στὰ χαμηλότερα ὑψώματα τοῦ Χορτιάτη φαινότανε στεφανωμένη ἀπὸ μιναρέδες καὶ τρούλους, κυκλωμένη ἀπὸ ὑψηλὰ ὀδοντωτὰ τείχη δεσποζόμενα ἀπ' τὸν ἐπιβλητικὸν ὄγκο τοῦ παλιοῦ Βυζαντινο - βενέτικου κάστρου. Στὸ μεγάλο δρόμο τοῦ Βαρδάρη ποῦ, παράλληλος πρὸς τὴ θάλασσα, ἔσχιζε τὴ Σαλονίκη ἀπ' τὴν Ἀνατολὴ ὥς τὴ Δύσι διακλαδιζόταν ἕνα περίπλοκο δίχτυ στενῶν δρομάκων ποῦ σκαρφαλώναν στὸ λόφο, τὸν ὁποῖον τὰ μαγαζιὰ τοῦ παζαριοῦ φαιδρύνανε μὲ τὶς πολύχρωμες πραμάτειες των. Πολλὰ Τούρκικα σπίτια, μὲ ξύλινες ἑτοιμόρροπες προσόψεις μὲ μουσαραμπίες διχτυωτὲς ἔκαναν νἀναζοῦν οἱ παλιὲς ἀναμνήσεις καὶ ἡ ἀναχρονιστικὴ ὠμορφιὰ τοῦ Ἰσλάμ. Πλατειοῦλες τερπνές, σκιαζόμενες ἀπὸ ψηλὰ δέντρα καὶ σὰν ξεδιψασμένες ἀπὸ τὸ μουρμούρισμα τῆς βρύσης ἀνοιγόταν κοντὰ στὰ τζαμιά, τῶν ὁποίων τὴν παλιὰ χριστιανικὴ προέλευσι μαρτυροῦσαν οἱ ψηλοὶ βυζαντινοὶ τροῦλοι. Τούρκικα κοιμητήρια, γεμᾶτα ποίησι καὶ σιωπὴ δείχνανε στὸν ἴσκιο τῶν ψηλόλιγνων μαύρων κυπαρισσιῶν, στῆλες μὲ ξεθωριασμένα χρώματα, τὰ σβυσμένα χρυσάφια τῶν τάφων ποῦ εἶχαν ἐγκαταλειφθῇ. Κάτω ἀπ' τ' ἀρχαῖα τείχη, μαυρισμένα ἀπ' τὸ πέρασμα τῶν αἰώνων, τσιγκάνικα τσαντήρια δίνανε τὸ γραφικὸ τόνο.... Καὶ παντοῦ, μέσα στὸ λαβύρινθο τῶν περιπλόκων δρόμων εὐχάριστες ἐκπλήξεις, παρατηρητήρια, ἀνάμεσ' ἀπ' τὴν πρασινάδα πρὸς τὴν πόλι καὶ πρὸς τὴ θάλασσα, Τούρκικα σχολεῖα ποῦ ἀντηχοῦσαν ἀπ' τὴν ἀργὴ μελοποιΐα τοῦ Κορανιοῦ ψαλμωδουμένου ἀπὸ παιδιάτικες φωνές, σκοτεινὰ ἐργαστήρια, ποῦ μέσωθέ τους ξέφευγεν ὁ ρυθμικὸς κρότος τῶν σφυριῶν ποῦ χτυποῦσαν τὸ χαλκὸ ἢ τὸ σίδερο, ψηλὰ σπίτια τοποθετημένα σὰ χελιδονοφωλιὲς σ' αὐτὸ τὸ ρωμαλέο τεῖχος τοῦ Κάστρου,.... καφενεδάκια ποῦ ἡ ἀνθισμένη ταρατσοῦλα τους κάτω ἀπ' τὴν κληματαριὰ ἤταν σὰ νὰ σὲ προσκαλῇ στ' ἀτελείωτα νωχελῆ δειλινά, ὅπου στὸν καπνὸ τοῦ ναργιλὲ ἡ σκέψις ἐξατμίζεται σὲ ὄνειρο: Καὶ παντοῦ, στὴν ἀπάνω χώρα, ποὺ ἔκανε ἀντίθεσι πρὸς τὴν κάτω ἐμπορικὴ καὶ πολυάνθρωπη, ἤταν μιὰ ἡσυχία ἐξαίσια, μιὰ εἰρήνη διάχυτη στὰ πράγματα καὶ τοὺς ἀνθρώπους, ὡσὰν κάτω ἀπ' τὸ ζεστὸν ἥλιο τῆς Ἀνατολῆς ἡ ζωὴ νὰ εἶχε κάνει πιὸ ἀργὸ τὸ ρυθμό της...» Αὐτὴ ἡ Σαλονίκη, ὅπως τὴν εἶδε ὁ κ. Ντὶλ ἐδῶ καὶ τόσα χρόνα πεθαίνει, ὅπως σιγοπεθαίνουν κι ὅλες οἱ Μουσουλμανικὲς πόλεις στὴν Εὐρώπη, στὴν Ἀσία — στὴν Αἴγυπτο. Τί θ' ἀπομείνῃ ἀπ' τὸ Ἀραβικὸ Κάϊρο ὕστερ' ἀπὸ λίγα χρόνια;

Καὶ χωρὶς τὴν πυρκαγιὰ τοῦ 1917 ὅμως ἡ Σαλονίκη μὲ τὸν καιρὸ θὰ θυσίαζε τὴ γραφικότητα καὶ τὴν Ἀνατολίτικη νωχέλεια στὶς ἀπαιτήσεις τῆς νέας ζωῆς, στὴν ἀνάγκη τοῦ «μοντερνισμοῦ» καὶ τῆς ὑγείας. Ἡ ποίησις τοῦ ναργιλὲ καὶ τοῦ κομπολογιοῦ δὲν ἀνταποκρίνεται στὸ νευρικὸ ρυθμὸ τῆς ζωῆς μας —καὶ δὲν ὑπάρχει πλέον καιρὸς οὔτε γιὰ τὶς ἑφτὰ καθωρισμένες προσευχὲς πρὸς τὸν Ἀλλάχ... Ὑπάρχει ὁπωσδήποτε ἀκόμη καὶ σήμερα πολὺ Ἀνατολίτικη «γραφικότης» στὴ Σαλονίκη καὶ ἂν δὲ στέκει, πιὰ ἀκέριος ἀνταγωνιστὴς τῶν κυπαρισσιῶν κανένας σχεδὸν μιναρὲς ὁπόθεν ν' ἀντηχῇ τὸ κήρυγμα πὼς ἕνας ὁ Θεὸς κ' ἕνας ὁ προφήτης του, μείνανε στὴ θέσι τους τόσες ἐκκλησίες, ἐκκλησίες τῶν παλαιῶν χριστιανικῶν αἰώνων ποὺ δίνουνε ἀκόμη καὶ σήμερα στὴ δευτερεύουσα τὸν ἀέρα παλιᾶς βυζαντινῆς πόλεως. Ὢ ἂς ἤταν νὰ μὴν καιγόταν ἀπὸ τὴν...ὀργὴ τοῦ Σαράϊγ ἡ μεγάλη Βασιλικὴ τοῦ Μυροβλήτου! μὲ τὰ περίτεχνα κιονόκρανα, μὲ τὴν πολύχρωμη ἐσωτερικὴ διακόσμησι μὲ τὰ ἀφελῆ καὶ συγχρόνως ἐξαίσια μωσαϊκὰ ποὺ δοξολογοῦσαν τὸ μαρτύριο τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, προστάτη τῆς πόλεως — μὲ τὶς πλούσιες τοιχογραφίες. Τί ἔμεινεν ἀπὸ τὴν ἱστορικὴ βασιλικὴ ὕστερ' ἀπ' τὴ δεύτερη πυρκαγιὰ (εἶχε καῇ πρὶν ἀνιδρυθῇ στὸν ἕβδομον αἰῶνα): Λίγες κολῶνες, λίγα μωσαϊκὰ καὶ ὅ,τι ξαναφέρανε στὸ φῶς οἱ ἀνασκαφές. Μὰ ἡ Σαλονίκη φιλοτιμήθηκε νὰ ξαναχτίσῃ τὴ γκρεμισμένη ἐκκλησία χρησιμοποιῶντας καὶ τὸ παλιὸ ὑλικό — καὶ κάποτε θὰ ἰδοῦμε ἀνορθωμένο τὸ παλιὸ ἀρχιτεκτόνημα πιστὴ καὶ συγχρόνως ἄπιστη μίμησι τῆς πολυθαύμαστης «βασιλικῆς».

Ἡ Ἁγιὰ Σοφιὰ μὲ τὴν Παναγιὰ στὴν ἀψῖδα της, μὲ τὴν Ἀνάληψι τοῦ Χριστοῦ στὸ θόλο θέλγει καὶ κατανύσσει μαζί. Ἡ κομψὴ Παναγιὰ «τῶν Χαλκέων», ὁ Ἅγιος Παντελεήμων, ἡ Ἁγία Αἰκατερίνη καὶ πρὸ πάντων οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι μαγεύουν μὲ τὴν κομψότητα τῆς ἐξωτερικῆς ἐμφανίσεως. Ἡ Ἁγία Παρασκευὴ ἢ μᾶλλον Παναγία ἡ Ἀχειροποίητος εἶναι θαῦμα τῆς θρησκευτικῆς ἀρχιτεκτονικῆς τοῦ 5ου αἰῶνος ποῦ δὲν κατώρθωσαν νὰ καταστρέψουν τὴν ὠμορφιά του οἱ κατακτηται μὲ τὶς τροποποιήσεις ποῦ ἐπεχείρησαν. Ἀλλ' ὅ,τι μοῦ κέντησε περισσότερο τὴν περιέργεια καὶ μοῦ ξύπνησε τὸ θαυμασμὸ εἶναι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, μία ροτόντα τῆς ἀρχῆς τοῦ 5ου αἰῶνος, παλιὸ εἰδωλολατρικὸ οἰκοδόμημα ποῦ οἱ πρῶτοι Χριστιανοὶ θερμάνανε μὲ τὴν πίστι τους καὶ φωτίσανε μὲ τὸ χρυσάφι τῶν μωσαϊκῶν ἀπάνω στὸ θόλο: οἱ Ἅγιοι ποῦ προσεύχονται μπρὸς ἀπὸ μεγαλόπρεπα θρησκευτικὰ οἰκοδομήματα προσπαθοῦν νὰ σοῦ μεταδώσουν τὴν ἔκστασί τους: Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας....

Υ. Γ. Ἀντὶ «στρωτὴ» ὁδὸς Ἀριστοτέλους στὸ χθεσινὸ ἄρθρο ὁ ἀναγνώστης πρέπει νὰ διαβάσῃ «στοωτή».

ΑΡΙΣΤΟΣ ΚΑΜΠΑΝΗΣ

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΩΝ ΓΕΙΤΟΝΩΝ ΜΑΣ

Η ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΤΟΥΡΚΙΑΣ ΚΑΙ ΠΕΡΣΙΑΣ

Ἡ Τουρκία προσαρτᾷ ὁλόκληρον τὸ Ἀραράτ διὰ ν' ἀπαλλαγῇ τῶν Κουρδικῶν ἐξεγέρσεων.

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΩΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, Δεκέμβριος. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Ὅταν τὸν παρελθόντα Ἰούλιον ἡ Κουρδικὴ ἐπανάστασις εὑρίσκετο εἰς τὸ κορύφωμά της, εἴχον ἤδη τονίσει ὅτι ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἀγκύρας, κατόπιν ἐντόνου εἰσηγήσεως τοῦ τουρκικοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου, εἶχεν ἀποφασίσει νὰ διατάξῃ τὴν κύκλωσιν ὁλοκλήρου τοῦ ὄρους Ἀραράτ (τοῦ Μεγάλου καὶ τοῦ Μικροῦ Ἀραράτ)· οὕτω θὰ παρεβιάζοντο αἱ ἀνατολικαὶ κλιτὺς τοῦ ὄρους, αἱ ὁποῖαι εὑρίσκονται ἐπὶ περσικοῦ ἐδάφους. Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν στρατιωτικῶν αὐτῶν ἐπιχειρήσεων, ἡ τουρκικὴ Κυβέρνησις εἶχε καταστήσει ἐνήμερον τῶν προθέσεών της τὴν Κυβέρνησιν τῆς Τεχεράνης, ζητήσασα παρ' αὐτῆς τὴν ἐκχώρησιν τοῦ ἐν λόγῳ τμήματος τοῦ περσικοῦ ἐδάφους ἔναντι ἐκχωρήσεως ὑπὸ τῆς Τουρκίας λωρίδος τουρκικοῦ ἐδάφους εἰς τὴν πεδιάδα ἥτις κεῖται νοτιώτερον. Ἡ Κυβέρνησις τῆς Τεχεράνης διεμαρτυρήθη τότε, ἀλλὰ εὑρισκομένη εἰς ἀδυναμίαν νὰ ἀντιταχθῇ διὰ τῶν ὅπλων εἰς τὰς ἐξαγγελλομένας στρατιωτικὰς ἐπιχειρήσεις, ἀφῆκε τὴν διεξαγωγὴν των ἀνενόχλητον. Ἐν τούτοις ἡ κατοχὴ ἑνὸς τμήματος τοῦ Ἀραρὰτ ἐνέχει διὰ τὴν Περσίαν μεγάλην στρατηγικὴν σπουδαιότητα διὰ τὴν περίπτωσιν πολέμου μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν.

Τὸ οὕτω γεννηθὲν ζήτημα ἐλύθη τώρα διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ. Μετὰ τὴν συμφωνίαν τῆς Τουρκίας καὶ τῶν Σοβιέτ, τὰ ὁποῖα ἐβοήθησαν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως τὴν Τουρκίαν εἰς τὴν ὑπόθεσιν αὐτήν, δὲν ὑπῆρχε διὰ τὴν Περσίαν ἄλλη λύσις πλὴν τῆς παραδοχῆς τοῦ τετελεσμένου γεγονότος καὶ τῆς ἐπιδιώξεως ὅσον τὸ δυνατὸν περισσοτέρων ὠφελημάτων ἀλλαχοῦ. Μόνον μία συμφωνία μεταξὺ Μόσχας καὶ Τεχεράνης, ὅπως ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τῶν Τσάρων, θὰ ἠδύνατο νὰ δώσῃ ἄλλην τροπὴν εἰς τὸ ζήτημα. Εἰς τὴν προκειμένην ὅμως περίπτωσιν ἡ Περσία εὑρέθη μεμονωμένη. Καὶ ὑπεχώρησεν. Αἱ διπλωματικαὶ συνομιλίαι, αἵτινες ἀπὸ μηνῶν διεξήγοντο μεταξὺ Ἀγκύρας καὶ Τεχεράνης, ἔληξαν. Ἡ Κυβέρνησις τῆς Περσίας δέχεται νὰ ἐκχωρήσῃ εἰς τὴν Τουρκίαν ὁλόκληρον τὸ ἔδαφος, τὸ ὁποῖον τὰ τουρκικὰ στρατεύματα κατέχουν σήμερον ἐπὶ τῶν ἀνατολικῶν κλιτύων τοῦ Ἀραράτ, εἰς τρόπον ὥστε ὁλόκληρον τὸ ὀρεινὸν αὐτὸ συγκρότημα περιλαμβάνεται πλέον εἰς τὸ τουρκικὸν ἔδαφος.

Τοιουτοτρόπως δὲν θὰ δύνανται πλέον αἱ κουρδικαὶ συμμορίαι νὰ ἔρχωνται ὡπλισμέναι ἐκ Περσίας, νὰ καταφεύγουν εἰς τὰ ἀντερείσματα τοῦ Ἀραράτ, νὰ ἐπιτίθενται ἐκεῖθεν κατὰ τῶν τουρκικῶν χωρίων καὶ νὰ ὑποκινοῦν εἰς ἐξέγερσιν τὰ τουρκικὰ χωρία. Εἶναι πρόδηλον ὅτι ἡ ἀστυνομία τῶν τουρκικῶν συνόρων θὰ διευκολυνθῇ μεγάλως. Συνεστήθη εἰδικὴ ἐπιτροπὴ διὰ τὸν καθορισμόν, ἐπὶ τοῦ χάρτου κατ' ἀρχὰς τῆς λωρίδος τουρκικοῦ ἐδάφους, ἡ ὁποία θὰ ἐκχωρηθῇ εἰς ἀντάλλαγμα εἰς τὴν Περσίαν, ἐκ τοῦ ἀνατολικοῦ τμήματος τοῦ βιλαετίου τοῦ Βάν. Ἐπιτροπὴ ἐμπειρογνωμόνων θὰ προβῇ κατόπιν εἰς τὴν ἐπὶ τόπου χάραξιν τῆς νέας μεθορίου.

Ἡ ἐπελθοῦσα λύσις εἶναι σημαντικὴ διὰ τὴν Τουρκίαν, ἡ ὁποία βλέπει ἐπιστεφομένην δι' ἐπιτυχίας τὴν ἐνεργητικὴν πολιτικήν, τὴν ὁποίαν εἶχεν ἀποφασίσει νὰ ἀκολουθήσῃ εὐθὺς μετὰ τὴν ἔκρηξιν τοῦ κουρδικοῦ κινήματος τὸν παρελθόντα Ἰούνιον. Ἡ Περσία δὲν ἦτο εἰς θέσιν νὰ ἀντιστῇ διὰ τῶν ὅπλων εἰς τὴν προέλασιν τῶν τουρκικῶν στρατευμάτων ἐπὶ τοῦ ἐδάφους της· καὶ ἡ τουρκικὴ διπλωματία κατώρθωσε νὰ ἐκμεταλλευθῇ ἐπιτυχῶς τὴν ἀδυναμίαν ταύτην.

Ἐν τούτοις, ἐὰν ἡ προσάρτησις ὁλοκλήρου τοῦ Ἀραρὰτ εἰς τὸ τουρκικὸν ἔδαφος καθιστᾷ δύσκολον τὴν συγκέντρωσιν τῶν Κούρδων ἐπαναστατῶν πρὸς τὸ μέρος αὐτό, δὲν λύεται ἐξ ὁλοκλήρου τὸ ζήτημα τῶν κουρδικῶν κινημάτων ἐπὶ τῆς τουρκικῆς μεθορίου, καθόσον τὰ κινήματα ταῦτα ἐσημειώθησαν καὶ πρὸς τὰ νοτιώτερα τουρκοπερσικὰ σύνορα καὶ εἰς τὰ σύνορα μὲ τὸ Ἰρὰκ καὶ τὴν Συρίαν. Μόνον πυκνὴ φρούρησις τῶν τριῶν αὐτῶν μεθορίων θὰ ἠδύνατο νὰ ἐμποδίσῃ τὴν εἰσβολὴν Κούρδων. Ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ λησμονηθῇ ὅτι τὸ συνολικὸν μῆκος των εἶναι τεράστιον καὶ ὅτι ἡ φρούρησις των εἶναι ἐξαιρετικῶς δυσχερὴς ἀκόμη καὶ διὰ τὸν ἐμπειροπόλεμον καὶ καλῶς ἐφωδιασμένον τουρκικὸν στρατὸν τῆς σήμερον. Ἡ Μοσσούλη καὶ τὸ Χαλέπιον ἐξακολουθοῦν νὰ εἶναι δύο σημαντικὰ κέντρα κουρδικῆς ἐπαναστατικῆς κινήσεως λόγῳ τῶν πολυαρίθμων κουρδικῶν στοιχείων, τὰ ὁποῖα εὑρίσκονται ἐκεῖ. Εἰς τὰς δύο αὐτὰς πόλεις εὑρίσκονται πρὸ πάντων οἱ ἰθύνοντες τὸ περίφημον Κομιτᾶτον Χομπιόν, τὸ ὁποῖον ἐργάζεται διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν Κούρδων καὶ τοῦ ὁποίου ἡ δρᾶσις ἤχθη εἰς φῶς, ὅταν διενηργήθησαν αἱ συλλήψεις μερικῶν ἐκ τῶν μελῶν του κατὰ τοὺς πρώτους θερινοὺς μῆνας. Αἱ συλλήψεις ἐκεῖναι, ἄλλως τε, ἐπέσπευσαν τὸ κίνημα καὶ ἐπροκάλεσαν τὴν ἔκρηξίν του ἐνωρίτερον παρ' ὅ,τι εἶχαν ἀποφασίσει οἱ ὀργανωταί του, οἱ ὁποῖοι εὑρίσκοντο εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Ἡ ἀνάκρισις των εἶχε φέρει εἰς φῶς τὸν σύνδεσμον τοῦ τελευταίου κινήματος μὲ τὸ εὐρύτερον κίνημα τοῦ 1925.

Μία βασίλισσα διὰ τὰς συναδέλφους της

Δύο ὡραῖαι Βασίλισσαι

Χαρακτηρισμοὶ τῆς Βασιλίσσης Μαρίας τῆς Ρουμανίας

Ἡ Ἑλένη τῆς Ἰταλίας

Ἡ Βικτωρία τῆς Ἰσπανίας

Ἡ βασίλισσα Ἑλένη τῆς Ἰταλίας ἦτο ἡ τετάρτη θυγάτηρ τοῦ γηραιοῦ βασιλέως τοῦ Μαυροβουνίου, τοῦ εὐφυοῦς καὶ κάπως πρωτογόνου ὀρεινοῦ ἡγεμόνος ὁ ὁποῖος ἐβασίλευε σὰν πραγματικὸς πατέρας τοῦ λαοῦ του, αὐταρχικός, τυραννικὸς ἀλλὰ δίκαιος πατέρας ὁ ὁποῖος ἠνάγκαζε τοὺς πάντας νὰ χορεύουν σύμφωνα μὲ τὸν σκοπόν του.

Ἡ Ἑλένη ἀνετράφη ἀνάμεσα εἰς τὰ βουνά, ἀνήκουσα εἰς μίαν πολυμελῆ, ρωμαλέαν γενεὰν παιδιῶν μὲ μαῦρα μάτια καὶ μαῦρα μαλλιά, γεμάτων πρωτογόνους ὁρμὰς καὶ δύναμιν.

Ὁ γηραιὸς βασιλεὺς ἐκάθητο πράγματι κάτω ἀπὸ ἕνα μεγάλο δένδρον εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς πρωτευούσης του μὲ τὰ χαμηλὰ σπιτάκια, περιστοιχιζόμενος ἀπὸ τοὺς προεστοὺς τοῦ κράτους του καὶ ἀπένεμε τὴν δικαιοσύνην ὅπως, τὸν παλαιὸν καιρόν, ὁ Ἅγιος Λουδοβῖκος τῆς Γαλλίας ὑπετίθετο ὅτι ἔκαμνε. Μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ὁ Νικόλαος τοῦ Μαυροβουνίου ἦτο βεβαίως κάθε ἄλλο παρὰ ἅγιος! Ἦτο ὅμως ποιητὴς καὶ πανουργότατος γέρο-διπλωμάτης, τὰς συμβουλὰς τοῦ ὁποίου πολλοὶ μεγαλοπρεπέστεροι ἡγεμόνες δὲν ἔκριναν ἀξιοπεριφρονήτους.

Ὅσον καὶ ἂν εἶνε ἀταίριαστον ὑπὸ ἔποψιν ἐξωτερικῆς ἐμφανίσεως τὸ βασιλικὸν ζεῦγος τῆς Ἰταλίας, εἶνε οὐχ ἧττον ἀπολύτως ἀφωσιωμένοι ὁ ἕνας εἰς τὸν ἄλλον καὶ ζοῦν μίαν εὐδαίμονα ἁρμονικὴν ζωήν, περιστοιχιζόμενοι ὑπὸ τῶν ὡραίων παιδιῶν των τὰ ὁποῖα ηὐτύχησαν νὰ ὁμοιάσουν φυσικῶς πρὸς τὴν μητέρα των μᾶλλον παρὰ πρὸς τὸν πατέρα των· πράγματι, τὰ τρία τοὐλάχιστον ἐξ αὐτῶν εἶνε ὑψηλόσωμα, εὔμορφα, μὲ μαῦρα μάτια καὶ μαῦρα μαλλιά.

Ἡ βασίλισσα Ἑλένη εἶνε ἔνθερμος θιασῶτις τῶν σπὸρ καὶ ἠμπορεῖ νὰ βαδίζῃ ὁλοκλήρους ἡμέρας μὲ τὸ ὅπλον της· στὶς φλέβες της ξυπνᾷ τὸ αἷμα τῶν ἀγρίων ὀρεσιβίων. Εἶνε ἐπίσης μεγαλοψύχως φιλάνθρωπος, καλὴ νοσοκόμος καὶ ἱκανὴ ὀργανώτρια φιλανθρωπικῶν ἔργων.

Ἡ ἰταλικὴ ἀριστοκρατία τὴν κατηγορεῖ ὅτι δὲν ἔχει ταλέντο κοινωνικότητος, ὅτι ἀδιαφορεῖ εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἐμφανίσεως καὶ ὅτι καταφρονεῖ τοὺς κανόνας καὶ τὴν ἐθιμοτυπίαν τῆς Αὐλῆς, δεδομένου ἰδίως ὅτι ἡ πενθερά της, ἡ γηραιὰ βασίλισσα Μαργαρίτα ἦτο τέλειος τύπος «μεγάλης κυρίας» τοῦ παλαιοῦ καιροῦ, ὑπόδειγμα τρόπων καὶ ἐμφανίσεως καὶ καλοβούλου, προσηνοῦς ἀξιοπρεπείας. Οἱ πτωχοί, ὅμως, ἀγαποῦν τὴν βασίλισσαν Ἑλένην διὰ τὴν ἁπλότητά της καὶ διότι νοιώθει τὶς χαρές των καὶ τὶς λῦπες των.

Ὑψηλή, ὡραία, μεγαλειώδους παραστήματος, ἡ βασίλισσα Ἑλένη εἶνε ἔξοχον δεῖγμα τῶν θαυμασίων γυναικῶν τοῦ Μαυροβουνίου ἀπὸ τὰς ὁποίας κατάγεται —τῶν πρωτογόνων, ἡρωϊκῶν καὶ ὀλίγων ἀγρίων. Ἀλλὰ ἡ σύζυγος τοῦ Βίκτωρος Ἐμμανουὴλ δὲν ἔχει τίποτε τὸ ἄγριον. Ἡ ὁμιλία της εἶνε εὐγενική, τὸ ἦθός της ἤρεμον, αἱ κινήσεις της βραδεῖαι καὶ ἀξιοπρεπεῖς.

Γιὰ ὅλα αὐτά, ὅταν τὴν ἰδῆτε μὲ αὐλικὴν περιβολήν, στολισμένην μὲ πολύτιμα κοσμήματα, αἰσθάνεσθε τὸν πόθον νὰ τὴν ἐβλέπατε εἰς τὴν κορυφὴν κάποιου βραχώδους βουνοῦ, μὲ τὸ ὅπλον εἰς τὸ χέρι, φέρουσαν τὴν γραφικὴν χωρικὴν ἐνδυμασίαν ποὺ ἐφοροῦσαν ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν ἐκεῖναι ἀπὸ τὴν ράτσαν τῶν ὁποίων ἐξεπήδησε.

Ἡ βασίλισσα Βικτωρία Εὐγενία τῆς Ἰσπανίας ἢ Ἔνα ὅπως τὴν ἀποκαλοῦμεν οἱ οἰκεῖοι, ἀναφέρεται πάντοτε ὡς πρώην Ἀγγλὶς πριγκήπισσα. Εἶνε πρωτεξαδέλφη μου, ἀλλὰ δὲν εἶνε κυριολεκτικῶς Ἀγγλίς. Ὁ πατήρ της ἦτο Γερμανός, πρίγκηψ τοῦ Βάττενβεργκ, ὅστις ἐνυμφεύθη τὴν μικροτέραν κόρην τῆς βασιλίσσης Βικτωρίας, τὴν Αἰκατερίνην.

Ἡ γηραιὰ βασίλισσα Βικτωρία ἐμίσει τὸν χωρισμὸν ἀπὸ τὰς θυγατέρας της· γι' αὐτό, ὅταν ἠμποροῦσεν ἐδιάλεγε δι' αὐτὰς συζύγους οἱ ὁποῖοι ἦσαν διατεθειμένοι νὰ ἐγκατασταθοῦν εἰς τὴν Ἀγγλίαν· ἔτσι αἱ θυγατέρες της παρέμεναν εἰς τὴν προσφιλῆ πατρίδα των.

Ὁ πρίγκηψ Ἑρρῖκος τοῦ Βάττενβεργκ, νεώτερος υἱὸς ἑνὸς μὴ βασιλεύοντος βασιλικοῦ οἴκου, ἐδέχθη αὐτὸν τὸν ἐκπατρισμὸν καὶ ἐπῆγεν εἰς τὴν Ἀγγλίαν διὰ νὰ ζήσῃ μὲ τὴν σύζυγόν του ἀντὶ αὐτὴ νὰ ζήσῃ μαζί του εἰς τὴν Γερμανίαν.

Ἡ γηραιὰ βασίλισσα Βικτωρία ἀγαποῦσε πολὺ τὸν ὡραῖον καὶ γοητευτικὸν αὐτὸν γαμβρόν, ὁ ὁποῖος ἐγκατεστάθη ἀνέτως εἰς τὰ ἀνάκτορά της. Καὶ τὰ τέσσαρα παιδιὰ τοῦ βασιλικοῦ αὐτοῦ ζεύγους ἐγεννήθησαν ὑπὸ τὴν στέγην τῆς γηραιᾶς βασιλίσσης καὶ ἀνετράφησαν εἰς τὸ Οὐΐνδσορ, τὸ Μπάλμοραλ καὶ τὸ Λονδῖνον, σπανίως μεταβαίνοντα εἰς Γερμανίαν διὰ νὰ ἐπισκεφθοῦν τὴν οἰκογένειαν τοῦ πατρός των. Ἔτσι ἡ ἀγωγὴ τῆς νεαρᾶς βασιλίσσης τῆς Ἰσπανίας ἦτο ἀγγλική. Τὰ γοῦστά της, αἱ ἕξεις της, αἱ σκέψεις της, οἱ φίλοι της καὶ οἱ δεσμοί της ἦσαν Ἄγγλοι καὶ ἀγγλικοί, μολονότι αὐτὴ δὲν ἦτο Ἀγγλὶς ἐκ γενετῆς.

Ὑπανδρεύθη εἰς πολὺ νεαρὰν ἡλικίαν καὶ φαντάζομαι ὅτι ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἡ μικρὰ βασίλισσα Ἔνα διῆλθε δυσκόλους καιρούς. Τὴν ἡμέραν τοῦ γάμου της παρ' ὀλίγον νὰ ἀνατιναχθοῦν τόσον αὐτὴ ὅσον καὶ ὁ βασιλεὺς ὑπὸ βόμβας ἐκσφενδονισθείσης ἐναντίον τῆς γαμηλίου ἁμάξης κατὰ τὴν ἐπάνοδόν της ἐκ τῆς ἐκκλησίας. Πολλοὶ ἐκ τῶν περὶ αὐτοὺς ἐφονεύθησαν καὶ δύο ἵπποι ἐκ τῶν ἓξ ποὺ ἦσαν ἐζευγμένοι εἰς τὴν ἅμαξάν των.

Τὰ ὑποδήματα τῆς νύμφης ἐβράχησαν εἰς τὸ αἷμα καθὼς μετέβη ἀπὸ τὸ συντριβὲν ἁμάξι εἰς ἄλλο ὄχημα. Τὸ φρικιαστικώτερον ἦτο ὅτι ἡ βόμβα εἶχε ριφθῆ ἐναντίον των ἀπὸ ἕνα ἐξώστην, κρυμμένη ἐντὸς ἀνθοδέσμης!

Ἡ νεαρὰ βασίλισσα εἶχε πολλὰ σκληρὰ μαθήματα νὰ διδαχθῇ. Ἡ ἐθιμοτυπία τῆς Ἰσπανικῆς Αὐλῆς εἶνε σήμερον τόσον σχεδὸν αὐστηρὰ ὅσον ἐπὶ τῶν ἡμερῶν Φιλίππου τοῦ 2ου, ὁ δὲ λαμπρός, ἐπιδεικτικός, δημοφιλὴς νεαρὸς σύζυγος τῆς Ἔνας δὲν ἦτο πάντοτε εὐσυγκράτητος!

Ἀλλὰ ἡ βασίλισσα Ἔνα ἦτο προικισμένη μὲ μίαν ἐπιεικῆ, ὑπομονητικήν, πρόσχαρην φύσιν, καὶ μὲ τὸ πολύτιμον χάρισμα νὰ ἠμπορῇ νὰ ὑπερβάλῃ τὸ καλὸν καὶ νὰ ὑποτιμᾷ τὸ κακόν. Ἐχρησιμοποίησε κατὰ τὸν καλύτερον τρόπον πλοῦτον, ἀξιώματα καὶ τιμὰς καὶ ἐδέχθη τὴν ἄχαριν ὄψιν τῶν πραγμάτων σὰν ἄνθρωπος ποὺ πιστεύει ὅτι ὑπάρχει φῶς μπροστά.

Τώρα εἶνε στερεωμένη μέσα εἰς τὴν καρδίαν τοῦ λαοῦ της, εἶνε μητέρα πολλῶν καὶ ὡραίων παιδιῶν, ὡραία, γεμάτη χάριν χρυσομαλλοῦσα καὶ γαλανόφθαλμος ἐν μέσῳ τῶν πολὺ μελαχροινῶν ὑπηκόων της.

Εἶνε ἀξιοθαύμαστος ἡ βασίλισσα Ἔνα διότι ἀκολουθεῖ τὸν δρόμον της καὶ μὲ πεῖραν διευθύνει τὸ πλοῖόν της ἀνάμεσα ἀπὸ τὰς ὑφάλους πρὸς τὰ ἤρεμα νερά.

ΣΥΝΤΟΜΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΣΤΟΚΧΟΛΜΗ, 6. — Ἡ Σουηδία, ἀκολουθοῦσα τὸ παράδειγμα τῆς Γερμανίας, τῆς Δανίας καὶ τῆς Τσεχοσλοβακίας, ἀπέκτησε καὶ αὐτὴ τὸ ἐθνικοσοσιαλιστικόν της κόμμα.

ΒΙΕΝΝΗ, 6. — Ὁ ἀεροπόρος Λέβιν, ὅστις κατηγορήθη ἐπὶ παραχαράξει γαλλικῶν νομισμάτων, ἀνεχώρησε χθὲς τὸ ἀπόγευμα ἀεροπορικῶς εἰς Παρισίους.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 6. — Τηλεγραφοῦν ἐκ Βερολίνου ὅτι εἰς τὸ Ράϊχσταγ ὁ κ. Μπρύνιγκ ἐξέθεσε διὰ μακρῶν τὴν οἰκονομικὴν πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως, καταδείξας ὅτι τὸ σύστημα τῶν νομοθετικῶν διαταγμάτων εἶνε τὸ μοναδικὸν μέσον πρὸς πραγματοποίησιν τοῦ ἔργου τῆς ἐξυγιάνσεως.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 6. — Τηλεγραφοῦν ἐκ Γενεύης ὅτι ἡ προπαρασκευαστικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ ἀφοπλισμοῦ ἀπεδέχθη εἰς πρώτην ἀνάγνωσιν τὸ σχέδιον τῆς συμβάσεως τοῦ ἀφοπλισμοῦ.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 6. — Τηλεγραφοῦν ἐκ Γλασκώβης ὅτι σήμερον τὸ ἀπόγευμα θὰ λάβῃ χώραν σύσκεψις μεταξὺ τῶν ἰδιοκτητῶν καὶ τῶν μεταλλωρύχων διὰ μίαν ὁριστικὴν συμφωνίαν.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 6. —Τηλεγραφοῦν ἐκ Λονδίνου ὅτι οἱ μεταλλωρύχοι τῆς Σκωτίας ἐψήφισαν τὴν ἐπανάληψιν τῆς ἐργασίας.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

Οἱαδήποτε καὶ ἂν εἶνε ἡ διαδοχὴ τοῦ κ. Ταρντιὲ εἰς τὴν Γαλλίαν δύναται νὰ θεωρηθῇ βέβαιον ὅτι ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τῆς μεγάλης Δημοκρατίας δὲν πρόκειται νὰ ὑποστῇ μεταβολὴν εἴτε μείνῃ εἴτε φύγῃ ἀπὸ τὸ Καὶ ντ' Ὀρσαὶ ὁ κ. Μπριάν. Ἡ δὲ πολιτικὴ αὐτὴ συνίσταται εἰς τὴν ἀδιάλλακτον περιφρούρησιν τοῦ ἐδαφικοῦ καθεστῶτος ὄχι μόνον εἰς τὸν Ρῆνον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Πολωνίαν εἴτε προτείνουσα τὸν πανευρωπαϊκὸν συνασπισμὸν εἴτε διακηρύττουσα τὸ ἀδύνατον τῆς πραγματώσεώς του, ὡς συνέβη πρὸ ἡμερῶν εἰς τὴν γαλλικὴν Γερουσίαν. Παρ' ὅλα δὲ ὅσα λέγονται περὶ διευθετήσεως τῆς γαλλοϊταλικῆς διαφορᾶς ἡμεῖς δὲν βλέπομεν ἐγγὺς τὴν ἡμέραν τοῦ συμβιβασμοῦ τῶν διϊσταμένων ἀπόψεων.

Ἀλλ' ἡ γαλλικὴ κρίσις ἔχει ἴσον ἐνδιαφέρον καὶ ἀπὸ ἐσωτερικῆς ἀπόψεως. Ἀποδεικνύει δέ, ἂν ὄχι ἄλλο, ὅτι ἀλλοῦ ὑπάρχει μεγαλυτέρα κοινοβουλευτικὴ εὐαισθησία εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν σκανδάλων συνδεδεμένων πρὸς τὴν ἠθικὴν ἀνεπάρκειαν τῶν ὑπουργῶν.

ΕΜΜΟΝΟΣ ΙΔΕΑ Τὸ ὅτι συζητεῖται ἀκόμη καὶ σήμερον τὸ ζήτημα τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ Δικαστικοῦ μεγάρου κάτω ἀπὸ τὴν Ἀκρόπολιν, παρὰ τὴν ἐξέγερσιν τῶν Ἀκαδημιῶν, τῶν ἀρχαιολόγων καὶ τῶν ἀρχιτεκτόνων ὅλου τοῦ κόσμου, καὶ τὸ ὅτι ὁ σύλλογος τῶν ἐδῶ ἀρχιτεκτόνων ἀναγκάζεται νὰ συνεδριάζῃ καὶ νὰ ἐκδίδῃ ψηφίσματα, σημαίνει ὅτι ὁ κίνδυνος ὑφίσταται ἀκόμη καὶ ὅτι Βενιζέλου ἄρχοντος θὰ γίνῃ καὶ αὐτὸ τὸ ἔγκλημα κατὰ τῆς αἰσθητικῆς, κατὰ τῶν Ἀθηνῶν καὶ κατὰ τῆς λογικῆς. Ἀφοῦ, ὅπως ὀρθῶς παρετηρήθη, ἡ συνοικία τοῦ Μακρυγιάννη εἶναι καὶ ἀπὸ πρακτικῆς ἀπόψεως ἀκατάλληλος διὰ νὰ φιλοξενήσῃ ἐντὸς τοῦ πλαισίου της τὸ Δικαστικὸν Μέγαρον. Ἡ ἐξυπηρέτησις τῶν ἀναγκῶν τῶν σχετιζομένων μὲ τὴν δικαιοσύνην, ὄχι μόνον τοῦ νομικοῦ ἀλλὰ καὶ τοῦ ἄλλου κόσμου, θὰ ἐπέβαλλε τὴν ἵδρυσιν τοῦ Μεγάρου εἰς χῶρον μᾶλλον κεντρικόν, θέλομεν νὰ εἴπωμεν χῶρον εἰς ὃν νὰ καταλήγουν πολὺ περισσότεραι συγκοινωνιακαὶ ἀρτηρίαι.

Ἀλλ' ὅταν ὁ κ. Βενιζέλος ἔχῃ ἐμμόνους ἰδέας, ὄχι μόνον ἀποικιακαὶ ἐκστρατεῖαι ἀναλαμβάνονται ἀλλὰ καὶ τερατοφανῆ μνημεῖα ἢ κτίρια ἀνακύπτουσιν εἰς ὅλα τὰ σημεῖα τῆς πόλεως.

ΤΗΝ ΝΟΜΙΚΗΝ ΤΩΝ ΥΠΟΛΗΨΙΝ Ἡ Μεγάλη ἀναθεωρητικὴ τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος Ἐπιτροπὴ περιλαμβάνει βεβαίως μερικὰς ἀπὸ τὰς νομικὰς κορυφὰς καὶ εἶνε βέβαιον ὅτι ὁ τρόπος καθ' ὃν συνεκροτήθη ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς ἀξιώσεις τῆς Κοινῆς Γνώμης. Ὅ,τι ὅμως ἔχομεν νὰ συστήσωμεν εἶνε τοῦτο: Νὰ μὴν ὑπάρξῃ σπουδὴ ἐν τῇ ἀναθεωρήσει τοῦ Κώδικος. Δὲν ὑποτιμῶμεν βέβαια τὰς μέχρι τοῦδε γενομένας ἐργασίας καὶ δὲν νομίζομεν ὅτι ὁ συγχρονισμὸς τῆς ἀστικῆς μας νομοθεσίας πρέπει ν' ἀναβάλλεται ἐπ' ἄπειρον. Φοβούμεθα ὅμως ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος, προωθῶν τὴν ὑπόθεσιν διὰ νὰ συνδέσῃ (ὡς... ὁ Ναπολέων) τὸ ὄνομά του μὲ μίαν ἐντυπωτικὴν μεταρρύθμισιν ἐνδέχεται νὰ θυσιάσῃ εἰς τὰ φαινόμενα τὰ πράγματα. Οὔτε ἡ Ἑλλὰς οὔτε... ὁ Ἀστικὸς Κῶδιξ δύνανται νὰ γίνουν ἀγνώριστοι (ὑπὸ τὴν καλὴν τῆς λέξεως σημασίαν) ἐντὸς τῆς «ἀναποσοβήτου» νέας Βενιζελικῆς διετίας.

Ἐννοεῖται ὅτι ὑπάρχουν εἰς τὴν μεγάλην ἐπιτροπὴν πρόσωπα τὰ ὁποῖα δὲν θὰ ἐθυσίαζαν τὴν νομικήν των ὑπόληψιν διὰ νὰ εὐχαριστήσουν τὸν φιλόδοξον κ. πρωθυπουργόν.

ΝΑ ΦΟΡΟΛΟΓΗΘΗ Διὰ τὸ σημερινὸν «μάτς» τοῦ ποδοσφαίρου συνωστίζοντο ἀπὸ τῆς χθὲς πλήθη εἰς τὰ σημεῖα, ὅπου ἐπωλοῦντο τὰ εἰσιτήρια, ἠσκήθη δὲ καὶ ἀχαλίνωτος ἡ σχετικὴ κερδοσκοπία. Ὑπῆρξαν, δηλαδή, οἱ ἐπιχειρηματίαι τῶν παρομοίων περιστάσεων, οἱ ὁποῖοι, προαγοράσαντες ἀριθμὸν εἰσιτηρίων, τὰ μετεπώλουν εἰς τὸ πολλαπλάσιον τῆς τιμῆς των πρὸς τοὺς μὴ θέλοντας νὰ περιμείνουν εἰς τὴν «οὐράν», ἢ πρὸς τοὺς φοβουμένους μήπως δὲν εὕρουν θέσεις. Τοιουτοτρόπως περὶ τὸ ποδόσφαιρον ἐκκολάπτονται νέα προσοδοφόρα ἐπαγγέλματα καὶ τὸ ἀθλητικὸν αὐτὸ παιγνίδι ἀποβαίνει ἁπλὴ πρόφασις ἀγρίας κερδοσκοπίας καὶ ἀπλήστου χρηματισμοῦ. Ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ σπεύσῃ νὰ φορολογήσῃ τὸ θέαμα αὐτό. Τὴν στιγμήν, κατὰ τὴν ὁποίαν φορολογοῦνται διαλέξεις καὶ συναυλίαι, εἶναι ἀδικαιολόγητος ἀντινομία νὰ ἐπιτρέπεται νὰ διεξάγεται ἀσύδοτος ἡ περὶ τὸ ποδόσφαιρον χυδαιοτάτη αὐτὴ ἐπιχείρησις. Διότι αἱ διάφοροι συναντήσεις χρησιμεύουν ἁπλῶς πρὸς εἴσπραξιν μεγάλων ποσῶν ἀπὸ τοὺς ἐνδιαφερομένους καὶ ὁ ἀθλητισμὸς ὁ πραγματικὸς ἐλαχίστην ἔχει σχέσιν πρὸς τὰ τελούμενα εἰς τὰ «γήπεδα».

ΑΝ ΕΠΛΗΡΩΝΕ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ *Ἡ ἀνάγκη τοῦ συγχρονισμοῦ τῆς πυροσβεστικῆς ὑπηρεσίας κατεδείχθη ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην φορὰν κατὰ τὴν προχθεσινὴν μεγάλην πυρκαϊὰν τοῦ ὑελοπωλείου Σγούρδα, ὅπου οἱ πυροσβέσται, μὴ διαθέτοντες οὔτε λαμπτῆρας εἰδικούς, οὔτε προσωπίδας κατὰ τοῦ καπνοῦ διὰ νὰ προχωρήσουν εἰς τὸ ὑπόγειον τοῦ καταστήματος, μετεχειρίσθησαν τὰ πάγκοινα μέσα καὶ εἰσελάσαντες μὲ τοὺς σωλῆνας καὶ τὰ πελεκίδια τὰ ἔκαναν, κατὰ κυριολεξίαν, . . . γυαλιὰ-καρφιά. Ἀποτέλεσμα: ἡ μὲν ζη-*

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Μόνον αἱ ἔντυποι ἀποδείξεις πληρωμῆς αἱ φέρουσαι τὰς δύο ὑπογραφὰς τῶν κ.κ. Χαλκιᾶ καὶ Περπινιᾶ ὡς καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς «Πρωΐας» εἶναι ἔγκυροι. Οἱαδήποτε ἄλλη ἀπόδειξις, ὡς καὶ αἱ ἔντυποι τοιαῦται, ἄνευ ἀμφοτέρων τῶν ὡς ἄνω ὑπογραφῶν δὲν ἀναγνωρίζονται.

ΑΠΟ ΠΡΩΪΑΣ ΕΙΣ ΠΡΩΪΑΝ

μία ἐκ τοῦ πυρὸς περιωρίσθη εἰς τὸ ἐλάχιστον, ἀλλ' ἡ ζημία ἐκ τῆς ἐπελάσεως τῶν πυροσβεστῶν ἀνῆλθεν εἰς ἀρκετὰ ἑκατομμύρια, λόγῳ τοῦ εὐθραύστου τῶν ἐμπορευμάτων τοῦ καέντος καταστήματος. Ἂν τὰ ἑκατομμύρια αὐτὰ ὑπεχρεοῦτο νὰ τὰ πληρώσῃ τὸ Κράτος, ἴσως θὰ ἐσκέπτετο τότε ὅτι εἶνε προτιμοτέρα οἱαδήποτε δαπάνη διὰ τὴν ἀνοργάνωσιν τῆς πυροσβεστικῆς ὑπηρεσίας ἀπὸ τὰς ἀποζημιώσεις πρὸς τοὺς ζημιουμένους ἐξ αὐτῆς πολίτας.

Η ΑΚΑΔΗΜΙΑ Φανταζόμεθα ὅτι ἡ Ἀκαδημία εἰς τὴν ἀπονομὴν τῶν ἐτησίων ἐπάθλων δὲν θὰ λησμονήσῃ τὸ ἐκπολιτιστικὸν ἔργον τῶν φιλοδασικῶν συλλόγων τῆς Τριπόλεως καὶ ἀκόμη τοῦ συλλόγου τῶν Φιλοπροόδων Ἀρκαμιτῶν παρὰ τὸ Βαλτέτσι: Ἐὰν τοιοῦτοι σύλλογοι καὶ τόσον γονίμως δρῶντες ὑπῆρχαν καὶ εἰς ἄλλους νομούς, ἡ χέρσος Ἑλλὰς θὰ εἶχε μεταβληθῆ ἀπὸ πολλοῦ εἰς Παράδεισον.

Εὐτυχῶς ἡ Ἀκαδημία καὶ πέρυσιν ἔδειξεν ὅτι γνωρίζει νὰ ἐνθαρρύνῃ τὸν... φιλελλαδισμὸν τῶν Ἑλλήνων καὶ νὰ βραβεύῃ πράξεις ἀναμφισβητήτου ἐθνικοῦ περιεχομένου.

ΤΑ ΜΟΥΣΕΙΑ Οὐδεὶς δύναται νὰ παραγνωρίσῃ καὶ ὑποτιμήσῃ τὴν ἐν γένει σημασίαν τῆς συστάσεως νέων Μουσείων εἰς ὡρισμένας πόλεις τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς πλήρους καὶ ριζικῆς ἀναδιοργανώσεως τῶν ὑπαρχόντων τοιούτων. Οὐχ ἧττον ὅμως, φρονοῦμεν, ὅτι καθ' ἣν στιγμὴν ἀποφασίζεται ἡ σύστασις μουσείου ἐν Φλωρίνῃ, θὰ ἦτο εὐκταῖον καὶ ἀπολύτως δικαιολογημένον νὰ συσταθῇ τοιοῦτον καὶ εἰς τὴν γειτονικὴν ἱστορικὴν Ἔδεσσαν. Εἰς τὴν Ἔδεσσαν, ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἔχει ἤδη δημιουργηθῆ καὶ καλλιεργεῖται τελευταίως ἀξιοσημείωτος πνευματικὴ κίνησις καὶ ἀξιόλογος τουριστικὴ τοιαύτη, λόγῳ τῶν φυσικῶν καλλονῶν τῆς πόλεως, ὑπάρχουν ἐξ ἄλλου ἀρκετὰ ἀρχαιολογικῆς καὶ ἱστορικῆς ἀξίας εὑρήματα, δικαιολογοῦντα τὴν σύστασιν μουσείου. Τὰ εὑρήματα αὐτὰ ἔχουσιν ἀφεθῆ σήμερον εἰς τὴν τύχην των καὶ εὑρίσκονται συσσωρευμένα εἰς τὰ ὑπόγεια τῆς Νομαρχίας καὶ Δημαρχίας, ἡ φθορὰ δὲ αὐτῶν καὶ ἡ καταστροφή, ἂν δὲν ἐπῆλθεν εἰσέτι, εἶνε ζήτημα ἂν θ' ἀποφευχθῇ εἰς τὸ μέλλον.

ΤΑ ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΑ Εἰς τὸ προτελευταῖον ὑπουργικὸν συμβούλιον ἐλήφθη, κατ' εἰσήγησιν τοῦ κ. Παπανδρέου, ἡ ἀπόφασις ὅπως ἡ διαχείρισις τῶν διαφόρων ἐθνικῶν κληροδοτημάτων, τὰ ὁποῖα εἶνε σήμερον κατανεμημένα μεταξὺ διαφόρων Ὑπουργείων, ὑπαχθῇ εἰς ἑνιαίαν διεύθυνσιν, προσκολλωμένην εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν. Ἡ ἀπόφασις εἶνε ἀδιαμφισβητήτως ὀρθή. Ἡ κατανομὴ τῶν κληροδοτημάτων αὐτῶν ἐπεβάρυνε μέχρι τοῦδε τὰς ὑπηρεσίας, ἐνῷ συγχρόνως καὶ ὁ ἔλεγχος τῆς διαχειρίσεώς των ἦτο δυσχερής. Ἀρκεῖ νὰ ὑπομνησθῇ ὅτι πρὸ τετραετίας ὁ τότε πληρεξούσιος κ. Σκεῦος Ζερβός, λαβὼν τὴν ἐντολὴν νὰ ἐνεργήσῃ ἁπλῆν καταγραφὴν τῶν διαφόρων ἐθνικῶν κληροδοτημάτων, ὑπεχρεώθη νὰ ἐργασθῇ ἐπὶ μῆνας διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τοῦτο. Καὶ ἐξέδωκεν, ὡς γνωστόν, ὀγκωδέστατον τόμον ἐκ 1512 σελίδων, εἰς τὸν ὁποῖον περιέλαβε περὶ τὰς 10.000 ἐθνικὰ κληροδοτήματα... Κατὰ συνέπειαν, ἡ συγκέντρωσις τῶν ἐν λόγῳ κληροδοτημάτων ὑπὸ ἑνιαίαν διεύθυνσιν, θὰ ἀπαλλάξῃ καὶ τὰς ὑπηρεσίας μιᾶς προσθέτου ἐνασχολήσεως καὶ θὰ καταστήσῃ εὐκολώτερον τὸν ἔλεγχον τῆς διαχειρίσεως αὐτῶν. Ἀλλὰ.... ἀλλὰ πολὺ φοβούμεθα ὅτι, ἀνεξαρτήτως τοῦ πνεύματος τῆς ὑπουργικῆς εἰσηγήσεως, ὁ πραγματικὸς σκοπὸς τὸν ὁποῖον εἶνε μοιραίως προωρισμένη νὰ ἐξυπηρετήσῃ ἡ ὑπαγωγὴ τῶν ἐν λόγῳ κληροδοτημάτων — τῶν ὁποίων, σημειωτέον, τὰ ἔσοδα ἀνέρχονται εἰς ἑκατοντάδας τινὰς ἑκατομμυρίων — εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, εἶνε ἡ ἐνίσχυσις τοῦ προϋπολογισμοῦ. Τοὺς φόβους αὐτοὺς δικαιολογοῦν προηγούμενα κακὰ παραδείγματα, εἰς τὰ ὁποῖα δὲν θέλομεν ν' ἀνατρέξωμεν πρὸς τὸ παρόν. Ἀρκούμεθα ἁπλῶς νὰ διατυπώσωμεν μίαν ἐπιφύλαξιν καὶ νὰ σημειώσωμεν ἕνα κίνδυνον, διὰ νὰ μὴ καταλήξωμεν μεθαύριον εἰς τὴν ματαίαν διαπίστωσιν ὅτι «ἡ ἐσχάτη πλάνη ὑπῆρξε χείρων τῆς πρώτης».

ΜΠΡΟΣΤΑ
Στὸ κῦμα τῶν διαφημίσεων
Στὲς «Μοναδικότητες»
Στὲς «Ὑπερπαραγωγὲς»
Στὲς «Μεγαλοπρέπειες»
Στὰ «Ἐπιτυχέστατα»
Στὰ «Σπανιώτατα»
Καὶ ὅλα τὰ —ότατα καὶ έτατα.
ΤΟ
ΠΑΝΘΕΟΝ
Ἀντιτάσσει
ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΟΧΙ ΛΟΓΙΑ
ΑΥΡΙΟΝ
Η ΚΟΥΚΛΑ
ΛΙΛΗ ΝΤΑΜΙΤΑ
Καὶ ὁ Γόης
ΔΟΝ ΑΛΒΑΡΑΝΤΟ
στὴν ἀποθέωσί τους
ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΟΥ ΣΚΟΤΩΝΕΙ

Φῶς

Τὸ φῶς ἐπαιχνίδισε, πέφτοντας ἀπὸ τὰ κανονικὰ ὀγδόντα βόλτ — μήπως ἠθέλατε ἑκατὸν δέκα;—εἰς τὰ ὀκτώ, ἐκοκκίνισε λιγάκι τὸ σύρμα, τὸ ἐπυράκτωσε λιγάκι ἐντονώτερα, ἀνεβοκατέβηκε πρὸς στιγμὴν ὅλας τὰς διαβαθμίσεις τῆς φωτιστικῆς κλίμακος καὶ τέλος ἐλιποθύμησε πραγματικά, ἀφίνοντας ἕνα περίγραμμα ἐλαφρῶς ἐρυθρωπὸν μέσα εἰς τὴν σκοτεινὴν ἀμπούλαν. Ἔπειτα, σὰν νὰ μετενόησε καὶ γι' αὐτό, ξανατινάχτηκε ψηλὰ κι' ἔσβυσε.

— Ὡραῖα!.. ἐξεφώνησαν ἔξη φωνές. Καὶ τώρα; Κεριά!...

Καὶ τὰ κεριὰ προσεκομίσθησαν πομπικὰ κι' ὕψωσαν σὲ λίγο τὶς πύρινες γλῶσσές τους ἐναντίον τοῦ σκοταδιοῦ. Ἦταν μιὰ ἀληθινὴ πάλη τοῦ Φωτὸς καὶ τοῦ Σκότους, τοῦ Ὡρομάσδου πρὸς τὸν Ἀριμάνην, τοῦ Καλοῦ καὶ τοῦ Κακοῦ. Μέσα στὸ μεγάλο σκοτεινὸ δωμάτιον, ἡ γλῶσσες τοῦ φωτὸς ἀνεβοκατέβαιναν σὰν λόγχες ἐναντίον τοῦ ἀοράτου ἐχθροῦ, πότε ψηλά, διώχνοντας πιὸ πολὺ τὸ σκοτάδι, πότε χαμηλώνοντας, σὰν ἀπὸ τὴν πίεσι τῆς ἀντιθέτης δυνάμεως. Τὰ ἔξη μικρὰ ἐκεῖνα κομματάκια τοῦ κεριοῦ ἔπαιρναν ἔξαφνα τὴν σημασίαν συμβόλου, ἀλλὰ τὸ Σκοτάδι ἦταν δυνατώτερο.

— Κεριά!... ἐφώναξαν πάλι ἡ ἔξη ἀγανακτισμένες φωνές!...

— Δὲν ἔχει ἄλλα!.. ἐδήλωσεν ὁ φωτοδότης.

— Κεριά!... ἐξαναφώναξαν οἱ ἄλλοι.

Καὶ τὰ κεριὰ ἐπανῆλθαν. Ἦταν τρακόσσια εἴκοσι πέντε κεριά, ὠχρά, ἀναιμικά, θλιβερά, ἕτοιμα νὰ σβύσουν, μουσειακὰ ἀντικείμενα κάτω ἀπὸ γυαλένιο γλόμπο, περίεργα ὄντα μυωπικά, ποὺ προσπαθοῦσαν δῆθεν νὰ ἰδοῦν. Καὶ ὅμως ἦταν φῶτα.

Καὶ οἱ ἔξη ἄνθρωποι εἰς ἀναζήτησιν φωτὸς ἀφῆκαν τὸν ἴδιον στεναγμὸν ἀνακουφίσεως ποὺ εἶχεν ἀφήσει ὁ ναυαγὸς ἐκεῖνος μπροστὰ στὸν ἄνθρωπο ποὺ συνήντησε στὴν ἐρημόνησο, κρεμασμένο σὲ μιὰν ἀγχόνη. Ἦταν ὁπωσδήποτε πολιτισμός!

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Τὸ χθεσινὸν μνημόσυνον τῶν Κυπρίων πολεμιστῶν

Ἡ «Κυπριακὴ Φοιτητικὴ Νεολαία» ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τοῦ θανάτου τοῦ Κυπρίου ἥρωος Χριστοδούλου Σώζου ἐτέλεσε χθὲς μνημόσυνον ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τῶν Κυπρίων φοιτητῶν, οἱ ὁποῖοι ἔπεσαν μαχόμενοι κατὰ τοὺς πολέμους.

Μετὰ μίαν σύντομον εἰσήγησιν τοῦ προεδρεύοντος τῆς «Νεολαίας» κ. Χριστοδ. Παπαδοπούλου, ἔλαβε τὸν λόγον ὁ ἰατρὸς κ. Φ. Ζανέτος, ἀπὸ τοὺς παλαιοτέρους καὶ ἐγκριτοτέρους Κυπρίους πολιτευτάς, καὶ ἐξῆρε τὴν ὑπέροχον θυσίαν τοῦ Σώζου, ὁ ὁποῖος μὲ τὸν ἡρωϊκόν του θάνατον ἐμπρὸς ἀπὸ τὰ Ἰωάννινα καὶ ἀκριβῶς εἰς τὴν Μανωλιάσαν, προσέθεσεν ἕνα ἀκόμη τίτλον εἰς ὅσους ἀτελειώτους ἐθνικοὺς τίτλους ἔχει ἡ Κύπρος, διὰ νὰ ἀξιοῖ τὴν ἕνωσίν της μὲ τὴν μητέρα Ἑλλάδα. Ἐτόνισε δὲ ὁ κ. Ζανέτος ὅτι τὰ ζωογόνα ἐθνικὰ ἰδανικά, τὰ ὁποῖα ἔφεραν τὸν Σῶζον μέχρι τοῦ ἡρωϊκοῦ του θανάτου, ἐξακολουθοῦν νὰ ἐμπνέουν πάντοτε τὸν Κυπριακὸν ὁλόκληρον.

Ὡμίλησεν ἔπειτα ὁ Κύπριος φοιτητὴς Βασ. Παπαδόπουλος, ὁ ὁποῖος μὲ ὀλίγας λέξεις παλλομένας ἀπὸ συγκίνησιν ἐξέφρασε τὴν ἀμείωτον πάντοτε εὐγνωμοσύνην ὅλης τῆς Κυπριακῆς νεολαίας πρὸς τὸν Χριστόδουλον Σῶζον καὶ πρὸς τοὺς δύο νεαροὺς Κυπρίους φοιτητὰς Κωνσταντῖνον Κυλανιώτην καὶ Πέτρον Χατζηαργύρην, οἱ ὁποῖοι ἐπίσης ἐφονεύθησαν μαχόμενοι εἰς τοὺς ἑλληνικοὺς ἀγῶνας. Ἐβεβαίωσε δὲ ὅτι ἡ Κυπριακὴ Νεολαία, ἀντὶ ἄλλου μνημοσύνου, ὑπόσχεται εἰς τοὺς ἥρωας αὐτοὺς νὰ συνεχίσῃ τὸν ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς ἑνώσεως τῆς Κύπρου μὲ τὴν μητέρα Ἑλλάδα.

Εἰς τὸ μνημόσυνον παρέστη ὁ δήμαρχος Ἀθηναίων καὶ πολὺς ἄλλος κόσμος.

Ἐκδόσεις.

Ἐκυκλοφόρησε τὸ 8ον τεῦχος τοῦ δευτέρου ἔτους τῆς πολιτικῆς καὶ οἰκονομικῆς ἐπιθεωρήσεως «Πειθαρχία». Τὰ περιεχόμενα: Ἡ δύναμις τῆς ἀνανεώσεως ποὺ ἔλειψε.— Ἕνα βασιλικὸν ἄρθρον.—Σημειώσεις.— Ὁ Ἰταλικὸς συνασπισμὸς καὶ ἡ Ἑλλάς.—Ἡ Ἑλληνικὴ μορφὴ τῆς κοινοβουλευτικῆς κρίσεως τοῦ κ. Π. Μπερνάρη.—Τὰ κεφάλαια τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τοῦ κ. Σπ. Χασιώτη.—Ἀνάποδος πολιτισμὸς τοῦ κ. Δημ. Γιαννακοῦ.—Ἀλληλογραφία. — Τὰ πολιτικὰ κόμματα ὑπὸ Ρομπέρτο Μίσελς.— Ἀγορεύσεις ἀπὸ Παρισίων καὶ Βερολίνου, τοῦ κ. Ἀπ. Β. Δασκαλάκη. — Αἱ Πολωνικαὶ ἐκλογαί.— Αἱ Σερβικαὶ ἀνησυχίαι ὑπὸ Ἀλμπὲρτ Μουσέ.—Τὸ θέατρον τῆς ἐπιθεωρήσεως τοῦ κ. Κωστῆ Μπαστιᾶ.— Ὁ Γκρέκο τοῦ κ. Κώστα Οὐράνη. Κριτικὴ τοῦ βιβλίου τοῦ κ. Ναπ. Λαπαθιώτη.— Τὸ μουσικὸν ὕφος τοῦ κ. Φρὰνκ Σουαζύ.—Γκολοβίν, διήγημα τοῦ Ἰακ. Βάσσερμαν. — Αἰσθητικὴ καὶ ἱστορικὴ κριτική, ὑπὸ Βενέντετο Κρόκε.—Ἡ οἰκονομικὴ καὶ χρηματιστηριακὴ ἑβδομάς.

— Ἐκυκλοφόρησε τὸ ὑπ' ἀριθ. 22—23 (διπλοῦν) τεῦχος τῆς καλλιτεχνικῆς ἐπιθεωρήσεως «Μουσικὰ Χρονικά». Ἀπὸ τὰ περιεχόμενα: Λώρη Μαργαρίτη «Τὸ ἐθνικὸ τραγοῦδι καὶ ἡ διεθνὴς μουσική», Ν. Λαπαθιώτη «Γλῶσσα καὶ Μουσική», Κ. Φαλτάϊτς «Τσιγγάνοι καὶ Ὀρφεύς», Σ. Κενταύρου—Οἰκονομίδου «Ὁ πανδασκαλισμὸς στὴ μουσικὴ καὶ ἡ διαπαιδαγώγησις τοῦ κοινοῦ», Μ. Βάλσα «Τὰ παριζιάνικα σαλόνια τῆς Εὐτέρπης», τὸ θεατρικὸν παράρτημα «Ὁ κληρονόμος τῆς Τσάτσας» (σάτυρα μονόπρακτη) τοῦ κ. Γ. Σπαταλᾶ κλπ.

— Σήμερον κυκλοφορεῖ τὸ 48ον τεῦχος τῆς «Ἐργασίας» μὲ ἀπάντησιν τοῦ βουλευτοῦ κ. Δ. Μακκᾶ εἰς τὸ πρὸ ἑβδομάδος ἄρθρον τοῦ τέως Βασιλέως Γεωργίου περὶ τοῦ πολιτειακοῦ ζητήματος καὶ μὲ ἄρθρα τῶν κ.κ. Βεκιαρέλη, περὶ τῆς ὀργανώσεως τῆς εἰρήνης, Σ. Πρωτονοταρίου περὶ τοῦ ἠθικοῦ συντελεστοῦ ἐν τῇ πολιτικῇ, τοῦ κ. Τσιμικάλη περὶ τοῦ ἄρθρου 14 νομοσχεδίου Ἀνων. Ἑταιρειῶν, μὲ τρεῖς μελέτας περὶ τῶν ἀγροτικῶν ζητημάτων τῆς Ἑλλάδος τῶν κ.κ. Β. Πάνου, Σ. Πουλοπούλου καὶ Κ. Παθεοφίλου καὶ μὲ ἄλλην ἐνδιαφέρουσαν ὕλην.

— Ἐκυκλοφόρησε τὸ τεῦχος τοῦ Νοεμβρίου τοῦ περιοδικοῦ «Ψυχικὴ Ὑγιεινὴ» μὲ λίαν ἐνδιαφέρουσαν ὕλην δι' ὅλους.

Τὸ Φαρμακεῖον ΜΠΑΚΑΚΟΥ (πλατ. Ὁμονοίας) σήμερον ἀνοικτὸν ἡμέραν καὶ νύκτα.

Αἱ χθεσιναὶ Ἱπποδρομίαι

Παρὰ τὸ ἐργάσιμον τῆς ἡμέρας, αἱ χθεσιναὶ ἱπποδρομίαι διεξήχθησαν μὲ ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν ἐνώπιον ἐκλεκτοῦ κόσμου. Εἰς πολλὰς διαδρομὰς ἐπεκράτησαν ἀουτσάϊντερ ἵπποι καὶ ὡς ἐκ τούτου αἱ ἀποδόσεις ἦσαν ἀρκετὰ ἱκανοποιητικαί. Ἰδίᾳ τοῦ Ντὰκ, μὲ 1020 δρχ. τὸ 100δραχμον δελτίον τοῦ Κατεργαράκου μὲ 640 καὶ τοῦ γηραιοῦ Σάμλακ μὲ 580 δρχ. Εἰς τὴν δευτέραν ἱπποδρομίαν ἐσημειώθη ταυτόχρονος ἄφιξις δύο ἵππων καὶ ὡς ἐκ τούτου τὰ πρῶτα σύνθετα ἦσαν πενιχρά. Ἀπέδωσαν δὲ Μπραντάμαντε-Κάντρυ Γκὲρλ 75 δρ. καὶ Γκρέϋ Κλάουντ - Κάντρυ Γκὲρλ 365 δρ. Τὸ δεύτερον σύνθετον τοὐναντίον ἦτο πλουσιώτατον. Ἀπέφερε δὲ Ντὰκ - Κατεργαρᾶκος 3505 δρχ. Τὰ τεχνικὰ ἀποτελέσματα ἔχουν ὡς ἑξῆς:

Πρώτη Ἱπποδρομία. Ἵπποι Ἀραβικοί. Ἀπόστ. 1.200 μ. Ἀναβάται μαθητευόμενοι. Ἐνίκησεν ὁ Τόκιο τοῦ κ. Λ. Σταυρινοῦ μὲ τὸν Βαλιάνο (19-13), δεύτερος ὁ Ναξὴμ τοῦ αὐτοῦ ἰδιοκτήτου (19-12) καὶ τρίτος ὁ Σιράμ τοῦ κ. Χάντεν (12).

Δευτέρα Ἱπποδρομία. Ἵπποι Ἀγγλοαραβικοὶ καὶ Ἑλληνικοί. Ἀπόστ. 1400 μ. Ἐνίκησαν ταυτοχρόνως οἱ Μπραντάμαντε τοῦ κ. Τζιανόττι μὲ τὸν Μανφρέδι (10-11) καὶ ἡ Γκρέϋ Κλάουντ τοῦ κ. Ρῆς μὲ τὸν Μιχαλόπουλον (35-21).

Τρίτη Ἱπποδρομία. Ἵπποι Ἀγγλικοί. Ἀπόστ. 1600 μ. Ἐνίκησεν ἡ Κάντρυ Γκὲρλ τοῦ κ. Π. Ἀναστασοπούλου μὲ τὸν Μανφρέδι (16-11), δεύτερος ὁ Αὐτόλυκος τοῦ κ. Γεωργίου (17) καὶ τρίτη ἡ Λὰ Κάϊγ τοῦ κ. Ζαρίφη (11).

Τετάρτη Ἱπποδρομία. Ἵπποι Ἀραβικοί. Ἀπόστ. 2200 μ. Ἐνίκησεν ὁ Σάμλακ τοῦ κ. Λούβαρη μὲ τὸν Μπὰκλ (58-15), δεύτερος ὁ Μερσὰντ τοῦ κ. Δ. Οἰκονόμου (15) καὶ τρίτος ὁ Διάβολος τοῦ κ. Μάντικα (15).

Πέμπτη Ἱπποδρομία. Ἵπποι Ἀραβικοί. Ἀπόστ. 1200 μ. Ἐνίκησεν ὁ Ντὰκ τοῦ κ. Κονδύλη μὲ τὸν Σιμιγδαλᾶ (102-15), δεύτερος ὁ Μπισσὰν τοῦ κ. Ζεβελλέκη (12) καὶ τρίτος ὁ Κατακὶτ τοῦ κ. Ζαΐμη (12).

Ἕκτη Ἱπποδρομία. Ἵπποι Ἑλληνικοὶ μὴ καθαρόαιμοι. Ἀπόστ. 1400 μ. Ἐνίκησεν ὁ Κατεργαρᾶκος τοῦ κ. Μπότσαρη μὲ τὸν Σιμαγδαλᾶ (64-27), δεύτερον τὸ Φάληρον τοῦ κ. Ζαρίφη (18).

Αἱ σημεριναὶ Ἱπποδρομίαι

Τὸ πρόγραμμα τῶν σημερινῶν ἱπποδρομιῶν κατηρτίσθη ὡς ἑξῆς:

1) Ἔπαθλον Ἡροδότου δρ. 20.000. 1200 μ. — Ροζαμπέλα κ. 58, Σαχὶν Σὰχ κ. 53 1)2, Ἄρης κ. 50 1)2, Ἀντελὰντ κ. 45.

2) Ἔπαθλον Ἄρτας δρχ. 15.000. 1600 μ. — Τριτσιμπίδας κ. 58, Φάσυστ κ. 57 1)2, Μαρίτσα κ. 57 1)2, Ἀχιλλεὺς κ. 55 1)2, Ἔλλη κ. 49 1)2, Παλληκάρι κ. 49, Γόης κ. 47, Τοὺρ Λὰ Ρὲν κ. 45.

3) Ἔπαθλον Μοσσούλης δρ. 25.000 1400 μ. —Γκαρνοὺκ κ. 60, Χαντροὺφ κ. 54 1)2, Σουάλιμ κ. 49, Μωρηᾶς κ. 49, Ἀτὲς κ. 48 1)2, Ἀλμάζα κ. 45, Χαρίσσα κ. 45.

4) Ἔπαθλον ἀντοχῆς δρχ. 50.000. 3000 μ. — Φὰρ Νὸρθ κ. 60, Ὄζα κ. 57, Γκλὰντ Ἀϊ κ. 57, Κρύσταλ Μπὼλ κ. 54, Ἐδουάρδος κ. 52 1)2, Τσάντος κ. 52, Μποχάρα κ. 45.

5) Ἔπαθλον Ζαμαλὲκ δρχ. 20.000. 1800 μ. — Μπαχτιὰρ κ. 58, Ἰνκόγνιτο κ. 56 1)2, Σόνκα κ. 55, Μοχάννι κ. 54, Τέρμινους κ. 53. Κίλεμπο κ. 51 1)2, Χάϊ Τζίνκς κ. 50.

6) Ἔπαθλον Μήλου δραχ. 20.000. 1200 μ. — Λαίδη Ρέϊντζμορ κ. 58, Στρόμπολι κ. 56 1)2, Γκάρυρικεν κ. 55, Ἄσπιναλ κ. 55, Ἀλκυὼν κ. 54 1)2, Μάουνταιν Πὰς κ. 52 1)2.

Μαθήματα οἰκοκυρικῆς

Καθ' ἑκάστην Κυριακὴν τὸ ἀπόγευμα δίδονται εἰς τὴν Ἐπαγγελματικὴν Οἰκοκυρικὴν Σχολὴν τῆς «Ἑνώσεως Ἑλληνίδων» (Ὁμήρου 22) δωρεὰν μαθήματα οἰκοκυρικῆς, ὑγιεινῆς, Ἑλλην. Ἱστορίας κλπ. ἀποκλειστικῶς διὰ τὰς μητέρας τοῦ λαοῦ.

ΑΥΡΙΟΝ
ὡρισμένως δὲν θὰ χωρέσουν τὰ δύο θέατρα
ΑΤΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ
τὸν κόσμον ποὺ θὰ τρέξῃ νὰ δῇ τὸ μοναδικὸ ἀριστούργημα τοῦ Κινηματογράφου
Ἕνα ὑπέροχο δρᾶμα πολὺ ἀνώτερο καὶ ἀπὸ τὸν
ΒΑΡΚΑΡΗ ΤΟΥ ΒΟΛΓΑ
ΠΛΟΥΤΟΣ - ΠΑΛΑΤΙΑ - ΟΡΓΙΑ - ΓΥΜΝΙΑ - ΡΩΣΣΙΚΟΙ ΧΟΡΟΙ ΚΑΙ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ
Ἡ μόνη ΒΡΑΒΕΥΘΕΙΣΑ ταινία γιὰ τὴν ΥΠΟΘΕΣΙ της, τὸν ΧΡΩΜΑΤΙΣΜΟΝ της καὶ τὴν ΜΟΥΣΙΚΗ της. Ἡ λέξις ΚΟΛΟΣΣΟΣ εἶνε ΜΙΚΡΗ γι' ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΤΑΙΝΙΑ.
ΔΕΟ

Τι θὰ ἀκούσωμεν εἰς τὸ ραδιόφωνον σήμερον Κυριακὴν

(Ὥρα Ἀθηνῶν. - Τὰ πλέον ἐνδιαφέροντα σημεῖα τοῦ προγράμματος σημειοῦνται δι' ἀστερίσκων).

* ΛΕΙΨΙΑ (253.7 μ.) 7 μ.μ. Στρατιωτικὴ συναυλία. 8.30' μ.μ. «Ὁ ἐλεύθερος τοξότης», ὄπερα τοῦ Βέμπερ, μεταβίβασις ἐκ τοῦ Νέου Θεάτρου τῆς Λειψίας. 11.30' μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ.

* ΖΑΓΚΡΕΜΠ (307 μ.) 8 μ. μ. «Λουτσέρνα», ὄπερα εἰς τρεῖς πράξεις τοῦ Νοβάκ.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ (356.3 μ.) 11.05' μ. μ. Συναυλία ὀρχήστρας μὲ συνθέσεις τῶν Χάϋδν, Ραβὲλ (Σεχεραζάτε), Ἴρελαντ καὶ Κοντάλυ.

ΤΟΥΛΟΥΖΗ (385.1 μ.) 8 μ.μ. Συναυλία. 10.15' μ.μ. Βιεννέζικη ὀρχήστρα. 10.30' μ.μ. Στρατιωτικὴ μουσική. 11 μ.μ. Μέρη ἀπὸ τὶς ὀπερέττες τῶν συνθετῶν Μεσαζὲ, Γκάνυ (Σαλτιμπάγκοι), Βάρνεϋ (Οἱ Σωματοφύλακες στὸ μοναστήρι), Ὠντρὰν (Μασκὼτ), Ὄφφενμπαχ (Ἡ ὡραία Ἑλένη), Παντίλλα (Σουζάνα). 12.15' μεσ. Συμφωνικὴ ὀρχήστρα: Ὁ Κλέφτης τῆς Βαγδάτης (Μπουαλντιὲ), Ἱστορίες τοῦ Βιεννέζικου δάσους (Στράους), Εἰσαγωγὴ 1812 (Τσαϊκόφσκυ), Τὸ πουλὶ (Στραβίνσκυ).

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ (394.2 μ.) 9 μ.μ. Συναυλία πιάνου μὲ ἔργα Μπετόβεν, Λεσετίτζκυ, Ἀλμπενίτζ. 9.45' μ.μ. Συναυλία τραγουδιοῦ τῆς κ. Μπλετζεάνου - Ντραγκός. 10.15' μ.μ. Συναυλία βιολιοῦ.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ (432 μ.) 6.30' μ. μ. Ἐθνικὴ μουσική. 9 μ. μ. Συναυλία βιολοντσέλλου, μὲ συνθέσεις Μποκερίνι, Ρεμπικὼφ, Νταβίντωφ. 10.10' μ.μ. Συναυλία τῆς Σερβικῆς Χορῳδίας.

* ΡΩΜΗ (441.2 μ.) 9.50' μ. μ. Συναυλία τραγουδιοῦ μὲ ἔργα Γκιουζέπε Μυλέ. Κατόπιν ἡ «Μπαρονέσα Καρίνι». Λυρικὸν δρᾶμα τοῦ Μυλέ. (Τὸ αὐτὸ πρόγραμμα ἐκ Νεαπόλεως 331.4 μ.)

* ΜΙΛΑΝΟ (500.8 μ.) 8.30' μ.μ. Συναυλία. 9.30' μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ. 9.50' μ.μ. «Δὸν Πασκουάλε», ὄπερα τοῦ Πουτσίνι.

* ΒΙΕΝΝΗ (516.3 μ.) 5.30' μ. μ. Συναυλία ἐκ τῆς μεγάλης αἰθούσης συναυλιῶν μὲ συνθέσεις Βάγνερ. 9.45 μ.μ. Συναυλία τῆς ὀρχήστρας Λατσέκ.

ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ (550.5 μ.) 6.30' μ.μ. Συναυλία στρατιωτικῆς ὀρχήστρας. 8 μ.μ. Συναυλία Χορῳδίας. 8.50' μ.μ. Συναυλία τσιγγάνικης ὀρχήστρας. 12 μεσ. Συναυλία ὀρχήστρας τζάζ.

ΒΑΡΣΟΒΙΑ (1411.7 μ.) 9.30' μ. μ. Μεγάλη συναυλία. 11.15' μ.μ. Συναυλία τῆς ἀοιδοῦ Δορ. Γκουντόφσκυ. 12 μεσ. Μουσικὴ χοροῦ.

* ΚΑΙΝΙΓΚΣΒΟΥΣΤΕΡΧΑΟΥΖΕΝ (1635 μ.) 9 μ.μ. «Ἡ Ἀριάδνη τῆς Νάξου», ὄπερα τοῦ Χόφμανσταλ μὲ μουσικὴ τοῦ Στράους.

Ἡ 10ετηρὶς τῆς Χορῳδίας

Τὸ πρόγραμμα τῆς πανηγυρικῆς Συναυλίας τῆς Χορῳδίας Ἀθηνῶν τῆς διδομένης ἐπὶ τῇ δεκαετηρίδι τῆς ἱδρύσεως αὐτῆς τὴν προσεχῆ Παρασκευὴν 9.45' μ.μ. εἰς τὰ «Ὀλύμπια» εἶνε ἀπὸ τὰ ὡραιότερα καὶ πλουσιώτερα. Ὁλόκληρος ἡ Χορῳδία Ἀθηνῶν καὶ ἡ Συμφωνικὴ Ὀρχήστρα τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν (250 ἐκτελεσταὶ) ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Φ. Οἰκονομίδη θὰ ἐκτελέσῃ ἀποσπάσματα ἀπὸ τὴν «Καταδίκην τοῦ Φάουστ», τὸ περίφημον «Ἀλληλούϊα» ἀπὸ τὸν Μεσσίαν, τὸ πρῶτον μέρος τοῦ Ρέκβιεμ τοῦ Μπράμς, τραγούδια Σοῦμπερτ, ἀποσπάσματα ἀπὸ ὄπερες τοῦ Βάγνερ καὶ δημοτικὰ τραγούδια. Κατὰ τὴν ἐν λόγῳ συναυλίαν προσκαλούμενοι θὰ παραστοῦν οἱ ἐπίσημοι, ἀντιπρόσωποι τοῦ τύπου καὶ οἱ ὑποστηρικταὶ τοῦ ἔργου τῆς Χορῳδίας Ἀθηνῶν.

Τὰ λαϊκὰ συσσίτια

Κατόπιν σχετικῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ηὐξήθη ἡ πρὸς τὸ Πατριωτικὸν Ἵδρυμα ἐτησία ἐπιχορήγησις δι' ἐφέτος κατὰ 500 χιλιάδας δρχ. μὲ τὴν σύστασιν νὰ μεριμνήσῃ ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον τοῦ ἐπιτρέπουν οἱ οὕτως αὐξανόμενοι πόροι του διὰ τὴν ὀργάνωσιν λαϊκῶν συσσιτίων.

Κατόπιν τούτων τὸ Ἵδρυμα ἤρχισε παρασκευαζόμενον διὰ τὴν ὀργάνωσιν μαθητικῶν συσσιτίων κατ' ἀρχήν. Ἡ σύστασις καὶ γενικῶν τοιούτων διὰ πάντας τοὺς ὁπωσδήποτε ἔχοντας ἀνάγκην, θὰ ἐξαρτηθῇ ἐκ τῶν πόρων ποὺ θὰ ἀπομείνουν.

Προσκοπικὴ κίνησις

Προσκοπικαὶ ὁμάδες τῶν Ἀθηνῶν μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τοὺς ἀρχηγούς των θὰ ἐκδράμουν εἰς Ξύλινο Γεφύρι ὡς καὶ εἰς Πάρνηθα, ἄλλαι δὲ θὰ ἀσχοληθοῦν καὶ σήμερον εἰς τὸν καθαρισμὸν τῶν πεύκων ἐκ τῶν καμπῶν εἰς τὰ διάφορα δασύλλια. Αἱ ναυτικαὶ ὁμάδες θὰ ἐκτελέσουν γυμνάσια κωπηλασίας εἰς Παλ. Φάληρον.

Οἱ πρόσκοποι τοῦ Πειραιῶς ἐκλήθησαν ὑπὸ τοῦ Ἐφόρου των εἰς συγκέντρωσιν εἰς τὸ Γυμναστήριόν των διὰ γυμνάσια πυκνῆς τάξεως καὶ ἑλιγμῶν.

Συνέδριον πολυτέκνων

Σήμερον 11ην πρωϊνὴν συνέρχεται ἐν τῷ μεγάρῳ τῶν Ἐμποροϋπαλλήλων τὸ Ε' Πανελλήνιον Συνέδριον τῶν πολυτέκνων.

Θεατρικά

Ἡ χθεσινὴ πρεμιέρα τῆς νέας ἐπιθεωρήσεως «Βαβυλωνία ὅλα» εἰς τὸ «Κεντρικὸν» συνεκέντρωσε πολὺν κόσμον. Ὅλαι αἱ σκηναὶ τοῦ ἔργου ἐχειροκροτήθησαν μὲ πολὺν ἐνθουσιασμόν.

— Ὁ θίασος τοῦ κ. Μυρὰτ, ὁ ὁποῖος ἤρχισεν ἀπὸ χθὲς τὰς παραστάσεις του εἰς τὸ Δημοτικὸν Θέατρον Πειραιῶς, θὰ δώσῃ σήμερον εἰς ἀπογευματινὴν παράστασιν τὴν κωμῳδίαν «Γάμοι στὸν οὐρανὸ» καὶ εἰς ἑσπερινὴν τὸ ὡραιότατον ἔργον «Ὁ χαρτοκλέφτης» μὲ τὸν κ. Μυρὰτ καὶ ὅλον τὸν θίασον.

— Κατὰ πληροφορίας ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὁ ἐκεῖ ἐργαζόμενος θίασος τοῦ κ. Β. Ἀργυροπούλου μετὰ τοῦ κ. Φύρστ σημειώνει εἰσπράξεις κατὰ μέσον ὅρον δύο χιλιάδας τουρκικὰς λίρας τὴν ἡμέραν, ἤτοι 80 περίπου χιλιάδας δραχμάς. Ὁ κ. Φύρστ ἐπανέρχεται ἐντὸς τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος διὰ νὰ καταρτίσῃ θίασον μετὰ τῆς κ. Κυβέλης καὶ ἐπιστρέψῃ πάλιν εἰς Κων)πολιν τὴν 1ην Ἰανουαρίου.

— Σήμερον τὸ ἀπόγευμα θὰ παιχθῇ εἰς τὰ «Ὀλύμπια» ἡ «Τζοκόνδα» ὡς ἀποχαιρετιστήριος τῶν ξένων καλλιτεχνῶν κ. Νῖνο Πικαλούγκα καὶ τῆς κ. Γαβρ. Γκάλλι.

Ἑλληνικὰ τραγούδια

Ἀνασκαφὲς

Σκάβε τὴ γῆ βαθειά. Ναῶν συντρίμμια
θὰ βροῦμε, ἀρχαίων εἰδώλων καὶ ἀγαλμάτων.
Τὴ δόξα τῶν παληῶν μας ὀνομάτων
Ἄρτεμι, Δία, Ἑρμῆ, Μοῦσα Πολύμνια.

Τὰ τούρκικα σκεπάζουν καλντερίμια
βωμοὺς παληῶν θεῶν, ποὺ ὁλόγυρά των
ἔστησαν τοὺς χοροὺς ὡραίων πλασμάτων
οἱ ἀθάνατοι, ποὺ μᾶς τοὺς κρύβει ἡ ἀσκήμια.

Στὸν ἥλιο, ἀγρότη, ἀστράφτει σου ἡ ἀξίνη
καὶ τὸν ἱδρῶ σου ἀπόνετα ἡ γῆ πίνει.
Σκάβεις, μὰ τὸ γιατί δὲν τὸ ἀπαντέχεις

καὶ ὅλο ρωτᾶς ἂν φτάνῃ. Νοῦ δὲν ἔχεις
νὰ δῇς τοὺς προγονούς σου δῶ ἀπὸ κάτου,
ποὺ δὲν τοὺς φτάνει ἡ λήθη τοῦ θανάτου.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΣΙΔΕΡΗΣ

Ὁ παιδικὸς κινηματογράφος

Σήμερον εἰς τὰς 10 π.μ. δίδεται εἰς τὸ «Ἀττικὸν» ἡ τρίτη παράστασις τοῦ Συνδέσμου πρὸς ἀνάπτυξιν παιδικῶν κινηματογράφων. Θὰ προβληθοῦν θαυμάσια χρωματιστὰ τοπεῖα τῆς Γαλλίας, ἕνα χαριτωμένο φίλμ διὰ τοὺς ἐλέφαντας, μία δίπρακτος κωμῳδία μὲ τὰ γνωστὰ διαβολόπαιδα καὶ διασκεδαστικώτατα Μίκυ-Μάους.

Ἐπὶ πλέον, ἐκτὸς προγράμματος, διάφορα ἠχητικὰ καὶ μία ταινία τοῦ Συνεδρίου τῆς Μητρότητος, εὐγενῶς παραχωρηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Πατριωτικοῦ Ἱδρύματος. Αἱ παραστάσεις τοῦ Συνδέσμου γίνονται ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον εἰς τὸ «Ἀττικὸν» κάθε Κυριακὴν πρωΐ.

Λύκειον Ἑλληνίδων

Εἰς τὸ Λύκειον τῶν Ἑλληνίδων γίνονται καθ' ἑκάστην Δευτέραν 11—12 μὲ ἐλευθέραν εἴσοδον ἰατροπαιδαγωγικαὶ συζητήσεις διὰ τὰς νεαρὰς μητέρας μὲ εἰσηγητὴν τὸν παιδίατρον κ. Βέραν.

Καθ' ἑκάστην Κυριακὴν 10—12 π.μ. λειτουργεῖ εἰς τὸ αὐτὸ Ἵδρυμα Παιδικὸν ἀναγνωστήριον μὲ εἴσοδον ἐλευθέραν διὰ παιδιὰ ἡλικίας 7—14 ἐτῶν, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Τμήματος μητέρων καὶ παιδαγωγῶν.

Ἀπὸ σήμερον ἀρχίζουν εἰς τὸ Λύκειον Ἑλληνίδων τὰ κατὰ Δευτέραν χορευτικὰ τεῖα.

Θέατρα.

(Ἀπογευματιναὶ - Ἑσπεριναὶ)

ΑΙΘΟΥΣΑ ΕΛΛ. ΩΔΕΙΟΥ. Ἀπογ. καὶ ἑσπ. τρία νέα μονόπρακτα.
ΑΛΑΜΠΡΑ (Ὀπερέττα Σαμαρτζῆ). «Ἡ ἀδελφή μου κ' ἐγώ».
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. «Βαβυλωνία Ὅλα» ἐπιθεωρήσεις.
ΟΛΥΜΠΙΑ. 11 π.μ. Ἡ Λαϊκὴ τῆς Συμφωνικῆς Ὀρχήστρας τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν. 6 μ.μ. «Ἡ Τζοκόνδα» μὲ τὸν κ. Πικαλούγκα καὶ τὴν κ. Γκάλλι.
ΜΟΝΤΙΑΛ. «Τὰ Παρασκήνια».
ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ. (Ἐλευθ. Μουσικὴ Σκηνή). «Τὰ σπουργίτια τῆς Ἀθήνας».

Κινηματογράφοι

ΑΠΟΛΛΩΝ. «Στὸ Δυτικὸ μέτωπο».
ΑΤΤΙΚΟΝ. «Ἀνοιξιάτικη ἀγάπη».
ΙΝΤΕΑΛ. «Μανουελίτα».
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Ἐρωτικὴ φλόγα».
ΟΥΦΑ. «Δυὸ καρδιὲς σ' ἕνα σάλι».
ΠΑΝΘΕΟΝ «Ἡ μαιτρέσσα στὸν μπαμπά της».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Ὁ Βασιλεὺς τῶν Παρισίων» μὲ τὸν Ἰβὰν Πέτροβιτς.
ΤΡΙΑΝΟΝ. «Κορίτσι τῆς παρέας».

Συνοικιακὰ

Α.Ο.Δ.Ο. «Τραγουδιστὴς τῆς τζάζ».
ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ. «Τὸ Καραβάνι».
ΑΡΗΣ. «Κίτρινος Βασιλεύς».
ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ. «Νῆσος διαβόλου».
ΚΡΥΣΤΑΛ. «Ἐσχάτη προδοσία».
ΠΑΛΛΑΣ. «Γυναῖκα δρόμου».
ΠΑΝΟΡΑΜΑ. «Στὴν ἐξορία».
ΡΟΖΙΚΛΑΙΡ. «Ἀνθρώπινα ράκη».

Πειραιεὺς

ΑΪ ΛΑΪΦ. «Γυναῖκα ποὺ ἀρέσει».
ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ. (Θ. Μυράτ). «Γάμοι στὸν οὐρανό». Ἑσπερινὴ «Ὁ χαρτοκλέφτης».
ΚΑΠΙΤΟΛ. «Ζωγραφιστὸς ἄγγελος».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Νεάπολις».

Τὸ ὕδωρ Σαρίζης

Ἐκ Παρισίων πληροφορούμεθα ὅτι εἰς τὴν διεθνῆ ἔκθεσιν τοῦ Saint—Nazaire ἀπενεμήθη τὸ πρῶτον βραβεῖον μετὰ χρυσοῦ μεταλλίου εἰς τὸ ἐπιτραπέζιον ἰαματικὸν ὕδωρ Σαρίζης. Τὸ γεγονὸς τοῦτο ἐσχολιάσθη ἰδιαιτέρως ὑπὸ τῶν Γάλλων ἐκμεταλλευτῶν τοῦ Vichy, Evian καὶ Contréxeville διότι ἐν Γαλλίᾳ ἀναγνωρίζεται ἡ «Σάριζα» ὡς συναγωνιστής των.

Κοσμικὴ Κίνησις

Πρὸς τιμὴν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Γιουγκοσλαυΐας θὰ δοθῇ ἑσπερὶς εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς «Μεγάλης Βρεττανίας» παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τῆς κ. Μιχαλακοπούλου τὴν προσεχῆ Πέμπτην.

— Προχθὲς τὸ ἑσπέρας παρετέθη γεῦμα, τοῦ ὁποίου ἐπηκολούθησε δεξίωσις παρὰ τῷ ἐπιτετραμμένῳ τῆς Ἱσπανίας καὶ τῇ κ. ντὲ Ἀμὰτ πρὸς τιμὴν τοῦ νέου πρεσβευτοῦ τῆς Ἱσπανίας κόμητος ντὲ Βελλαμεντιάνα. Παρευρέθησαν ἡ κ. Ε. Βενιζέλου, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ἐμπερλάϊν, ὁ γραμματεὺς τῆς ἀγγλικῆς πρεσβείας καὶ ἡ κ. Χάρβεϋ, ἡ δ. Ρίτσαρσον, ὁ δοὺξ ντ' Ἀβάρνα κ. ἄ.

— Τὴν προσεχῆ Πέμπτην θὰ παραθέσῃ ἐπίσημον γεῦμα πρὸς τιμὴν τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Γιουγκοσλαυΐας ὁ πρεσβευτὴς τῆς Σερβίας.

— Τὴν μεταπροσεχῆ Τετάρτην θὰ δοθῇ εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς «Μεγάλης Βρεττανίας» ὁ χορὸς τῆς «ΕΛΠΑ». Ἡ ὀργανωτικὴ ἐπιτροπὴ αὐτὴ ἐργάζεται ἤδη διὰ τὸν καταρτισμὸν τοῦ προγράμματος τῆς ἑσπερίδος.

Διαλέξεις.

Αὔριον ὥραν 6.30' μ.μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας θὰ συνεχισθῇ ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν ὑπονόμων, μὲ ὁμιλητὴν τὸν κ. Ἀνδρέαν Γεωργαλᾶν.

— Αὔριον ὥραν 7 μ. μ. εἰς τὸ Ἀμφιθέατρον τοῦ Πανεπιστημίου θὰ κάμουν ἀνακοινώσεις ὁ κ. Ι. Χαραμῆς μὲ θέμα: «Παρουσίασις ἀντιτύπου τῆς ἐπὶ δικτατορίᾳ διατριβῆς τοῦ Λατνὲκ καὶ ἀνάλυσις αὐτῆς» καὶ ὁ κ. Κ. Λαμέρας μὲ θέμα «Τίς ὁ ἀνακαλύψας τὴν κυκλοφορίαν τοῦ αἵματος».

— Ἡ Δωδεκανησιακὴ Νεολαία δίδει τὴν τρίτην διάλεξίν της τὴν προσεχῆ Πέμπτην καὶ ὥραν 7 μ.μ. ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας. Θὰ ὁμιλήσῃ ὁ ἀρχαιολόγος κ. Ἀλέξανδρος Φιλαδελφεὺς περὶ τῆς Ροδιακῆς τέχνης ἐν τῇ ἀρχαιότητι μετὰ προβολῆς φωτεινῶν εἰκόνων. Εἴσοδος ἐλευθέρα.

— Τὴν προσεχῆ Τετάρτην ὥραν 7 μ.μ. θὰ ὁμιλήσῃ ὁ κ. Γ. Νικολόπουλος μὲ θέμα «Σιδηρόδρομοι καὶ Τουρισμὸς» εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου.

Ἐκθέσεις.

Αὔριον εἰς τὴν αἴθουσαν Στρατηγοπούλου ἀνοίγει ἡ ἔκθεσις τοῦ ζωγράφου κ. Δ. Γιαννουκάκη. Τὰ ἐγκαίνια αὐτῆς θὰ γίνουν 5—9 μ.μ.

— Μὲ πολλὴν ἐπιτυχίαν συνεχίζονται αἱ ἐκθέσεις ζωγραφικῆς καὶ γλυπτικῆς τοῦ κ. καὶ τῆς κ. Ν. Γεωργαντῆ εἰς τὰ ἐργαστήριά των (ἔναντι ἀρχαίου θεάτρου Διονύσου) καὶ τῆς δ. Κούλας Στεφάνου εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Παρνασσοῦ».

Συναυλίαι

Σήμερον εἰς τὰ «Ὀλύμπια» ὥραν 11 π.μ. δίδεται ἡ Β' Λαϊκὴ Συναυλία τῆς Συμφωνικῆς Ὀρχήστρας τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν. Ἡ ὀρχήστρα ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Μητροπούλου θὰ ἐκτελέσῃ τὴν Παθητικὴν Συμφωνίαν τοῦ Τσαϊκόφσκυ καὶ τὸν χορὸν τῆς Σαλώμης τοῦ Ρ. Στράους, ἡ δὲ ἐκλεκτὴ καλλιτέχνις τοῦ βιολίου καὶ πρῶτον Βραβεῖον τοῦ Ὠδείου Βρυξελλῶν δὶς Νέλλη Ἀσκητοπούλου θὰ ἐκτελέσῃ τὸ περίφημον Κοντσέρτο τοῦ Μπετόβεν.

— Τὴν προσεχῆ Πέμπτην εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν δίδεται ρεσιτὰλ τοῦ βιολλοντσελλίστα κ. Ἀχιλ. Παπαδημητρίου μὲ ἔργα τῶν συνθετῶν Μποκερίνι, Ντβόρζακ, Φωρὲ, Κράϊσλερ, Ντεμπυσὺ καὶ ντὲ Φάλλα. Εἰς τὸ πιάνο θὰ συνοδεύσῃ τὸν καλλιτέχνην ὁ κ. Σπ. Φαραντᾶτος.

— Ἡ συναυλία τῆς ἐκλεκτῆς μας ἀοιδοῦ δ. Καίτης Ἀνδρεάδου θὰ δοθῇ τὸ προσεχὲς Σάββατον εἰς τὸ «Κεντρικόν».

— Τὸ Ἐθνικὸν Ὠδεῖον ἐπέτυχεν ὅπως ὁ ἀριστοτέχνης τοῦ βιολιοῦ κ. Ζὰκ Τιμπὼ παρατείνῃ τὴν ἐνταῦθα διαμονήν του καὶ δώσῃ μίαν συναυλίαν μὲ λαϊκὰς τιμάς. Ἡ συναυλία αὐτὴ θὰ δοθῇ μεθαύριον Τρίτην ὥραν 6 1)2 μ.μ. εἰς τὸ «Κεντρικόν» μὲ ἐξαιρετικὸν πρόγραμμα, τὸ ὁποῖον θὰ ἐκτελέσῃ ὁ διάσημος καλλιτέχνης τῇ συνοδείᾳ τοῦ πιανίστα κ. Γιαννοπούλου. Τὸ πρόγραμμα περιλαμβάνει ἐκτὸς ἄλλων συνθέσεων τὴν Σονάτα τοῦ Φρὰνκ, τὸ Κοντσέρτο τοῦ Μόζαρτ, τὸ Ποίημα τοῦ Σοπὲν κλπ.

—Ὁ μεγάλος βιρτουόζος Χούμπερμαν θὰ μετάσχῃ τῆς Γ' Συμφωνικῆς Συναυλίας Συνδρομητῶν (23 Δεκεμβρίου) παίζων διὰ πρώτην φορὰν τὸ Κονσέρτο τοῦ Μπὰχ καὶ τὸ Κονσέρτο τοῦ Συμανόφσκι, καθὼς καὶ τὸ Κονσέρτο τοῦ Μπράμς. Ἐπίσης θὰ δώσῃ καὶ δύο ρεσιτάλ, ἐξ ὧν τὸ πρῶτον τὴν μεταπροσεχῆ Δευτέραν.

Φιλανθρωπία

Παρ' ἀνωνύμου φιλανθρώπου μᾶς ἀπεστάλησαν δραχμαὶ πέντε χιλιάδες (ἀρ. 5000) διὰ νὰ τὰς διαβιβάσωμεν πρὸς τὴν τραγικῶς δοκιμασθεῖσαν πτωχὴν οἰκογένειαν τοῦ κουρέως Δουφλῆ.

Ἀθλητισμὸς

—Ὁ σημερινὸς ἀγὼν Ἑλλάδος—Βουλγαρίας

Σήμερον τὸ ἀπόγευμα εἰς τὸ γήπεδον τοῦ Παναθηναϊκοῦ θὰ γίνῃ ἡ ποδοσφαιρικὴ συνάντησις Ἑλλάδος-Βουλγαρίας διὰ τὸ κύπελλον τῶν Βαλκανίων. Ὁ ἀγὼν συμφώνως μὲ τὸ πρόγραμμα θὰ ἀρχίσῃ τὴν 2 καὶ 45' μ.μ. ἀκριβῶς καὶ ὑπὸ τὴν διαιτησίαν τοῦ Γιουγκοσλαύου διαιτητοῦ κ. Ροῦδιτς, ἀφιχθέντος χθές. Τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἀγῶνος θὰ προηγηθοῦν αἱ προσφωνήσεις καὶ ἀντιφωνήσεις, ἐπίσης καὶ ἡ ἀνταλλαγὴ δώρων ἀναμνηστικῶν τῆς συναντήσεως. Θὰ ἐπακολουθήσῃ ἡ ἀνάκρουσις τῶν ἐθνικῶν ὕμνων Βουλγαρίας καὶ Ἑλλάδος καὶ κατόπιν θὰ ἀρχίσῃ ὁ ἀγὼν μεταξὺ τῶν δύο ἐθνικῶν ὁμάδων, αἱ ὁποῖαι θὰ ἐμφανισθοῦν ὡς ἑξῆς: Ἑλλάς. Γιάμαλης, Κουράντης, Μάλλιος, Ὑποφάντης, Μπαλτάσης, Βικελίδης, Ἀργυριάδης, Μαρινάκης, Συμεωνίδης, Μεσσάρης καὶ Μιγιάκης.

Βουλγαρία: Ντερμόφσκυ, Νικόλωφ Ι καὶ ΙΙ, Ἐφρέμωφ, Δημήτρωφ Ι καὶ ΙΙ, Ζέκωφ, Ποπὼφ, Βασίλεφ, Πέσεφ καὶ Πάντσεφ.

Πέρυσι ἐγένετο ἡ πρώτη ἐπίσημος Ἑλληνοβουλγαρικὴ συνάντησις εἰς τὴν Σόφιαν μὲ ἀποτέλεσμα 1—1. Ὁ ἀγὼν αὐτὸς ἦτο φιλικὸς καὶ ἡ ἑλληνικὴ ἐμφάνισις ὑπῆρξε καλή. Οἱ Βούλγαροι παρουσιάσθησαν τότε ὡς ἑξῆς: Μαζνίκωφ, Νικολὼφ, Μανωλὼφ, Τσουμπάλωφ, Κιρτσέσκυ, Νικηφόρωφ, Σταΐκωφ, Στογιάνωφ, Πολίτωφ, Πέσεφ καὶ Ποπώφ. Τόσον ἡ βουλγαρικὴ ὅσον καὶ ἡ ἑλληνικὴ ὁμὰς ἐμφανίζονται σήμερον μὲ διαφόρους συνθέσεις ἀπὸ τὰς περυσινὰς καὶ συνεπῶς δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ κάμῃ προβλέψεις. Τελευταίως ὅμως ἡ βουλγαρικὴ ὁμὰς ἡττήθη εἰς τὴν Σόφιαν ἀπὸ τὴν Γιουγκοσλαυΐαν μὲ 3—0. Οἱ Βούλγαροι παρέταξαν τὴν ἑξῆς ὁμάδα: Βάτεφ, Νικόλωφ, Στογιάνωφ, Ἐφρεμὼφ, Δημήτρωφ Ι καὶ ΙΙ, Πάντσεφ, Πέσεφ, Βασίλεφ, Στογιάνωφ ΙΙ καὶ Στάϊκωφ. Πρὸς τὴν τελευταίαν αὐτὴν σύνθεσιν πλησιάζει ἡ σημερινὴ ὁμὰς τῶν Βουλγάρων. Ἔχει ὅμως νέον τερματοφύλακα, τὸν Ντερμόφσκυ, νέον μπὰκ καὶ δύο νέους κυνηγούς. Τί δύναται νὰ ἀποδώσῃ σήμερον ἡ νέα αὐτὴ ὁμὰς τῆς Βουλγαρίας δὲν δύναται νὰ προδικασθῇ. Οἱ Βούλγαροι ὅμως τὴν θεωροῦν ἀρκετὰ ἰσχυρὰν καὶ περικλείουσαν στοιχεῖα ἱκανῆς ἀποδόσεως, ὥστε νὰ δύνανται νὰ ἀνθέξουν εἰς τὴν πίεσιν τῆς ἑλληνικῆς ὁμάδος.

Ἡ τελευταία σχηματισθεῖσα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀπὸ παίκτας τοῦ Παναθηναϊκοῦ ἀποτελεῖ τὴν ἰσχυροτέραν σήμερον ἐθνικὴν ὁμάδα καὶ δυνάμεθα νὰ ἀποβλέπωμεν μὲ ἐμπιστοσύνην ἐπ' αὐτῆς.

Ἡ διάλεξις τοῦ Κρισναμούρτι

Αὔριον ἀφικνεῖται εἰς τὰς Ἀθήνας ὁ Ἰνδὸς θεόσοφος Κρισναμούρτι, ὁ ὁποῖος θὰ δώσῃ μίαν μόνην διάλεξιν τὴν προσεχῆ Τετάρτην ὥραν 7 1)4 εἰς τὰ «Ὀλύμπια». Τὰ εἰσιτήρια πλατείας καὶ ἀμφιθεάτρου ἐξηντλήθησαν.

Γαλλικὴ βιβλιογραφία

Bülow—Mémoires 2ème volume. Poincaré—Memoires 6ème volume. Churchill—Memoires 3eme volume. Djuvara—Mes missions diplomatiques. Corti - La maison Rotchild 2ème vol. Bérard—Genève et les traités. Bernhart—Le Vatican. Moreau—A bord du cuirassè «Caulois». Le «Goeben» et le «Breslau».

(Βιβλιοπωλεῖον «ΚΑΟΥΦΜΑΝ», ὁδὸς Σταδίου 28).

ΩΔΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ
1871
ΘΕΑΤΡΟΝ ΟΛΥΜΠΙΑ
Δευτέρα 15 Δεκεμβρίου ὥρα 6.30 μ.μ.
Α' ΡΕΣΙΤΑΛ
τοῦ μεγάλου καλλιτέχνου τοῦ Βιολίου
BRON. HUBERMAN
Εἰς τὸ πιάνο θὰ συνοδεύσῃ ὁ κ.
SIEGF. SCHULZE
Πρόγραμμα: Brahms: Sonate en re min. Beethoven: Romance en Sol maj.—Romance en Fa maj. Goldmark: Concerto en la min. Chopin - Huberman: Nocturne en Sol maj. Valse en mi min.
Τὰ εἰσιτήρια πρὸς δρχ. 50, 75, 90, 125, 150, 175, πωλοῦνται εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν (Ὁδὸς Πειραιῶς) καὶ εἰς τὸ Θέατρον «ΟΛΥΜΠΙΑ».

ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝ
ὅπως πρὸ πάσης ἀγορᾶς σας ἐπισκεφθῆτε τὰς Νέας Αἰθούσας τῆς ὁδοῦ Φιλελλήνων 23.
Πρωτοφανὴς ἔκθεσις τῶν προϊόντων τῶν φημισμένων ἐργοστασίων ΚΡΥΣΤΑΛΛΩΝ Josephinenhütte.
Νέαι μεγάλαι ἀφίξεις ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς. Πορσελλάναι, Σερβὶς φαγητοῦ, Τσαγιοῦ, Μαχαιροπήρουνα ἐπάργυρα, Ἀλπακᾶ.
Διατηροῦμεν ὅπως πάντοτε τὶς πιὸ φθηνὲς τιμές.
ΔΙΟΝΑΤΟΣ-ΟΡΦΑΝΟΥΔΑΚΗΣ
23 Φιλελλήνων 23.

ΠΟΛΥΤΙΜΟΣ ΣΜΑΡΑΓΔΟΣ

Τὸ Ταμεῖον Ἀνταλλαξίμων Κοινοτικῶν Περιουσιῶν προκηρύσσει πρόχειρον πλειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διὰ τὴν ἐκποίησιν πολυτίμου σμαράγδου ἐκ τῶν κειμηλίων τῆς Μ. Ἀσίας. Ὁ ἐκποιηθησόμενος σμάραγδος εἶνε καρατίων 15.80, ἔχει σχῆμα ἐλλειψοειδές, χρῶμα ἀνοικτὸν μὲ στίγματα.

Ὁ Διαγωνισμὸς ἐνεργηθήσεται τὴν 18ην Δεκεμβρίου ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 10 π.μ. ἐν τῷ Καταστήματι τοῦ Ταμείου (Ἀκαδημίας 41).

Πρώτη προσφορὰ δρχ. 80.000.

Δικαίωμα συμμετοχῆς προκαταβλητέον δρχ. 10.000.

Ὁ Πρόεδρος καὶ ἁ. α.
Ι. ΚΑΣΑΠΟΓΛΟΥ

ΖΗΤΕΙΤΑΙ παρὰ νέου 20 ἐτῶν δωμάτιον ἐπιπλωμένον μετὰ τροφῆς παρ' ἀξιοπρεπῆ οἰκογενεία. Γράψατε διεύθυνσιν, τιμὴν καὶ ὅρους: Ε. Ρ. Γραφεῖον Ἐφημερίδος.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἀρραβῶνες

Γεώργιος Χαραλάμπους, Τασία Α. Πασσαλάρη, ἔδωσαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου.

— Χθὲς ἐν στενῷ οἰκογενειακῷ κύκλῳ ὁ κ. Δάνος Μαναήλογλου καὶ ἡ δ. Ἄννα Σαραφίδη ἔδωσαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου. Τοὺς εὔχομαι ταχεῖαν τὴν στέψιν.

Γ. Β.

Γάμοι

Γεώργιος Ν. Καλαϊτζάκης, Μαρία Δ. Μαραγκάκη, ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των.

Ἑορταὶ

Εἰς τὸν ἑορτάσαντα χθὲς κ. Νικόλαον Μπάρδην, εὔχομαι ἔτη πολλὰ καὶ εὐτυχῆ.

Σπ. Βλάχος

— Εἰς τὸν ἑορτάσαντα χθὲς ἀγαπητόν μου φίλον Νικόλαον Π. Τομῆν εὔχομαι χρόνια πολλά.

Α.Δ.Κ.

Ἰατροὶ

—ΙΩΑΝ. Δ. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ παιδίατρος τ. ἐπὶ 3ετίαν βοηθὸς καθηγητοῦ Nobecourt τῆς παιδ. κλιν. τοῦ Πανεπ. Παρισίων. Ἄρτι ἐπανελθὼν δέχεται 9-10 καὶ 4-6 Χαλκοκονδύλη 5.

—Χρῆστος Γ. Παπαντωνόπουλος, Χειροῦργος Ὀδοντίατρος Ἀμερικῆς. Πρότυπον Ἀμερικανικὸν Ὀδοντιατρεῖον, Μέγαρον Μετοχικοῦ Ταμείου (πρώην Βασιλ. Σταῦλοι), πρῶτος ὄροφος. Ἀριθ. Δωμ. 5—6—7—8 (πρὸς τὴν ὁδὸν Σταδίου). Λειτουργεῖ ἀπαραιτήτως.

ΘΑΥΜΑ!-ΤΡΕΛΛΑ!-ΜΟΥΡΛΙΑ!
Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΤΗΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ
„ΒΑΒΥΛΩΝΙΑ ΟΛΑ!"
ΣΗΜΕΡΟΝ
2 ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ 2
ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ

ΘΕΑΤΡΟΝ „ΟΛΥΜΠΙΑ"
ΚΥΡΙΑΚΗ 7 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ
Ἀπογευματινὴ 6 μ. μ.
ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΤΗΡΙΟΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ τῶν ΞΕΝΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ μὲ τὴν
ΤΖΟΚΟΝΤΑ
Φ. ΣΚΑΡΑΜΑΓΚΑ
GABRIELLA GALLI
PICCALUGA

ΕΘΝΙΚΟΝ ΩΔΕΙΟΝ
ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ
Τρίτη 9 Δεκεμβρίου 6 ½ μ.μ.
Τελευταῖον ἐξαιρετικὸν ρεσιτάλ
JACQUES THIBAUD
μὲ λαϊκὰς τιμάς. Εἰς τὸ πιάνο ὁ κ. ΤΑΣ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ
Πρόγραμμα: Franck Σονάτα, Mozart Κονσέρτο μὶ μπεμόλ, chausson ποίημα, Rameau Tamburon, Bach Aria, Narcini Menuetto, Pugnani-Kreisler. Preludio ed Allegro.
Εἰσιτήρια: Θεωρεῖα καὶ πλατεῖα γενικῶς (ἠριθμημένα) δρχ. 75. Ἐξώστης καὶ ἀμφιθέατρον γενικῶς δρχ. 40, εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ θεάτρου «Κεντρικόν».
ΔΙΤΣ

PAN
Η ΙΔΕΩΔΗΣ ΛΑΜΑ
ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
Π. ΚΟΥΛΟΘΡΟΣ & Μ. ΖΑΜΑΦΤΑ
ΑΘΗΝΑΙ - ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ 37

ΜΟΥΘΑΝΟΛ - MUTHANOL
ΙΣΧΥΡΟΝ ΡΑΔΙΟΕΝΕΡΓΟΝ ΒΙΣΜΟΥΘΙΟΝ
Δι' ἐνδομυϊκῶν ἐνέσεων.
Θεραπεύει ριζικῶς καὶ ἀνωδύνως τὴν
ΣΥΦΙΛΙΔΑ
εἰς ὅλας τὰς περιόδους αὐτῆς.
Συνιστᾶται ἐνθέρμως ὑφ' ὅλων τῶν ἀλλοδαπῶν καὶ ἡμετέρων ἐπιστημόνων.
Εἶνε ἐγκεκριμένον ὑπὸ τοῦ Α. Υ. Συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 130284)23352 ἀποφάσεως του καὶ πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ φαρμακεῖα.
Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι καὶ διαρκὴς παρακαταθήκη δι' ὅλην τὴν Ἑλλάδα.
Ι. ΚΟΥΛΑΔΗΣ & Α. ΜΠΡΟΥΣΣΑΛΗΣ
Στοὰ Πεσμαζόγλου 5 — Ἀθῆναι

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ
„Ο ΦΑΡΟΣ"
ΤΑΞΕΙΔΙΩΤΑΙ-ΜΕΤΑΝΑΣΤΑΙ
Διὰ πᾶσαν ὁδηγίαν καμπίνας, εἰσιτήρια καὶ ἀκριβεῖς πληροφορίας γράψατε ἢ ἀποταθῆτε εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἑταιρείας ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ «Ο ΦΑΡΟΣ».
ΑΘΗΝΑΙ Πλατεῖα Ὁμονοίας 3
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ Μέγ. Γιαννουλάτου
ΠΑΤΡΑΙ Πλατεῖα 3 Συμμάχων
ΘΕΣ)ΝΙΚΗ ὁδὸς Συγγροῦ 47

ΜΑΘΕΤΕ ΤΑΣ ΖΩΣΑΣ ΓΛΩΣΣΑΣ
ΤΟ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟΝ BERLITZ
σᾶς ἐξασφαλίζει μίαν θέσιν ἐπικερδῆ.
Ἐξετάσεις δίδονται κατ' ἔτος.
Ἐγγραφεῖτε εἰς τὰς τάξεις σας τὸ ταχύτερον. Λάβετε ἕνα δοκιμαστικὸν μάθημα δωρεάν.
ΣΧΟΛΗ BERLITZ
37 ὁδὸς Σταδίου 37.
Γραφεῖον μεταφράσεων εἰς ὅλας τὰς γλώσσας.
ΔΕΟ

ΣΟΚΟΛΑΤΑ-ΚΑΚΑΟ
ΛΕΟΝΤΟΣ
Καποδιστρίου 7 — Πειραιᾶ. Ὁδὸς Κρατίνου 15—Ἀθῆναι

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΛΑΧΕΙΟ ΤΟΥ ΜΟΝΤΙΑΛ
35.000 ΔΡΑΧΜΑΙ
ΣΗΜΕΡΟΝ Η 7Η ΚΑΙ 8Η ΚΛΗΡΩΣΙΣ
ΣΤΗΝ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙ
ΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 380 — ΕΞΑΜΗΝΟΣ .. 200 — ΤΡΙΜΗΝΟΣ .. 100
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ. ΑΓΓΛ. 2 — ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ. 15 — ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ Μ. 50 — ΕΛΒΕΤΙΑΣ F. S. 60

Η ΠΡΩΪΑ

ΤΙΜΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ
ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ Ο ΣΤΙΧΟΣ ΔΡ 5.30
ΤΡΑΠΕΖΙΚΑΙ » » » » 6—15
ΘΕΑΤΡΩΝ, ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΩΝ, ΚΕΝΤΡΩΝ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΩΝ » 6.—
ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ » 100-200

Διὰ τὸ σημερινὸν μάϊς

Ἡ Βουλγαρικὴ ποδοσφαιρικὴ ὁμὰς ἡ ὁποία θὰ διεκδικήσῃ σήμερον τὴν νίκην πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν ποδοσφαιρικὴν ὁμάδα.

Οἱ νέοι καὶ ἡ πολιτική

Τὰ θεωρεῖα τοῦ γερμανικοῦ Βουλευτηρίου παρουσιάζουν τὸ ἀξιοσημείωτον θέαμα ὅτι καταλαμβάνονται, κατὰ τὸ πλεῖστον, ὑπὸ νεαρωτάτων ἀκροατῶν, οἱ ὁποῖοι μὲ ζωηρὸν ἐνδιαφέρον παρακολουθοῦν τὰς κοινοβουλευτικὰς συζητήσεις.

Ἀστυνομικαὶ τελειοποιήσεις

Διὰ τὴν καταπολέμησιν τῶν φοβερῶν συμμοριῶν οἰνοπνευματολαθρεμπόρων ἡ ἀστυνομία τοῦ Σικάγου προέβη εἰς τὴν σύστασιν σώματος μοτοσυκλεττικῆς ἀστυνομίας. Ἀποστολὴ τοῦ σώματος εἶνε ἡ καταδίωξις τῶν αὐτοκινήτων τῶν συμμοριτῶν. Ἑκάστης μοτοσυκλέττας ἐπιβαίνουν δύο σύντροφοι μάχης, ὁ ὁδηγὸς καὶ ὁ ὁπλοπολυβολητής.

Μία τραγικὴ ἀποστολὴ

Πρὸς τὸν Βόρειον Πόλον

Τὸ ἡμερολόγιον τοῦ Σουηδοῦ ἐξερευνητοῦ Σ. Α. Ἀντρὲ

Ἡ ἐπίσημος ἐξιστόρησις τῆς ἐξερευνήσεως, ἐκδοθεῖσα ὑπὸ τῆς Σουηδικῆς Ἀνθρωπολογικῆς καὶ Γεωγραφικῆς Ἑταιρίας, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀνευρεθέντων ἡμερολογίων, σημειώσεων καὶ ἐγγράφων.

Τὸ μυστικὸν ποῦ ἐκάλυπτον οἱ πάγοι

4ον

Οἱ δύο ἄνδρες συνεζήτησαν ἐπὶ μακρὸν καὶ λεπτομερέστατα τὸ σχέδιον τοῦ Νόρδενσκιέλδ. Ἐν τέλει, ὁ Ἀντρὲ ἐξέφρασε τὴν ἰδέαν ὅτι θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπιχειρηθῇ ταξείδιον ὑπεράνω τῶν πολικῶν πάγων καὶ μὲ ἀερόστατον ἐλεύθερον. Ὁ Νόρδενσκιέλδ τὸν ἤκουσε μὲ ἀγωνιώδη προσοχήν, καὶ ὅταν ὁ Ἀντρὲ ἐτελείωσεν, ἀνεφώνησε:

—Πράγματι! Αὐτὴ δὲν εἶναι ἄσχημη ἰδέα. Σκεφθῆτε την καλὰ καὶ μὴ μὲ ξεχνᾶτε, ἂν ἀποφασίσετε σοβαρῶς κάτι τέτοιο. Δύνασθε νὰ ὑπολογίζετε σ' ἐμένα.

Ἐκείνην τὴν νύκτα ἐγεννήθη τὸ σχέδιον τοῦ Ἀντρὲ περὶ πτήσεως ὑπεράνω τοῦ Πόλου. Ὅ,τι ὑπῆρξεν ἕως τότε ἁπλοῦν ὀνειροπόλημα, μετεβλήθη καὶ ὡρίμασεν εἰς σταθερὰν ἀπόφασιν ἀπὸ τὴν στιγμὴν ποὺ τὸν ἐνεθάρρυνεν ὁ διάσημος ἐξερευνητὴς τῶν ἀρκτικῶν θαλασσῶν.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἀκριβῶς ἐκείνην ὁ Ἀντρὲ ἐπειραματίζετο μὲ τὸ ἀερόστατον «Σβέα». Ἀφιερώθη λοιπὸν τότε μὲ ἰδιαιτέραν προσοχὴν εἰς τὸ πρόβλημα τῆς ἔν τινι μέτρῳ πηδαλιουχήσεως τοῦ ἀεροστάτου διὰ ρυμουλκουμένων σχοινίων καὶ ἱστίων.

Τὰ ἀποτελέσματα τῶν πειραμάτων αὐτῶν ὑπερέβησαν καὶ τοῦ Ἀντρὲ ἀκόμη τὰς προσδοκίας. Κατὰ τὸν πλοῦν ἀπὸ Γκαίτεμποργκ εἰς Γοτλάνδην ἐπέτυχε νὰ δείξῃ ποῖα ἀποτελέσματα ἠδύνατο νὰ δώσῃ ἡ ἀεροναυτικὴ εἰς ταχύτητα καὶ ἀσφάλειαν. Τῇ συμβολῇ τοῦ Νόρδενσκιέλδ, ὁ Ἀντρὲ ἔφερεν εἰς τὴν δημοσιότητα διὰ πρώτην φορὰν τὸ σχέδιον ἐξερευνήσεως τοῦ Πόλου δι' ἀεροστάτου εἰς τὴν συνεδρίασιν τῆς Ἀκαδημίας τῆς 13 Φεβρουαρίου 1895. Μετὰ δύο ἡμέρας ἔκαμε σχετικὴν ἀνακοίνωσιν καὶ εἰς τὴν Σουηδικὴν Ἀνθρωπολογικὴν καὶ Γεωγραφικὴν Ἑταιρίαν.

Ἐν τῇ εἰσαγωγῇ τῆς ἀνακοινώσεώς του αὐτῆς περιγράφει τὰς εἰδικὰς δυσχερείας, τὰς ὁποίας πρέπει νὰ ὑπερνικήσῃ ὁ ἐξερευνητὴς ἐφόσον εἰσχωρεῖ εἰς τὴν παγωμένην πολικὴν θάλασσαν. Ὅλαι αἱ προσπάθειαι ὅπως εἰσδύσῃ κανεὶς διὰ πλοίων εἰς τὰ ἐνδότερα τοῦ βορείου παγωμένου ὠκεανοῦ, ἐναυάγησαν. Ὁ Ἀντρὲ ἀναφέρει τὰς περιφήμους ἀποπείρας τοῦ Νάνσεν, ὁ ὁποῖος ἀκριβῶς κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, ἐπιβαίνων εἰδικῶς κατεσκευασμένου ἰσχυροῦ πλοίου, ἐπεχείρησεν, ἀφιέμενος εἰς τὴν ὤθησιν τοῦ ρεύματος, νὰ εἰσδύσῃ βραδέως εἰς τὴν πολικὴν θάλασσαν. Τονίζει ὅμως ὅτι δὲν ὑπάρχουν ἀποδείξεις ἀκόμη, ὅτι ἡ τοιαύτη ὁδὸς εἶναι πραγματι πλωτή.

Τὸ μόνον ὄχημα, διὰ τοῦ ὁποίου θὰ ἠδύνατο κανεὶς νὰ προχωρήσῃ ἐπὶ τοῦ παγοστρώματος μέχρι τοῦ Πόλου, ἦτο τὸ ἔλκηθρον, ἀλλὰ καὶ αἱ πλέον ἐπίμονοι ἀπόπειραι διὰ τοῦ μεταφορικοῦ αὐτοῦ μέσου ἀπέφερον ἀσήμαντα ἀποτελέσματα. Καὶ ὁ Ἀντρὲ συνεχίζει:

«Δὲν εἶναι τάχα καιρὸς πλέον, νὰ ἐρευνηθῇ καὶ ἐξετασθῇ κατὰ βάσιν τὸ ζήτημα, μήπως ἔχομεν εἰς τὴν διάθεσίν μας καὶ ἄλλα μεταφορικὰ μέσα ἐκτὸς τῶν ἐλκήθρων, πρὸς κατάκτησιν τῶν περιοχῶν ἐκείνων; Νομίζω ὅτι ἐπέστη ἤδη ὁ καιρὸς αὐτός. Δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ ἐρευνήσωμεν ἐπὶ πολύ, ἔχομεν μέσον, τὸ ὁποῖον θαρρεῖς ὅτι εὑρέθη εἰδικῶς διὰ τοὺς σκοπούς μας. Τὸ μέσον αὐτὸ εἶναι τὸ ἀερόστατον —ὄχι, βέβαια, τὸ ἀπολύτως πηδαλιουχούμενον ἀερόπλοιον, τὸ ὁποῖον ὅλοι μας ὀνειροπολοῦμεν χωρὶς καὶ νὰ τὸ ἴδωμεν ποτέ, ἀλλὰ τὸ ἀερόστατον τὸ ὁποῖον ἔχομεν ἤδη, ἀλλὰ ὑποτιμῶμεν τὴν σημασίαν του, διότι ἀρεσκόμεθα νὰ βλέπωμεν μόνον τὰς ἐλλείψεις του. Καὶ ὅμως, τὸ ἀερόστατον δύναται κάλλιστα νὰ μεταφέρῃ ἀσφαλῶς τὸν ἐξερευνητὴν μέχρι τοῦ Βορείου Πόλου καὶ νὰ τὸν ἐπαναφέρῃ πάλιν εἰς τὴν βάσιν του. Ὁ πλοῦς ὑπεράνω τῆς παγωμένης ἐρήμου δι' ἀεροστάτου, εἶναι ἐφικτός.

»Ἴσως ὁ ἰσχυρισμός μου φανῇ εἰς Ὑμᾶς τολμηρός, ἴσως καὶ θρασύς, σᾶς παρακαλῶ ὅμως νὰ μὴν ἐκφέρετε τελικὴν κρίσιν, πρὶν ἀκούσετε τὰ ἐπιχειρήματά μου. Διότι εἶμαι βέβαιος ὅτι τότε δὲν θὰ σκέπτεσθε πλέον ὅπως τώρα. Εἶναι πρωτίστως ἀνάγκη νὰ λυτρωθῶμεν ἀπὸ διαφόρους προκαταλήψεις, καὶ ἀκολούθως νὰ ζυγίσωμεν τὰ πράγματα ἀναλόγως τοῦ βάρους των.

»Θέλω ἐν πρώτοις νὰ τονίσω, ὅτι ἡ ἀνακάλυψις τοῦ Βορείου Πόλου, γενικώτερον δέ, ἕνα ταξείδι εἰς τὴν παγωμένην ἀρκτικὴν ἔρημον, δὲν εἶναι μόνον ἐπιστημονικὸν ἀλλὰ καὶ τεχνικὸν πρόβλημα. Βεβαίως τὸ ἐπιδιωκόμενον γεγονὸς ἔχει κατὰ πρῶτον λόγον ἐπιστημονικὴν σημασίαν, ἀλλ' ὁ πορισμὸς τῶν μέσων, διὰ τῶν ὁποίων δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ ὁ σκοπὸς αὐτὸς εἶναι πρόβλημα τῆς τεχνικῆς. Ὅταν δειχθῇ ὅτι ὑφίστανται δυσχέρειαι ὡρισμένου εἴδους, ὅταν ἐξακριβωθῇ ὅτι αἱ δυσχέρειαι αὐταὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπερνικηθοῦν διὰ τῶν μέσων ποὺ διαθέτομεν σήμερον, τότε πρέπει νὰ θέσωμεν εἰς τοὺς μηχανικοὺς τὸ πρόβλημα, ἂν ἔχουν ὑπ' ὄψιν ἄλλα μέσα, καλύτερα. Μέχρι πρό τινος τὸ πρόβλημα αὐτὸ δὲν εἶχε λυθῇ ἀπὸ τοὺς μηχανικούς. Ἂν ἐρωτήσωμεν ὅμως σχετικῶς σήμερον ἕνα κατασκευαστὴν ἀεροστάτων, τότε, γνωρίζων τὰς ἀπαιτήσεις μιᾶς τοιαύτης προσπαθείας, θὰ μᾶς ἀποκριθῇ: «Μάλιστα, ὑπάρχει τεχνικὴ δυνατότης».

Ἡ γόνδολα ἐντὸς τοῦ ὑποστέγου τῆς νήσου τῶν Δανῶν, ὀλίγον πρὸ τῆς ἀπογειώσεως.

»Αἱ ἀπαιτήσεις αὐταὶ εἶναι, κατὰ τὴν γνώμην μου, αἱ ἑξῆς:

1) Τὸ ἀερόστατον πρέπει νὰ ἔχῃ ἱκανὴν ἀντοχήν, ὥστε νὰ δύναται νὰ παραλάβῃ τριμελὲς πλήρωμα καθὼς καὶ ὅλα τὰ διὰ παρατηρήσεις ἀπαιτούμενα ὄργανα, ὡσαύτως μέσα διατροφῆς διὰ τέσσαρας μῆνας καὶ τέλος τὸ ἀναγκαιοῦν ἕρμα. Ὑπολογίζω ὅτι τὸ ὅλον φορτίον θὰ ἀνήρχετο συνολικῶς εἰς 3000 χιλιόγραμμα.

2) Τὸ περίβλημα δέον νὰ εἶναι πυκνόν, ὥστε νὰ δύναται τὸ ἀερόστατον νὰ εὑρίσκεται ἐπὶ 30 ἡμέρας εἰς τὸν ἀέρα.

3) Ἡ πλήρωσις δι' ἀερίου πρέπει νὰ ἐπιτευχθῇ εἰς τὴν πολικὴν περιοχήν.

4) Τὸ ἀερόστατον δέον νὰ πηδαλιουχῆται εἰς περιωρισμένην ἔκτασιν.»

Ἀναφορικῶς πρὸς τὰς τρεῖς πρώτας ἀπαιτήσεις, ὁ Ἀντρὲ ἠδυνήθη νὰ παραπέμψῃ εὐκόλως εἰς τὴν γενικὴν πεῖραν τῆς ἐποχῆς του, ἀναφορικῶς πρὸς τὴν ἀεροναυτιλίαν. Ὑπέμνησεν, ὅτι κατὰ τὴν διεθνῆ ἔκθεσιν τῶν Παρισίων τοῦ 1878 εἶχε κατασκευασθῆ ἀερόστατον διαμέτρου 36 μέτρων καὶ χωρητικότητος 24500 κυβικῶν μέτρων ἀερίου, διὰ τὴν μεταφορὰν ἐπιβατῶν. Τὸ ἀερόστατον ἐκεῖνο, μετὰ τὴν πλήρωσίν του δι' ὑδρογόνου, ἠδύνατο νὰ σηκώσῃ βάρος 12000 χιλιογράμμων, ἦτο συνεπῶς τετράκις ἰσχυρότερον τοῦ κατὰ τοὺς ὑπολογισμούς του ἀπαιτουμένου διὰ τὸ ταξείδιον εἰς τὸν Πόλον. Τὸ ἀερόστατον τῶν Παρισίων ἔκαμε 1500 περίπου πτήσεις καὶ παρελάμβανεν ἑκάστοτε 30 ἕως 40 ἐπιβάτας.

Ὡς πρὸς τὸ δεύτερον σημεῖον, ὁ Ἀντρὲ ἔκαμε τὴν καθησυχαστικὴν ἀνακοίνωσιν ὅτι ἀερόστατον, ἔχον τὸ ὑπ' αὐτοῦ ὑπολογιζόμενον μέγεθος, θ' ἀπώλεσε εἰς διάστημα 30 ἡμερῶν μόνον 50 χιλιόγραμμα τῆς πρὸς ἕλξιν δυνάμεώς του. Ἐννοεῖται, ὅτι ὁ ἰσχυρισμός του αὐτὸς ἀπεδείχθη ἀργότερον ἀβάσιμος κατὰ τὸ ταξείδι εἰς τοὺς πάγους.

Τὸ ἀερόστατον, κατὰ τὴν ἀντίληψιν τοῦ Ἀντρέ, ἠδύνατο θαυμάσια νὰ πληρωθῇ εἰς τὴν πολικὴν περιοχήν, διότι εἶχον ἤδη κατασκευασθῆ διὰ στρατιωτικὰς ἀνάγκας φορηταὶ δεξαμεναὶ ὑδρογόνου, διὰ τῶν ὁποίων ἠμποροῦσε νὰ γεμισθῇ ἀερόστατον τοῦ ἀναφερθέντος μεγέθους, ἐντὸς 30 ἕως 40 ὡρῶν. Ἐκτὸς τούτου, ἠδύνατο νὰ μεταφερθῇ τὸ ὑδρογόνον συμπεπυκνωμένον εἰς τὸν ἐκλεγησόμενον διὰ τὴν ἀπογείωσιν χῶρον ἐντὸς χαλυβδίνων κυλίνδρων.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν τετάρτην ἀπαίτησιν, ἤτοι τὴν ἔν τινι μέτρῳ πηδαλιούχησιν τοῦ ἀεροστάτου, ὁ Ἀντρὲ ἀνεφέρθη ἁπλῶς εἰς τὰ ἴδιά του πειράματα διὰ τῆς «Σβέας», κατὰ τὴν 14 Ἰουλίου 1884. Κατώρθωσε τότε, διὰ τοῦ μετατοπιζομένου ἱστίου καὶ τοῦ ρυμουλκουμένου κάλω, νὰ παρεκκλίνῃ κατὰ 27 μοίρας ἀπὸ τῆς φορᾶς τοῦ ἀνέμου τὸ ἀερόστατόν του. Εἰς ὡρισμένας περιπτώσεις ἡ παρέκκλισις ἔφθασε μέχρι 40 περίπου μοιρῶν.

«Ἴσως φρονεῖτε, ὅτι παρέκκλισις κατὰ 28 μοίρας δὲν εἶναι σημαντική. Πόσον ὅμως μεγάλη εἶναι ἡ πρακτικὴ σημασία της, ὅταν τὸ ἀερόστατον ταξειδεύῃ ἐπάνω ἀπὸ ἀπεράντους ἐκτάσεις, δύναται νὰ σᾶς πείσῃ ἡ ἀκόλουθος σκέψις: Ἂς δεχθῶμεν, ὅτι τὸ ἀερόστατον πλέει μὲ ἴδιον πάντα ἄνεμον, ὁ ὁποῖος φυσᾷ πρὸς τὴν κατεύθυνσιν Στοκχόλμης-Γκαίνεμποργκ (νοτιοδυτικῶς). Χωρὶς πηδάλιον καθόλου, τὸ ἀερόστατον θὰ πλεύσῃ ἐπὶ τῆς γραμμῆς ἡ ὁποία συνδέει τὰς δύο αὐτὰς πόλεις. Ἂν ὅμως, τῇ βοηθείᾳ τοῦ δι' ἱστίων πηδαλίου δύναται νὰ παρεκκλίνῃ κατὰ 27 μοίρας ἀπὸ τὴν φορὰν τοῦ ἀνέμου, τότε, ὑπὸ τὰς αὐτὰς περιστάσεις, ἠμπορεῖ νὰ φθάσῃ εἰς οἱονδήποτε σημεῖον τῆς ἀνατολικῆς παραλίας θέλετε, μεταξὺ Βαϊστερβικ καὶ Σέδερχαμ (νοτίως ἢ βορείως τῆς Στοκχόλμης).»

Αἱ δαπάναι τοῦ ὅλου ἐγχειρήματος ὑπελογίζοντο ὑπὸ τοῦ Ἀντρὲ εἰς 128,000 κορώνας (περὶ τὰς 200.000 χρυσᾶς δραχμάς). Κατὰ τὰς ἀνακοινώσεις του εἰς τὴν Ἀκαδημίαν καὶ τὴν Γεωγραφικὴν Ὑπηρεσίαν, ὁ Ἀντρὲ ἔγινεν ὁ ἥρως τῆς ἡμέρας. Τὰ μέσα ἐτέθησαν ἀμέσως εἰς τὴν διάθεσίν του—ὁ Ἀλφρέδος Νόμπελ (ὁ χορηγὸς τοῦ μεγάλου ἐπάθλου) προσέφερε μόνος αὐτὸς 65,000 κορώνας—καὶ τοιουτοτρόπως τὴν 24 Δεκεμβρίου 1895 ὁ Ἀντρὲ ἠδυνήθη νὰ προβῇ εἰς τὴν παραγγελίαν τοῦ ἀεροστάτου του.

(Αὔριον ἡ συνέχεια)

Λ. Α. Πίεναάρ

Ἱστορία μιᾶς οἰκογενείας λεόντων

Ἡ ζωὴ τῶν θηρίων εἰς τὰ βάθη τῆς Ἀφρικῆς

29ον

Οἱ μαῦροι στῖχοι, τοὺς ὁποίους ἐσχημάτιζον τὰ ἀγκάθια καὶ τὰ δένδρα εἰς τὰ βάθη τῶν κοιλωμάτων, συνεχωνεύθησαν βαθμηδὸν μέσα εἰς τὴν ὅλην μονοτονίαν τοῦ περιβάλλοντος. Ὑπὸ τὸ φῶς τῆς σελήνης διεγράφοντο αἱ κορυφαὶ τῶν βουνῶν, αὐστηραὶ καὶ διαυγεῖς, μὲ τόνους σκοτεινούς.

Ἦσαν περασμένα μεσάνυκτα. Ὁ ὠχρὸς δίσκος τῆς σελήνης εἶχεν ἀνατείλει. Ἦτο τὸ τελευταῖον τέταρτον τοῦ φωτεινοῦ δορυφόρου, ὁ ὁποῖος, ἀπὸ τὰ ὕψη τοῦ οὐρανοῦ ὑπῆρξε μάρτυς, ἀπὸ τὴν πρώτην βραδυάν, τῆς τύχης ἡ ὁποία ἐπεφυλάσσετο εἰς τὴν οἰκογένειαν τῶν λεόντων μας.

Τὰ δύο λεονταράκια ἀνεπαύοντο σιμὰ εἰς πλαγιὰν ἀπὸ κοκκινόχωμα, ὄχι πολὺ μακρὰν τῆς κορυφογραμμῆς, τεντώνοντα τὰ αὐτιά των καὶ ἀφοκραζόμενα τοὺς θορύβους τῆς πεδιάδος. Αἰφνιδίως ἀνεπήδησαν προσεκτικά. Τὰ ἠσκημένα αὐτιά των ἤκουσαν τὸν ὑπόκωφον ἦχον ἑνὸς «οὔμφ» εἰς τὰ μακρυνὰ βάθη, ὅπου ὁ ἄνθρωπο εἶχον κατασκηνώσει κάποτε. Ἀκίνητα, ἀφοκράσθησαν μέσα εἰς τὰ σκότη. Μήπως ἡ φαντασία των τὰ ἐξεγελοῦσε; Ὄχι! Ἡ φωνὴ ἐκείνη ἐπανελήφθη καὶ πάλιν. Ἡ ἠχηρὰ φωνὴ ἐφούσκωνε, ἐδυνάμωνε διαρκῶς, καὶ σὲ λίγο, οἱ συμπαθητικοὶ καὶ θριαμβευτικοὶ τόνοι ἑνὸς ἀληθινοῦ βρυχηθμοῦ λέοντος ἐδόνησαν τὸν ἀτάραχον ἀέρα.

Τὰ δύο λεονταράκια ἔκαμον ἕνα πήδημα εἰς τὸν ἀέρα πρὸς τὰ ἐμπρός, ἔκπληκτα! Λεοντάρια! Λεοντάρια! Ἀντηχίασαν ἀπὸ χαρὰν καί, ἔξαλλα ἀπὸ τὴν ἀπροσδόκητον εὐτυχίαν, προσεπάθησαν ν' ἀποκριθοῦν εἰς τοὺς βρυχηθμοὺς ἐκείνους. Μολονότι αἱ νεανικαὶ καὶ ἀσθενικαὶ φωναὶ τῶν ζῆτημα εἶναι ἂν ἔφθασαν εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον, ἐν τούτοις ἡ προσπάθεια τῶν ἤρκεσεν ὅπως τὰ φέρῃ ... σημεῖα ὑπερηφάνειαν. Λαχανιασμένα — ὄχι τόσον ἀπὸ κούρασιν, ὅσον ἀπὸ τὴν συγκίνησίν των — ἔφθασαν εἰς τὸ μικρὸ μονοπάτι ὅπου οἱ θάμνοι τοῦ «χάακ-ἐν-στέκ» ἤγγιζον σχεδὸν τὰς λόχμας τῶν κιτρίνων ἀκανθῶν... Ἐνώπιόν των ἐξετείνετο ὁ πράσινος αὐλών, ὁ ὁποῖος ἔφερε πρὸς τὴν γυμνὴν πεδιάδα. Ἐσταθησαν πρὸς στιγμὴν διὰ ν' ἀφοκρασθοῦν καὶ πάλιν.

Οὐδεμία ἀβεβαιότης πλέον ὡς πρὸς τὸ σημεῖον τῆς κατευθύνσεως. Ὁ χαρούμενος χαιρετισμὸς ἀντήχησεν ἐπανειλημμένως εἰς τὴν πεδιάδα, ἀπὸ τὰ βάθη τῆς κοιλάδος, ὅπου τὸ νεαρὸ ζευγάρι τῶν λεόντων εἶχε κυνηγήσει τὰς καμηλοπαρδάλεις κάποιαν νύκτα. Τὰ λεονταράκια ἔτρεξαν κατὰ μῆκος τοῦ μικροῦ ρυακιοῦ, χωρὶς νὰ προσέχουν τὰ κοπάδια τῶν τρομαγμένων ζαρκαδιῶν ποὺ συναντοῦσαν. Καὶ ὅταν ἡ καθαρὰ καὶ μεταλλικὴ φωνὴ ἐμούγκρισε ἕνα τελευταῖο μουντὸ «οὔμφ», διέκριναν ἤδη δύο λέοντας πλησίον ἑνὸς ζέβρου, τὸν ὁποῖον ἐσπάραξαν ὀλίγον ἐνωρίτερα ἐκεῖνο τὸ βράδυ.

Τὰ λεονταράκια, ποὺ τόσον καιρὸν εἶχον μείνει ὁλομόναχα, κατακουρασμένα τώρα, ἤρχισαν νὰ νιαουρίζουν καὶ νὰ γρυλλίζουν ταυτοχρόνως, ἐνῷ ἔτρεχον εἰς σπουδὴ ὄχι πρὸς τοὺς συναντήσαντας ἐκείνους, τοὺς ὁποίους ἐξελάμβανον ὡς τοὺς παλαιοὺς συντρόφους τῶν κορόνγκο.

Εἰς τὸν πρῶτον θόρυβον, οἱ λέοντες ἐσήκωσαν τὰ μάτια, δυσηρεστημένοι, μὲ κατεβασμένα καχύποπτως τ' αὐτιά, διότι ἐξαφνίσθησαν μὲ τὴν ἀπρόοπτον ἐμφάνισιν τῶν δύο σκύμνων. Ἡ καχυποψία των ὅμως μετετράπη εἰς ἔκπληξιν ὅταν οἱ ἀπροσδόκητοι ἐπισκέπται ἀπεκαλύφθησαν ἐντελῶς καὶ ἐπροχώρησαν θαρραλέως πρὸς τὸ μέρος των, παρὰ τοὺς προειδοποιητικοὺς γρυλλισμούς των. Ἡ λέαινα, ἡ ὁποία ἐξηκολούθει νὰ μασᾷ ἀνενόχλητος τὰ ἐντόσθια τοῦ ζέβρου, ἠγωρθώθη, μὲ τὸ κεφάλι ἐστραμμένον πρὸς τοὺς ξένους, οἱ ὁποῖοι ἤρχισαν τώρα νὰ διστάζουν, καθὼς ἀντελήφθησαν ὅτι οἱ λέοντες ἐκεῖνοι δὲν ἀνῆκον εἰς τὴν ἰδικήν των οἰκογένειαν. Ὁ ἀρσενικός, ὁ ὁποῖος εὑρίσκετο κάπως μακρύτερα πίσω ἀπὸ τὸν ὄναγρον καὶ ὁ ὁποῖος δὲν εἶχεν οὐδεμίαν διάθεσιν νὰ ἐγερθῇ, ἀνεσηκώθη ἐν τούτοις ὀλίγον καὶ παρετήρει μετὰ προσοχῆς.

Τὰ δυστυχισμένα μικρὰ εἶχον σοβαροὺς λόγους ὅπως διστάζουν: ἡ στυγνὴ ἐμφάνισις τῆς λεαίνης δὲν τοὺς ἐπέτρεπε νὰ κρίνουν, ἂν θὰ τὰ ἔδιωχνε, ἤ, τοὐναντίον, ἂν θὰ τὰ ὑπεδέχετο καλόκαρδα. Μισοτρομαγμένα, μισοευχαριστημένα, τὴν ὠσφράνθησαν διὰ νὰ ἐξακριβώσουν τὰς διαθέσεις της, καὶ ἐταπεινώθησαν ὅσον ἠδύναντο περισσότερον, διότι ὁ τρόπος τῆς ὑποδοχῆς ἦτο ἀκόμη ἀμφίβολος.

Οἱ δύο λέοντες ἦσαν χορτάτοι, καὶ συνεπῶς εἶχον διαθέσεις καλάς. Αἱ συνθῆκαι, ὑπὸ τὰς ὁποίας συνήντησαν ἄλλοτε, διὰ πρώτην φορὰν τὰ λεονταράκια, ἦσαν πολὺ διαφορετικαί, ἀλλὰ οὔτε ὁ ἀρσενικός, οὔτε ἡ λέαινα ἐνθυμοῦντο τὴν νύκτα ἐκείνην, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐξεδιώχθησαν ἀσπλάγχνως ὑπὸ τοῦ γηραιοῦ Μανχὰρ καὶ τοῦ Κραγματεγῆ ἀπὸ τὸ κουφάρι τοῦ ρινόκερω. Δὲν ἐγνώριζον ὅμως ἐπίσης, οὔτε ὅτι ὁ Μανχὰρ τοὺς εἶχε σώσει τὴν ζωήν, μὲ τὸ νὰ τοὺς ἀπομακρύνῃ ἀπὸ τὸ ἐπικίνδυνον ἐκεῖνο ἔδεσμα. Κ' ἔτσι, τὰ δύο λεονταράκια, τὰ ὁποῖα εἶχον ὅλην τὴν καλὴν διάθεσιν, κατὰ τὴν νύκτα ἐκείνην, κάτω ἀπὸ τὴν ἀκακίαν, νὰ προσφέρουν τὴν φιλίαν των εἰς τοὺς ξένους, ἂν δὲν τὰ ἐμπόδιζεν ἡ μητέρα των, ἐξαιρετικῶς ἀνήσυχη διὰ λογαριασμόν των, ἐγίνοντο τώρα εὐμενῶς δεκτά. Δὲν εἶχε παρέλθει ὥρα ἀφ' ἧς ἐγνωρίσθησαν, καὶ ἀπὸ τὴν στάσιν τῆς λεαίνης ἠμποροῦσε νὰ διακρίνῃ κανεὶς ὅτι τὰ μικρὰ εἶχον κερδίσει ἐντελῶς τὴν ἀγάπην της.

Τὴν ἄλλην ἡμέραν τὸ πρωΐ, ὅταν οἱ πετροκοῦνελοι ἐκύτταζαν προσεκτικὰ ἔξω ἀπὸ τὶς τρύπες των, ἀπὸ φόβον τοῦ ἐχθροῦ, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἐγκαταστήσει τὴν κατοικίαν του εἰς τὰ περίχωρα, ἀνεκάλυψαν μὲ ἐξαιρετικὴν χαράν των, ὅτι ὁ τόπος εἶχεν ἀπαλλαγῆ ἀπὸ τὰ θηρία, καὶ ἠδύναντο συνεπῶς νὰ χαροῦν ἐν γαλήνῃ τὸ φῶς τῆς ἡμέρας, διότι τὰ λεονταράκια εἶχον ἀπέλθει εἰς τὴν ἔρημον μὲ τοὺς νέους προστάτας των. Πέρα, εἰς τὴν μακρυνὴν πεδιάδα, οἱ λέοντες εἶχον ἐκλέξει τὸν τόπον τοῦ κυνηγίου των, ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ βαλτώδη νερὰ ποὺ ἄστραφταν στὸν ἥλιο, εἰς τὸ σημεῖον, ὅπου τὸ θήραμα θὰ προσήρχετο συνεχῶς πολυπληθέστερον, διὰ νὰ περάσῃ, κατὰ τὴν συνήθειάν του, τοὺς βροχεροὺς μῆνας τοῦ ἔτους εἰς τὰ πλέον ἀδενδρα μέρη.

Τὶς μαῦρες καὶ καταχνιασμένες νύχτες, ὅταν φασματώδεις σκιαὶ γλυστροῦν ἐπὶ τῆς ὀροσειρᾶς Κόνεμπεργκ καὶ ξεχύνονται, κατάχλωμες, πρὸς τὶς πεδιάδες, ἡ γηραιὰ ἀρσενικὴ ἀντιλόπη ἐξακολουθεῖ πάντα νὰ βιγλίζῃ ἐπὶ τοῦ ξηροῦ λοφίσκου, καὶ τὰ μάτια της ἀναζητοῦν, ἀνάμεσα στὶς σκοτεινὲς μορφὲς τῆς νύχτας, τὴ γνωστὴ σκιὰ τῶν λεόντων. Ἀλλά, ὕστερα ἀπὸ τὴν ἄγρια ἐκείνη νύχτα, κατὰ τὴν ὁποίαν τὰ δύο λεονταράκια, προερχόμενα ἀπὸ τὸ κορόνγκο, ἐπέρασαν ἐμπροστά της, κανένα ζῷο, οὔτε θηρίο προβάλλει πιὰ στὸ πανάρχαιο μονοπάτι....

Τέλος

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασις τοῦ 1821

Ἡ παρὰ τὸ Κατάκωλον ναυμαχία καὶ τὸ τολμηρὸ τέχνασμα τοῦ Μπότση

Ἡ πρώτη ἐπαφὴ τῶν δύο στόλων. — Ἀποστέλλεται ὑπὸ εὐφυὲς πρόσχημα ὁ Ραφαλιᾶς εἰς τὴν Ζάκυνθον πρὸς κατοπτεύσεις. — Ὁ θυμὸς τοῦ Ἄγγλου διοικητοῦ Ἄνκεϋ. — Δώδεκα ἑλληνικὰ πλοῖα διεξάγουν ναυμαχίαν μὲ ἕνδεκα μεγάλα τουρκικά. — Ἕνα ἡρωϊκὸν τέχνασμα τοῦ Μπότση.

Ἱστορικαὶ μονογραφίαι τοῦ κ. Δ. Α. Κοκκίνου

Ὁ ἑλληνικὸς στόλος ἔπλεε πρὸς τὸ Ἰόνιον τὴν 28ην Σεπτεμβρίου. Ἔξω τοῦ Νεοκάστρου τὰ τηλεσκόπια τῶν Ἑλλήνων πλοιάρχων διέκριναν πρὸς τὸ ἀνοικτὸν πέλαγος τὴν προφυλακὴν τοῦ τουρκικοῦ στόλου, ὁ ὁποῖος ἐφάνη ὅτι ἐπίσης ἀνεγνώρισε τὸν ἑλληνικὸν καὶ ὅτι ἔστρεφε τὰς πρώρας ἐναντίον του. Οἱ Τοῦρκοι εἶχαν εὐνοϊκὸν τὸν ἄνεμον καὶ οἱ Ἕλληνες ναύαρχοι ποὺ δὲν ἐπήγαιναν νὰ κάμουν ναυμαχίαν κατὰ παράταξιν εἰς τὸ ἀνοικτὸν πέλαγος ἀπέναντι τόσον ὀγκώδους δυνάμεως, ἀλλ' οὔτε νὰ φύγουν μόλις εἶδαν τὸν ἐχθρόν, ἐκινήθησαν ταχύτατα πρὸς βορρᾶν ἀλλὰ πλησίον τῶν ἀκτῶν, ὥστε ν' ἀποφύγουν τὴν σύγκρουσιν ἐκεῖ ποὺ ἤθελεν ὁ ἐχθρός. Τὸ σχέδιον τῶν Ἑλλήνων ναυάρχων καὶ κυρίως τοῦ Ἀνδρέα Μιαούλη, τοῦ ὁποίου ἡ γνώμη ἐφαίνετο ἡ κρατοῦσα, ἦτο νὰ παρασύρουν τμήματα τοῦ τουρκικοῦ στόλου εἰς στενά, ὅπου νὰ μὴ ἦτο δυνατὴ ἡ χρησιμοποίησις ὅλων τῶν μεγάλων μονάδων καὶ λόγῳ τοῦ μέρους καὶ ἐκ τοῦ φόβου τῆς πυρπολήσεως καὶ νὰ τοῦ προξενήσουν βλάβας, ποὺ νὰ τὸν ἀναγκάσουν νὰ φύγῃ. Μὲ ὀλίγα λόγια ἐπήγαιναν ὄχι διὰ νὰ καταναυμαχήσουν τὸν ἐχθρικὸν στόλον καὶ νὰ τὸν καταστρέψουν —ἔμπειροι ναυτικοὶ ἦτο ἀδύνατον νὰ τὸ πιστεύσουν— ἀλλὰ διὰ νὰ τὸν ἐκδιώξουν διὰ σοβαρῶν παρενοχλήσεων. Καὶ πράγματι ὁ τουρκικὸς στόλος ἀπέφυγε νὰ συνεχίσῃ τὴν καταδίωξιν τοῦ ἑλληνικοῦ παραπλέοντος διαρκῶς τὰς πλήρεις ἀκρωτηρίων καὶ ὅρμων ἀκτὰς τῆς Πυλίας, τῆς Τριφυλλίας καὶ τὴν ἀμμώδη καὶ ἀβαθῆ παραλίαν τῆς Ὀλυμπίας καὶ τῆς Ἠλείας μέχρι τοῦ Κατακώλου. Ὁ ἐχθρὸς ἔμενε πρὸς τὰς νοτίους τῆς Ζακύνθου εὑρισκομένας Στροφάδας.

Ἀκολουθοῦμεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐφημερὶς τῆς κατὰ τοῦ τυράννου ἐκστρατείας κλπ.» ἡμερολόγιον τοῦ Σπετσιώτου πλοιάρχου Ἀναργύρου Α. Ἀναργύρου, συμμετέχοντος εἰς τὴν ἐκστρατείαν ἐπὶ τοῦ πλοίου «Ἡρακλῆς». Εἶνε τὸ ἐγκυρότερον ἱστορικὸν στοιχεῖον ὡς πρὸς τὴν γενικὴν διαγραφὴν τῶν κινήσεων.

Ἀλλὰ κατὰ τὸν διάπλουν αὐτὸν εἴκοσι ἐκ τῶν πλοίων ἐπροχώρησαν περισσότερον τῶν ἄλλων πρὸς τὴν Ζάκυνθον. Ἐκ τῆς μοίρας αὐτῆς ἀπεστάλη τὸ πλοῖον τοῦ Ὑδραίου Ἀντωνίου Ραφαλιᾶ μὲ τὴν ἐντολὴν νὰ πληροφορηθῇ ἀπὸ τὴν Ζάκυνθον ποῦ εὑρίσκετο ὁ τουρκικὸς στόλος. Τὴν προσέγγισιν τοῦ ἑλληνικοῦ πλοίου ἀντελήφθησαν οἱ Ζακύνθιοι καὶ ὅταν ὁ Ραφαλιᾶς ἀπεβιβάσθη εἰς τὴν προκυμαίαν μὲ βάρκαν φέρουσαν τὴν ἑλληνικὴν σημαίαν πλήθη Ζακυνθίων εὑρίσκοντο ἐκεῖ καὶ τὸν ἀνευφήμησαν. Ἀλλ' εἶχαν προστρέξει καὶ τὰ ὄργανα τῆς ἐξουσίας καὶ ἐφρόντισαν ἀμέσως νὰ σχηματίσουν ζώνην μεταξὺ τοῦ Ραφαλιᾶ καὶ τοῦ ἐνθουσιασμένου πλήθους διὰ νὰ μὴ ἐπικοινωνήσῃ ὁ Ἕλλην πλοίαρχος μὲ τοὺς ἐντοπίους. Ὡδήγησαν ἀμέσως τὸν Ραφαλιᾶν εἰς τοῦ «κολονέλ-λου». Ὁ Ραφαλιᾶς εἶχε τὴν τόλμην νὰ ἐρωτήσῃ τὸν διοικητὴν Ἄνκεϋ ἂν γνωρίζῃ ποῦ εὑρίσκεται ὁ τουρκικὸς στόλος καὶ ἂν τὰ ἑλληνικὰ πλοῖα ἠδύναντο νὰ προσορμισθοῦν εἰς περίπτωσιν ἀνάγκης εἰς τὸν λιμένα τῆς Ζακύνθου, ὅπως ἐπετράπη εἰς τὸν τουρκικὸν στόλον.

Ὁ Ἄνκεϋ ἀντὶ ἄλλης ἀπαντήσεως διέταξε μὲ θυμὸν τὸν Ραφαλιᾶν νὰ κατεβάσῃ ἀπὸ τὴν βάρκαν του τὴν ἑλληνικὴν σημαίαν καὶ νὰ φύγῃ. Ἀμέσως μετεβιβάσθη ἡ διαταγὴ διὰ τὴν σημαίαν εἰς τοὺς ἐπὶ τῆς βάρκας ναύτας. Οἱ ὑπερήφανοι Ὑδραῖοι κατεβίβασαν τὴν σημαίαν ὑβρίζοντες μεσα εἰς τὰ δόντια τῶν τὸν Ἄνκεϋ. Ἀλλ' ὁ Ραφαλιᾶς ἐπέμενε.

—Πῶς ἠμπορεῖτε, εἶπεν εἰς τὸν Ἄνκεϋ, νὰ μὴν ἀναγνωρίζετε τὸν Σταυρόν, ἀφοῦ εἶσθε Χριστιανός;

Ἡ ἀπορία ἐφαίνετο ἁπλοϊκή, ἀλλ' ἦτο μαστίγωσις διὰ τὸν περίεργον τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον ἡ διοίκησις τῆς Ἑπτανήσου ἐτήρει τὴν ἀγγλικὴν οὐδετερότητα. Ὁ Ἄνκεϋ ὅμως συγκρατῶν τὴν ὀργήν του ἀπήντησεν ὅτι αὐτὴ ἦτο ἡ διαταγὴ τοῦ Μαίτλανδ διὰ τῆς ὁποίας ἀπηγορεύετο ἡ προσόρμισις εἰς τοὺς ἑπτανησιακοὺς λιμένας παντὸς πλοίου φέροντος νέαν σημαίαν.

Εἶνε ἀδύνατον νὰ πιστεύσῃ κανεὶς ὅτι ὁ Ραφαλιᾶς ἐστάλη πράγματι εἰς τὴν Ζάκυνθον διὰ νὰ πληροφορηθῇ ἀπὸ τὸν Ἄνκεϋ ποῦ εὑρίσκετο ὁ τουρκικὸς στόλος καὶ νὰ τοῦ ζητήσῃ νὰ ἐπιτρέψῃ νὰ εἰσέλθουν τὰ ἑλληνικὰ πλοῖα εἰς τὸν λιμένα τῆς Ζακύνθου. Καὶ ἂν ἀκόμη, τὰ ὑδραϊκὰ πλοῖα ποὺ εἶχαν προχωρήσει τῶν ἄλλων καὶ εὑρίσκοντο κατὰ τὴν 29ην Σεπτεμβρίου μεταξὺ Ζακύνθου καὶ τοῦ ὄπισθεν τοῦ Κατακώλου ὅρμου τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου δὲν εἶχαν ἴδῃ τὸν τουρκικὸν στόλον ποὺ εἶχεν ἀπειλήσει τὰ ἀποτελοῦντα τοῦ ἑλληνικοῦ ὅταν ἔπλεε παρὰ τὸ Νεόκαστρον, πράγμα ἐντελῶς ἀπίθανον, διότι ἐκεῖθεν εἶνε εὔκολον νὰ κατοπτεύεται ὁλόκληρος ὁ Κυπαρισσιακὸς κόλπος καὶ αἱ Στροφάδες —καὶ πάλιν θὰ ἦτο ἀδύνατον νὰ ζητηθοῦν ἀπὸ τὸν Ἄγγλον διοικητὴν τῆς Ζακύνθου τοιαῦται πληροφορίαι καὶ εὔνοιαι. Ἦτο γνωστὴ εἰς ὅλους ἡ ἐχθρικὴ στάσις τῆς ἀγγλικῆς διοικήσεως ἀπέναντι τοῦ ἑλληνικοῦ ἀγῶνος. Ἄνθρωποι γνωρίζοντες τὰ πράγματα τόσον πληροφορημένοι διὰ τὰς ἐπηρεσίας τῶν Ἄγγλων πρὸς τοὺς Τούρκους, ὥστε νὰ παραπονεθοῦν διὰ τοῦτο εἰς τὸν Γάλλον ναύαρχον Ἀλγκὰν πρὶν ἀκόμη τότε ἐκπλεύσῃ ὁ στόλος ἀπὸ τὴν Ὕδραν καὶ τὰς Σπέτσας, θαλασσινοὶ εὐφυέστατοι καὶ μάλιστα ἀρχηγοὶ τοῦ πνεύματος τοῦ Μιαούλη παρὰ τοῦ ὁποίου κατὰ τὸν Ζακύνθιον Π. Χιώτην ἐστάλη ὁ Ραφαλιᾶς, ἦτο ἀδύνατον νὰ ἔχουν τὴν ἀφέλειαν νὰ πιστεύουν τὴν παροχὴν τοιούτων ὑπηρεσιῶν ἀπὸ τοὺς Ἄγγλους. Ὁ Φιλήμων, ὁ Ὀρλάνδος καὶ ὁ Χιώτης ἀναφέρουν σοβαρὸς ὡς λόγον τῆς μεταβάσεως τοῦ Ραφαλιᾶ εἰς τὴν Ζάκυνθον ἐκεῖνα ποὺ ἠρώτησε τὸν

„ΕΘΝΙΚΗ ΖΩΗ"
ΚΑΙ
„ΚΑΛΗ ΠΙΣΤΙΣ"
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ
Ἑταιρικὸν Κεφάλαιον καὶ ἀποθεματικὸν . . . 2.106.660.20
Μαθηματικὰ ἀποθέματα πραγματικὰ καὶ τοποθετημένα 26.500.000
Γαμπευτήριον ἐξ ὁλοκλήρου διὰ τοὺς ἠσφαλισμένους 1.500.000
Κεφάλαια ἀντασφαλεστῶν Φράγκα Ἑλβετικὰ . . 200.000.000
ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΕΜΠΕΙΡΙΚΟΣ ΕΦΟΠΛΙΣΤΗΣ
ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ » ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΟΥΜΑΣ (ΕΝ. Δ)ΤΗΣ ΣΙΔ)ΜΩΝ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ
Ἡ «Ἐθνικὴ Ζωὴ & Καλὴ Πίστις» ἔρχεται παραγωγικῶς εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν ἐν Ἑλλάδι. Κατέλαβε καὶ θὰ διατηρήσῃ τὴν πρώτην ἐν Ἑλλάδι φήμην ὡς Ἑταιρίας ἡ ὁποία ἀποζημιοῖ ἀμέσως καὶ ἄνευ ἀναβολῶν πάντα δικαιοῦμενον.
Ἡ Ἑταιρία ἡμῶν ἔχει ἠσφαλισμένον τὸ μέγιστον μέρος τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐπιχειρήσεων, ἐρχομένη ἀσυναγωνίστως πρώτη. Συνέστησε καὶ διατηρεῖ πέντε σταθμοὺς α' βοηθειῶν ἐν τῷ τόπῳ διαφόρων ἔργων. Ἔχει ἴδιον ἰατρεῖον ἐν τοῖς γραφείοις της. Εἶναι συμβεβλημένη μετὰ τῶν καλυτέρων κλινικῶν εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα διὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῶν παθόντων. Ἐπισκευάζει τὰ ὑφιστάμενα ζημίας αὐτοκίνητα εἰς τὰ τελειότερα ἐργοστάσια ἀμέσως καὶ ἄνευ χρονοτριβῶν.
Παρέχομεν δωρεὰν εἰς οἱονδήποτε ἠσφαλισμένον ἢ μὴ ὁδηγίας ἐπὶ ὑποθέσεων ἀτυχημάτων ἐργασίας ἢ ἐξ αὐτοκινήτων.
Προτιμᾶτε τὴν Ἑταιρίαν τῆς Πατρίδος σας ἐφ' ὅσον σᾶς παρέχει ὅλας τὰς ἐγγυήσεις. Ἡ ἕδρα τῆς Ἑταιρίας εὑρίσκεται τόσον πλησίον σας ὥστε οἱονδήποτε ζήτημά σας νὰ λύεται ἀμέσως.
Ἠσφαλισμένα Κεφάλαια Ζωῆς—Κεφαλοποιήσεως 300.000.000
» Αὐτοκίνητα . . . . . . 1.200.—
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ Ν. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ
Κεντρικὴ Διεύθυνσις: Ἐν τῷ Ἰδιοκτήτῳ Μεγάρῳ Λυκούργου-Ἀπελλοῦ
Ὑποκατάστημα Θεσσαλονίκης: Ἁγίου Μηνᾶ 7.
Πρακτορεῖα εἰς ὅλας τὰς πόλεις τῆς Ἑλλάδος.
Τηλέφ. 50—12

Ἀγκεῦ, ἀλλ' αὐτὰ ἀσφαλῶς ἦσαν τὸ πρόσχημα τῆς ἐπισκέψεως. Ὁ Μιαούλης ἔστειλε τὸν Ραφαλιὰν πρὸς κατασκοπείαν τοῦ λιμένος τῆς Ζακύνθου ἀποτελοῦντος βάσιν τοῦ ἐχθροῦ, ἢ διὰ νὰ πειράξῃ τοὺς Ἄγγλους διὰ τὴν πολιτικήν των καὶ νὰ τοὺς ρίψῃ κατὰ πρόσωπον τὴν ἀποκάλυψιν τῆς παραβιάσεως τῆς οὐδετερότητος διὰ τὴν ὁποίαν ἐν τούτοις ἐκεῖνοι ὡμιλοῦσαν τόσον πολύ.

Κατὰ τὴν νύκτα τῆς 29ης πρὸς τὴν 30ὴν τοῦ μηνὸς τὰ ἑλληνικὰ πλοῖα τὰ εὑρισκόμενα εἰς τὸν Κυπαρισσιακὸν κόλπον ἀντελήφθησαν ἐκ τῶν φώτων των δύο τουρκικὰ ἀποσπασθέντα τῆς ὁμάδος των καὶ κινούμενα μεταξὺ τῆς νήσου Πρώτης καὶ τῆς Ζακύνθου. Τότε δώδεκα ἀπὸ τὰ ἑλληνικὰ ὥρμησαν πρὸς καταδίωξίν των. Οἱ Τοῦρκοι εἶχαν διακρίνει καὶ αὐτοὶ τὰ φῶτα τῶν ἑλληνικῶν πλοίων ἀλλ' ἐφαντάσθησαν ἐκ τοῦ σχήματός των ὅτι ἦσαν τὰ σκάφη τοῦ Γαλαξειδίου ποὺ ἀποτελοῦσαν ἤδη μοῖραν τοῦ τουρκικοῦ στόλου, καὶ ἐκ τούτου ἐξηγεῖται πῶς ἀπεμονώθησαν πλησίον τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου. Ἀλλὰ μόλις ἀντελήφθησαν τὰς ἐχθρικὰς κινήσεις των ἐβγῆκαν ἀπὸ τὴν πλάνην καὶ ἤρχισαν νὰ κανονιοβολοῦν διὰ νὰ εἰδοποιήσουν τὰ πλησιέστερα εὑρισκόμεαν πρὸς τὴν Πρώτην τουρκικὰ πλοῖα.

Προσέτρεξαν τότε τέσσαρα μεγάλα τουρκικὰ πλοῖα καὶ πέντε φρεγάται καὶ οἱ Ἕλληνες πλοίαρχοι ἠναγκάσθησαν νὰ μεταβάλουν τὴν ἐπίθεσιν εἰς ἄμυναν. Κατὰ τὴν χαραυγὴν ἤρχισεν ἡ ναυμαχία. Τὰ ἑλληνικὰ πλοῖα ἐφρόντισαν νὰ εὑρίσκωνται πρὸς τὴν ἀκτήν, πρὸς τὰς ἐκβολὰς τοῦ Ἀλφειοῦ, ὅπου ἦτο ἀδύνατον νὰ πλησιάσουν τὰ τουρκικὰ διότι τὰ νερὰ ἦσαν ρηχά. Ἀλλ' ὁ κανονιοβολισμὸς τῶν Τούρκων ἦτο σφοδρὸς καὶ τὰ ἑλληνικὰ ἤρχισαν νὰ στενοχωροῦνται. Τὰ πλοῖα τοῦ Σπετσιώτου Κωνστ. Μπουκουβάλα καὶ τοῦ Ὑδραίου Λαζάρου Πινότση ἐκινδύνευσαν. Δὲν ἐσώζοντο παρὰ διὰ τῶν στροφῶν τῶν χάρις εἰς τὴν ἐπιδεξιότητα τῶν πλοιάρχων εἰς τοὺς χειρισμούς. Τότε κατὰ τὴν ἀκμὴν τῆς μάχης ὁ Σπετσιώτης Μπότασης ἐπεχείρησε τόλμημα χάρις εἰς τὸ ὁποῖον ἐσώθη ὅλη ἡ ἑλληνικὴ μοῖρα. Ἐπροχώρησε ταχύτατα μὲ τὴν νάβα του ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ τουρκικὰ πλοῖα. Ἀλλὰ ἐκεῖνα ἀντὶ νὰ στρέψουν τὰ πυροβόλα των ἐναντίον του, φοβηθέντα ὅτι τὸ σπετσιωτικὸν πλοῖον ἦτο πυρπολικὸν ἔσπευσαν ν' ἀπομακρυνθοῦν εἰς ἀρκετὴν ἀπόστασιν. Τότε ὁ Μπότασης ἐξαπέλυσεν ἐκεῖ μίαν βάρκαν γεμάτην ἀπὸ εὐφλέκτους ὕλας καὶ τῆς ἔβαλε φωτιάν, δημιουργῶν τοιουτοτρόπως τεχνητὸν καπνὸν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης. Ὁ καπνὸς ἦτο τόσον πολὺς ὥστε ἐπ' ὀλίγον τὰ πλοῖα ἔγιναν ἀφανῆ μεταξύ των καὶ ὁ Μπότασης ἐπέστρεψε ταχύτατα πλησίον τῶν ἑλληνικῶν. Οἱ Τοῦρκοι φανταζόμενοι ὅτι ἡ καιομένη βάρκα ἦτο τὸ σπετσιωτικὸν τοῦ ὁποίου ἐφοβήθησαν τὴν ἐφόρμησιν πρὸς πυρπόλησιν ἤρχισαν νὰ κανονιοβολοῦν κατὰ τῆς ἑστίας τοῦ καπνοῦ καὶ τὰ ἑλληνικὰ πλοῖα κατώρθωσαν νὰ διαφύγουν ἀκτοπλοοῦντα καὶ νὰ περάσουν ἐπάνω ἀπὸ τὸ Κατάκωλον.

Ἀλλὰ κατὰ τὴν κίνησιν αὐτὴν τὸ πλοῖον τοῦ Θεοδώρου Μέξη ἔπεσεν εἰς τὴν ἀμμώδη ἀκτὴν καὶ προσήραξεν εἴτε ἐξ ἀπροσεξίας εἴτε ἐξ ἀπειθείας τῶν ναυτῶν, ποὺ ἐφοβήθησαν μήπως αἰχμαλωτισθοῦν. Τὸ πλοῖον ἐγκατελείφθη ὑπὸ τοῦ πληρώματος διαφυγόντος εἰς τὴν παραλίαν καὶ ἕνας ἀπὸ τοὺς ναύτας ἐπροσπάθησε νὰ τὸ καύσῃ διὰ νὰ μὴ περιέλθῃ εἰς τὸν ἐχθρόν. Ἀλλ' οἱ Τοῦρκοι μόλις εἶδαν νὰ ἐγκαταλείπεται τὸ πλοῖον, ἐπλησίασαν ἀμέσως μὲ πλοιάρια, ἔσβυσαν τὴν φωτιὰν καὶ τὸ παρέλαβαν μαζί των.

Αὐτὴ ἦτο ἡ μόνη ἀπώλεια τῆς ἑλληνικῆς ἐκείνης μοίρας ἐναντίον τόσον ἰσχυροῦ ἀντιπάλου. Ὁ Χατζῆ-Γιάννης Μέξης ὁ πατέρας τοῦ πλοιάρχου καὶ πλοιοκτήτης ὅταν ἔμαθε τὸ ἀτύχημα εἶπεν:

—Ἐχάθηκε ἕνα παλληκάρι νὰ βάλῃ φωτιὰ στὴ μπαρουταποθήκη νὰ καῇ γιὰ νὰ μὴν πέσῃ στὰ χέρια τῶν Τούρκων;

Εἰς τὸν Σπετσιώτην ἄρχοντα δὲν ἐστοίχισε τόσον ἡ ἀπώλεια τοῦ πλοίου του ὅσον τὸ ὅτι ἔγινε λάφυρον τοῦ ἐχθροῦ.

Δ. Α. ΚΟΚΚΙΝΟΣ

ΑΥΡΙΟΝ: Οἱ στόλοι μεταξὺ Κεφαλληνίας καὶ Ζακύνθου.

Ἐπανῆλθεν ἐξ Εὐρώπης ὁ διευθυντὴς ἰατρὸς τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ» κ. Γ. Κ. ΗΓΟΥΜΕΝΑΚΗΣ καὶ δέχεται καθ' ἑκάστην 9—12 καὶ 3—4 τοὺς πάσχοντας ἐξ ἀφροδισίων καὶ δερματικῶν νοσημάτων, ὁδὸς Σαριπόλου 8, παρὰ τὸ Ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον.

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Η ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΠΕΔΩΝ ΤΩΝ ΚΗΡΥΧΘΕΝΤΩΝ ΕΚΠΤΩΤΩΝ ΟΙΚΙΣΤΩΝ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

Κατ' ἐντολὴν τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Προνοίας ἀνακοινοῦται ὅτι οὐδεμία ἐκλογὴ ἀντικαταστατῶν ἔγινεν οὔτε ἐπιτρέπεται νὰ γίνῃ ἐπὶ τῶν οἰκοπέδων τῆς Νέας Σμύρνης τῶν δικαιούχων ἐκείνων οἵτινες ἐκηρύχθησαν ἔκπτωτοι λόγῳ μὴ καταβολῆς τῆς νενομισμένης πρώτης δόσεως.

Τὰ οἰκόπεδα ταῦτα θὰ κληρωθοῦν ἐκ νέου τὴν προσεχῆ Δευτέραν ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου στεγάσεως μεταξὺ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἔχουν ὑποβάλει ἄχρις ὥρας αἰτήσεις καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ὁποίων ἀνέρχεται περίπου εἰς ἑπτακοσίους.

Τὰ αὐτὰ θὰ ἐπαναληφθοῦν λίαν προσεχῶς καὶ δι' ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐκηρύχθησαν ἔκπτωτοι καθ' ὃ μὴ καταβαλόντες τὰς ἑπομένας δόσεις μετὰ τὴν καταβληθεῖσαν πρώτην.

Αἱ σχετικαὶ κληρώσεις, καθ' ἃ πληροφορούμεθα, θὰ ἐπισπευσθῶσι καὶ τοῦτο διότι πρέπει συντόμως νὰ παραδοθῇ τὸ σχεδιάγραμμα τῆς Νέας Σμύρνης εἰς τὴν ἀνάδοχον ἑταιρείαν.

—Εὐκολίαι εἰς τοὺς Κων)πολίτας ἐμπόρους

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης κ. Δίγκας ἀπέστειλεν εἰς τοὺς κ.κ. προέδρους τῶν Πρωτοδικῶν τὴν κάτωθι ἐγκύκλιον πρὸς παροχὴν εὐκολιῶν εἰς τοὺς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἐμπόρους:

«Διὰ τοῦ ἄρθρου 4 ἀριθμ. 3 τοῦ διατάγματος τῆς 29 Σεπτεμβρίου 1930 περὶ δικαιοστασίου δίδεται εἰς τὸν πρόεδρον τὸ δικαίωμα ν' ἀναστέλλῃ μέχρι τέλους Μαρτίου 1931 τὴν κήρυξιν πτωχεύσεως.

Εἰς τὸν πρόεδρον τῶν Πρωτοδικῶν ἀνήκει οὕτω ἡ εἰς ἑκάστην συγκεκριμένην περίπτωσιν ἐκτίμησις τῶν πραγματικῶν περιστατικῶν πρὸς χορήγησιν ἢ μὴ τοιαύτης ἀναστολῆς. Νομίζομεν ὅμως ἀναγκαῖον νὰ ὑποδείξωμεν ὅπως ἐπὶ ὑποθέσεων ἀφορωσῶν ἐμπόρους Κωνσταντινουπολίτας εἰς οὓς καθυστερεῖται εἰσέτι ἡ ὀφειλομένη ἀποζημίωσις διὰ τὸν κατὰ τὴν συνθήκην τῆς Ἀγκύρας συμψηφισμὸν τῆς ἐν Κων)πόλει κτηματικῆς περιουσίας των, λαμβάνεται ὑπ' ὄψει καὶ ἐκτιμᾶται καὶ τὸ γεγονὸς ὅτι οὗτοι ἔχουν λαμβάνειν ἐκ τοιαύτης αἰτίας καὶ ὅτι μέριμνα θέλει ληφθῇ συντόμως ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως πρὸς κανονισμὸν τοῦ τρόπου τῆς πληρωμῆς τῆς ἀποζημιώσεως ταύτης εἰς τοὺς δικαιουμένους. Οὕτω δὲ εὔλογος θὰ ἦτο ἡ χορήγησις ἀναστολῆς κηρύξεως πτωχεύσεως, ἐὰν ἤθελεν ἐμφανισθῇ περίπτωσις ἀδυναμίας πληρωμῶν εἰς τοιούτους ἐμπόρους».

—Αἰτήματα τῶν προσφύγων Αἰκατερίνης

Οἱ κληροῦχοι τῶν ἀστικῶν συνοικισμῶν τῆς περιφερείας Κατερίνης συνῆλθον εἰς γενικὴν συνέλευσιν καθ' ἣν συνέταξαν καὶ ἀπέστειλαν εἰς τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον, τὸ ὑπουργεῖον Προνοίας καὶ τὴν Ε.Α.Π. ψήφισμα διὰ τοῦ ὁποίου ζητοῦν:

1) Ὅπως γνωστοποιηθῇ παρὰ τῆς Ε.Α.Π. τὸ ἀντίτιμον τῆς χρεώσεως ἑκάστου οἰκήματος ὡς καὶ αἱ τοκοχρεωλυτικαὶ δόσεις.

2) Ὅπως βάσει τοῦ λογαριασμοῦ χρεώσεως καὶ τῶν τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων γνωρίζῃ καὶ κανονίζῃ ἕκαστος τῶν κληρούχων τὰς πρὸς τὴν Ε.Α.Π. ὑποχρεώσεις του.

3) Ὅπως πρὸ τῆς ὁριστικῆς χρεώσεως καὶ συντάξεως συμβολαίων ἀνασταλῇ πᾶσα πίεσις καὶ ἔκδοσις ἐνταλμάτων ἐκ μέρους τοῦ γραφείου Ε.Α.Π. Πιερίας, ἐφ' ὅσον ἔχουν καταβάλει 2.500 δρχ. ὡς προκαταβολὴν ἕκαστος καὶ 315.000 δρχμ. ἐν συνόλῳ διὰ τὴν ἐξαγορὰν τοῦ ἑνὸς τρίτου τοῦ γηπέδου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἔχει ἀνοικοδομηθῇ ὁ συνοικισμός.

4) Ὅπως μετὰ τὴν σύνταξιν τῶν συμβολαίων παρὰ τῆς Ε.Α.Π. ἀρχίσῃ ἡ πληρωμὴ τῶν χρεωλυτικῶν δόσεων, καθ' ὅτι μὲ τὴν σημερινὴν οἰκονομικὴν κρίσιν εἶνε ἀδύνατον νὰ καταβάλουν ἐπὶ τοῦ παρόντος τοκοχρεωλυτικὰς δόσεις.

5) Ὅπως αἱ χρεωλυτικαὶ δόσεις κατανεμηθοῦν ὅσον τὸ δυνατὸν εἰς μικρὰ ποσὰ μηνιαίων, διμήνων, ἢ τριμήνων δόσεων, εἰς τρόπον ὥστε ἕκαστος κληροῦχος νὰ δύναται νὰ καταβάλῃ τὸ χρέος του τμηματικῶς.

Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τοῦ σωματείου ἀστῶν ἡ Ἕνωσις ἀπεφάσισεν ὅπως ἀναφέρῃ τὰ αἰτήματα τῶν κληρούχων πρὸς τὴν Ε.Α.Π. μὲ τὴν παράκλησιν ὅπως ληφθοῦν ταῦτα ὑπ' ὄψει. Ἐπιπροσθέτως ἀναφέρει ὅτι, ἐπειδὴ οἱ κληροῦχοι τυγχάνουν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον βιοπαλαισταὶ καὶ θὰ εὑρίσκωνται εἰς δύσκολον θέσιν νὰ πληρώνουν ἐτησίας δόσεις, παρὰ τὰς καλὰς διαθέσεις τὰς ὁποίας ἔχουν πρὸς τοῦτο, παρακαλεῖ ὅπως κανονισθοῦν μακροπρόθεσμοι καὶ μικρόποσοι χρεωλυτικαὶ δόσεις εἰ δυνατὸν μηνιαῖαι, δίμηνοι, ἢ τρίμηνοι. Ἐν τέλει ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν ὑμῶν ἐπὶ τοῦ τρόπου τῆς πληρωμῆς τῶν δόσεων ἵνα ἀποφευχθοῦν ἐν τῷ μέλλοντι καὶ διαμαρτυρίαι καὶ πιέσεις τῶν κληρούχων».

Ἀντίγραφον τῶν αἰτημάτων των τούτων ἀπέστειλαν καὶ πρὸς τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον τοῦ πρωθυπουργοῦ.

Η ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΙΣ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ ΤΗΣ Ν. ΣΜΥΡΝΗΣ

ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Προνοίας κ. Ἐμμανουηλίδης συνειργάσθη χθὲς μετὰ τοῦ γενικοῦ γραμματέως κ. Σφακιανάκη καὶ τοῦ διευθυντοῦ κ. Φραγκοπούλου διὰ τὸ ζήτημα τῆς ἐκπληρώσεως ὅλων τῶν νενομισμένων μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς συμβάσεως τῆς Νέας Σμύρνης τύπων ὡς καὶ τῆς δημοσιεύσεως αὐτῆς εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Οἱ Γάλλοι ἀντιπρόσωποι τῆς ἑταιρείας Ὀσμὰν πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς των εἰς Παρισίους ἐπεσκέφθησαν καὶ ἀπεχαιρέτησαν τὸν κ. ὑπουργόν, τὸν ὁποῖον καὶ διεβεβαίωσαν ὅτι εὐθὺς ὡς μεταβοῦν ἐκεῖ θὰ ἐπιληφθῶσι τῆς ὀργανώσεως τοῦ ἐνταῦθα γραφείου των διὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἐφαρμογῆς τῆς συμβάσεως.

Τὴν ἑταιρείαν μέχρι τῆς ὀργανώσεως τοῦ ἐν λόγῳ γραφείου θὰ ἐξακολουθῇ νὰ ἐκπροσωπῇ ὁ ἀντιπρόσωπός της κ. Μαυρομμάτης.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

Ἐκποίησις εἰδῶν

Ἡ Ε. Α. Π. ἐκποιεῖ τὰ κάτωθι εἴδη:

15 Γραφεῖα
13 Τραπέζια
45 Καθίσματα
3 Ντουλάπες
2 Γραφομηχανὰς Πίτσιπουργ Γαλλικὰς
7 Γραφομηχανὰς Ἄντεργουντ Ἑλληνικὰς
4 Γραφομηχανὰς Ἄντεργουντ Γαλλικὰς
3 Ἀπολυμαντικοὺς κλιβάνους σὺν τοῦ πλήρεις
21 Σβάρνες σιδηρὲς
1 Ἄροτρον
4 Πτύα
4 Τσουγκράνες
1 Λαιμαργιὰ
28 Κλειδαριές
1 1)2 κιλὸ κινίνης

Πληροφορίαι εἰς τὸ Τμῆμα Προσωπικοῦ, Κηφισσίας 3 καθ' ἑκάστην 12—1.

(Ἐκ τῆς Ε. Α. Π.)

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΑΠΗΤΟΥΡΓΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ

Ἔφθασεν ἡ ἐποχὴ τοῦ χειμῶνος, τῶν ἑορτῶν καὶ τῶν δώρων. Πρὸς εὐκολίαν τοῦ κοινοῦ ὁ Ἑλληνικὸς Ταπητουργικὸς Ὀργανισμὸς ἐνοικίασε κατάστημα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βουκουρεστίου ἀριθ. 4 (οἰκοδομὴ κληρονόμων Σκουλούδη) δι' ἔκθεσιν καὶ πώλησιν ταπήτων, ἔνθα οἱ ἐρασιτέχναι καὶ οἱ ἀγορασταὶ δύνανται νὰ θαυμάζουν καὶ προμηθεύωνται τοὺς ὡραίους τάπητας τοὺς κατασκευαζομένους παρ' ὅλων τῶν ταπητουργῶν τῆς Ἑλλάδος.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΝΑΥΤΙΚΩΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΝΑΥΤΙΚΟΥ

Περίληψις προκηρύξεως μειοδοτικοῦ διαγωνισμοῦ.

Προκηρύσσομεν μειοδοτικὸν προφορικὸν διαγωνισμὸν διὰ τὴν ἐκτύπωσιν καὶ βιβλιοδέτησιν τοῦ Περιοδικοῦ «Ἐπιθεώρησις Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ» ἀπὸ τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου 1931, ἐνεργηθησόμενον τὴν 18ην Δεκεμβρίου, ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 11—12 π.μ. ἐν τῷ Καταστήματι τῆς Διευθύνσεως Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ (Τμῆμα Δ), Σίνα 20, ἐνώπιον τῆς ἐπὶ τούτῳ συσταθείσης Ἐπιτροπῆς.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν σχετικῶν ὅρων τῆς δημοπρασίας δύνανται ν' ἀποταθῶσι κατὰ τὰς ἐργασίμους ὥρας εἰς τὴν ἀνωτέρω Διεύθυνσιν.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Περιοδικοῦ

Ἐκλεκτὰ μυθιστορήματα

Δυὸ μάτια γαλανὰ

Τοῦ Ἄγγλου συγγραφέως Τόμας Χάρντι

»Ἐκείνη, τέλος, ποὺ μοῦ ἔγραψε τὸ ἐσώκλειστο γράμμα γιὰ νὰ μὲ παρακαλέσῃ νὰ μὴν κάμω σκάνδαλο.

»Ἐλπίζω πὼς μήτε ἔπαινος, μήτε κατηγόρια δὲν μὲ θίγουν. Ἀλλὰ ὁ Θεός, πρὶν μὲ φωνάξῃ κοντά του, μοῦ ἐπέτρεψε νὰ ἐκδικηθῶ τὸ θάνατο τοῦ γυιοῦ μου.»

»Γερτρούδη Τζηθουαϊῦ.»

Τὸ ἐσώκλειστο γράμμα ἦταν ἐκεῖνο, ποὺ εἶχε γράψει μὲ μολύβι ἡ Ἐλφρίδα.

Ὁ Νάϊτ, κύτταξε μὲ βαριεστισμένο ὕφος τὸ σπίτι. Εἶδε τὸ παράθυρο τῆς νέας, ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ δέντρα.

—Καθώτανε στὴν κάμαρά της, μπροστὰ στὸν καθρέφτη. Ἴσως νὰ συλλογιζόταν τίποτα ἄλλο, ὅμως ἡ ἐντύπωση ποὺ ἔκαμε στὸ Νάϊτ ἦταν ἀξιοδάκρυτη. Ὁ νέος χαμήλωσε τὰ μάτια. Τὰ περιστατικὰ προσέδιδαν στὴ φωνὴ τῆς πεθαμένης μιὰν ἀλήθεια ὁλοφάνερη, ποὺ τοῦ ἔσφιξε τὴν καρδιά. Ἔσχισε σὲ κομμάτια τὸ γράμμα. Καὶ μόνο ἡ θέα τοῦ χαρτιοῦ ἐκείνου γινόταν ἀβάσταχτη γι' αὐτόν.

Θόρυβος στὰ κλαδιά. Εἶδε τὴν Ἐλφρίδα. Τὸν κύτταξε κατάματα μὲ φτωχικὸ χαμόγελο.

—Σὲ εἶδα ἀπὸ τὸ παράθυρό μου, Χένρυ, τοῦ εἶπε δειλά.

— Ἡ ὑγρασία θὰ σοῦ μουσκέψῃ τὰ πόδια, εἶπε ἐκεῖνος σὰ νὰ μὴν εἶχε ἀκούσει τίποτα.

— Ὤ! Τί πειράζει!

— Εἶναι πολὺ ἐπικίνδυνο.

— Χένρυ, τί τρέχει;

—Ὤ! τίποτε. Νὰ ξαναρχίσουμε τὰ χτεσινὰ μὲ τὴν κουβέντα; Καλύτερα ἂς τὴν ἀφήσουμε.

—Ξέρω κ' ἐγώ! Τί ἀπελπισία! Πόσο ἤθελα νὰ σὲ ξαναϊδῶ, Χάρρυ! Γιατὶ δὲν θοῦ δίνετε ἕνα φιλάκι;

«Πάλι πολὺ ξεσκισμένη!» ἔκρινε ἡ ἐσωτερική του φωνή.

—Ἡ χτεσινή μου ἡ κουβέντα! εἶπε σὲ λίγο ἡ κόρη. Τί βραχνάς!

— Ἕνα φιλάκι! Μισῶ τὴ λέξη αὐτή! Μὴ μιλᾶς γιὰ φιλιά, ἂν ἀγαπᾶς τὸ Θεό! Φανταζόμουνα πὼς θὰ εἶχες νέο τάκτ, ὥστε νὰ μὴ προφέρῃς τὴ λέξη αὐτή, ὕστερα ἀπὸ τόσα φιλιὰ ποὺ δέχτηκες!

Ἡ Ἐλφρίδα ἔγινε κατάχλωμη, ἡ ἔκφραση ἀπελπισίας χύθηκε στὸ πρόσωπό της. Ὁ Νάϊτ σηκώθηκε κ' ἡ κόρη τὸν ἀκολούθησε σιωπηλή. Ἄνοιξε ὁ νέος τὴ φραγὴ καὶ μπῆκε στὸ μικρὸ μονοπάτι, μέσα ἀπὸ τὰ χωράφια.

— Μήπως εἶμαι ἀδιάκριτη; ρώτησε ἡ νέα. Νὰ φύγω;

— Ὄχι. Ἄκουσε, Ἐλφρίδα—κ' ἡ φωνὴ τοῦ Νάϊτ πῆρε ἀσυνήθιστα βαθειὰν ἀπόχρωση. Φάνηκα εἰλικρινὴς μαζί σου. Θὰ φανῇς κ' σὺ τὸ ἴδιο ἀπέναντί μου; Ἂν μεταξύ σου καὶ τοῦ προκατόχου μου ὑπῆρξε κανένας δεσμός, ποὺ τὸν ἀγνοῶ, σωστὸ θὰ ἦταν νὰ τ' ὁμολογήσῃς ἀμέσως. Θἆναι καλύτερο νὰ τὰ μάθω ὅλα τώρα ἀπὸ τὸ στόμα σου, ἔστω καὶ ἂν πρόκειται νὰ μᾶς χωρίσῃ ἡ ὁμολογία αὐτή, παρὰ ἀργότερα, ταχεῖα. Ἔχω ἕνα σωρὸ ὑποψίες. Προτιμῶ νὰ μὴ σοῦ πῶ ἀπὸ ποιὰ αἰτία. Τὰ μέσα ποὺ χρησιμοποιήθησαν, μὲ ἀηδιάζουν. Σκέψου ὅμως τοῦτο: ἡ ἀποκάλυψις κάποιου μυστικοῦ στὸ παρελθόν σου, θὰ φαρμακώσῃ γιὰ πάντα τὴ ζωή μας.

Ὁ Νάϊτ πρόσμεινε, θλιμμένος ἀλλὰ καὶ ἐπιτακτικός. Προχώρησαν λίγα βήματα.

— Θὰ μὲ συχωρέσῃς, ἂν σοῦ τὰ πῶ ὅλα; ρώτησε ἡ κόρη ἱκετευτικά.

— Αὐτὸ δὲν μπορῶ νὰ σοῦ τὸ ὑποσχεθῶ. Θὰ ἐξαρτηθῇ ἀπ' ὅ,τι θὰ μοῦ πῇς.

Ἡ Ἐλφρίδα δὲν κρατήθηκε πιά.

— Δὲν μ' ἀγαπᾶς πιά; εἶπε ἀπότομα. Χάρρυ, Χάρρυ, ἄφησέ με, σὲ ἱκετεύω.

— Θέλεις νἆσαι ντόμπρα μαζί μου, ναὶ ἢ ὄχι; εἶπεν ὁ Νάϊτ μὲ γιὰ νὰ μὲ μεταχειρίζεσαι ἔτσι; Μ' ἅρπαξες σὰν τὸ πουλὶ στὴν ξόβεργα! Δὲν ἔπρεπε νὰ μάθω τίποτα, ἔ; Γιατί; Σὲ ρωτῶ.

Μέσα στὴς ταραχή τους εἶχαν παρατηρήσει τὸ χαραγμένο μονοπάτι καὶ περπατοῦσαν μέσα στὰ λειβάδια, ποὺ ἦταν μουσκεμένα ἀπ' τὴ δροσιά.

— Τί ἔκαμα; τραύλισε ἡ κόρη.

— Τί; Καὶ μὲ ρωτᾶς! Δὲν τὸ ξέρεις τάχα καλύτερα ἀπὸ μένα; Ξέρεις καλά, πὼς μοῦκρυψες ἕνα γεγονός, ποὺ ἂν τὸ ἤξερα, θὰ εἶχα ἀλλάξει ὁλότελα τὴ διαγωγή μου ἀπέναντί σου. Καὶ μὲ ρωτᾶς τί ἔκαμες;

Ἡ Ἐλφρίδα ὠχρίασε καταφανῶς, ἀλλὰ δὲν ἀποκρίθηκε.

— Ὄχι πὼς πιστεύω κακόβουλα γράμματα καὶ δόλιες κατηγόριες. Ξέρω ὅμως τοῦτο: σοῦ ἔστησα βωμὸ μέσα στὴν καρδιά μου. Θαρροῦσα πὼς διάβαζα στὰ μάτια σου τὴν ἀλήθεια καὶ τὴν ἀθωότητα. Γελάστηκα. Ναί, ἀλλὰ τώρα θέλω τὴν ἀλήθεια, ὅλη τὴν ἀλήθεια. Τὸ μυστικό σου ἔχει ἰδιαίτερη σημασία, ἢ ὄχι; Ἀποκρίσου.

— Δὲν καταλαβαίνω. Ἂν σοῦ ἔκρυψα ὅ,τιδήποτε, τὦκαμα γιατὶ σ' ἀγαποῦσα καὶ φοβόμουνα μὴ σὲ χάσω.

— Ἀφοῦ ἀρνεῖσαι νὰ μοῦ τὰ ὁμολογήσῃς μόνη σου, σοῦ ζητῶ τὴν ἄδεια νὰ σὲ ρωτήσω ἐγώ. Μοῦ τὴ δίνεις;

— Ναί, εἶπε ἡ Ἐλφρίδα μὲ ἐγκαρτέρηση καὶ κούραση. Πὲς τὰ πιὸ σκληρὰ λόγια, θὰ τὰ ὑπομείνω.

— Ψιθυρίζεται, Ἐλφρίδα, κάποιο σκάνδαλο εἰς βάρος σου, καιδὲν μπορῶ μήτε νὰ τὸ πολεμήσω κάν, δὲν ξέρω ἀκριβῶς γιὰ τί πρᾶγμα πρόκειται. Ἴσως νὰ μὴν πρόκειται οὔτε κὰν γιὰ σένα, τὸ κάτω-κάτω, εἶπε μὲ πίκρα. Τὴν ἐποχὴ τῆς Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως, ὁ χοροδιδάσκαλος Παριζῶ ἀποκεφαλίστηκε κατὰ λάθος, ἀντὶ ἑνὸς ἄλλου Παριζὸ, λοχαγοῦ τῆς βασιλικῆς φρουρᾶς. Θὰ εὐχόμουν κ' ἐγὼ νὰ ὑπῆρχε κάποια ἄλλη «Ε. Σονοὺκορτ» στὰ περίχωρα. Ἰδοὺ. Κύττα...

(Ἀκολουθεῖ)

ΜΕΤΑΞΩΤΑ ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ
Βομβυξ
ΑΝΕΓΝΩΡΙΣΜΕΝΗΣ ΣΤΕΡΕΟΤΗΤΟΣ
ΚΡΕΠ ΝΤΕ ΣΙΝ
ΚΡΕΠ ΖΟΡΖΕΤΤ
ΚΡΕΠ ΣΑΤΕΝ
ΚΡΕΠ ΜΑΡΟΚΕΝ
ΦΟΥΛΑΡ
ΤΟΥΑΛ ΝΤΕ ΣΟΥΑ
ΓΑΖΕΣ-ΣΑΡΠΕΣ
ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ Κ ΑΠΟΘΗΚΗ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ
Ἑρμοῦ 52 Α
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΜΑΡΑΘΩΝΟΣ Κ ΑΓΗΣΙΛΑΟΥ
Τὰ ὑφάσματά μας στὴν ὤγια φέρουν τὰς λέξεις
"ΕΛΛΗΝΙΚΑ-ΜΕΤΑΞΩΤΑ-ΒΟΜΒΥΚΟΣ"
Β. ΣΒΩΛΟΠΟΥΛΟΣ ΥΙΟΣ & ΚΥΤΡΟΥΜΠΗΣ

Εἰς μεγάλην συλλογήν, αἱ γνωστό
ΘΕΡΜΑΣΤΡΑΙ
ΠΡΑΤΗΡΙΑ
ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΧΑΡΙΟΥ & Σία
Ὁδὸς Σταδίου 58Α

VITAGON
ΑΡΙΣΤΟΝ ΤΟΝΩΤΙΚΟΝ
διὰ τοὺς ἀδυνάτους τοὺς ἀναρρωνύοντας, τοὺς κοπιάζοντας πνευματικῶς καὶ σωματικῶς. Εὔγευστον, ἀρωματικόν, ἐπαναφέρει τὴν ὄρεξιν καὶ τὴν εὐεξίαν.
"ΠΑΣΤΕΡ"
ΧΗΜΙΚΗ ΚΑΙ ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ Α.Ε. ΑΘΗΝΑΙ

ΔΥΟ ΘΑΥΜΑΣΙΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ
DE SOTO '6'
DE SOTO '8'
ΠΟΥ ΔΥΝΑΝΤΑΙ ΝΑ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΟΥΝ ΤΑΣ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑΣ ΑΝΩΜΑΛΙΑΣ ΤΟΥ ΕΔΑΦΟΥΣ ΜΕ ΜΕΓΙΣΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΝ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑΝ.
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΒΟΥΤΣΑΡΑ Α.Ε.
ΑΘΗΝΑΙ—ΒΟΥΛΗΣ 3 & ΠΑΤΗΣΙΩΝ 24
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ: ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ—ΤΡΙΠΟΛΕΙ—ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ—ΚΑΛΑΜΑΙΣ—ΣΕΡΡΑΙΣ—ΧΑΛΚΙΔΙ.
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΕΙΣ ΤΑΣ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑΣ ΠΟΛΕΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΝΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

(Η ΖΩΗ ΚΑΙ Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ)

Ἀπὸ τὰ ὡραῖα νησιά μας

Τὰ γενικώτερα ζητήματα τῶν Κυκλάδων

Ἔρευνα τοῦ κ. Δημητρίου Ἀλιπράντη

Διὰ τὰς γραφικάς μας Κυκλάδας, γίνεται ἐλάχιστος λόγος καὶ κατὰ διαστήματα ἀραιά, ἀπὸ τὰς στήλας τοῦ ἀθηναϊκοῦ Τύπου. Μόνον αἱ στῆλαι τῆς ἀγαπητῆς «Πρωΐας» εὑρέθησαν πάντοτε πρόθυμοι διὰ νὰ φιλοξενοῦν κυκλαδικὰς ἀνταποκρίσεις ἐπὶ τῶν γενικωτέρων ζητημάτων ποὺ ἀπασχολοῦν τὰ νησιά μας. Δι' αὐτὸ καὶ ἡμεῖς πρὸς τὴν πρόθυμον «Πρωΐαν» καὶ πάλιν καταφεύγομεν, ἵνα ἐξετάσωμεν μὲ πᾶσαν δυνατὴν ταχύτητα τὰς ἀνάγκας καὶ τὰ σοβαρώτερα κυκλαδικὰ ζητήματα τῶν ὁποίων, ταχεῖα ἐπιβάλλεται ἡ λύσις.

Εἶνε ἀποδεδειγμένον πλέον καὶ γνωστὸν τυγχάνει εἰς ὅλους, ὅτι τὰ ὡραῖα αὐτὰ νησιά μας, παρουσιάζονται μὲ τὰς περισσοτέρας ἀνάγκας καὶ τὰ διακριτικώτερα ζητήματα. Εἶνε, ἰδιαιτέρως, πλούσια εἰς ἐλλείψεις. Τὸ φαινόμενον δὲ αὐτὸ τοῦ τοιούτου ὑπερπλουτισμοῦ των —τὸ ὁποῖον συναντᾶται εἰς τὰς περισσοτέρας περιφερείας τοῦ Κράτους— παρουσιάζεται λόγῳ πολλῶν αἰτίων καὶ πηγὴν ἔχει πολλὰς ἀφορμάς. Ἡ κυριωτέρα ὅμως αἰτία εἶνε, ἀφ' ἑνός, ἡ κρατικὴ ἀστοργία διὰ τὰ σοβαρώτερα τῶν ζητημάτων των, καὶ ἀφ' ἑτέρου, ἡ χαρακτηριστικὴ ἀδιαφορία τῶν πολιτευτῶν τῆς περιφερείας αὐτῆς —ἐκτὸς τῶν ἐλαχίστων γνωστῶν ἐξαιρέσεων— οἵτινες ὅλην τὴν προσπάθειάν των καὶ ὅλον τὸν ζῆλον ἔστρεψαν κατὰ τὸ ἀτυχὲς παρελθὸν καὶ συνεχίζουν καὶ ἤδη —δυστυχῶς— νὰ στρέφουν πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀτομικῶν «ρουσφετιῶν» πρὸ τῶν ὁποίων, τὰ γενικὰ ζητήματα καὶ συμφέροντα οὐδεμίαν ἀξίαν, διὰ τὴν πολιτικήν των ζωήν, ἔχουν...

Ἕνεκα λοιπὸν τῶν αἰτίων αὐτῶν, αἱ περισσότεραι Κυκλάδες παρουσιάζονται μὲ πληθώραν ἀναγκῶν. Καὶ διὰ νὰ γίνωμεν πλέον ἀντιληπτοί, ἐκθέτομεν διεξοδικώτερα τὴν εἰς ἑκάστην ἐκ τῶν Κυκλαδικῶν ἐπαρχιῶν κρατοῦσαν κατάστασιν.

1) Ἡ ἐπαρχία Σύρου, μὲ τὴν νύμφην τῶν Κυκλάδων, τὴν Ἑρμούπολιν, εἶχε πολλάς, πρότερον, ἀνάγκας, χάρις ὅμως εἰς τὴν τοπικὴν πρωτοβουλίαν καὶ τὴν μερικὴν κρατικὴν ἐνίσχυσιν, τελευταίως ἐθεραπεύθησαν καὶ θεραπεύονται. Ἐξετελέσθησαν καὶ συνεχίζονται ἤδη ἔργα ὁδοποιίας, ἐξυγιαντικὰ καὶ καλλωπιστικά. Εἰδικῶς ὅμως διὰ τὴν Σῦρον, ἥτις εἶνε μία τῶν ἀξιολογωτέρων ἑλληνικῶν πόλεων, λόγῳ τῆς σημαινούσης θέσεώς της μεταξὺ τῶν βιομηχανικῶν, ναυτικῶν καὶ ἐμπορικῶν κέντρων τῆς Ἑλλάδος, εἶνε ἀνάγκη νὰ γίνῃ εἰδική, ὅλως, ἔρευνα, ἐν τῇ ὁποίᾳ μὲ λεπτομερείας ἀπαραιτήτους, νὰ ἐξετασθῶσιν τὰ πολλὰ φλέγοντα ζητήματά της. Ἐλπίζομεν δὲ ὅτι ἐντὸς ὀλίγου χρόνου θὰ δυνηθῶμεν νὰ ἀσχοληθῶμεν ἀπὸ τῶν ἰδίων στηλῶν, μὲ τὰ πολυποίκιλα ζητήματά της ἡ λύσις τῶν ὁποίων θὰ φέρῃ, ἔστω καὶ μερικάς, ἀπὸ τὰς παλαιὰς ἡμέρας καὶ ἐποχὰς τῆς δόξης της.

2) Ἡ ἐπαρχία Τήνου, μὲ περιφέρειαν περιλαμβάνουσαν τὴν Μύκονον καὶ τὴν «ἱερὰν» νῆσον Δῆλον, δὲν παρουσιάζει καὶ μεγάλας ἀνάγκας καὶ πολλὰ ἄλυτα ζητήματα. Ἰδιαιτέρως δὲ ἡ νῆσος Τῆνος ὁ τόπος αὐτὸς τοῦ πανελληνίου προσκυνήματος, ἔχει ἀναλάβει σοβαρῶς καὶ ἰδιαιτέρως ἐξ ὅλων τῶν Κυκλάδων. Μὲ τάς, πολλῶν ἑκατομμυρίων, εἰσπράξεις τοῦ ναοῦ τῆς Εὐαγγελιστρίας καὶ μὲ τὰς κρατικὰς ἐνισχύσεις αἵτινες δίδονται χάρις εἰς τὰς ἐνεργείας τοῦ ἰσοβίου!... βουλευτοῦ της, ἐξετελέσθησαν πολλὰ ἄξια λόγου ἔργα εἰς τὴν νῆσον. Ἐσχάτως δὲ ἐλύθη καὶ τὸ ζήτημα τῆς ὁδοποιίας της, συμπεριληφθείσης ἐκ τῶν πρώτων εἰς τὸ πρόγραμμα τῶν ἐθνικῶν ὁδῶν!... Ἤδη τὴν Τῆνον ἀπασχολεῖ ἕνα ζήτημα μεγάλης δι' αὐτὴν σπουδαιότητος, ἀλλ' ὄχι καὶ ἀναγκαῖον. Εἶνε ἡ ἀνέγερσις μεγάλου ναοῦ, ὅστις κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τῶν εἰδικῶν, θ' ἀπαιτήσῃ δύο ἑκατοντάδας ἑκατομμυρίων!... ἅτινα πάλιν θὰ ἐξευρεθοῦν, κατὰ τοὺς ἁρμοδίους Τηνιακούς, μὲ τὴν ἐγγύησιν τῶν πολλῶν Ἑλλήνων πιστῶν!...

Εἴμεθα ὑποχρεωμένοι μόνον διὰ τὴν «ἱερὰν» Δῆλον νὰ ζητήσωμεν προστασίαν κρατικήν. Εἶνε καιρὸς καὶ ἀνάγκη τό, κατὰ τὸ παρελθὸν θέρος, ἀποφασισθὲν «περίπτερον» τοῦ Αὐτονόμου Ὀργανισμοῦ Τουρισμοῦ, ν' ἀνεγερθῇ, καὶ τοῦτο, χάριν τῶν πολλῶν ξένων καὶ ἡμετέρων θαυμαστῶν καὶ περιηγητῶν τῶν «ἱερῶν» τοῦ Ἀπόλλωνος.

3) Ἡ ἐπαρχία τῆς μυροβόλου Ἄνδρου μὲ τὴν ἀκμάζουσαν ναυτιλίαν της, ἔχει ἀνάγκας, αἵτινες χρήζουν ταχείας διευθετήσεως καὶ μελέτης. Τὸ πρῶτον παράπονον τῆς ὡραίας Ἄνδρου, εἶνε, ὅτι, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ἐκεῖθεν τὸ πλεῖστον ἀνεπτύχθη ἡ ἑλληνικὴ ἀκτοπλοΐα καὶ ναυτιλία ἐν γένει, ἐν τούτοις αὐτή, σήμερον, ὁπότε αἱ συγκοινωνίαι ἄλλων περιφερειῶν ἔχουν τὰ μέγιστα πυκνωθῆ, στερεῖται τακτικῆς ἀτμοπλοϊκῆς συγκοινωνίας μετὰ τῶν κέντρων, τοῦ Πειραιῶς καὶ τῆς Σύρου. Καὶ ἐνῷ κατὰ τὸ θέρος ἀνελλιπῶς, κατὰ διήμερον, ἀνεχώρουν ἐκ Πειραιῶς ἀτμόπλοια δι' Ἄνδρον, μέσῳ Σύρου, ἤ ἡ «Ἀκτοπλοΐα» ἀποστέλλει ἐν τὴν ἑβδομάδα καὶ τοῦτο ὄχι τακτικῶς. Δι' αὐτὸ δὲ παρατηρεῖται καὶ τὸ γεγονὸς τῆς ἀποστολῆς τῶν ταχυδρομικῶν σάκκων ἐκ Πειραιῶς, διὰ βενζινοπλοιαρίων! Τὸ ζήτημα τῆς τακτικῆς συγκοινωνίας τῆς Ἄνδρου εἶνε ἀπὸ τὰ σοβαρώτερά της ζητήματα καὶ δι' αὐτὸ εἶνε πρέπει καὶ ἐπιβάλλεται νὰ ληφθῇ μία τελικὴ πρόνοια διὰ τὴν διευθέτησίν του.

Εἶνε ἐξ ἄλλου ἀνάγκη νὰ προστατευθῇ ἡ μεγάλη παραγωγὴ τῶν λεμονιῶν καὶ φρούτων της, ἅτινα, λόγῳ τοῦ συναγωνισμοῦ τῶν ἐξ Ἰταλίας προερχομένων, σήπονται ἐπὶ τῶν δένδρων των...

4) Εἰς τὴν ἐπαρχίαν Παροναξίας, τὰ ζητήματα πλεονάζουν καὶ τοῦτο λόγῳ τοῦ ὅτι εἶνε καὶ ἡ μεγαλυτέρα ἀπὸ ἀπόψεως πληθυσμοῦ καὶ ἐκτάσεως ἐπαρχία τῶν Κυκλάδων. Ὅμως διὰ τὰς ἀνάγκας καὶ τὰ ζητήματα τῆς μεγαλονήσου Νάξου τῆς ὁδοποιίας της, τοῦ σμυριδικοῦ ζητήματος καὶ τῶν πολλῶν ἄλλων, ἐλήφθησαν ὑπὸ τοῦ κράτους ὅλα τὰ δυνατὰ ἐνισχυτικὰ καὶ προστατευτικὰ μέτρα.

Διὰ τὰ ζητήματα τῆς Πάρου δὲν συμβαίνει δυστυχῶς τὸ αὐτό. Παρὰ τὸ γεγονὸς δὲ ὅτι ἡ Πάρος εἶνε ἐκ τῶν πλουσιωτέρων καὶ εὐφορωτέρων Κυκλάδων καὶ παρὰ τὰ ἄλλα, ἰδιαιτέρως διακριτικὰ προσόντα της, δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν καὶ νὰ τονίσωμεν, «χωρὶς φόβον καὶ πάθος», ὅτι τὸ κράτος δὲν ἐπεδείξατο τὴν αὐτὴν συμπάθειαν καὶ τὸ αὐτὸ ἐνδιαφέρον ποὺ ἐπέδειξε καὶ διὰ τὰς ἄλλας νήσους. Τὸ ζωτικὸν δι' αὐτὴν ζήτημα τῆς ὁδοποιίας παρεγνωρίσθη. Καὶ τὸ παράπονόν της αὐτὸ δὲν παύει νὰ τὸ ἐξωτερικεύῃ, μὲ ἰδιαίτερον πόνον.

Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ μικροῦ δικτύου τῶν ὁδῶν τῆς Πάρου, εἰς τὴν ὁποίαν αἱ κοινότητες, ἐξ ὅλων τῶν Κυκλάδων ἐργάζονται πυρετωδῶς, καίτοι ἐλάχιστα εἶνε τὰ μέσα διὰ νὰ ἀρχίσῃ μία προκαταρκτικὴ ἐργασία, θὰ ἀναγεννήσῃ πραγματικὰ τὴν νῆσον καὶ θὰ ἐνισχύσῃ σπουδαίως τὴν σοβαρὰν παραγωγικότητά της εἰς καπνά, οἴνους, κριθὴν καὶ τὰ πολλὰ ἄλλα.

5) Ἡ ἐπαρχία Θήρας μὲ τὴν Ἀμοργόν, Ἴον, Ἀνάφην, Φολέγανδρον, Σίκινον καὶ τὰ μικρὰ Κουφονήσια ἔχει πολλὰς ἀνάγκας καὶ διάφορα ζητήματα. Τὸ σπουδαιότερον δὲ ὅλων, ποὺ ἀνέκαθεν ἀπασχολεῖ τὴν Θήραν, εἶνε τὸ ζήτημα τῆς κατασκευῆς λιμένος, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ὑποφέρει ἡ ὅλη νῆσος καὶ οὐσιωδῶς παραβλάπτεται ἡ παραγωγή της.

Ἡ Ἀμοργὸς καὶ τὰ ἀτυχῆ Κουφονήσια διαμαρτύρονται διὰ τὴν παράλογον τακτικὴν τῶν ἐπὶ τῆς καταδιώξεως τοῦ λαθρεμπορίου ὑπαλλήλων τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

6) Ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Μήλου τὰ ζητήματα παρουσιάζονται ὑπὸ ἄλλην ἐντελῶς μορφήν. Ἡ Μῆλος ὡς πρωτεύουσα τῆς ὁμωνύμου ἐπαρχίας, διαμαρτύρεται διὰ τὴν μελετωμένην μεταφορὰν τῶν ἐκεῖ ἀνέκαθεν, ἐγκατεστημένων ἀρχῶν (ἐφορείας, ταμείου κλπ.).

Ἡ «ποιητικὴ» Σίφνος μὲ τὴν ἐλαιοπαραγωγήν της καὶ τὰ διάφορα προϊόντα τῶν ἀγγειοπλαστικῶν ἐργοστασίων της εἶνε ἐκ τῶν πλουσιωτέρων Κυκλάδων καὶ τῶν ὀλιγώτερα ζητήματα ἐχουσῶν νήσων. Ἤδη ἔχει ἀνάγκην μόνον μιᾶς ἐνισχύσεως ἐκ μέρους τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας, διὰ νὰ δυνηθοῦν αἱ συνεργαζόμεναι ἐκεῖ δύο κοινότητες καὶ ἀνεγείρουν ἕνα κατάλληλον σχολικὸν κτίριον.

Ἀλλὰ εἰς τὴν Σέριφον παρουσιάζονται σοβαρώτερα ζητήματα ἅτινα ἔχουν ἀνάγκην ταχείας κρατικῆς ἐπεμβάσεως. Εἶνε πρέπον νὰ ληφθῇ παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας μία προστασία τῶν εἰς τὰ ἐκεῖ μεταλλεῖα τῆς γαλλικῆς ἑταιρείας ἐργαζομένων Σεριφίων, οἵτινες δὲν ἀμείβονται ἀναλόγως πρὸς τὴν βαρεῖαν ἐργασίαν των καὶ τὰς ὑπερωρίας καὶ δι' αὐτὸ καὶ μόλις ἐσχάτως ἀπήργησαν, ζητοῦντες προστασίαν.

Καὶ τέλος αἱ ὑπόλοιποι νῆσοι τῆς ἐπαρχίας Κέας. Ἡ Κέα καὶ Κύθνος, ἔχουν ἓν σοβαρὸν ζήτημα ἐκτὸς τῶν πολλῶν ἄλλων. Εἶνε ἀνάγκη τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας νὰ προστατεύσῃ ἀναλόγως τὰ περίφημα λουτρὰ τῆς Κύθνου. Ἡ προστασία αὐτὴ ἐπιβάλλεται, διότι τὰ λουτρὰ ἀποτελοῦν αὐτὴν ταύτην τὴν ζωὴν τῆς Κύθνου.

Τὰ γενικώτερα καὶ σοβαρώτερα ζητήματα τῶν Κυκλάδων, ἔχουν, ὡς ἀνωτέρω, ἐσκιαγραφήσαμεν.

Ὁ Κυκλαδικὸς λαὸς ἀναμένει τὴν ταχεῖαν ἐπέμβασιν καὶ προστασίαν τοῦ κράτους διὰ νὰ δυνηθῇ καὶ φέρῃ εἰς πέρας ὅλα τὰ ἀναγκαιοῦντα ἔργα τῶν πρώτων ἀναγκῶν του. Εἶνε δὲ βέβαιος καὶ πιστεύει ὅτι τὸ κράτος θὰ στρέψῃ τὴν προσοχήν του μὲ τὴν αὐτὴν συμπάθειαν καὶ θὰ ἐπιδείξῃ τὸ ἴδιον ἐνδιαφέρον ποὺ ἐπιδεικνύει καὶ διὰ τὰ ζητήματα τῶν ἄλλων περιφερειῶν του.

ΔΗΜ. ΑΛΙΠΡΑΝΤΗΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

κ. Ι. Ἰωσηφίδην, Βέρροιαν. Ἐξεδόθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 231)28—11—30 χρηματικὴ ἐντολὴ διὰ δρ. 9091,20, ἡ ὁποία διεβιβάσθη εἰς τὸ Εἰδικὸν Λογιστήριον. Τὸ ἔνταλμα θὰ σταλῇ ἐντὸς τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος εἰς τὸν ταμίαν Ἡμαθείας. Τὰ δικαιολογητικὰ ἐξ ἄλλου τῆς συντάξεώς σας διεβιβάσθησαν πρὸ δεκαημέρου εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, διὰ τοῦ ὑπ' ἀρ. 73134 ἐγγράφου τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας. Θὰ παρακολουθήσωμεν τὴν ὑπόθεσιν.

κ. Ε. Παπᾶν, Βόλον. Ἐξέρχονται μετὰ τετραετῆ ἐν τῇ σχολῇ Ν. Δοκίμων φοίτησιν μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ σημαιοφόρου μηχανικοῦ ἀεροπορίας. Ἕκαστος μαθητὴς ὀφείλει νὰ καταβάλῃ κατ' ἔτος εἰς τὴν σχολὴν δραχ. 13 χιλιάδας διὰ τροφεῖα κλπ. Ἐξερχόμενοι τῆς σχολῆς λαμβάνουν μισθὸν 3500 μηνιαίως.

κ. Κ. Μ. Μεθώνην. Ναυπηγικὴ σχολὴ δὲν ὑπάρχει. Μήπως ἐννοεῖται τὴν σχολὴν δοκίμων μηχανικῶν ναυτ. ἀεροπορίας, ἡ ὁποία ἐπροκήρυξε διαγωνισμὸν διὰ τὴν 19ην τρέχοντος;

κ. Π. Κατσίρην, Καρδίτσαν. Δὲν ἐξεδόθη ἀκόμη τὸ ἔνταλμα, ἐλλείψει πιστώσεως.

κ. Γ. Βασιλειάδην, Θεσσαλονίκην. Κατηρτίσθη διάταγμα δι' οὗ τοποθετεῖσθε εἰς τὸ γεωργικὸν σχολεῖον Δολιανῶν Ἠπείρου, ἀναμένεται δὲ ἡ χορήγησις τῆς ζητηθείσης πιστώσεως διὰ νὰ σταλῇ πρὸς δημοσίευσιν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὑπὸ τῶν Ἑταιριῶν ΤΖΩΝ ΜΟΝΚΣ καὶ ΥΙΟΙ - ΓΙΟΥΛΕΝ καὶ ΣΙΑ φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων διὰ τὴν προμήθειαν μιᾶς πετρελαιομηχανῆς DIESEL 180 Η. Ρ. καὶ 4 ἠλεκτροπαραγωγῶν ὁμάδων 100 Η. Ρ. ἑκάστης ἐπὶ φορείου μετὰ μετασχηματισμοῦ 20 Κ. W ἧς ἡ δημοπρασία προεκηρύχθη διὰ τὴν 27ην ἐ. ἔ., ὅτι αἱ εἰς τὰς συγγραφὰς ὑποχρεώσεων ἀναγραφόμεναι στροφαὶ ἀνὰ λεπτὸν δέον νὰ θεωρηθῶσιν ὡς μέσοι ὅροι, ὅτι δὲ θέλουσι γίνῃ ἀποδεκτὰ καὶ μηχανήματα μὲ ἀριθμὸν μέχρι 30 % μεγαλυτέρον τῶν προδιαγραφομένων.

Ἐπίσης πληροφοροῦνται οἱ ἐνδιαφερόμενοι ὅτι ἡ ὑποβολὴ προσφορῶν τῆς ἄνω δημοπρασίας παρατείνεται μέχρι τῆς 3ης Ἰανουαρίου 1931, ἡμέρας Σαββάτου καὶ ὥρας 10.30' π.μ. εἰς τὰ ἐν Ἀθήναις γραφεῖα τῶν Ἑταιρειῶν, ὁδὸς Ἠπείρου ἀριθμ. 10.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

Η ΠΡΥΤΑΝΕΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΚΑΙ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Δηλοῖ ὅτι πάντες οἱ ὑποστάντες ἐπιτυχῶς τὴν εἰσιτήριον δοκιμασίαν κατὰ τὸ τρέχον Πανεπ. ἔτος δέον νὰ σπεύσωσι νὰ ἐγγραφῶσι τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς 20 τρέχοντος.

Παρερχομένης τῆς προθεσμίας ταύτης ὅσοι δὲν ἔχουν ἐγγραφῆ θέλουσιν ἀποκλεισθῆ.

Ὁ Πρύτανις
Κ. ΜΕΛΙΣΣΗΝΟΣ

ΜΕΓΑΛΑΙ ΕΚΠΤΩΣΕΙΣ

Βελοὺρ Ντὲ Λαὶν Α΄ τῶν 120 δραχμῶν ὁ πῆχυς δραχμαὶ	70
Βελοὺρ Ντὲ Λαὶν Β΄ τῶν 100 δραχμῶν ὁ πῆχυς δραχμαὶ	60
Ποπλίνες ὁλόμαλλες 2 2)8 πήχ. φάρδος τῶν 100 δρχ. ὁ πήχ. δρχ.	55
Ποπλίνες ὁλόμαλλες 1 1)2 πήχ. φάρδος τῶν 75 δρχ. ὁ πήχ. δρχ.	40
Σεβιὸτ ὁλόμαλλα τῶν 44 δρχ. ὁ πήχ. δρχ.	33
Φανέλλαι Πυρρῆ μάλλιναι τῶν 30 δρχ. ὁ πήχ. δρχ.	25
Φανέλλαι Ναούσσης μαλλοβάμβακαι τῶν 26 δρχ. ὁ πήχ. δρχ.	22
Φανέλλαι Ντούμπλ φὰς τῶν 20 δρχ. ὁ πήχ. δρχ.	16
Φανέλλαι βαμβακεραὶ τῶν 12 δρχ. ὁ πήχ. δρχ.	8
Κασμήρια ἀνδρικὰ ὁλόμαλλα χειμερινὰ τῶν 300 δρχ. ὁ πήχ. δρχ.	205

Δ. Μ. ΘΕΟΛΟΓΙΤΗΣ & Σία
7 ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ 7

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΚΡΙΣΙΣ

ΑΙ ΚΛΕΙΣΘΕΙΣΑΙ ΑΓΟΡΑΙ

(Τὸ κατωτέρω ἄρθρον ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν ἐφημερίδα «Φῶς» τοῦ Βερολίνου, ἀποκαλύπτον ἕνα τῶν σπουδαιοτέρων λόγων τῆς διεθνοῦς οἰκονομικῆς κρίσεως.)

Ἡ περίοδος ἀπὸ τοῦ 1830 μέχρι τοῦ μεγάλου Πολέμου, ἡ ἐποχὴ τῆς ἐξελίξεως καὶ προόδου τῆς Βιομηχανίας τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς, εἶνε συγχρόνως καὶ ἡ περίοδος τῆς πληθύνσεως τῶν ἀγορῶν καὶ τῆς αὐξήσεως τῆς διεθνοῦς ἀγοραστικῆς δυνάμεως.

Ἐντὸς αὐτῆς τῆς περιόδου προήχθησαν καὶ ἐξειλίχθησαν αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς εἰς ἓν γιγάντιον οἰκονομικὸν σύνολον. Συγχρόνως δὲ ὑπὸ τὴν εὐρωπαϊκὴν κυριαρχίαν καὶ διοίκησιν προήχθησαν οἰκονομικῶς καὶ αἱ διάφοροι ἀποικίαι.

Ἡ ταχεῖα τεχνικὴ πρόοδος τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς διαρκῶς καθίστα περιττὰς ἐργατικὰς χεῖρας, ἡ αὔξησις ὅμως τῆς παγκοσμίου ἀγοραστικῆς δυνάμεως καὶ ἡ πλήθυνσις τῶν διεθνῶν ἀγορῶν, ὄχι μόνον ἰσοφάριζον τὴν ὡς ἐκ τῆς τεχνικῆς τελειοποιήσεως τῶν βιομηχανιῶν ἀχρήστευσιν τῶν ἐργατικῶν χειρῶν, ἀλλὰ καὶ ηὔξανον τὴν ζήτησίν των. Ἡ πλήθυνσις τῶν ἀγορῶν καὶ ἡ αὔξησις τῆς ἀγοραστικῆς δυνάμεως ἦσαν τόσον ταχεῖαι, ὥστε μετὰ κόπου ἡ τεχνικὴ ἐξέλιξις τῆς βιομηχανίας ἠδύνατο νὰ τὰς παρακολουθῇ. Ταὐτοχρόνως αἱ ἐξελισσόμεναι εὐρωπαϊκαὶ βιομηχανίαι ἐγίνοντο εἰς διαρκῶς αὐξανόμενον βαθμὸν καταναλωταὶ τῶν πρώτων ὑλῶν τῶν παραγωμένων εἰς τὰς ὑπερωκεανείους χώρας καὶ ἀποικίας.

Τὸ γεγονὸς τῆς αὐξούσης διεθνοῦς ἀγοραστικῆς δυνάμεως ἐθεωρεῖτο πλέον ὡς κάτι τὸ φυσικὸν καὶ αὐτονόητον. Οἱ μεγαλοβιομήχανοι ἐβασίζοντο ἐπ' αὐτοῦ ὡσεὶ ἐπὶ διαρκοῦς δεδομένου. Ἐὰν τότε μία βιομηχανία ηὔξανε τὴν παραγωγήν της πέραν τοῦ ποσοστοῦ τοῦ ὁποίου εἶχεν ἐξησφαλισμένην τὴν κατανάλωσιν, ὑπῆρχεν ἀπόλυτος βεβαιότης, ὅτι ἐντὸς ὀλίγου χρόνου θ' ἀπερροφᾶτο τὸ ἐπὶ πλέον παραχθὲν ποσοστὸν ὑπὸ τῆς αὐξούσης καταναλώσεως. Οἱ διοικοῦντες μίαν τοιαύτην βιομηχανίαν ἐθεωροῦντο τότε ὡς ἄνδρες μὲ διορατικότητα καὶ ἐμπορικὴν ἰδιοφυΐαν. Διὰ τοῦτο οἱ διάφοροι μεγαλοβιομήχανοι δὲν κατενόησαν ἀκόμη ὅτι ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ μεγάλου πολέμου τὸ φαινόμενον τῆς πληθύνσεως τῶν ἀγορῶν καὶ τῆς αὐξήσεως τῆς ἀγοραστικῆς δυνάμεως μετεβλήθη εἰς τὸ ὅλως ἐναντίον.

Διὰ τοῦ Μπολσεβικισμοῦ εἰς τὴν Ρωσσίαν, ἡ ἀγοραστικὴ δύναμις τῆς τεραστίας αὐτῆς χώρας ἠλαττώθη τόσον ὥστε τὰ 140 ἑκατομμύρια Ρώσσων νὰ μὴ δύνανται νὰ ὑπολογισθοῦν οὐσιαστικῶς ὡς καταναλωταὶ εὐρωπαϊκῶν καὶ ἀμερικανικῶν βιομηχανικῶν προϊόντων.

Ὁ ἐμφύλιος πόλεμος εἰς τὴν Κίναν ὁ ὁποῖος δι' ἐπιτηδείων agents provocateurs τῆς Μόσχας διαρκῶς ὑποδαυλίζεται, ἐλαττώνει διαρκῶς καὶ αὐτοῦ τοῦ κράτους τὴν ἀγοραστικὴν δύναμιν. Εἰς τὴν Κίναν ζοῦν 400 ἑκατομμύρια ἄνθρωποι, ἐκ τῶν ὁποίων πρὸ τοῦ πολέμου 150—200 ἑκατ. ἠγόραζον εὐρωπαϊκὰ βιομηχανικὰ προϊόντα. Ἡ ἀγγλικὴ ἐξαγωγὴ εἰς τὴν Κίναν κατὰ τὴν ἐπίσημον ἀγγλικὴν στατιστικὴν ἐμειώθη ἀπὸ τοῦ ἔτους 1921 ἕως τοῦ 1928 ἀπὸ 30 εἰς 9 ἑκατομμύρια λίρας.

Ἡ αὐτὴ κατάστασις ἐπικρατεῖ εἰς τὰς ὁλλανδικὰς Ἰνδίας καὶ τὴν γαλλικὴν Ἰνδοκίναν.

Τώρα πλέον ἡ πυρκαϊὰ ἐξαπλοῦται μετ' αὐξούσης ἐντάσεως εἰς τὰς Βρεττανικὰς Ἰνδίας, τῶν ὁποίων ὁ ἐπαναστατικὸς ἀντιαγγλικὸς καὶ γενικώτερον ἀντιξενικὸς ὀργασμὸς κατέστη πλέον μόνιμος κατάστασις. Εἰς τὰς Ἰνδίας ζοῦν 350 ἑκατομμύρια ἀνθρώπων. Ἐξ αὐτῶν 200 ἑκατομμύρια ἦσαν πρὸ τοῦ πολέμου καταναλωταὶ εὐρωπαϊκῶν προϊόντων. Ἐάν, ὅπως προβλέπεται, ἐξακολουθήσῃ νὰ ὑποχωρῇ καὶ ταύτης τῆς χώρας ἡ ἀγοραστικὴ δύναμις, τοῦτο θ' ἀποτελέσῃ μίαν ἔτι σοβαρὰν σμίκρυνσιν τῆς διεθνοῦς ἀγορᾶς.

Ὁ περιορισμὸς τῶν ἀγορῶν εἶνε ἐπὶ τοσοῦτον ἐπικίνδυνος, καθ' ὅσον πολλαὶ μὴ εὐρωπαϊκαὶ χῶραι ἀρχίζουν ν' ἀποκτοῦν ἰδίας βιομηχανίας. Πράγματι, εἰς τὴν δυτικὴν καὶ μέσην Εὐρώπην, συμπεριλαμβανομένης τῆς Ἀγγλίας, ζοῦν 70 ἑκατομμύρια ἄνθρωποι πλέον ἐκείνων τοὺς ὁποίους δύνανται νὰ διαθρέψουν τὰ ἀγροτικὰ προϊόντα τῶν χωρῶν αὐτῶν.

Εἰς τὴν Ἀγγλίαν τὸ πλεόνασμα εἶνε 30 ἑκατομμύρια ἄνθρωποι, εἰς τὴν Γερμανίαν 20, εἰς τὴν Ὁλλανδίαν, τὸ Βέλγιον, τὴν Ἑλβετίαν ὁμοῦ 10 καὶ εἰς τὴν Ἰταλίαν ἐπίσης 10 ἑκατομμύρια.

Οὕτω τὰ βιομηχανικὰ ταῦτα κράτη εἶνε ὑποχρεωμένα διὰ τὸν ὑπερπληθυσμὸν αὐτῶν τῶν 70 ἑκατομμυρίων νὰ εἰσάγουν ἀγροτικὰ προϊόντα ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, πληρώνοντα τὴν ἀξίαν αὐτῶν διὰ τῆς ἐξαγωγῆς βιομηχανικῶν προϊόντων.

Ἐφ' ὅσον ὅμως σμικρύνονται αἱ ἀγοραί, ἡ ἐξαγωγὴ τῶν βιομηχανικῶν κρατῶν μειοῦται καὶ συνεπῶς περιορίζεται καὶ ἡ βιομηχανικὴ των ἀπόδοσις. Ὁ περιορισμὸς οὗτος ἔχει ὡς συνέπειαν τὴν αὔξησιν τῆς ἀνεργίας.

Τὰ ἀπὸ ὑπερπληθυσμὸν πάσχοντα κράτη περιοριζόμενα λόγῳ τῆς ἐλαττώσεως τῶν ἀγορῶν εἰς τὴν ἐξαγωγήν, περιορίζονται ἀναγκαστικῶς καὶ εἰς τὴν εἰσαγωγὴν τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων τῶν ἀναγκαίων διὰ τὴν διατροφὴν τῶν ἀνθρωπίνων πλεονασμάτων τῶν 70 ἑκατομμυρίων.

Ἡ κατάστασις ὅμως καθίσταται ἀκόμη σοβαρωτέρα ὡς ἐκ τοῦ τρόπου τῆς καταβολῆς τῶν πολεμικῶν χρεῶν καὶ ἀποζημιώσεων τοῦ καθορισθέντος ὑπὸ τῶν διαφόρων συνθηκῶν εἰρήνης. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου ὁ χρυσὸς συγκεντροῦται διαρκῶς εἰς δύο κέντρα: τὴν Νέαν Ὑόρκην καὶ τοὺς Παρισίους.

Ἡ κυκλοφορία τοῦ χρυσοῦ εἰς τὴν διεθνῆ οἰκονομίαν δύναται νὰ παραβληθῇ πρὸς τὴν κυκλοφορίαν τοῦ αἵματος εἰς ζῶντα ὀργανισμόν.

Θὰ ἠδύνατό τις ὡς ἐκ τούτου νὰ ὁμιλήσῃ περὶ μιᾶς «συμφορήσεως» τοῦ χρυσοῦ εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας καὶ τὴν Γαλλίαν.

Ἡ «συμφόρησις» αὐτὴ ἔχει ὡς συνέπειαν ὅτι εἴς τε τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν Ἀμερικὴν ὁ τόκος τοῦ ρευστοῦ Κεφαλαίου κατ' ἀνάγκην καὶ διαρκῶς μειοῦται. Τοιουτοτρόπως τὸ ρευστὸν Κεφάλαιον εἰς ἀμφοτέρας τὰς χώρας ταύτας χάνει εἰς ἀγοραστικὴν δύναμιν.

Ἀντιθέτως, εἰς τὰς ἄλλας χώρας παρατηρεῖται μία «ἀναιμία χρυσοῦ». Ἡ ἐθνική των οἰκονομία καὶ βιομηχανία πάσχει ἀπὸ ἔλλειψιν πιστώσεων, ὅταν δὲ παρέχωνται πιστώσεις, οἱ τόκοι εἶνε τόσον ὑψηλοί, ὥστε ἀποκλείουν σχεδὸν κάθε ἀποδοτικότητα.

Οὕτως αἱ οἰκονομικαὶ λειτουργίαι τῶν στερουμένων χρυσοῦ κρατῶν περιέρχονται εἰς κατάστασιν ἐπικινδύνου στασιμότητος, συνέπεια τῆς ὁποίας εἶνε καὶ ἐδῶ ἡ μείωσις τῆς ἀγοραστικῆς των δυνάμεως, ἀκριβῶς ὅπως καὶ εἰς τὰ κράτη τὰ πάσχοντα ἀπὸ πληθωρισμὸν χρυσοῦ.

Τὴν ἐπικίνδυνον ὕπαρξιν τῶν δύο τούτων σοβαρῶν αἰτίων τῆς διεθνοῦς οἰκονομικῆς κρίσεως, δηλ. τὴν σμίκρυνσιν τῶν ἀγορῶν καὶ τὴν συγκέντρωσιν τοῦ χρυσοῦ ἐν Γαλλίᾳ καὶ Ἀμερικῇ, δὲν ἐννοοῦν ἀκόμη νὰ παραδεχθοῦν οἱ εὐρωπαῖοι μεγαλοβιομήχανοι καὶ τραπεζῖται.

Ἐξακολουθοῦν νὰ πιστεύουν ὅτι ἡ εὐρωπαϊκὴ οἰκονομία καὶ ἐν γένει ἡ διεθνὴς οἰκονομία πάσχει ἀπὸ παροδικὸν νόσημα καὶ ὅτι τὸ ζήτημα, ὑπὸ τοῦ χρόνου, ὑποτεθὰ παρέλθῃ διὰ τοῦ χρόνου, ὑπὸ βοηθούντων ἐπιφανειακῶν καὶ καθησυχαστικῶν φαρμάκων. Ὡς ἐπιβαρυντικὸν τῆς ὅλης καταστάσεως πρέπει νὰ προστεθῇ ὅτι καὶ οἱ Ἀμερικανοὶ οὐδὲ πόρρωθεν ὑποψιάζονται τὸ μέγεθος τοῦ κινδύνου, ὡς ἐκ τοῦ ὅτι, ὅπως μέχρι τοῦδε ἀπέδειξαν, δὲν εἶνε εἰς θέσιν νὰ ἀντιληφθοῦν τὴν ἀναγκαίαν ἀλληλεξάρτησιν τῆς διεθνοῦς οἰκονομίας.

ARNOLD RECHBERG

Περὶ πιθανότητος καὶ λογικῆς!

Λαχνοὶ καὶ Σουΐπσταίηκς

Πῶς φορολογεῖται ἡ ἀφέλεια.—Ἕνα «Ἰρλανδικὸν μεταλλεῖον» ἐν Ἀγγλίᾳ!

Τοῦ μονίμου ἀνταποκριτοῦ μας

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Νοέμβριος.— Ἀπὸ τὴν ἐποχὴν ποὺ ὁ Λάϊμπνιτς ἀνεκάλυψε τὴν θεωρίαν τῆς πιθανότητος καὶ τὴν εἰσήγαγε ὡς ἕνα τῶν κλάδων τῆς Λογικῆς μπορεῖ νὰ βεβαιωθῇ μὲ κάποιο θάρρος ὅτι ὁ ἄνθρωπος (τ. ἔ. ὁ μέσος «τύπος» ἀνθρώπου καὶ ὄχι ἡ πρὸς τὰ ἄνω ἐξαίρεσις) εἶνε ζῶον... μὴ λογικόν. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ λογικότης του δὲν προχωρεῖ εἰς τὰ ὅρια τοῦ νεωτέρου αὐτοῦ κλάδου τῆς ἐπιστήμης. Πῶς ἄλλοιῶς θὰ ἠμπορούσατε νὰ ἑρμηνεύσετε τὸ γεγονὸς ὅτι αἰωνίως παραγνωρίζονται αἱ «πιθανότητες»;

Ἰδοὺ τὸ παράδειγμα τῶν «σουΐπσταίηκς». Εἶνε ὁ ἀγγλικὸς τύπος τοῦ ἡμετέρου Λαχείου μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ἐδῶ πρέπει νὰ συνεργασθοῦν δύο τύχαι διὰ νὰ κατορθώσετε νὰ κερδίσετε. Ἡ μιὰ εἶνε ἡ ἰδική σας, ποῦ ἀγοράζετε τὸν λαχνὸν διὰ τὴν πιθανότητα νὰ τραβηχτῇ τὸ ἄλογο εἰς τὴν μίαν ἢ τὴν ἄλλην ἱπποδρομίαν. Ἡ δευτέρα εἶνε ἡ τύχη τοῦ ἀλόγου ποῦ πρέπει νὰ ἔλθῃ μεταξὺ τῶν τριῶν πρώτων εἰς τὸ τέρμα. Καὶ τότε ὁ λαχνός σας θὰ μπορέσῃ νὰ εἰσπράξῃ πραγματικὰ κέρδη.

Ἡ ἐκκύβευσις τοῦ λαχείου τοῦ Σουΐπσταίηκ.

Κατὰ τὴν θεωρίαν τῶν πιθανοτήτων ἕνας λογικὸς ἄνθρωπος δὲν θὰ ἐτοποθέτει ποτὲ τὰ χρήματά του εἰς λοτταρίαν τοῦ εἴδους αὐτοῦ (καὶ οἱουδήποτε ἄλλου). Εἰς τὴν πραγματικότητα ὑπάρχουν ἑκατομμύρια κόσμου ἐδῶ—καὶ ἄλλα πολλὰ ἀλλαχοῦ —ποῦ κάθε τόσο ἀγοράζουν τοὺς λαχνοὺς καὶ περιμένουν... μετὰ βεβαιότητος. Ἂς ὁμολογηθῇ ὅτι καὶ ὁ ὑπογραφόμενος δὲν παραλείπει εὐκαιρίαν (καὶ ὁ ἀναγνώστης ἂς ἐξαγάγῃ οἱαδήποτε συμπεράσματα καταδέχεται περὶ τῶν ὅσων... διαβάζει!) Διατί λοιπὸν νὰ μὴ τροποποιηθῇ κάπως ὁ κατηγορηματικώτατος ἀριστοτέλειος ὁρισμὸς περὶ τῆς λογικότητος τοῦ ἀνθρώπου;

* * *

Τὸ ἀγγλικὸν δημόσιον εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῶν «σουΐπσταίηκς» δοκιμάζει τὴν μοῖραν τοῦ ἀνακαλύψαντος τὴν δορκάδα του μεταβεβλημένην εἰς ἔλαφον. Τὸ ἀκόμη χειρότερον εἶνε ὅτι ὄχι μόνον παίζει τὸν ρόλον τοῦ ἀπατημένου συζύγου, ἀλλὰ καὶ ἀκουσίως του συνεργεῖ εἰς τὴν ὑπόθεσιν.

Ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Μαΐου ἡ παροῦσα ἐργατικὴ κυβέρνησις, κηδομένη ὄχι καὶ τόσον πολὺ τῆς φήμης τῶν πολιτῶν της, ἀλλὰ τῶν λιρῶν των, ἔχει φροντίσει νὰ ἀπαγορεύσῃ αὐστηρῶς τὴν λειτουργίαν τῶν λαχνῶν τοῦ ἀνωτέρω εἴδους ποῦ κατὰ συνήθειαν ὀργανοῦνται ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ἱπποδρομιῶν τοῦ Ντέρμπυ. Ἐγένετο συζήτησις εἰς τὴν Βουλήν, ἐδημοσιεύθησαν ἀπαγορευτικαὶ δηλώσεις καὶ ἀπειλαὶ καὶ λοιπὰ—τὸ ἀποτέλεσμα εἶνε τζίφος. Τὸ παρελθὸν «σουΐπσταίηκ τῆς Καλκούτας» ἦτο τὸ ὀγκωδέστερον ὅλων τῶν παρελθόντων ἐτῶν!

Διότι ὅλα μὲν τὰ κελεύσματα τῆς Κυβερνήσεως μποροῦν νὰ ἐφαρμοσθοῦν εἰς τὰς βρεττανικὰς νήσους. Ἀλλὰ δὲν ἔχουν καμμίαν ἰσχὺν ἐκεῖθεν τῶν θαλασσῶν ὅπου ἀκούεται ἄλλου παπᾶ εὐαγγέλιον. Δηλαδὴ ἂς μὴ νομισθῇ ὅτι τὸ ἑκατομμύριον τῶν λιρῶν ποῦ συνεκέντρωσε τὸ «Σουΐπσταίηκ τῆς Καλκούτας» δὲν συνεστάλη κατὰ τὰ 90 τοῖς ἑκατὸν ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν. Ἡ βρεττανικὴ ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία ἔκαμε καὶ τὴν μεταφοράν του. Ἀλλὰ... ἐπισήμως τίποτε δὲν ἦτο γνωστὸν περὶ ὅλων αὐτῶν!

Ἡ ἀνακίνησις τοῦ ζητήματος αὐτοῦ ποῦ ἐνῷ εἶνε πράγματι τόσον συνεχῶς νέον ὅσον εἶνε καὶ ὁ ἀνθρώπινος χαρακτήρ, θὰ μποροῦσε ἐν τούτοις νὰ θεωρηθῇ παλαιὸν ὡς στερούμενον τῆς δημοσιογραφικῆς ἐπικαιρότητος,—ἡ ἀνακίνησις ἐγένετο τὰς τελευταίας ἡμέρας μὲ τὴν ἐπανάληψιν τοῦ ἰδίου ἀκριβῶς ἀλληλοκοροϊδεύματος ἐπισήμων πολιτείας καὶ ἀνεπισήμων πολιτῶν ἐξ ἀφορμῆς τοῦ «Σουΐπσταίηκ» ποῦ ὠργάνωσε ἡ γειτονικὴ ἀδελφὴ δημοκρατία τοῦ Ἰρλανδικοῦ ἐλευθέρου Κράτους. Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν μάλιστα τὰ πράγματα ἦσαν ἀκόμη περισσότερον ἀπροσχημάτιστα. Ὁ λαχνὸς εἶχε ὀργανωθῇ μετὰ ἐξαιρετικῆς ἐπινοητικότητος ἀπὸ τὴν ἰδίαν τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἰρλανδίας καὶ εἶχε δοθῇ εἰδικὴ προσοχὴ εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τῆς διαθέσεως τῶν λαχνῶν ὄχι ἐκτὸς τῆς χώρας, ἀλλὰ εἰς τὴν ἰδίαν τὴν Ἀγγλίαν, διὰ τῆς παραχωρήσεως μεγαλυτέρων ποσοστῶν εἰς τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ πωλητὰς τῶν λαχνῶν.

Ἡ ἄσωτος κόρη ἔχει ὄχι ὀλιγώτερα ἀπὸ τὸν υἱὸν δικαιώματα ἐπὶ τοῦ σιτευτοῦ μόσχου. Πρὸς τὴν ἐπίσημον λοταρίαν τῆς «Ἀποικίας τῆς Ἰρλανδίας» ἐστάλησαν κατὰ ἑκατοντάδας χιλιάδων λιρῶν αἱ ἐγγραφαὶ ἐξ Ἀγγλίας! Πάλιν ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Κλάϊνες ἐξετόξευσε ἀπειλάς. Εἰς μάτην. Καὶ τὸ δραστικώτατον μέτρον ποῦ ἀπετολμήθη (κατεσχέθησαν ὅλα τὰ γράμματα ποῦ ἀπηυθύνοντο εἰς τὸ Ἰρλανδικὸν πρακτορεῖον) εἶχε τὸ μοναδικὸν ἀποτέλεσμα νὰ μειώσῃ κατὰ τὸ 1)10 τὰ ἔσοδα τῶν ὀργανωτῶν.

* * *

Δι' ὅλους αὐτοὺς τοὺς λόγους καὶ διότι τελικῶς καταντᾷ νὰ γελοιοποιῆται τὸ κῦρος τοῦ Βρεττανικοῦ κράτους, ἄρχισε τὰς τελευταίας ἡμέρας μία ζωηρὰ προπαγάνδα διὰ τοῦ Τύπου—καὶ δίδεται ἡ ὑπόσχεσις ὅτι συντόμως θὰ ἀκουσθῇ καὶ εἰς τὴν Βουλὴν—ὅπως καταργηθοῦν τὰ προσχήματα καὶ ἀναγνωρισθῇ ὁ θεσμὸς τῶν λαχείων ἢ τῶν σουΐπσταίηκς ὡς ἕνας τύπος φορολογίας ὑπὲρ τῶν κλάδων ἐκείνων τῶν κοινωνικῶν δαπανῶν, οἵτινες τώρα εἶνε κάπως ἀτροφικοί, ἐπειδὴ θεωροῦνται δευτερευούσης σημασίας.

Διατί, διερωτῶνται αἱ ἐφημερίδες, νὰ μὴ ἐπιτραπῇ ἡ λειτουργία λαχνῶν ὑπὲρ τῶν νοσοκομείων τῆς Ἀγγλίας;

Τὸ πρᾶγμα εἶνε ἀσφαλῶς ἄξιον προσοχῆς. Ἐπὶ τέλους ὁ λαχνὸς εἰς τὴν τελικήν του ἀνάλυσιν εἶνε εἶδος φορολογίας τῶν ἀσθενῶν τὸ πνεῦμα, μὲ ἄλλους λόγους τῶν πασχόντων ἀπὸ ἐλπιδομανίαν ἤ, ἂν θέλετε, ἀπὸ παχυσαρκίαν αἰσιοδοξίας. Ἐφ' ὅσον αὐτοὶ ἀρνοῦνται νὰ ἰδοῦν ἂν ἔχουν ἀνάγκην εἰδικῆς περιποιήσεως, θὰ ἔπρεπε τὸ Κράτος νὰ φροντίσῃ νὰ τοὺς ἐξαλαφρώνῃ ἀπὸ τὰ μέσα ποῦ ἔχουν διὰ νὰ ἀγοράζουν τὸ ναρκωτικόν των. Καὶ ταυτοχρόνως θὰ ἐγίνετο καὶ ἕνα καλὸν ποῦ συντόμως θὰ ἐπέστρεφε εἰς... τοὺς ἰδίους!

Ἡ σοβαρωτέρα πλευρὰ τοῦ ζητήματος ἀφορᾷ τὰ νοσοκομεῖα. Μέχρι σήμερον αἱ ἀνεπίσημοι λοταρίαι ἢ «σουΐπσταίηκς» καὶ μεταξὺ αὐτῶν ἡ περίφημος τοῦ Χρηματιστηρίου τοῦ Λονδίνου, διέθετον τὰ κέρδη των διὰ τὴν μερικὴν συντήρησιν ὡρισμένων νοσοκομείων. Ἦτο πλέον συνήθεια εἰς τὰς διαχειρίσεις τῶν ἐν λόγῳ ἱδρυμάτων (τὰ ὁποῖα ἐν Ἀγγλίᾳ εἶνε ἐλεύθερα εἰς τὸ κοινὸν) νὰ βασίζωνται ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως αὐτῆς καὶ οἱ προϋπολογισμοί των εἶχον συνταχθῇ ἀναλόγως. Τώρα, μὲ τὴν ἀπότομον ἀποκοπὴν τοῦ ἐσόδου—εἰς πολλὰς περιπτώσεις ἀνερχομένου εἰς δεκάδας χιλιάδων λιρῶν—ἔφερε εἰς δυσκολίαν τὰ κοινωφελῆ αὐτὰ καταστήματα. Καὶ ὁ κίνδυνος εἶνε σημαντικός.

Ὅταν ὑπάρχουν λεπτά, ἢ ἡ δυνατότης εἰσπράξεως λεπτῶν, οἱ τρόποι τῆς διαθέσεώς των ἔρχονται σωρηδόν. Μία ἄλλη πρότασις ὑπ' ὄψει τῆς κυβερνήσεως εἶνε νὰ ἐπισημοποιήσῃ τὰ λαχεῖα καὶ νὰ διαθέσῃ τὰ ἔσοδα ὑπὲρ τῆς προαγωγῆς τῶν τεχνῶν—εἰδικῶς τῶν λαϊκῶν τεχνῶν.

Ἀλλὰ ἡ Ἐργατικὴ Κυβέρνησις καταδικάζει κατ' ἀρχὴν τὰ λαχεῖα καὶ ὅλα τὰ ἄλλα εὑρήματα πρὸς ἐκμετάλλευσιν τῆς λαϊκῆς ἀφελείας, ὥστε δὲν ὑπάρχει ἐλπὶς ἡ φόβος υἱοθετήσεως τῶν ὑποδείξεων. Πρὸς μεγάλην χαρὰν ἴσως τῆς Ἰρλανδίας, ἡ ὁποία, στερουμένη μεταλλείων χρυσοῦ, μπορεῖ νὰ βασίζεται εἰς τὸ μεταλλεῖον τῆς ἀνθρωπίνης... ἀλογικότητος!

Σ. Ν. Σ.

ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΟΥ

Εἰδοποίησις

Ὁ διαγωνισμὸς διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῆς κεντρικῆς δι' ὕδατος θερμάνσεως τῶν πτερύγων Ἀμερικῆς—Βουκουρεστίου κλπ. Κεντρικοῦ Κτιρίου ἐπαναλαμβάνεται τὴν 20ὴν Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 11ην π. μ. ἐν τῷ Ἐργοταξίῳ.

(Ἐκ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου Στρατοῦ)

ΠΤΗΝΟΤΡΟΦΟΙ
ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΑΙ ΚΑΙ ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΑΙ
Ἐὰν θέλετε νὰ ἔχητε κέρδη ἀπὸ τὴν ἐπιχείρησίν σας λάβετε ὑπὸ σημείωσιν ὅτι ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας, αἱ ὄρνιθές σας, οἱασδήποτε ράτσας καὶ ἂν εἶνε, πρέπει: ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ σᾶς δίδουν ἐπάνω ἀπὸ 100 αὐγὰ τὸν χρόνο ἑκάστη, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ γεννοῦν κυρίως τὸν χειμῶνα, ὅταν δηλαδὴ τὰ αὐγὰ πληρώνονται ἀκριβά.
Τὸ τοιοῦτον δύνασθε εὐκολώτατα νὰ ἐπιτύχητε διὰ τῆς προσθήκης εἰς τὴν συνήθη τροφὴν τῶν πουλερικῶν σας ἐλαχίστης ποσότητος.
ΠΟΛΥΤΟΚΙΝΗΣ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΚΑΡΣΒΟΥΔ
KARSWOOD POULTRY SPICE
Ἐγκεκριμένη ὑπὸ τοῦ Διεθνοῦς Πτηνοτροφικοῦ Συνεδρίου.
Τιμὴ κυτίου δραχμαὶ 19.—Ἀρκεῖ διὰ 10 κόττες ἐπὶ 32 ἡμέρας.
Ζητήσατε αὐτὴν ἀπὸ τὰ καλύτερα ἐδωδιμοπωλεῖα καὶ ἀπὸ τὸν ἀποκλειστικὸν ἀντιπρόσωπον:
Ι. Γ. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΝ Ἐπιστήμονα Πτηνολόγον
12 — Φειδίου — 12, Ἀθῆναι

ΑΝΑΤΟΛΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΣΜΟΣ

ΤΑ ΚΟΜΜΑΤΑ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ κ. Α. ΠΕΤΡΙΔΟΥ

Οἱ ἀνατολικοὶ λαοὶ οὐδέποτε ὑπῆρξαν πρόσφοροι διὰ συνταγματικὸν πολίτευμα καὶ ἐάν τινες ἐξ αὐτῶν ἠθέλησαν νὰ τὸ ἐφαρμόσουν, μιμούμενοι τὴν Δύσιν, ἀπέτυχον ἢ παρεμόρφωσαν αὐτὸ τόσον οἰκτρῶς, ὥστε τὸ κατήντησαν ἀγνώριστον, οὐδεμίαν ἔχον σχέσιν ἐν τῇ πράξει πρὸς τὸ ἀληθὲς πνεῦμα τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας.

Ἡ Τουρκία, πιεζομένη ὑπὸ τῶν Μεγάλων Δυνάμεων τῆς Εὐρώπης, ἀπαιτουσῶν μεταρρυθμίσεις, καὶ θέλουσα ν' ἀπαλλαγῇ τῆς διὰ τῆς Συνθήκης τῶν Παρισίων ἐπιβληθείσης κηδεμονίας, ἐκήρυξε τὸ πρῶτον τὸ 1876 τὸ Σύνταγμα, τὸ ὁποῖον, παρελθούσης τῆς κρίσεως, διελύθη, πρὶν ἢ ὁ λαὸς ἀντιληφθῇ τῆς σημασίας, πολὺ δὲ ὀλιγώτερον τῶν εὐεργετημάτων αὐτοῦ.

Μετὰ 32 ἔτη, τῷ 1908, ἐπανελήφθη τὸ πείραμα ὑπὸ τῶν Νεοτούρκων, καταλῆξαν εἰς τὴν ἐκθρόνισιν τοῦ Σουλτάνου Χαμὶδ Β΄, ὡς ἐπιβουλευθέντος πάλιν τὸ πολίτευμα, χωρὶς νὰ δυνηθοῦν νὰ στερεώσουν καὶ νὰ συνεχίσουν τοῦτο οἱ διάδοχοι αὐτοῦ, οἵτινες ὑποκατέστησαν τὴν καταλυθεῖσαν ἀπολυταρχικὴν ἐξουσίαν διὰ χειροτέρας αὐθαιρέτου ὀλιγαρχίας ἐμφανιζομένης ὑπὸ τὴν δορὰν τοῦ συνταγματικοῦ πολιτεύματος.

Κατὰ τὸν δεκαπενταετῆ πολυτάραχον αὐτοῦ βίον οἱ μὲν μεταρρυθμισταὶ Νεότουρκοι, συσπειρωμένοι πέριξ τοῦ μοναδικοῦ κόμματος «Προόδου καὶ Ἑνώσεως» καὶ καταχρώμενοι τῆς ἐξουσίας, ὡδήγησαν τὴν ὀθωμανικὴν αὐτοκρατορίαν εἰς τὸ χεῖλος τῆς ἀβύσσου, ὁ δὲ τουρκικὸς λαὸς ἀπέδειξε διὰ τῆς παθητικῆς του στάσεως ὅτι δὲν ἦτο ὥριμος εἰς ἄλλο πλὴν τοῦ ἀπολυταρχικοῦ πολιτεύματος.

Καθ' ἣν δὲ ἐποχὴν ἡ Εὐρώπη ἐξέδιδε τὴν καταδικαστικὴν ἀπόφασιν τοῦ πνέοντος τὰ λοίσθια «Μεγάλου Ἀσθενοῦς» καὶ διεμοιράζετο τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, ἐπεφάνη, καθὼς συμβαίνει ἐνίοτε εἰς τὸν βίον τῶν Ἐθνῶν ὁ ἀπὸ μηχανῆς θεὸς ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Μουσταφᾶ Κεμάλ, ὅστις διὰ τοῦ πατριωτισμοῦ καὶ τῆς ἱκανότητός του περισυλλέξας τὰ συντρίμματα τοῦ ναυαγίου, ἐπέτυχε ν' ἀνακόψῃ τὴν ραγδαίως ἐπερχομένην διάλυσιν τοῦ Κράτους καὶ νὰ περισώσῃ τὸ ὑπολειφθὲν τμῆμα αὐτοῦ διὰ τῆς ἐγκαθιδρύσεως ἐν αὐτῷ νέου πολιτεύματος προερχομένου ἐκ τοῦ λαοῦ.

Ὁ ἱδρυτὴς οὗτος τῆς Νέας Τουρκίας, συγκεντρώνων τὴν ἀπόλυτον ἐξουσίαν εἰς τὰς χεῖράς του, ἀνέλαβε τὸ τεράστιον ἔργον τῆς ταχείας ἀναμορφώσεως καὶ τοῦ βιαίου συγχρονισμοῦ τοῦ ἀμορφώτου καὶ καθυστερημένου τουρκικοῦ λαοῦ, ὅστις ζήσας διὰ μέσου τῶν αἰώνων ἐν παχυλῇ ἀμαθείᾳ καὶ παιδαγωγηθεὶς μὲ θρησκευτικὰς παραδόσεις καὶ ἀρχαϊκὰς ἀντιλήψεις, ἐπέπρωτο νὰ ὑποστῇ μεγάλας θυσίας καὶ νὰ ἀρνηθῇ τὸ παρελθὸν ἀπογυμνούμενος ἐντελῶς τῶν ἀντιλήψεων, αἵτινες διέκρινον αὐτὸν καὶ τὸν ἐχώριζον εἰς ἀπόστασιν ἀπὸ τὸν πολιτισμὸν τῆς Δύσεως.

Εἶνε τῷ ὄντι λίαν ἐκπληκτικὸν τὸ φαινόμενον τοῦτο τῆς μεταμορφώσεως τοῦ τουρκικοῦ λαοῦ ἐντὸς ὀκταετίας, πρᾶγμα διὰ τὸ ὁποῖον θ' ἀπῃτεῖτο αἰὼν διὰ τὰ ἄλλα κράτη. Δὲν πρόκειται περὶ τῶν μέσων ἅτινα διέθεσεν ἐν τῇ παντοδυναμίᾳ του ὁ Μέγας Ἀναμορφωτὴς τῆς Τουρκίας, οὔτε περὶ τοῦ βιωσίμου τῶν ἐπιτευχθεισῶν μεταρρυθμίσεων, αἵτινες ἤλλαξαν τὴν ἐμφάνισιν τοῦ τουρκικοῦ λαοῦ, ἂν ὄχι τὴν νοοτροπίαν του, ἥτις ἀποτελεῖ ἔργον ἴσως μελλουσῶν γενεῶν.

Τὸ ἄξιον ὅμως παρατηρήσεως εἶνε ὅτι κατὰ τὴν ἑκάστοτε ἐξέλιξιν τῶν γεγονότων τῶν μεταπολιτεύσεων τῆς Τουρκίας συνεχίζεται πάντοτε τὸ μονόπλευρον πολίτευμα, φέρον μὲν τὸ ὄνομα συνταγματικόν, μάλιστα δημοκρατικόν, ἀπέχον δὲ αὐτοῦ κατὰ παρασάγγας.

Διότι, καθὼς εἰς τὰς προηγηθείσας μεταπολιτεύσεις τοῦ 1876 καὶ 1908, οὕτω καὶ εἰς τὴν ἐπικρατήσασαν σήμερον λαϊκὴν δῆθεν ἀντιπροσωπείαν ἐτέθη κατὰ μέρος τὸ οὐσιῶδες καὶ ἀπαραίτητον στοιχεῖον τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἄνευ τῆς ὁποίας πολίτευμα κατ' εὐφημισμὸν συνταγματικὸν δὲν εἶνε διόλου νοητόν, ἡ δὲ ἀνάγκη τῆς ἀντιπολιτεύσεως τυγχάνει τοσοῦτῳ ἐπιτακτική, ὥστε καὶ ἐὰν δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ὑπάρχῃ αὕτη διὰ λόγους ἀγνώστους, ἔπρεπε νὰ δημιουργηθῇ τοιαύτη, διὰ νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ ὕπαρξις καὶ τῆς συμπολιτεύσεως.

Ἀλλ' ὡς εἴπον, οἱ ἀνατολικοὶ λαοί, ἐμπεποτισμένοι μὲ τὴν ἀπολυταρχίαν, δὲν δύνανται ν' ἀνεχθοῦν ἢ νὰ ἐννοήσουν ἀντιπολίτευσιν χαρακτηριζομένην ἁπλῶς μὲ τὸν ἥκιστα κολακευτικὸν τίτλον ἀντιδραστικοῦ, τιμωρούμενον ἂν ὄχι δι' ἀγχόνης ἐνίοτε, τοὐλάχιστον δι' ἀπολύτου σιωπῆς.

Ὁ Μουσταφᾶ Κεμάλ, ὅστις διὰ νὰ ἐπιβάλῃ τὴν μεταρρυθμιστικήν του θέλησιν κατέφυγε καὶ εἰς μέσα ἀντίθετα πρὸς τὸ κοινοβουλευτικὸν πολίτευμα, αἰσθανόμενος τὴν ἀνάγκην ταύτην, ἥτις ἐμείωνε τὴν ἀξίαν τοῦ ἐκπολιτιστικοῦ του ἔργου καὶ ἐξέθετε αὐτὸν εἰς τὰ ὄμματα τοῦ κόσμου, ἐζήτει εὐκαιρίαν διὰ νὰ ἐξέλθῃ τῆς ἀδιεξόδου εἰς ἣν ἔχει καταδικάσει ἑαυτὸν καὶ μὴ δυνάμενος νὰ συμβιβάσῃ τὰ διεστῶτα ἄκρα ἀπεφάσισε τελευταίως νὰ δοκιμάσῃ ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς τὴν κατὰ παραγγελίαν δημιουργίαν κάποιας ἀντιπολιτεύσεως, χρησιμοποιῶν εἰς τοῦτο τὸν ἔμπιστον αὐτοῦ φίλον Φετχῆ βέην καὶ ὑποστηρίξας αὐτὸν παντοιοτρόπως διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ πειράματος.

Ἀτυχῶς αἱ κρούσεις εἰς ἃς προέβη ἀπήχησαν κακῶς, ἀντιληφθεὶς δὲ ὅτι τὰ ἀποτελέσματα θὰ ἦσαν λίαν δυσάρεστα δυνάμενα νὰ θέσωσιν εἰς προφανῆ κίνδυνον καὶ αὐτὸ τὸ καθεστώς, τὸ ἔργον τῶν χειρῶν του, ἀνέκρουσε πρύμναν καὶ ἐπανῆλθε πάλιν εἰς τὸ πατροπαράδοτον καθεστώς, νὰ κυβερνήσῃ τὴν τουρκικὴν Δημοκρατίαν μὲ πολίτευμα κατ' ὄνομα μὲν συνταγματικόν, ἀλλ' ἄνευ ἀντιπολιτεύσεως καὶ μὲ ἓν μόνον κόμμα, διατελοῦν μάλιστα ὑπὸ τὴν προεδρίαν του.

Διαλυθέντος λοιπὸν τοῦ ἀντιπολιτευτικοῦ κόμματος τοῦ Φετχῆ, τὰ πράγματα ἐπανῆλθον εἰς τὸν κανονικὸν αὐτῶν ροῦν, μὲ πολίτευμα δημοκρατικόν, μὲ κοινοβούλιον χωρὶς ἀντιπολίτευσιν, μὲ πράξεις χωρὶς ἔλεγχον καὶ ἐν ἀγαστῇ ὁμονοίᾳ ἐργαζόμενον διὰ τὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους.

Ἐλέχθη ὅτι ὁ Κεμὰλ πασᾶς, μὴ ἀνεχόμενος τὴν πρωτοφανῆ ταύτην ἔλλειψιν, καθιστῶσαν ἀνύπαρκτον τὸ δημοκρατικὸν ἢ συνταγματικὸν πολίτευμα, σκέπτεται νὰ δημιουργήσῃ ἐντὸς τοῦ Κοινοβουλίου τεχνητὰ κόμματα, διαιρῶν τὸ ἐπικρατοῦν κόμμα εἰς διαφόρους ὁμάδας καὶ βαπτίζων αὐτὰς εἰς προοδευτικόν, μετριοπαθὲς ἢ ἀγροτικόν, ὡς ἂν ἡ ὀνομασία αὐτῶν θὰ ἀνεπλήρου τὴν ἀπουσίαν τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Ἀλλ' ἐφ' ὅσον διατελῶν Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ἐννοεῖ νὰ διατηρῇ καὶ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ μόνου ἐπικρατοῦντος κόμματος, δὲν εἶνε ἐφικτόν, οὔτε λογικόν, νὰ δημιουργῇ διὰ τῶν χειρῶν του ἕτερον κόμμα ἀντιπολιτευόμενον ἑαυτὸν καὶ ἐλέγχον τὰς πράξεις τῆς Κυβερνήσεώς του. Τὸ τοιοῦτο, δυνάμενον νὰ παράσχῃ δικαίως λαβὴν εἰς παρεξηγήσεις, οὐχὶ μόνον κωλύει τὴν ἐπίτευξιν τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ, ἀλλὰ θέτει εἰς ἀμφιβολίαν καὶ τὴν σοβαρότητα τοῦ ἐπικρατοῦντος κόμματος καὶ μειοῖ τὴν σημασίαν αὐτοῦ εἰς τὴν ἀντίληψιν τοῦ λαοῦ.

Ἄλλως τε τὰ πρόσφατα γεγονότα ἐν Σμύρνῃ καὶ εἰς πλείστας περιφερείας τοῦ ἐσωτερικοῦ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἱδρύσεως τοῦ κόμματος τοῦ Φετχῆ βέη, ἀπέδειξαν τρανῶς ὅτι ὁ τουρκικὸς λαὸς βαρέως φέρει καὶ δυσανασχετεῖ κατὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀποδοκιμάζει κατὰ βάθος τὴν ὑπ' αὐτῆς ἀκολουθουμένην ἀπολυταρχικὴν πολιτικήν. Ἐὰν δὲ ἡ προσωπικότης τοῦ Κεμὰλ πασᾶ, τὸν ὁποῖον, ὡς φαίνεται, σέβεται ὁ λαός, δὲν ἐπεβάλλετο καὶ δὲν ἀνέκοπτε τὴν ἐκδηλωθεῖσαν ἐξέγερσιν τοῦ λαοῦ, τὰ πράγματα ἤθελον λάβει ὡρισμένως ἀλλοίαν φάσιν, πολὺ δὲ πιθανὸν τὴν ἀνατροπὴν τοῦ καθεστῶτος τὸ ὁποῖον ἐπικάθηται ἐπὶ ἡφαιστείου.

Διὰ τῆς κεκτημένης λοιπὸν ταχύτητος καὶ τῆς ἐφαρμοζομένης μεθόδου δὲν εἶνε ἀπίθανον νὰ πραγματοποιηθοῦν ἐν Τουρκίᾳ καὶ ἄλλαι μεταρρυθμίσεις καὶ περισσότεροι νεωτερισμοί, ἀλλὰ τὸ ἀρχικὸν πολίτευμα μένει καὶ θὰ μείνῃ, τίς οἶδε διὰ πόσον καιρὸν ἀκόμη, ἀναλλοίωτον καὶ ἀσάλευτον. Διότι ἡ ἐλευθερία δὲν δίδεται ἀλλὰ ἀποκτᾶται δι' ἀγώνων καὶ θυσιῶν, τὰς ὁποίας δὲν κατέβαλεν ὁ τουρκικὸς λαός, τὸ δὲ χειρότερον, τῆς κτηθείσης λαϊκῆς ἀνεξαρτησίας δὲν ἔκαμε καλὴν χρῆσιν.

Α. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΕΝΩ ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΩΜΕΝ ΤΟ 1930

ΠΡΟΦΗΤΕΙΑΙ ΔΙΑ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ ΕΤΟΣ

ΘΥΕΛΛΑΙ ΚΑΙ ΘΕΟΜΗΝΙΑΙ

ΘΑ ΑΠΟΘΑΝΗ Ο ΜΟΥΣΣΟΛΙΝΙ;

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, Δεκέμβριος. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία).—Μὲ τὴν προσέγγισιν τοῦ νέου ἔτους ἤρχισαν αἱ προρρήσεις καὶ αἱ προφητεῖαι περὶ τῶν μελλόντων νὰ συμβοῦν κατὰ τὸ 1931. Αἱ προφητεῖαι τῆς κυρίας Ντελμὰ Φραιγιά, τῆς διασήμου Γαλλίδος μάντιδος, εἶνε ἰδιαζόντως ζοφεραί.

— Βλέπω, εἶπε μὲ ὕφος ἀνθρώπου εὑρισκομένου ἐν ὑπνώσει, τὸν βίαιον θάνατον τοῦ μεγαλυτέρου πολιτικοῦ τῆς Ἰταλίας, ἔχοντα ὡς ἐπακολούθημα τὴν πλήρη μεταβολὴν τοῦ πολιτικοῦ καθεστῶτός της.»

Ἐπίσης, τῷ 1931, ὁ κόσμος δέον νὰ ἀναμένῃ:

«Βιαίαν ἐπανάστασιν» εἰς τὴν Γερμανίαν, συνοδευομένην ὑπὸ οἰκονομικῆς καταστροφῆς τοῦ Κράτους καὶ τῶν ἰδιωτῶν.

«Βιαίας μεταβολὰς» εἰς τὴν Βραζιλίαν καὶ τὴν Ἀργεντινήν, αἱ ὁποῖαι ἀκόμη δὲν ἐπρόφθασαν, ὡς γνωστόν, νὰ συνέλθουν ἀπὸ τὰς τελευταίας ἐπαναστάσεις.

«Πολιτικοὺς σπασμοὺς» εἰς τὴν Ἰσπανίαν.

«Ἀδιάλειπτον πανικὸν πολέμου εἰς τὴν Εὐρώπην» ἀλλὰ—καὶ ἐδῶ εἶνε ἡ μόνη ἀκτὶς ἐλπίδος—«χωρὶς πραγματικὸν πόλεμον».

Αἱ φυσικαὶ καταστροφαὶ καὶ θεομηνίαι δὲν ἐλησμονήθησαν, διότι θὰ συμβοῦν «σφοδραὶ θύελλαι καὶ σεισμοί, οἱ ὁποῖοι θὰ ἐπιφέρουν τὸν θάνατον χιλιάδων ὑπάρξεων.»

Ἡ Γαλλία ὅμως ἠμπορεῖ νὰ αἰσιοδοξῇ, καθόσον, ἐνῷ ὁ ἄλλος κόσμος θὰ ἀγωνίζεται ἐναντίον κακοβούλου μοίρας, αὐτὴ «θὰ ἐξακολουθήσῃ παγιώνουσα τὴν θέσιν της διὰ τῶν προσπαθειῶν ἑνὸς νέου πολιτικοῦ ἀνδρός, τοῦ ὁποίου ὁ πολιτικὸς ἀστὴρ δὲν ἀνέτειλεν εἰσέτι.»

Ἐπίσης αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι «θὰ κτυπηθοῦν ἀκόμη σκληρότερον ὑπὸ τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως, ἀλλὰ θὰ ἀναδυθοῦν νικήτριαι ἐκ τῆς πάλης. Αἱ γυναῖκες τῆς Ἀμερικῆς θὰ παίξουν μεγάλον ρόλον εἰς τὴν ἀνόρθωσιν τῆς δημοσιονομικῆς καὶ τῆς οἰκονομικῆς τάξεως.»

Ἐκτὸς τῆς πολιτικῆς καὶ τῶν οἰκονομικῶν προβλημάτων ἡ κυρία Φραιγιὰ προβλέπει τὴν ἁλματώδη «ἐπάνοδον τοῦ ρωμαντισμοῦ εἰς τὴν γαλλικὴν λογοτεχνίαν καὶ τέχνην». Ἡ τηλεόρασις θὰ εἶνε ἐμπορικῶς ἐκμεταλλεύσιμος κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος, ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν «φόνων δι' ἐρωτικοὺς λόγους» (εἰς τὴν Γαλλίαν πάντοτε) θὰ ἐλαττωθῇ, ὅπως θὰ ἐλαττωθοῦν καὶ τὰ ἐγκλήματα τὰ ὀφειλόμενα εἰς τὸ ξεχείλισμα τῶν παθῶν.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΓΑΛΛΟΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ
Σ. Σαριβαξεβάνη
καθηγητοῦ ἐν τῇ Ἀνωτάτῃ Σχολῇ Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν.
Ἔκδοσις πολυτελεστάτη τοῦ οἴκου Μ. Σαριβαξεβάνη, ὁδὸς Φειδίου 3. Δεμένον πανὶ δρ. 150. Ἐπαρχίαι 165. Ἐξωτερικὸν Σελλίνια 10.

250.000 ΔΡΑΧΜΑΙ
ΕΤΗΣΙΟΝ ΚΕΡΔΟΣ
ἀποφέρει ἡ Γενικὴ Ἀντιπροσωπεία μιᾶς πρώτης τάξεως διεθνοῦς ἐπιχειρήσεως. Ἀπαιτοῦνται 30000 — 50000 δραχμαὶ εἰς μετρητά.
ΣΠΑΝΙΑ ΕΥΚΑΙΡΙΑ.
Εὐχάριστος καὶ ἐνδιαφέρουσα ἀπασχόλησις. Προσοικειοῦται κανεὶς εὐκόλως εἰς τὴν ἐργασίαν. Προσφοραὶ δέον νὰ ἀπευθυνθῶσιν:
Postlagerkarte 14 Berlin W 62. Rayon 9.

COUVERTS
ERCUIS
ORFÈVRERIE

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ ΘΥΜΑ ΤΗΣ ΤΡΑΓΩΔΙΑΣ

ΜΕ ΤΗΝ ΤΡΑΓΙΚΗ ΜΗΤΕΡΑ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΘΥΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΔΟΥΦΛΗ

ΟΤΑΝ ΟΜΙΛΗ Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΠΟΝΟΣ

Εἰς τὴν τραγικὴν ἱστορίαν τῆς οἰκογενείας Δουφλῆ ἐλησμονήθη τὸ τραγικώτερον θῦμά της: Ἡ μητέρα. Δὲν νομίζω ὅτι ἡ μορφὴ τοῦ κουρέως ἔχει τὸ ἐνδιαφέρον ποὺ συγκεντρώνει αὐτὴ ἡ γυναῖκα. Δὲν ξέρω διατί, μόλις χθὲς ἀνέγνωσα τὴν σύλληψιν τοῦ δράστου καὶ ὅλας τὰς λεπτομερείας τοῦ τραγικοῦ ἐγκλήματος, ἠθέλησα νὰ γνωρίσω αὐτὴν τὴν μητέρα.

Πολὺ ἐνωρὶς χθὲς ἐξεκίνησα διὰ τὴν ὁδὸν Ἀρδηττοῦ 7. Ὁλόκληρος ἡ παρὰ τὸ Στάδιον συνοικία παρουσιάζεται διαφορετική. Παρέχει τὴν ἐντύπωσιν εἰς τὸν πρωϊνὸν ἐπισκέπτην ὅτι περισσότερον ἀπὸ ὅλην τὴν ἄλλην πόλιν ἔχει συνταραχθῇ ἀπὸ τὸ ἔγκλημα. Εἶναι ἐπὶ ποδὸς ἀπὸ τὰ ἐξημερώματα καὶ κάμνει τὸν ἀπολογισμὸν τῆς νυκτός. Ὅλοι καὶ ὅλες βεβαιώνουν ὅτι δὲν ἐκοιμήθησαν καὶ παρ' ὅλας τὰς ἀντιθέτους βεβαιώσεις τῶν σκοπῶν ἀστυφυλάκων τῆς διαδρομῆς 2 π.μ. —6 π. μ. οἱ ἄνθρωποι τῆς περιφερείας καὶ ἰδίως αἱ γυναῖκες βεβαιώνουν ὅτι οὔτε μίαν στιγμὴν δὲν ἔκλεισαν μάτι. Τὸ περίεργον εἶναι ὅτι ἕνα ὁλόκληρον χιλιόμετρον μακρὰν ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Δουφλῆ οἱ ἄνθρωποι συζητοῦν διὰ τὰ τρία τραγικὰ θύματα. Αὐτὰ τὰ παιδάκια, ἂν πιστεύσῃ κανεὶς τὰς σημερινὰς ἀφηγήσεις, ἦσαν δημοφιλέστατα.

Καὶ ποῖος δὲν τὰ ἐγνώριζεν καὶ ποῖα δὲν τὰ εἶχε τρατάρει γλυκό, καρύδια, σῦκα ἢ δὲν τὰ εἶχε στείλει σὲ θέλημα. Καὶ τί περίεργον: Ὅλοι εἶχαν ἐκτιμήσει τὰς ἀρετάς των. Ἡ Θεώνη ἦταν τὸ καλύτερο κορίτσι, εὐγενικὸ καὶ πρόθυμο. Ὁ Γκίκας ἀφίνει ζωηρὰν τὴν ἀνάμνησιν τῶν ἀπαντήσεων ποὺ ἔδιδε, αἱ ὁποῖαι ἀπαγγέλλονται σήμερον ἀπὸ ὅλον αὐτὸν τὸν γυναικόκοσμον, ὁ ὁποῖος τὰς ἔχει τόσον προχείρους, ὡς νὰ τὰς εἶχε γράψει εἰς φύλλα χαρτιοῦ τὰ ὁποῖα ἐφύλασσεν ἐπιμόνως, ἐμελέτησε μὲ προσοχὴν καὶ ἀπεστήθισεν.

Ἡ φαντασία τῶν γυναικῶν τῆς περιφερείας εἶναι τόσον γόνιμος ὥστε θὰ ἠμποροῦσαν νὰ τὴν ζηλεύσουν καὶ οἱ παραγωγικότεροι συγγραφεῖς. Ποτὲ δὲν ἐπερίμενα νὰ εὑρεθῶ πρὸ τόσον ἀνεκδοτολογικοῦ ὑλικοῦ. Ἡ φαντασία τῶν γυναικῶν παρ' ὅλην τὴν ταραχὴν ποὺ ἔχουν καὶ μολονότι μερικὲς ἀπὸ αὐτὲς ἔχουν ζωηρότατα αἰσθανθῇ τὸν πόνον τῆς μητέρας Δουφλῆ, ἐν τούτοις μὲ τὰς ἀφηγήσεις των ἀποτελοῦν μίαν φαιδρὰν νόταν εἰς τὴν τραγῳδίαν αὐτήν.

Πολὺ γρήγορα ὅμως ἐγκατέλειψα τὰς γυναῖκας τῆς συνοικίας καὶ ἐξηκολούθησα τὸν θλιβερὸν ἀνηφορικὸν περίπατον ἕως τὴν οἰκίαν Δουφλῆ. Ἐσταμάτησα ἐμπρὸς εἰς μίαν πόρταν μὲ δύο πέτρινα σκαλιὰ ποὺ ὡδηγοῦσε εἰς μίαν αὐλὴν εἰς τὸ βάθος τῆς ὁποίας ὑπάρχει τὸ διαμέρισμα Δουφλῆ.

Εἶναι ἡ ὀγδόη πρωϊνή. Θὰ ἐπερίμενε κανεὶς μετὰ τὴν σύλληψιν τοῦ Δουφλῆ καὶ τὸν ἐνταφιασμὸν τῶν θυμάτων νὰ ἐβασίλευε κατὰ τὴν πρωϊνὴν ἐκείνην ὥραν κάποια ἡσυχία. Κάθε ἄλλο ὅμως. Ἡ κίνησις ἦτο ζωηρὰ καὶ κάπως περίεργος. Ἕνα αἴσθημα περιεργείας καὶ οἴκτου εἶχεν ὁδηγήσει ὅλον τὸν γυναικεῖον ἰδίως κόσμον ἐκεῖ. Γνωστοὶ καὶ ἄγνωστοι ἔδιδαν κάτι, τὴν παρηγορίαν των καὶ τὴν γνώμην των.

Ὅταν ἐπέρασα μέσα εἶδα τὴν κουζίνα κατάμεστη ἀπὸ κόσμον καὶ τὸ μοναδικὸν ἐπίσης δωμάτιον γεμάτον. Ἐδυσκολεύθηκα πολὺ νὰ διακρίνω μέσα εἰς αὐτὸ τὸ πλῆθος τὴν μητέρα. Ἐπερίμενα πὼς θὰ ἤκουα φωνές, θρήνους κατάρες. Τίποτε ἀπὸ ὅλα αὐτά. Ὡμιλοῦσε μία, ἀπαντοῦσε μία ἄλλη καὶ ὅλες οἱ ἄλλες ἐσιωποῦσαν καὶ κατὰ ἀραιὰ διαστήματα ἐκουνοῦσαν τὸ κεφάλι μὲ θλῖψιν καὶ φιλοσοφικότητα. Αἱ δύο ὁμιλήτριαι ἔκαναν ἕνα εἶδος πρωϊνῆς κριτικῆς τῶν γεγονότων. Ἦσαν μεσόκοπες νοικοκυρές, ἐκνευρισμένες ἀπὸ τὰ γεγονότα, τὴν κόπωσιν καὶ τὴν ἀϋπνίαν καὶ ἐκφωνοῦσαν φιλιππικὸν κατὰ τοῦ Δουφλῆ.

Κατὰ τὴν ταπεινή των γνώμην ἤθελε κρέμασμα, σούβλισμα, τὰ μαρτύρια τῶν ὀβριῶν, τῆς κακῆς ὥρας τὴ φωτιά.

Ὅλοι ἤκουαν σιωπηλοὶ καὶ ἀνάμεσα σὲ ὅλους ἡ γυναῖκα τοῦ Δουφλῆ. Ἐκάθητο στὸ βάθος πάνω σ' ἕνα σκαμνί, βυθισμένη σὲ συλλογή. Οὔτε ἔκλαιε, οὔτε μιλοῦσε καὶ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα δὲν ἤκουε τὸ λαϊκὸν κατηγορητήριον. Ποὺ καὶ ποὺ ἔρριχνε ἕνα κουρασμένο βλέμμα στοὺς ἀνθρώπους ποὺ τὴν ἐτριγύριζαν καὶ ἄκουε τὸν κάθε λόγο χωρὶς οὔτε νὰ διαμαρτύρεται, οὔτε καὶ νὰ τὸν ἐπιδοκιμάζῃ. Εἶναι ὡς σαράντα χρόνων γυναῖκα, καταβεβλημένη ποὺ διατηρεῖ ὅμως ἀρκετὰ τὰ ἴχνη μιᾶς λεπτῆς, θὰ ἔλεγε κανεὶς καὶ συμπαθητικῆς γυναίκας.

Τὴν ἐπλησίασα καὶ τὴν συλλυπήθηκα.

—Εὐχαριστῶ παιδάκι μου, μοῦ λέει.

—Εἶναι δυνατὸ τὸ χτύπημα, κυρά μου, ἀλλὰ χρειάζεται ὑπομονή.

—Μήπως λέω τίποτα. Στὰ χέρια τοῦ Θεοῦ εἴμαστε καὶ ἂς γίνῃ τὸ θέλημά του.

—Μιὰ μεγάλη δοκιμασία.

—Ποιὸς νὰ ξέρῃ ποιὸ κρῖμα πληρώνω...

—Εἶναι μεγάλος ὁ Θεὸς κυρά μου.

—Μεγάλος εἶναι παιδί μου καὶ φοβερός. Μοῦ φαίνεται πὼς ἄνθρωπος δὲν τιμωρήθηκε σὰν κι' ἐμένα...

Καὶ ἡ Δουφλῆ στὸ σημεῖο αὐτὸ ἄρχισε ἕνα βουβὸ σχεδὸν κλάμα καὶ ἀναστέναξε δύο φορὲς ἀπὸ τὰ φυλλοκάρδια της. Γλήγορα ὅμως σκούπισε τὰ μάτια της καὶ σιώπησε. Μετὰ μικρὴ σιωπὴ τὴν ἐρώτησα.

—Τὸ περιμένατε αὐτό;

—Ποτέ. Καὶ τώρα ποὺ εἶδα τὰ παιδιά μου πεθαμένα καὶ ποὺ βρίσκονται στὴ γῆς καὶ τώρα δὲν πιστεύω πὼς ὁ ἄντρας μου ἔκαμε τέτοιο κακούργημα.

Ἡ μητέρα τῶν τριῶν σκοτωμένων παιδιῶν.

—Ἦτανε καλὸς χαρακτήρας;

—Καλὸς ἤτανε καὶ ἄτυχος. Τὸν κυνήγησε ἡ τύχη καὶ πολλὲς φορὲς ἔλεγε πὼς θάρθῃ ὥρα νὰ βάλῃ φωτιὰ νὰ τὰ κάψῃ ὅλα καὶ ὅλους καὶ τὸν ἑαυτό του μαζί. Ποτὲ ὅμως δὲν τὸ εἶπε μὲ τρόπο ποὺ νὰ μὲ κάνῃ ν' ἀνησυχήσω. Τὸ πρωτοεῖπε ὅταν ὁ γυιός μου προσβλήθηκε ἀπὸ φθίσι, τὸ ξανάπε ὅταν διάβασε στὶς ἐφημερίδες πὼς τινάξανε γιὰ νὰ μὴν παραδοθοῦνε στοὺς Τούρκους οἱ Ρωμηοὶ στὴν Κρήτη ἕνα μοναστῆρι (τὸ Ἀρκάδι) καὶ θάφτηκαν καὶ ὕστερα ἀρχὴ καὶ ποὺ τὸ ξανάλεγε. Ἤξερα πὼς εἶχε στενοχώριες καὶ πάσκιζα καὶ οἰκονομίες νὰ κάνω καὶ ποτές, μάρτυρας ὁ κύριος, δὲν τοῦ ζήτησα ἕνα πράσινο φύλλο. Πάντα τοὔλεγα πὼς θὰ τὰ φέρῃ ἡ τύχη βολικὰ καὶ γιὰ μᾶς καὶ θὰ κάνῃ ὁ Θεὸς νὰ ἰδοῦμε καὶ μεῖς καλὲς μέρες. Ὅταν τοῦ μιλοῦσα φαινόταν πὼς καθησύχαζε, ἀλλὰ δὲν περνοῦσε πολλὴ ὥρα καὶ πάλι ὁ νοῦς του ἔτρεχε ἀλλοῦ. Πολλὲς φορὲς τὸν ἔπιασα νὰ ξαφνιάζεται ὅταν τὸν ρωτοῦσα γιὰ κάτι καὶ νὰ φαίνεται πὼς κάποιο σαράκι τὸν ἔτρωγε.

—Δὲν ἀνησυχήσατε γι' αὐτό;

—Ἀνησύχησα, ἀλλὰ ποτές μου δὲν πῆγε ὁ νοῦς μου σὲ τέτοιο κακό. Πιότερο φοβόμουν γι' αὐτόν.

—Θὰ σᾶς κάμω μιὰ ἀδιάκριτη ἐρώτησι ἀλλὰ θὰ ἤθελα πολὺ νὰ γνωρίζω ἂν σᾶς ἀγαποῦσε καὶ ἂν τὸν ἀγαπούσατε.

Ἡ Δουφλῆ μὲ κύτταξε σὰν νἄθελε νὰ μαντέψῃ γιατὶ τὴ ρωτοῦσα.

—Ἄντρας μου ἦταν, μοῦ λέει, καὶ δὲν μπορῶ νὰ τὸ πῶ. Δουλευτής ἦτανε, μὰ ἄτυχος. Δὲν εἴχαμε βέβαια τὸν τρόπο μας μὰ δὲν πεινάσαμε καὶ ποτές. Ποτὲ δὲν ἔλλειψε τὸ ψωμὶ ἀπὸ τὸ σπίτι καὶ ποτὲ τὰ παιδιά μας δὲν κοιμήθηκανε νηστικά. Κι' ἄλλοι ἄνθρωποι περάσανε περσσότερη φτώχεια καὶ δὲ σκεφθήκανε νὰ κάνουνε τέτοιο κακούργημα.

—Θέλεις νὰ τιμωρηθῇ ὁ ἄντρας σου;

—Μοὔχει κάμει τὸ πιὸ μεγάλο κακὸ καὶ μ' ἄναψε τὴν πιὸ μεγάλη φωτιά, ἀλλὰ δὲν θέλω νὰ τοῦ κάμουν κακό.

—Τὸν θεωρεῖς τρελλό;

—Ποιὸς μπορεῖ νὰ ξέρῃ. Τὸν σκότισε ὁ Θεός, τὸν ἔρριξε στὸ πιὸ μαῦρο, τὸ πιὸ πυκνὸ σκοτάδι ποὺ μπορεῖ νὰ πέσῃ ἄνθρωπος. Δὲν νομίζω πὼς δὲν ἀγαποῦσε τὰ παιδιά. Ὅταν ἀρρώστησε ὁ γυιός μας τὸ πῆρε κατάκαρδα. Γυναῖκα, μοῦ ἔλεγε, βλέπω ν' ἀνάβῃ ἡ φωτιὰ στὸ σπίτι μας. Βλέπω νὰ μοῦ φεύγουν ἕνα ἕνα τὰ παιδιά μας. Βλέπετε δὲν εἴχαμε τὸν τρόπο νὰ τὰ χωρίσουμε τὰ παιδιά. Τότε μοῦ εἶπε: Γιατὶ νὰ ζοῦμε γυναῖκα; Θάρθῃ καιρὸς ποὺ κάθε τόσο θὰ θάφτουμε κι' ἕνα μας παιδί. Μὰ εἶνε ζωὴ αὐτὴ νὰ ζοῦμε γιὰ νὰ γίνουμε οἱ νεκροθάφτες τῶν παιδιῶν μας; Κάλλιο μιὰ καὶ καλὴ νὰ ξεμπερδευτοῦμε ὅλοι».

—Δὲν τρομάξατε μ' αὐτὰ τὰ λόγια;

—Τρόμαξα μὰ τὰ πῆρα πὼς ἤτανε λόγια ἀπελπισιᾶς ποὺ θὰ περνοῦσαν ὅταν ξημέρωνε ὁ Θεὸς τὴν ἡμέρα. Μιὰ βδομάδα πρὶν φύγῃ τὸν εἶδα νὰ βλέπῃ ὅλα τὰ παιδιὰ στὰ μάτια, νὰ τὰ παρακολουθῇ στὸν ὕπνο τους, νὰ τὰ χαϊδεύῃ ξεχωριστά. Ἦταν σὰν συγκινημένος. Τὸ πῆρα πὼς ἦταν ἀγάπη γιατὶ ποτὲς ὁ νοῦς μου δὲν πῆγε σὲ τέτοιο κακό. Ποῦ νὰ φανταστῇ ἡ ἄμοιρη πὼς μιὰ μέρα θάχανα τρία παιδιὰ καὶ τὸν ἄντρα μου.

—Λυπᾶσαι καὶ γι' αὐτόν;

—Σάμπως δὲν εἶνε γιὰ λύπησι;

—Ὁ κόσμος τὸν κατηγορεῖ πολύ.

—Τί μπορεῖ νὰ ξέρῃ ὁ κόσμος; Ὁ κόσμος τὸν εἶδε μονάχα σὰν φονηὰ τῶν παιδιῶν του, ἐγὼ τὸν εἶδα καὶ πατέρα. Κι' ὄχι ἕνα καὶ πέντε χρόνια ἀλλὰ σχεδὸν εἴκοσι χρόνια.

—Μὰ τί θέλετε, νὰ τὸν ἀφήσουν ἐλεύθερο;

—Δὲ θέλω τίποτα, οὔτε ξέρω τίποτα. Εἶμαι πικραμένη καὶ τὸν λυπᾶμαι.

—Δὲν νομίζετε ὅτι εἶναι τρελλός;

—Τί ἄλλο νὰ πῇ κανείς.

—Ἐσᾶς σᾶς ἀγαποῦσε.

—Πολύ. Μοὔλεγε μάλιστα πὼς θὰ σκότωνε καὶ μένα γιὰ νὰ μὴν ἀναγκαστῶ ἀπὸ τὴ φτώχεια καὶ γίνω κακιὰ γυναῖκα. Πάντα ἔλεγε πὼς ἅμα δὲν μπορεῖ νὰ ζήσῃ κανεὶς τίμια πρέπει νὰ φύγῃ.

—Διάβαζε;

—Πολύ. Κι' ἐφημερίδες καὶ βιβλία ποὺ καὶ ποὺ. Διάβαζε καὶ μετὰ τοῦ ἄρεσε πάντοτε νὰ συζητᾷ καὶ νὰ λέῃ τὴ γνώμη του.

—Ἔβλεπε καλὰ τὰ πράματα;

—Κάθε ἄλλο. Πάντα ἔλεγε πὼς πᾶμε κατὰ διαβόλου καὶ πὼς τὰ τέλη θἆναι κακὰ καὶ ψυχρά.

—Ξέρετε πὼς ὅλος ὁ κόσμος ἔχει ταραχθῇ;

—Ἂς εἶναι καλὰ ὁ κόσμος. Πῶς νὰ μὴ συμπονέσῃ τρία παιδάκια, τὰ παιδάκια μου...

Καὶ ἡ μητέρα Δουφλῆ ἀναλύθηκε σὲ δάκρυα κι' ἄρχισε ἕναν λυγμὸ ποὺ βάσταξε περισσότερο ἀπὸ δέκα λεπτά. Ὕστερα ἀφέθηκε σὰν λιποθυμισμένη, ἐξαντλημένη ἀπὸ τὸν πόνο, τὰ κλάματα καὶ τὸ θόρυβο νὰ τῆς βάλουν λίγο ξύδι στὸ μέτωπο κι' νὰ τῆς δώσουν νὰ μυρίσῃ ξύδι. Σὲ λίγο εἶχε πάρει πάλι τὴν ἔκφρασι τὴν πρώτη, τοῦ ἀνθρώπου ποὺ βυθισμένος σὲ συλλογὴ δὲν ἀκούει ὅ,τι λένε γύρω του οὔτε βλέπει, ἀλλὰ παρακολουθεῖ νοερὰ εἰκόνες ποὺ τοῦ ἦσαν ἀγαπητές. Κάθε τόσο στὸ πρόσωπό της διαγράφονταν ἕνα χαμόγελο καὶ τὰ μάτια της ἐπίμονα στηλώνονταν σ' ἕνα σημεῖο κι' ἤθελε νὰ μιλήσῃ καὶ μόνο μιὰ κραυγὴ ἄφηνε τρομαγμένη, ἐνῷ ἔκρυβε τὸ πρόσωπο στὰ χέρια της καὶ φώναζε:

—Θεώνη μου... Παιδιά μου ἐλᾶτε κοντά μου... Γκίκα μου ἀγόρι μου, ἔλα νὰ σοῦ κόψω ψωμὶ νὰ πᾶς στὴν αὐλὴ νὰ τὸ φᾶς... καὶ σὺ παιδάκι μου, καρδούλα μου...

Καὶ πάλι σώπαινε καὶ πάλι σὲ λίγο τὸ πρόσωπό της γίνονταν αὐστηρὸ καὶ σχεδὸν ἀνέκφραστο, σὰν μάσκα πάνω στὴν ὁποῖα ὁ σίφουνας ἐσκόρπισε ὅλη τὴ συμφορὰ καὶ τὴν ἄφησε γυμνὴ ἀποσκελετωμένη. Ὅσοι τὴν ἐγνώριζαν πρὶν μὲ βεβαίωσαν πὼς ὅλα τὰ χαρακτηριστικὰ ἔσβυσαν, καὶ τὰ μάτια της ἀκόμη εἶνε θολὰ δίχως τὴν παραμικρὴ ζωηρότητα καὶ δίχως τὴ θέρμη τῆς ζωῆς. Ἡ τραγῳδία λὲς καὶ τὴν ἔχει ἀνονεκρώσει, λὲς καὶ τὴν ἔφερε πολὺ σιμὰ στὰ ἄμοιρα καὶ τραγικὰ γεννήματα τῆς σάρκας της.

Κ. ΜΠΑΣΤΙΑΣ

ΓΛΩΣΣΟΛΟΓΙΚΑΙ ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ

ΠΟΘΕΝ ΠΑΡΗΧΘΗ Η ΛΕΞΙΣ ΜΩΡΙΑΣ

Τὸ πρόβλημα τῆς ἐτυμολογίας τῆς λέξεως Μωριὰς πολλοὺς ἀπησχόλησε καὶ ἀπὸ πολλοῦ. Ἐστάθη ἓν ἀπὸ τὰ ὄχι ὀλίγα αἰνίγματα, τὰ ὁποῖα φαίνονται ὡς τιθέμενα ὑπὸ σατανικοῦ τινος πνεύματος, ὅπως βασανίσῃ ἐγκεφάλους καὶ καταστήσῃ ἔκδηλον τὴν ἀδυναμίαν τῆς γλωσσολογικῆς ἐπιστήμης. Πόθεν ἐξεφύτρωσεν ἡ λέξις αὐτή, ἥτις ἔσχε τὴν καταπληκτικὴν τύχην νὰ καλύψῃ καὶ ἐπισκιάσῃ τὸ τόσον ἔνδοξον καὶ αἰωνόβιον ὄνομα τῆς Πελοποννήσου; Τοῦ προβλήματος τὴν λύσιν ἐπεχείρησε πρὸ δεκαετηρίδων καὶ ὁ ἔγκριτος καὶ σεβαστὸς καθηγητὴς κ. Γ. Ν. Χατζιδάκις («Περὶ τοῦ ἐτύμου τῆς λέξεως Μορέας» Γλωσσολ. Μελέτ. τόμος 1, 1901, Ἀθῆναι). Ἡ ἐτυμολογία αὐτὴ ἐγένετο ἤδη γενικῶς ἀποδεκτή, ἀλλ' ὡς θὰ δείξωμεν παρακατιόντες, οὔτε καὶ αὐτὴ στηρίζεται ἐπὶ ἐπιστημονικῆς τινος βάσεως.

Ἐν ἀρχῇ πρατηροῦμεν ὅτι τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ κ. καθηγητοῦ κατὰ τῆς ἐτυμολογίας τοῦ Fallmerayer ἐκ τῆς σλαυϊκῆς λέξεως more σημαινούσης θάλασσαν δὲν εἶναι ἀκαταγώνιστα. Τὸ σπουδαιότερον ἐξ ὅλων εἶναι ὅτι «θάλασσα δὲν λέγεται ἡ ξηρά...», ὅτι «ὁ χαρακτὴρ μιᾶς τινος ἐπαρχίας ὡς θαλάσσης εἶναι τι ἀνήκουστον» καὶ περαιτέρω ὅτι εἶνε ἀδύνατον χώρα τις νὰ ὀνομάζεται θάλασσα. Καὶ ὅμως οὔτε ἀδύνατος, οὔτε ἀνήκουστος εἶναι ἡ ὀνομασία χώρας διὰ τῆς λέξεως θάλασσα: Καὶ εἰς τὴν ἀρχαίαν Κρήτην ὑπῆρχε πόλις ὀνομαζομένη Θάλασσα, καὶ νῦν ὑπάρχει χώρα ὑπόδουλος ἑλληνικὴ ὀνομαζομένη ἀπ' ἀρχαίων χρόνων διὰ ταυτοσήμου λέξεως: ὁ Πόντος.

* * *

Ἂς εἰσέλθωμεν νῦν εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς ἐτυμολογίας τοῦ κ. καθηγητοῦ. Ὁδηγούμενος ἀπὸ τοὺς τύπους «ἡ Μωρέα» καὶ ὁ «Μωρέας», ὡς καὶ ἀπὸ πόλιν ἢ τοποθεσίαν «τὸ Μῶρον» παρὰ τὴν Ἦλιδα, καὶ μελετήσας τὰ τοπωνύμια τὰ φέροντα τὴν ἔννοιαν φυτοῦ, ἤχθη εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ὑπῆρχε παλαιότερα κατάληξις —εὐς, προσδίδουσα εἰς λέξιν φυτοῦ τὴν ἔννοιαν τόπου παράγοντος ἐν ἀφθονίᾳ τὸ φυτὸν τοῦτο καὶ κατ' ἀκολουθίαν ὅτι Μωρέας σημαίνει τόπον κατάφυτον ἐκ μορεῶν, μορεῶνα. Τὴν πεποίθησιν ταύτην ἐσχημάτισε, παρατηρήσας ὅτι πολλὰ τοπωνύμια ἐκ φυτῶν φέρουν σήμερον τὴν κατάληξιν —ιὰς (Ἐρεικιάς, Θρυμπιάς, Πλατανιὰς κλπ.), προελθοῦσαν ἐκ καταλήξεως —έας (διασώζεται αὐτὴ ἐν Δυτ. Κρήτῃ καὶ Ἰκάρῳ ὑπὸ τὸν τύπον —ές, π.χ. Ἀγκαραθές, (Ἀζο(γ)υρές, Ἀγριλὲς κλπ.), ἥτις δῆθεν προῆλθεν ἐκ τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος καταλήξεως —εύς.

Ἡ γνώμη αὐτὴ δὲν δύναται νὰ στηριχθῇ, διότι δὲν ὑπάρχει οὔτε μία λέξις εἰς τὸ ἑλληνικὸν λεξικόν, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ κατάληξις —εὺς νὰ προσδίδῃ περιεκτικὴν ἔννοιαν. Ὁ κ. καθηγητὴς στηρίζεται εἰς μόνην τὴν λέξιν «δονακεύς». Πράγματι, ὡς πρώτη σημασία ἀναγράφεται εἰς τὰ λεξικὰ ἡ τοῦ δονακῶνος, ἀλλ' ἀναγράφεται περαιτέρω καὶ ἄλλη σημασία, ἡ τοῦ «δόνακος». Ἐκ τῶν δύο τούτων σημασιῶν εἶναι εὔκολον νὰ εὕρωμεν ὅτι πρώτη σημασία εἶναι ἡ τοῦ «δόνακος» καὶ οὐχὶ ἡ τοῦ «δονακῶνος», καθόσον ἡ ἔννοια ἀθροίσματος φυτῶν δὲν περιορίζεται εἰς τὴν ἔννοιαν τοῦ ἑνὸς φυτοῦ, οὔτε εἰς τὴν ἑλληνικὴν οὔτε εἰς καμμίαν ἄλλην, ὑποθέτομεν, γλῶσσαν. Τὸ ἐναντίον δὲ εἶναι συνηθέστατον. Διὰ νὰ περιορισθῶμεν εἰς τὰ φυτὰ καὶ δὴ εἰς ὁμοειδῆ πρὸς τὸν δόνακα, ἀναφέρομεν τὴν λέξιν «κάλαμος» αὐτὴ σημαίνει καὶ ἕνα κάλαμον καὶ καλαμῶνα ἐπίσης ἡ λέξις «σχοῖνος» σημαίνει καὶ ἕνα σχοῖνον καὶ σχοινοῦντα. Ἐνῷ οὔτε ἡ λέξις «καλαμὼν» σημαίνει καὶ ἕνα κάλαμον, οὔτε ἡ λέξις «σχοινοὺς» νὰ ἕνα σχοῖνον. Εἰς τὴν λέξιν «ἄμπελος» μάλιστα παρατηροῦμεν ὅτι, ἐνῷ ἐν ἀρχῇ ἐσήμαινεν ἓν κλῆμα, τόσον συχνὴ ἔγινε χρῆσίς τις ὑπὸ περιεκτικὴν σημασίαν, ὥστε κατέληξε νὰ σημαίνῃ μόνον ἀμπελῶνα, χωρὶς δι' οὐδεμίας καταλήξεως νὰ δηλωθῇ, οὔτε εἰς αὐτὴν οὔτε εἰς τὰς δύο προαναφερθείσας λέξεις ἡ μεταβολὴ τῆς ἐννοίας. Τοὐναντίον ἔχομεν εἰς τὴν λέξιν «δονακεὺς» μίαν κατάληξιν, ἥτις οὐδὲν προσθέτει εἰς τὴν ἔννοιαν τοῦ δόνακος· ἁπλῶς ἡ λέξις «δονακεὺς» εἶναι ἄλλος τύπος τῆς λέξεως «δόναξ». Ὅμοια παραδείγματα τῆς παναρχαίας, καθ' ἡμᾶς, καταλήξεως —εύς συναντῶμεν πλεῖστα εἰς τὰ λεξικὰ ὡς ποιητικοὺς τύπους. Καὶ διὰ ν' ἀρχίσωμεν ἀπὸ τὰ φυτά, ἔχομεν: φακεὺς=φακῆ (κατὰ τὸν κ. καθηγητήν, ἡ λέξις «φακεὺς» θὰ ἔπρεπε νὰ σημαίνῃ τόπον παράγοντα φακᾶς, φακεῶνα ὡς θὰ ἐλέγομεν). Κατόπιν ἔχομεν: «αἰγοκερεὺς=αἰγόκερως», «ἀμορβεὺς=ἀμορβὸς», «ἁρπαγεὺς =ἅρπαξ», «στρωματεὺς=στρῶμα», «ὑηνεὺς=ὑηνὸς», «φελλεὺς=φελλὸς» (πετρώδης τόπος) κλπ. Ἐπίσης τὰ ἐκ ρημάτων: «ἀνδροφονεὺς=ἀνδροφόνος», «ἰξοφορεὺς =ἰξοφόρος», «φαρμακεὺς=φαρμακὸς» κλπ. Καὶ κύρια ὀνόματα: «Αἰθιοπεὺς=Αἰθίοψ», «Γηρυονεὺς =Γηρυόνης», «Ἰουδαιεὺς=Ἰουδαῖος», «Κραγεὺς=Κράγος» κλπ.

* * *

Ἐφ' ὅσον ἡ κατάληξις —εύς οὐδεμίαν προσθέτει ἔννοιαν, καὶ διὰ τὰ προσαγόμενα τοπωνύμια Σχοινεύς, Ἐλαιεύς, Φελλεύς, Κεγχρεὺς καὶ Πρινεὺς ἰσχύουν τὰ ἀνωτέρω. Εἰδικώτερον περὶ αὐτῶν θὰ ἠδυνάμεθα νὰ προσθέσωμεν, ὅτι ὁ ποταμὸς Σχοινεύς, κατὰ τὰ λεξικά, ὠνομάσθη οὐχὶ «ἀπὸ τῶν παρακειμένων σχοίνων», ἀλλ' ἀπὸ τῆς πόλεως Σχοίνου, ἣν παρέρρεεν· ὁ Ἐλαιεὺς εἶναι ἄγνωστον ἂν ἦτο δῆμος ἢ τοποθεσία καὶ ποῦ ἀκριβῶς ἔκειτο, εἰς τὰ μεσόγεια τῆς Ἀττικῆς ἢ τὴν παραλίαν· ὁ Φελλεὺς σημαίνει πετρώδης τόπος ταυτόσημος πρὸς τὴν λέξιν φελλός, τὴν ὁποίαν καὶ ἀνωτέρω συνηντήσαμεν. Ὡς πρὸς τὰ Κεγχρεὺς καὶ Πρινεὺς τῶν ἐξ Ἐρυθραίας ἐπιγραφῶν, δὲν ἀναφέρεται κἂν ἂν εἶναι ὀνομασίαι πόλεων, ποταμῶν ἢ ἀνθρώπων. Γενικῶς ὅμως περὶ τῶν τοπωνυμίων παρατηροῦμεν ὅτι εἶναι ἐπικίνδυνον νὰ τὰ μεταχειρίζεται τις ὡς κοινὰς λέξεις· θὰ διέτρεχε τὸν κίνδυνον νὰ ἐξηγήσῃ τὸν Λαχανᾶν τῆς Θεσσαλονίκης καὶ τὴν Κολοκυνθοῦν τῶν Ἀθηνῶν ὡς σημαινούσας λαχανόκηπον καὶ κολοκυθόκηπον.

* * *

Ἐρχόμεθα τώρα εἰς τὸ δεύτερον σημεῖον τῆς ἐπιχειρηματολογίας τοῦ κ. καθηγητοῦ. Ἐπιζητῶν νὰ ταυτίσῃ τὴν ἐν λόγῳ κατάληξιν —εύς μὲ τὴν σημαίνουσαν τὸν ἐπαγγελματίαν, γράφει τὰ ἑξῆς: «Καθὰ λέγεται ἀνθρακεὺς ὁ παράγων ἄνθρακας καὶ κεραμεὺς ὁ κεράμους κλπ. οὕτως ἠδύνατο νὰ λεχθῇ δονακεὺς (τόπος) ὁ παράγων δόνακας». Ἀλλὰ τὸ ἀληθὲς εἶναι, ὅτι ἡ ἐπάγγελμα ἐκφράζουσα κατάληξις —εύς ὄχι μόνον δὲν ἐπεξετάθη καὶ εἰς ἄλλας ἐννοίας, ἀλλὰ τοὐναντίον ἐδιχάσθη εἰς δύο ὁμάδας. Ἐκ τούτων τὰ μὲν ρηματικὰ ὀνόματα, ἀντιστοιχοῦντα πρὸς μετοχὴν ῥήματος, ἐξειλίχθησαν εἰς —εύς —έας —ιάς, ὡς (γράφων) «γραφεὺς—γραφέας—γραφιάς», (φονεύων) «φονεὺς—φονέας—φονιάς» (βάπτων) «βαφεὺς—βαφέας—βαφιάς», (βασιλεύων) «βασιλεὺς—βασιλέας—βασιλιάς» κλπ. Τὰ ἐξ οὐσιαστικῶν ὅμως προελθόντα ἐξειλίχθησαν εἰς: —εύς—έας—ᾶς, ὡς: (ἅμαξα) «ἁμαξεὺς—ἁμαξέας—ἁμαξᾶς», (σίδηρος) «σιδηρεὺς—σιδερέας—σιδερᾶς» κλπ. καὶ κατὰ ταῦτα: «σκοινᾶς» (οὕτω Σκοινᾶς θὰ ἐλέγετο σήμερον ὁ ἀρχαῖος ποταμὸς Σχοινεύς), «βουτυρᾶς», «μελᾶς» «κανατᾶς» «κουντουρᾶς» «κρασᾶς» (=Οἰνεύς, ὁ πρῶτος ἐκμαθὼν παρὰ τοῦ Διονύσου τὴν οἰνοποιΐαν) κλπ. Κατὰ ταῦτα καὶ ὁ «δονακεὺς» θὰ ἐλέγετο σήμερον «δονακᾶς» καὶ ὁ «κεραμεὺς—κεραμέας (=Κεραμὲς ἐν Κρήτῃ)—κεραμᾶς» (=κεραμιδᾶς) καὶ ὁ «μορεὺς» θὰ ἐτρέπετο εἰς «μορέας—μορᾶς» καὶ ὄχι «μορέας—μοριὰς—Μοριάς».

* * *

Ἀλλ' ὅτι τὸ τοπωνύμιον Μωρέας —Μωριὰς δὲν ἔχει σχέσιν μὲ τὰ μορεόνδενδρα, πιστοποιεῖται καὶ ἐκ τῆς ἀνυπαρξίας σχετικῆς μαρτυρίας. Τὴν ἔλλειψιν ταύτην ὁμολογῶν ὁ κ. καθηγητής, πειρᾶται ν' ἀναπληρώσῃ διὰ συλλογισμοῦ. «Ὑποτεθείσθω, γράφει, ὅτι μετὰ πολλοὺς αἰῶνας ἀντὶ σταφίδος ἐν Πελοποννήσῳ θὰ καλλιεργῆται ἄλλο τι προσοφορώτερον καὶ ὅτι τῶν τότε ἱστορικῶν τις ἔκ τινος βραχείας σημειώσεως μανθάνει ὅτι φθίνοντος τοῦ 19ου αἰῶνος ἐν Πάτραις μέγα διεξήγετο ἐμπόριον σταφίδων καὶ ἐντεῦθεν λαμβάνων πρὸ ὀφθαλμῶν τὴν φύσιν τῆς χώρας, συμπεραίνει ὅτι οἱ σταφιδῶνες κατὰ τὸν 19ον αἰῶνα θὰ ἦσαν μᾶλλον ἐν τῇ εὐφόρῳ Ἠλείᾳ ἢ ἐν τῇ λυπρᾷ σχετικῶς Ἀχαΐᾳ, θὰ σφαλῇ ἐν τῷ συμπεράσματι αὐτοῦ τούτῳ ἢ οὐχί; Βεβαίως οὐχί.»

«Βεβαίως οὐχί», συνομολογοῦμεν καὶ ἡμεῖς, ἀλλὰ δι' ἡμᾶς δὲν θὰ σφαλῇ καὶ ἂν ἁπλῶς βεβαιώσῃ τὸ πρᾶγμα, χωρὶς καμμίαν ἀπόδειξιν, διότι ἡμεῖς γνωρίζομεν τοῦτο ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως. Ἀλλ' οἱ ἀναγνῶσται τοῦ ἱστορικοῦ, οἵτινες «μετὰ πολλοὺς αἰῶνας» χωρὶς σταφιδαμπέλους ἐν Ἠλείᾳ καὶ χωρὶς σχετικὴν εἴδησιν δὲν θὰ γνωρίζουν ὅ,τι γνωρίζομεν ἡμεῖς σήμερον, θὰ τοῦ ζητήσουν μαρτυρίας ἱστορικάς, καὶ θ' ἀπορρίψουν ἀσφαλῶς τὸν παράδοξον συλλογισμόν, καθ' ὅν: διότι ἐν Πάτραις τῆς Ἀχαΐας διεξήγετο μέγα ἐμπόριον σταφίδων, ἄρα ἡ γειτονικὴ Ἠλεία εἶχε σταφιδῶνας· ὡς νὰ μὴ ἠδύνατο τὸ σταφιδεμπόριον Πατρῶν νὰ τροφοδοτηθῇ ἀπὸ τοὺς σταφιδῶνας τῆς περιφερείας του καὶ ἄλλων σταφιδοπαραγωγῶν ἐπαρχιῶν. Θὰ τοῦ ζητήσουν μαρτυρίας, ὡς ἔπραξεν ἄλλως τε καὶ ὁ κ. καθηγητὴς εἰς προηγουμένην σελίδα τῆς μελέτης του, διὰ τὴν εἰκαζομένην ὕπαρξιν μοριῶν ἐν Κυπαρισσίᾳ, ἀντικρούων τὴν ἐκ τῆς Μοριάτιδος παραγωγὴν τῆς λέξεως Μωριάς. Παρὰ ταῦτα, ἂς ἴδωμεν ἂν γίνεται πιθανὸς ὁ ὅμοιος συλλογισμὸς τοῦ κ. καθηγητοῦ, συνεχίζοντος ὡς ἑξῆς:

«...Λοιπὸν καὶ ἐγὼ σήμερον ὁμοίως συλλογιζόμενος λέγω ὅτι ὡς γνωστόν, κατὰ τὸν μέσον αἰῶνα ἐν Πελοποννήσῳ ἤκμαζεν ἡ σηροτροφία καὶ τὰ σηρικὰ τῶν Πατρῶν ὑφάσματα ἦσαν θαυμάσια (πρβλ. τὰ περὶ τῆς Δανιηλίδος λεγόμενα) καὶ ὅτι, ὅπως νῦν ἡ σταφίς, οὕτω τότε μέχρι τοῦ 1147 ἡ παραγωγὴ καὶ κατεργασία τῆς μετάξης ἐν μόνῳ τῷ βυζαντιακῷ κράτει ἦν γνωστὴ καὶ πρὸ πάντων ἐν τῇ Ἑλλάδι, δὲν εἶναι δὲ πιθανὸν ὅτι οἱ μὲν Πατρεῖς εἰργάζοντο τὴν μέταξαν καὶ ἐπλούτουν, οἱ δὲ Ἠλεῖοι δι' οἱανδήποτε αἰτίαν θὰ ἀπείχοντο τῆς καλλιεργίας τῶν σηροποιῶν σκωλήκων, ἀλλὰ τοὐναντίον ὅτι, καθὰ σήμερον πρωταγωνιστοῦσιν ἐν τῇ παραγωγῇ τῶν σταφίδων διὰ τὴν θαυμασίαν αὐτῶν χώραν, οὕτω καὶ τότε θὰ πρωταγωνίστουν διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν ἐν τῇ καλλιεργίᾳ τῆς μετάξης. Πρὸς τοῦτο δ' ὅμως ἦν ἀπαραίτητος ἀναγκαῖον νὰ φυτεύωσι μορέας...».

Ἐν πρώτοις παρατηροῦμεν ὅτι ἡ μορέα δὲν ἔχει ἀνάγκην εὐφόρου ἐδάφους, ἵνα ἀναπτυχθῇ καὶ εὐδοκιμήσῃ· ἀναπτύσσεται καὶ εὐδοκιμεῖ καὶ εἰς λυπρὰ μέρη, λυπρότερα καὶ ἀπὸ τὴν Ἀχαΐαν. Ἆρα θὰ ἦτο λογικώτερον αὐτά, τὰ λυπρὰ μέρη, νὰ ἐπιδοθοῦν μᾶλλον εἰς τὴν καλλιεργίαν τόσον πλουτοφόρου βιομηχανίας, καὶ οὐχὶ ἔδαφος εὐφορώτατον, ὡς τῆς Ἤλιδος, παράγον παντοειδῆ προσοδοφόρα προϊόντα. Οὕτω θὰ ἔπρεπεν ὁλόκληρος ἡ Ἑλλάς, εὔφορος καὶ μή, νὰ καλλιεργῇ τὸ πολύτιμον δένδρον, καὶ τότε οὐδεὶς λόγος νὰ ὀνομασθῇ ἰδιαιτέρως ἡ Ἦλις καὶ οὐχὶ ὁλόκληρος ἡ Ἑλλὰς Μωρέας. Διατί δὲν συνέβη τοῦτο; Ἀλλὰ καὶ διατί νὰ μὴ σηροτροφοῦν καὶ τὰ ἄλλα κράτη, ἀλλὰ νὰ πληρώνουν ἁδρὰ τὴν μέταξαν εἰς τὸ βυζαντιακὸν κράτος; Εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην ἀπορίαν ὑποκρύπτεται ἡ λύσις. Διὰ νὰ μὴ σηροτροφοῦν τὰ ἄλλα κράτη, σημαίνει ὅτι τὸ Βυζάντιον ἐκράτει μυστικὴν τὴν σηροτροφίαν, ὡς ἐκράτει ταύτην μυστικὴν καὶ ἡ Κίνα μέχρι τῆς ὑφαρπαγῆς τοῦ μυστικοῦ ὑπὸ τῶν δύο Βυζαντινῶν μοναχῶν. Τὸ Βυζάντιον λοιπόν, διὰ νὰ κρατήσῃ τὸ πολύτιμον μυστικὸν ἀκοινολόγητον καὶ διὰ νὰ τὸ ἐκμεταλλεύεται ὑπὲρ τοῦ δημοσίου ταμείου, θὰ παρεῖχε προνομιακῶς καὶ εἰς ἐμπίστους πόλεις τὴν ἐκμετάλλευσιν ὑπὸ αὐστηροὺς περιορισμοὺς καὶ φορολογίαν. Εἶναι δὲ πιθανώτατον, ὅτι οἱ Ἠλεῖοι, ἀκριβῶς διότι εἶχον εὐφορώτατον ἔδαφος, δὲν εἶχον ἀνάγκην ν' ἀναλάβουν τὴν καλλιεργίαν προϊόντος ὑποκειμένου εἰς ἀσθενείας καὶ καταστροφάς, ἀπαιτοῦντος τεχνικὰς γνώσεις καὶ φροντίδας, καὶ τοῦ ὁποίου τὰ κέρδη θ' ἀπερρόφει κατὰ μέγα μέρος βαρεῖα φορολογία. Εἶναι δ' ἐπίσης πιθανώτατον ὅτι καὶ τὸ κράτος δὲν θὰ ἤθελε νὰ ἐμπιστευθῇ τὸ μυστικὸν εἰς τὴν Ἤλιδα, ὡς ἔχουσαν ἀνάμεικτον πληθυσμόν, ὕποπτον ὅθεν ὑποκλοπῆς τοῦ μυστικοῦ καὶ μεταδόσεως αὐτοῦ εἰς τὴν ξένην. Ἡ σιωπὴ ἄρα τῆς ἱστορίας ὡς πρὸς τὴν Ἤλιδα, ἐνῷ ὑπάρχει μαρτυρία περὶ τῆς σηροτροφίας τῶν Πατρῶν, δὲν εἶναι μεροληψία ἀκατανόητος, ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο μαρτυρία περὶ ἀνυπαρξίας σηροτροφίας καὶ μορεώνων ἐν Ἤλιδι.

* * *

Ἀλλὰ καὶ ἄλλοι γλωσσολογικοὶ λόγοι ἀπαγορεύουν νὰ δεχθῶμεν σχέσιν τοῦ Μωρέως μὲ τὰς μορέας. Οἱ λόγοι οὗτοι εἶναι οἱ ἑξῆς:

α') Πλεῖσται τοποθεσίαι, χωρία καὶ πόλεις, φέρουν ὀνομασίαν φυτοῦ, οὐδεμία ὅμως χώρα.

β') Αἱ λέξεις «μορέα», «μόρον» ἔχουν μεταβληθῆ γενικῶς εἰς «μουριά», «μοῦρο» (καὶ εἰς τὰ τοπωνύμια: Μουριά, Μουριές, Μουρνιές), ἐνῷ ὁ Μωρέας καὶ τὰ παράγωγά του δὲν μετέβαλλον τὸ ω εἰς ου. Τοῦτο σημαίνει ὅτι ὁ λαὸς εἶχε τόσον ἰσχυρῶς διαστείλει ἐν τῇ συνειδήσει του τὴν ἔννοιαν τῆς μουριᾶς ἀπὸ τὴν τοῦ Μωρέως, ὥστε, ὅτε ἐπῆλθεν ἡ ἀσυνείδητος μεταβολὴ τοῦ μορ εἰς μουρ τῆς μορέας δὲν ἐπεξετάθη καὶ εἰς τὸ Μωρ τοῦ Μωρέας.

γ') Διότι ὁ Μωρέας ἐλέγετο καὶ (ἡ) Ἀμωρέα, ἐνῷ ἡ μορέα οὐχί. Καὶ ἐγράφη μὲν ὅτι οἱ Ἑνετοὶ διέστρεψαν τὸ ὄνομα, ὑπολαβόντες τὸ ἄρθρον τῆς δοτικῆς ἁ ἐν τῇ συνεκφορᾷ a Morea ὡς ἀνῆκον εἰς τὸ ὄνομα· ἀλλὰ τὸ ἀντίθετον ἀκριβῶς ἦτο μόνον δυνατὸν νὰ συμβῇ: οἱ ξένοι ν' ἀφαιρέσουν ἐξ ἑλληνικῆς ὀνομασίας ἀρχικὸν γράμμα ἢ γράμματα, ἐκλαμβάνοντες αὐτὰ ὡς ἄρθρον εἰς τὴν γλῶσσαν των, ἢ νὰ συνεκφέρουν τὴν ἑλληνικὴν ὀνομασίαν μαζὶ μὲ ἑλληνικὸν ἄρθρον. Οὕτως ἡ Λῆμνος ἀναγράφεται εἰς μεσαιωνικοὺς χάρτας Stilimno (=στὴ Λῆμνο), καὶ ὁ ἀρχαῖος λιμὴν τῆς Χίου Δελφίνιον ὀνομάζεται ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν Porto-Fino. Εἶναι προφανὲς ὅτι οἱ Ἑνετοὶ τὸν εἶχον ἀποδώσει εἰς τὴν χώραν των Porto Delfino, κατόπιν δὲ θεωρηθεὶς ὡς Porto del Fino, ἐλέχθη καὶ Porto fino.

Καὶ δ') Διότι ὁ πρῶτος τύπος τοῦ Μωρέως δὲν ἦτο Μωρέα οὔτε Μωρέας, ἀλλὰ (ἡ) Μώρα (καὶ κατὰ τ' ἀνωτέρω καὶ Ἀμώρα). Τοῦτο δεικνύεται ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ κατοίκου της, ὅστις λέγεται Μωραΐτης (κατὰ τά: χώρα—χωραΐτης, Στοῦρα—Στουραΐτης, Σινᾶ—Σιναΐτης κλπ.). Τὸν τύπον δὲ τοῦτον (μὲ περισπωμένην) ἀναφέρει ὁ Στ. Α. Κουμανούδης (Συναγωγὴ Ἀθησαυρίστ. Λέξ. 1883, Ἀθῆναι), ἀπαντώμενον εἰς συγγραφέα τοῦ α' τετάρτου τῆς ιε' ἑκατονταετηρίδος, διατηρηθέντα δὲ καὶ ὑπὸ τῶν κατόπιν δυναστῶν Τούρκων (Μώρα ἡ Πελοπόννησος, Μώρα-βαλεσῆς ὁ βαλῆς τῆς Πελοποννήσου, Μώραλης ὁ κάτοικος). Δὲν εἶναι δυνατὸν δὲ γλωσσολογικῶς ἡ Μωρέα νὰ γίνῃ Μώρα, ἐνῷ ἐκ τοῦ Μώρα ἐξηγοῦνται καὶ οἱ δύο τύποι Μωρεὺς καὶ Μωραῖος (ὁ κάτοικος καὶ ὁ τόπος) καὶ Μωραία (ἡ χώρα). Ἤτοι ἡ ἐπιθετικὴ ἐκφορὰ τῆς λέξεως Μώρα ὡς Μωραία, ἔγινεν ὑφ' οὓς ὅρους ἡ ἀρχαία πόλις τῆς Κύπρου Κύθρα ὠνομάσθη μεταγενεστέρως Κυθραία καὶ (τὰ) Κύθηρα (ἡ) Κυθηραία.

ΣΠ. Ν. ΦΙΛΙΠΠΑΣ

ΤΟ ΑΔΕΛΦΑΤΟΝ
ΤΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ ΠΑΤΡΩΝ

Διακηρύττει ὅτι δέχεται ἐγγράφους προσφορὰς διὰ τὴν προμήθειαν καὶ ἐγκατάστασιν ἐν τῷ Νοσοκομειακῷ Καταστήματι μηχανήματος παροχῆς θερμοῦ ὕδατος «CALORIFER» ὡς καὶ δικτύου ἀποχετεύσεως καὶ ἐγκαταστάσεως κεντρικῆς θερμάνσεως τὴν 19ην Ἰανουαρίου 1931, ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 12ην μεσημβρινὴν ἐν τῷ Δημαρχιακῷ Καταστήματι καὶ ἐνώπιον τοῦ Ἀδελφάτου.

Ὡς ἐγγύησις συμμετοχῆς εἰς τὴν δημοπρασίαν ταύτην ὡρίσθη τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 15,000 εἰς μετρητά.

Διὰ περισσοτέρας πληροφορίας οἱ βουλόμενοι ἂς ἀποταθῶσιν εἰς τὴν τεχνικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Δήμου Πατρέων καὶ εἰς τὸ Τεχνικὸν Ἐπιμελητήριον Ἀθηνῶν.

Ἐν Πάτραις τῇ 29 Νοεμβρίου 1930.
Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἀδελφάτου
ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΛΑΧΟΣ
Δήμαρχος Πατρέων

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ἡ Σχολὴ Ἐφέδρων Ἀξιωματικῶν διακηρύττει ὅτι τὴν 11ην τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου 1930 ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἐνεργηθήσεται εἰς τὰ ἐν Χαλκίδι γραφεῖα αὐτῆς δημόσιος ἐπαναληπτικὸς μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς διὰ τὴν ἐπὶ μέτρῳ καὶ δοκιμῇ κατασκευὴν 353 περίπου στολῶν (χιτώνιον, περισκελὶς) καὶ πηλικίων τῶν μαθητῶν αὐτῆς.

Ὅροι συμφωνιῶν καὶ σχετικαὶ πληροφορίαι καθ' ἑκάστην καὶ ἀπὸ τῆς 10—12 ὥρας εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Σχολῆς καὶ Φρουραρχείου Ἀθηνῶν.

Τίκ-Τάκ

ΕΛΟΝΟΣΙΑ ΚΑΙ ΠΑΣΤΕΡΙΝΗ

Ἐλεύθερον Γρεβενῶν τῇ 26ῃ
Ὀκτωβρίου 1930

Φίλτατε κ. Θεμιστοκλῆ,

Λυποῦμαι διότι ἐβράδυνα νὰ σᾶς εὐχαριστήσω διὰ τὰ σωτήρια ἀποτελέσματα τοῦ φαρμάκου ΠΑΣΤΕΡΙΝΗ ποὺ μοῦ συνεστήσατε νὰ παίρνω καθ' ὃν χρόνον ἡ ζωή μου ἐκινδύνευε ἐξ αἰτίας τῆς μαστιζούσης με ἑλονοσίας. Ὡς γνωστόν, τὴν 25ην Μαΐου ἐ. ἔ., ἐργαζόμενος εἰς τοπογραφικὰς ἐργασίας τοῦ Ὑπουργείου ΓΕΩΡΓΙΑΣ εἰς ΚΟΥΠΛΑΡ ΓΡΕΒΕΝΩΝ, προσεβλήθην ὑπὸ ὀξείας ἑλονοσίας. Λόγῳ τοῦ πυρετοῦ ἠναγκάσθην τὴν 1ην Ἰουνίου νὰ εἰσαχθῶ εἰς τὸ Στρατιωτικὸν Νοσοκομεῖον ΚΟΖΑΝΗΣ, ὅπου διεπιστώθη πλέον κλινικῶς καὶ ἐργαστηριακῶς ὅτι πρόκειται περὶ ὀξείας ἑλονοσίας.

Ἀμέσως ἐτέθησαν εἰς ἐνέργειαν αἱ ἐνέσεις κινίνης, ἀτυχῶς ὅμως ἄνευ ἀποτελέσματος, τοῦ πυρετοῦ κυμαινομένου ἀπὸ 38 ἕως 39 βαθμῶν. Πρὸ τῆς ἐπιμονῆς τοῦ πυρετοῦ, ὁ διευθυντὴς τοῦ Νοσοκομείου ἀρχίατρος κ. Ἀποστολόπουλος διέταξε νὰ μοὶ γίνωνται ἐνέσεις quinoforme 0,5 καὶ Oytoserum ἀλλὰ καὶ αὗται ἄνευ ἀποτελέσματος. Καὶ ναὶ μὲν κατέπεσεν ὁ πυρετὸς διὰ μίαν ἡμέραν, ἐπανῆλθεν ὅμως τὴν ἑπομένην σφοδρότερος.

Ἀπελπισθεὶς περὶ τῆς θεραπείας μου, ἐξῆλθον τοῦ Νοσοκομείου ΚΟΖΑΝΗΣ μετὰ 15θήμερον καὶ μετέβην πυρέσσων εἰς Γρεβενά, μὲ τὴν ἀπόφασιν νὰ ἀναχωρήσω διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ ὑποβληθῶ ἐκεῖ εἰς θεραπείαν.

Ἡ τυχαία συνάντησίς μας εἰς τὸ φαρμακεῖον σας ὑπῆρξε στιγμὴ σωτηρίας δι' ἐμέ.

Δὲν θὰ λησμονήσω ποτὲ τὴν ἐπιμονὴν τόσον ὑμῶν ὅσον καὶ τοῦ ἀδελφοῦ σας ἰατροῦ κ. ΣΠΙΡΤΟΥ νὰ λάβω ἓν κυτίον ΠΑΣΤΕΡΙΝΗΣ δοκιμαστικῶς, μὲ τὴν βεβαίωσιν ὅτι θὰ κατέπαυεν ὁ πυρετὸς τὴν 6ην ἡμέραν ἀπὸ τῆς λήψεως τοῦ φαρμάκου. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι οὐδεμίαν προσοχὴν ἔδωκα εἰς τὰς παρακλήσεις σας, μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι ἐπρόκειτο πλέον περὶ διαφημίσεως τῶν συνήθων φαρμάκων. Πρὸ τῆς ἐπιμονῆς ὅμως ὑμῶν καὶ ἰδίᾳ τοῦ ἰατροῦ, ἀπεφάσισα νὰ λάβω ἓν κυτίον ΠΑΣΤΕΡΙΝΗΣ δοκιμαστικῶς. Τὴν 5ην ἡμέραν ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς ΠΑΣΤΕΡΙΝΗΣ ὁ πυρετὸς κατῆλθεν εἰς 37 καὶ 3, διὰ νὰ ἐπανέλθῃ πλέον τὴν ἑπομένην εἰς τὴν φυσιολογικὴν κατάστασιν καὶ τοῦτο τὴν 25ην Ἰουνίου, δηλαδὴ κατόπιν ἑνὸς μηνὸς συνεχοῦς πυρετοῦ, κατέπιπτεν ὅλως αἰφνιδίως. Ἀμέσως ἠγέρθην τῆς κλίνης μου καὶ μετέβην εἰς τὸ φαρμακεῖον, καὶ ἀφοῦ ἔλαβον ἓν κυτίον ΠΑΣΤΕΡΙΝΗΣ εἰσέτι, ἀνεχώρησα διὰ τὴν ἐργασίαν μου. Ἀπὸ τῆς 25ης Ἰουνίου μέχρι σήμερον, 26 Ὀκτωβρίου 1930, οὐδεμίαν νέαν προσβολὴν ὑπέστην.

Καὶ εἶνε μὲν ἀληθές, ὅτι εἶχον ἐνδοιασμούς τινας ὡς πρὸς τὴν ἀποτελεσματικότητα τοῦ φαρμάκου, φοβούμενος ὑποτροπὴν τῆς νόσου, ἰδίᾳ κατὰ τοὺς μῆνας Αὔγουστον καὶ Σεπτέμβριον, ἤδη ὅμως, ἀφοῦ εἰσῆλθον εἰς τὸν 5ον μῆνα ἀπὸ τῆς θεραπείας μου, χωρὶς νὰ ὑποστῶ οὐδεμίαν νέαν προσβολήν, ἐπείσθην πλέον ἀκραδάντως ὅτι τὸ φάρμακον τοῦτο ὑπῆρξεν ἀποτελεσματικώτατον καὶ σωτήριον δι' ἐμὲ καὶ εἰς τοῦτο ἀποκλειστικῶς ὀφείλω σήμερον τὴν ζωήν μου. Θεωρῶ ὑποχρέωσίν μου νὰ ἐκφράσω τὰς ἀπείρους μου εὐχαριστίας τόσον εἰς ὑμᾶς καὶ τὸν ἀδελφόν σας ἰατρόν, ὅσον καὶ εἰς τὸν ἐφευρέτην τῆς ΠΑΣΤΕΡΙΝΗΣ κ. ΛΙΝΑΡΔΑΤΟΝ, νὰ συστήσω δὲ διὰ τῆς παρούσης μου εἰς τοὺς ὁμοιοπαθεῖς μου ἑλονοσοῦντας, ὅτι μόνον διὰ τῆς ΠΑΣΤΕΡΙΝΗΣ θὰ ἴδωσιν ἄμεσα ἀποτελέσματα ἐντὸς πέντε ἕως ἓξ ἡμερῶν καὶ πλήρη ἀποκατάστασιν τῆς ὑγείας των, ὅπως ἀκριβῶς συνέβη καὶ δι' ἐμέ.

Δεχθῆτε παρακαλῶ τὰς θερμὰς εὐχαριστίας μου καὶ τὴν ἄπειρον εὐγνωμοσύνην μου.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΤΣΑΓΚΑΡΑΚΗΣ
Λοχαγὸς Πεζικοῦ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΝΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΑΛΕΥΡΩΝ ΧΑΛΚΙΔΟΣ

Πρόσκλησις

Κατ' ἀπόφασιν τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς Ἑταιρείας καὶ συμφώνως τοῖς ἄρθροις 29 καὶ 30 τοῦ Καταστατικοῦ, καλοῦνται οἱ κ.κ. Μέτοχοι πρὸς συγκρότησιν Τακτικῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τὴν 30 Δεκεμβρίου 1930, ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 6ην ἀπογευματινὴν ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς Ἑταιρείας ἐν Χαλκίδι (Λεωφ. Βουδούρη).

Ἀντικείμενα αὐτῆς ἔσονται:

1) Ἔγκρισις τῶν ἀποφάσεων καὶ ἐπικύρωσις τῶν πρακτικῶν τῆς Δευτέρας Τακτικῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῆς 29 Δεκεμβρίου 1929 ὡς καὶ ἔγκρισις τοῦ Ἰσολογισμοῦ τοῦ 1929.

2) Ὑποβολὴ τῆς ἐκθέσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὡς καὶ τῆς ἐκθέσεως τῶν ἐλεγκτῶν.

3) Ὑποβολὴ τοῦ Γ' Ἰσολογισμοῦ τῆς 30 Ἰουνίου 1930 καὶ ἀπόφασις τῆς Συνελεύσεως ἐπ' αὐτοῦ.

4) Ἀπόφασις περὶ ἀπαλλαγῆς τοῦ Δ. Συμβουλίου καὶ τῶν Ἐλεγκτῶν ἀπὸ πάσης εὐθύνης.

5) Καθορισμὸς μισθοδοσίας Διευθύνσεως καὶ μελῶν Διοικητικοῦ Συμβουλίου διὰ τὴν χρῆσιν 1930—1931.

6) Ἐκλογὴ Ἐλεγκτῶν διὰ τὴν χρῆσιν 1930—1931 καὶ καθορισμὸς ἀμοιβῆς των.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ μετάσχωσι τῆς Γ. Συνελεύσεως Μέτοχοι ἢ ἀντιπρόσωποι αὐτῶν ὀφείλουσι πέντε (5) τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς 30 Δεκεμβρίου 1930 νὰ καταθέσωσι τὰς μετοχάς των εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Ἑταιρείας ἢ παρά τινι τῶν ἀνεγνωρισμένων Τραπεζῶν ἢ παρὰ τῷ Ταμείῳ Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων, συγχρόνως δὲ ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας νὰ προσαγάγωσιν εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Ἑταιρείας τὰς ἀποδείξεις τῆς καταθέσεώς των καὶ τὰ ἔγγραφα τῆς ἀντιπροσωπείας των.

Ἐν Χαλκίδι τῇ 5 Δεκεμβρίου 1930
Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

ΕΥΚΑΙΡΙΑ

Πωλοῦνται εἰς τιμὰς εὐκαιρίας διάφορα μονόπετρα μπριλάντια, ἕνα βραχιόλι καὶ δύο πανταντίφ ἐκ πλατίνης καὶ μπριλάντια καὶ διάφορα ἄλλα κοσμήματα κατάλληλα διὰ δῶρα γάμων κτλ. Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Α. Κωνσταντακοπούλῳ, Εὐριπίδου 8, δωμάτιον ἀρ. 3, καθ' ἑκάστην 11—12 1)2 π. μ. καὶ 5 1)2—8 μ. μ.

Ἀριθ. Πρωτ. 3102

Δικογρ. 406)30

ΕΝΤΑΛΜΑ ΦΥΛΑΚΙΣΕΩΣ

Ἐν ὀνόματι τοῦ Νόμου. Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις Πλημμελειοδίκαις Ἀνακριτὴς τοῦ Αου Τμήματος. — Ἐπειδή, ὁ Σπυρίδων Χριστοδούλου γεννηθεὶς καὶ κατοικῶν ἐν Ἀθήναις ἐτῶν 53, χημικός, ἔγγαμος μετὰ τῆς Μαρίας Κ. Κασιμάτη καὶ πατὴρ ἑνὸς τέκνου καὶ χριστιανὸς ὀρθόδοξος. Κατηγορεῖται ὡς ὑπαίτιος τοῦ ὅτι α) κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ τοῦ Ἀπριλίου 1929 ἐξακολουθητικῶς μέχρι τοῦ Ἀπριλίου 1930 ἐν Ἀθήναις καὶ Νέῳ Φαλήρῳ διακατέχων καὶ φυλάσσων ξένα κινητὰ πράγματα, ἤτοι διαφόρους ποσότητας κινίνης ὑδροχλωρικῆς καὶ θειϊκῆς εἰς κόνιν ἀνήκοντα εἰς τὸ Κράτος καὶ παραδοθέντα εἰς αὐτόν, διὰ τῶν ἁρμοδίων ὑπαλλήλων τῆς ἑταιρείας ΣΑΝΙΤΑΣ ὡς τεχνικὸν διευθυντὴν τῆς Ἑταιρείας ταύτης, ἥτις εἶχεν ἀναλάβει κατὰ τὸ ὡς ἀνωτέρω χρονικὸν διάστημα τὴν κατεργασίαν καὶ συσκευασίαν κινίνης τοῦ Κράτους, παρὰ τοῦ διαχειριστοῦ τῆς Κεντρικῆς Ἀποθήκης Κινίνης καὶ Ζακχαρίνης τοῦ Κράτους πρὸς κατεργασίαν καὶ συσκευὴν αὐτῆς εἰς δισκία σακχαρόπηκτα καὶ φύσιγγας καὶ ἐπιστροφὴν αὐτῆς, οὕτω συσκευασμένης, εἰς τὸν αὐτὸν διαχειριστὴν τῆς Κεντρικῆς Ἀποθήκης Κινίνης καὶ Σακχαρίνης τοῦ Κράτους καὶ ἐπὶ σκοπῷ τοῦ ν' ἀποστερήσῃ τούτων τὸ ἰδιοκτήμον Ἑλληνικὸν Δημόσιον, ἄνευ ἀποζημιώσεως, κατεκράτησε μέρος τῆς παραδιδομένης ἑκάστοτε ποσότητος κινίνης πρὸς ἐπεξεργασίαν, κατακρατήσας ἐν συνόλῳ κατὰ τὸ ἀνωτέρω χρονικὸν διάστημα ποσὸν κινίνης εἰς κόνιν, ἀξίας πλέον τῶν 4σχιλίων δραχμῶν καὶ γενομένης τῆς ἀπαιτήσεως, οὔτε ἀπέδωκε τὰ ὑπεξαιρεθέντα, οὔτε ἱκανοποίησε παραχρῆμα τὸ Δημόσιον εἰς ὃ ἀνῆκον ταῦτα καὶ ὅπερ ἐκ τούτου ἐζημιώθη κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἀξίαν τῆς κινίνης ὑπερβαίνουσαν τὰς 4σχιλίας δραχμάς.

2) Κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω τόπον καὶ χρόνον μετ' ἄλλων ὑπὸ κοινοῦ συμφέροντος κινούμενοι συναπεφάσισαν τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἑπομένης ἀξιοποίνου πράξεως καὶ ἕνεκα ταύτης συνομολογήσαντες πρὸς ἀλλήλους ἀμοιβαίαν συνδρομήν, θέλοντες νὰ βλάψωσι τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος καὶ νὰ περιποιήσωσιν εἰς ἑαυτοὺς ἀσυγχώρητον ὄφελος, παρέστησαν ἐν γνώσει εἰς τὸν ἐκπροσωποῦντα τὸ Δημόσιον Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τὴν ἁρμοδίαν ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου τούτου ψευδῆ πράγματα ὡς ἀληθῆ, ἤτοι ὅτι αἱ παραδιδόμεναι παρὰ τοῦ ἐργοστασίου τῆς Ἑταιρείας ΣΑΝΙΤΑΣ κατὰ τὸ ρηθὲν ὡς ἀνωτέρω χρονικὸν διάστημα ποσότητες κατειργασμένης καὶ συσκευασμένης εἰς δισκία ἁπλᾶ σακχαρόπηκτα καὶ φύσιγγας κινίνης εἰς τὸν διαχειριστὴν τῆς Κεντρικῆς Ἀποθήκης Κινίνης καὶ Σακχαρίνης τοῦ Κράτους, περιεῖχον τὴν προσδιωρισμένην ποσότητα κινίνης κατὰ δισκίον ἁπλοῦν ἢ σακχαρόπηκτον, ἤτοι δύο δέκατα τοῦ γραμμαρίου καθαροῦ ἅλατος ὑδροχλωρικῆς κινίνης ἐκ τῆς παραδοθείσης εἰς αὐτὸν διὰ τῶν ἁρμοδίων ὑπαλλήλων τῆς ἑταιρείας «ΣΑΝΙΤΑΣ», συμφώνως τῇ μεταξὺ τῆς ἑταιρείας ταύτης καὶ τοῦ Δημοσίου συμβάσει περὶ κατεργασίας τῆς κινίνης καὶ σακχαρίνης τοῦ Κράτους, ἡ περιεῖχον τὴν ποσότητα καθαρᾶς κινίνης, ἣν ἐδείκνυον αἱ ὑποβαλλόμεναι εἰς τὸ ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν ἀναλύσεις τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους, παρασιωπήσαντες ἀθεμίτως πράγματα ἀληθῆ, ἤτοι ὅτι δὲν ἐγένοντο ἀναλύσεις εἰς τὸ Γενικὸν Χημεῖον τοῦ Κράτους ἐπὶ δειγμάτων ληφθέντων ἐκ τῶν παραδιδομένων ποσοτήτων κατειργασμένης καὶ συνεσκευασμένης κινίνης, ἀλλὰ συνετάσσοντο ἁπλῶς ἔγγραφα περὶ τοιούτων ἀναλύσεων, μὴ γενομένων, καὶ ὅτι αἱ γενόμεναι ἀναλύσεις ἐνίοτε εἰς τὸ Γεν. Χημεῖον τοῦ Κράτους δὲν ἐγένοντο ἐπὶ δειγμάτων ἐκ τῶν παραδιδομένων εἰς τὸν ρηθέντα διαχειριστὴν ποσοτήτων κατειργασμένης κινίνης τοῦ Κράτους, ἀλλ' ἐκ ποσότητος εἰδικῶς διὰ δείγματα παρασκευασθείσης, εἰς τὰς ψευδεῖς δὲ ταύτας παραστάσεις αὐτῶν καὶ τὴν παρασιώπησιν τῆς ἀληθείας πειθόμενοι οἱ ἑκάστοτε ὑπουργοὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ αἱ ἁρμόδιαι ὑπηρεσίαι τοῦ ὑπουργείου τούτου ἐξέδιδον ἐντάλματα πληρωμῆς διὰ τὸ ὁρισθὲν ἐν τῇ συμβάσει ποσὸν ἀμοιβῆς τῆς Ἑταιρείας διὰ τὴν κατεργασίαν τῆς κινίνης τοῦ Κράτους, ὅπερ εἰσεπράχθη παρ' αὐτῆς δι' ἐργασίαν μὴ γενομένην καὶ δὴ συμφώνως τῇ συμβάσει, χωρὶς νὰ καταλογίζουν εἰς βάρος τῆς ἑταιρείας «ΣΑΝΙΤΑΣ» τὴν ἀξίαν τῆς ἐλλειπούσης ἐκ τῶν δισκίων καὶ σακχαροπήκτων κατακρατουμένης παρὰ τούτου ποσότητος κινίνης εἰς κόνιν καὶ νὰ καταψηφίζωσιν εἰς βάρος τῆς αὐτῆς ἑταιρείας τὰ ὑπὸ τῆς συμβάσεως προβλεπόμενα χρηματικὰ ποσά, συμφωνηθείσης ποινικῆς ρήτρας ἐπὶ τοῦ ὑπάρχοντος πράγματι ἐλλείμματος κινίνης εἰς τὰ δισκία καὶ σακχαρόπηκτα καὶ νὰ ἐκπίπτουν ταῦτα ὡς καὶ τὴν ἀξίαν τῆς κατακρατουμένης κινίνης, ἐκ τῆς συμφωνηθείσης ἀμοιβῆς πρὸς κατεργασίαν καὶ συσκευὴν ταύτης, καὶ οὕτω εἰσεπράχθη παρὰ τῆς ἑταιρείας «ΣΑΝΙΤΑΣ» ὁλόκληρος ἡ συμφωνηθεῖσα ἀμοιβή, ἐντεῦθεν δὲ ἐζημιώθη τὸ Δημόσιον κατὰ τὸ ποσὸν τῆς ἀξίας τῆς κατακρατηθείσης κινίνης καὶ τὸ ποσὸν τῆς ποινῆς, ἣν ἐδικαιοῦτο νὰ ὑποβάλῃ εἰς βάρος τῆς ἑταιρείας «ΣΑΝΙΤΑΣ», ἀνερχομένης ἀπὸ 10—100 % ἐπὶ τῆς ἀξίας τῆς ἐλλειπούσης κινίνης, ὡς ἐπίσης ἐζημιώθη καὶ τὸ εἰσπραχθὲν παρὰ τῆς αὐτῆς ἑταιρείας ποσὸν ἀμοιβῆς, διὰ κατεργασίαν κινίνης, ἤτοι ἐν συνόλῳ ποσὸν ὑπερβαῖνον τὰς 4σχιλίας δραχμάς. 3) Ἐνῷ ὁ Ἀντώνιος Δεπάστας κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1924 ἐξακολουθητικῶς μέχρι τοῦ Ἀπριλίου 1929 ἐν Ἀθήναις καὶ Νέῳ Φαλήρῳ α) διακατέχων καὶ φυλάττων ξένα κινητὰ πράγματα, ἤτοι διαφόρους ποσότητας κινίνης ὑδροχλωρικῆς καὶ θειϊκῆς εἰς κόνιν, ἀνήκοντα εἰς τὸ Κράτος καὶ παραδοθέντα αὐτῷ διὰ τῶν ἁρμοδίων ὑπαλλήλων τῆς ἑταιρείας «ΣΑΝΙΤΑΣ», ὡς τεχνικὸν διευθυντὴν τῆς Ἑταιρείας ταύτης, ἥτις εἶχεν ἀναλάβει κατὰ τὸ ἀνωτέρω χρονικὸν διάστημα τὴν κατεργασίαν καὶ συσκευασίαν τῆς κινίνης τοῦ Κράτους παρὰ τοῦ διαχειριστοῦ τῆς Κεντρικῆς Ἀποθήκης Κινίνης καὶ Σακχαρίνης τοῦ Κράτους πρὸς κατεργασίαν καὶ συσκευασίαν αὐτῆς εἰς δισκία, σακχαρόπηκτα καὶ φύσιγγας καὶ ἐπιστροφὴν αὐτῆς, οὕτω συνεσκευασμένης εἰς τὸν αὐτὸν διαχειριστὴν τῆς Κεντρικῆς Ἀποθήκης Κινίνης καὶ Σακχαρίνης τοῦ Κράτους, καὶ ἐπὶ σκοπῷ τοῦ ν' ἀποστερήσῃ τούτων, τὸ ἰδιοκτῆμον Ἑλληνικὸν Δημόσιον, ἄνευ ἀποζημιώσεως, κατεκράτησε μέρος ἐκ τῆς παραδιδομένης ἑκάστοτε ὡς ἄνω ποσότητος κινίνης, ἀνερχομένης ἐν συνόλῳ τὰ 44.759 χιλιόγραμμα καὶ 700 γραμμάρια ὑδροχλωρικῆς καὶ 2499 χιλιόγραμμα καὶ 600 γραμμάρια θειϊκῆς, κατακρατήσας ἐν συνόλῳ κατὰ διάφορα χρονικὰ διαστήματα ἀπὸ τοῦ ἔτους 1924 μέχρι τοῦ Ἀπριλίου 1929 περὶ τὰ 8000 χιλιόγραμμα κινίνης εἰς κόνιν ἀξίας 17.000.000 περίπου δραχμῶν καὶ γενομένης τῆς ἀπαιτήσεως, οὔτε ἀπέδωκε τὰ ὑπεξαιρεθέντα, οὔτε ἱκανοποίησε παραχρῆμα τὸ Δημόσιον εἰς ὃ ἀνῆκον ταῦτα καὶ ὅπερ ἐκ τούτου ἐζημιώθη κατὰ τὴν ὡς ἀνωτέρω ἀξίαν τῆς κινίνης, ὑπερβαινούσης τὰς 4σχιλίας δραχμάς, β) κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω τόπον καὶ χρόνον μετ' ἄλλων ἀπὸ κοινοῦ συμφέροντος κινούμενοι συναπεφάσισαν τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἑπομένης ἀξιοποίνου πράξεως καὶ ἕνεκα ταύτης συνομολογήσαντες πρὸς ἀλλήλους ἀμοιβαίαν συνδρομήν, ἤτοι θέλοντες νὰ βλάψωσι τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος καὶ νὰ περιποιήσωσιν εἰς αὐτοὺς ἀσυγχώρητον ὄφελος, παρέστησαν ἐν γνώσει εἰς τὸν ἐκπροσωποῦντα τὸ Δημόσιον Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τὴν ἁρμοδίαν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου τούτου ψευδῆ πράγματα ὡς ἀληθῆ, ἤτοι ὅτι αἱ παραδιδόμεναι παρὰ τοῦ Ἐργοστασίου τῆς Ἑταιρείας «ΣΑΝΙΤΑΣ» κατὰ τὸ ρηθὲν ὡς ἀνωτέρω χρονικὸν διάστημα ποσότητες, κατειργασμένης καὶ συνεσκευασμένης εἰς δισκία ἁπλᾶ, σακχαρόπηκτα καὶ φύσιγγας κινίνης εἰς τὸν διαχειριστὴν τῆς Κεντρικῆς Ἀποθήκης Κινίνης καὶ Σακχαρίνης τοῦ Κράτους περιεῖχον τὴν προσδιωρισμένην ποσότητα κινίνης κατὰ δισκίον ἁπλοῦν ἢ σακχαρόπηκτον, ἤτοι δύο δέκατα τοῦ γραμμαρίου καθαροῦ ἅλατος κινίνης ἐκ τῆς παραδοθείσης διὰ τῶν ἁρμοδίων ὑπαλλήλων τῆς Ἑταιρείας εἰς αὐτόν, συμφώνως τῇ μεταξὺ τῆς Ἑταιρείας ταύτης καὶ τοῦ Δημοσίου συμβάσει ἐργολαβίας, παρὰ τοῦ διαχειριστοῦ τῆς Κεντρικῆς Ἀποθήκης Κινίνης καὶ Σακχαρίνης τοῦ Κράτους, ἡ περιεῖχον τὴν ποσότητα καθαρᾶς κινίνης, ἣν ἐδείκνυον αἱ ὑποβαλλόμεναι εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν ἀναλύσεις τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους, παρασιωπήσαντες ἀθεμίτως πράγματα ἀληθῆ, ἤτοι ὅτι δὲν ἐγίνοντο ἀναλύσεις εἰς τὸ Γεν. Χημεῖον τοῦ Κράτους ἐπὶ δειγμάτων ληφθέντων ἐκ τῶν παραδιδομένων ποσοτήτων κατειργασμένης καὶ συνεσκευασμένης κινίνης, ἀλλὰ συνετάσσοντο ἁπλῶς ἔγγραφα ἀναλύσεων μὴ γενομένων, καὶ ὅτι αἱ γενόμεναι ἐνίοτε ἀναλύσεις εἰς τὸ Γεν. Χημεῖον τοῦ Κράτους δὲν ἐγένοντο ἐπὶ δειγμάτων ληφθέντων ἐκ τῶν παραδιδομένων εἰς τὸν ρηθέντα διαχειριστὴν ποσοτήτων κατειργασμένης κινίνης, ἀλλ' ἐκ ποσότητος εἰδικῶς διὰ δείγματα παρεσκευασμένης, εἰς τὰς ψευδεῖς δὲ ταύτας παραστάσεις αὐτῶν καὶ τὴν παρασιώπησιν τῆς ἀληθείας πειθόμενοι οἱ ἑκάστοτε ὑπουργοὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία τοῦ ὑπουργείου τούτου, ἐξέδιδον ἐντάλματα πληρωμῆς διὰ τὸ ὁρισθὲν ἐν τῇ συμβάσει ποσὸν ἀμοιβῆς τῆς Ἑταιρείας διὰ τὴν κατεργασίαν καὶ συσκευασίαν τῆς κινίνης, ὅπερ εἰσεπράχθη παρ' αὐτῆς δι' ἐργασίαν μὴ γενομένην καὶ δὴ συμφώνως τῇ συμβάσει, χωρὶς νὰ καταλογίζουν εἰς βάρος τῆς Ἑταιρείας «ΣΑΝΙΤΑΣ» τὴν ἀξίαν τῆς ἐλλειπούσης ἐκ τῶν δισκίων καὶ σακχαροπήκτων καὶ κατακρατουμένης παρ' αὐτοῦ ποσότητος κινίνης εἰς κόνιν καὶ νὰ καταψηφίσωσιν εἰς βάρος τῆς αὐτῆς Ἑταιρείας τὰ ὑπὸ τῆς συμβάσεως προβλεπόμενα χρηματικὰ ποσά, λόγῳ συμφωνηθείσης ποινικῆς ρήτρας ἐπὶ τοῦ ὑπάρχοντος πράγματι ἐλλείμματος κινίνης εἰς τὰ δισκία καὶ σακχαρόπηκτα, καὶ νὰ ἐκπίπτουν ταῦτα ὡς καὶ τὴν ἀξίαν τῆς κατακρατουμένης κινίνης ἐκ τῆς συμφωνηθείσης ἀμοιβῆς πρὸς κατεργασίαν καὶ συσκευὴν ταύτης, καὶ οὕτω εἰσεπράχθη παρὰ τῆς Ἑταιρείας «ΣΑΝΙΤΑΣ» ὁλόκληρος ἡ συμφωνηθεῖσα ἀμοιβή, ἐντεῦθεν δὲ ἐζημιώθη τὸ Δημόσιον κατὰ τὸ ποσὸν τῆς ἀξίας τῆς κατακρατουμένης κινίνης καὶ τὸ ποσὸν τῆς ποινῆς ἣν ἐδικαιοῦτο νὰ ἐπιβάλῃ εἰς βάρος τῆς Ἑταιρείας «ΣΑΝΙΤΑΣ» ἀνερχομένης κατὰ τὸ ἄρθ. 12 τῆς συμβάσεως μέχρι 50 % ἐπὶ τοῦ ἀντιτίμου τῆς ἐλλειπούσης ποσότητος κινίνης ἢ καὶ μέχρι τοῦ διπλασίου τῆς ἀξίας τῆς ἐλλειπούσης ποσότητος ὡς καὶ τὸ εἰσπραχθὲν ποσὸν ἀμοιβῆς παρὰ τῆς Ἑταιρείας «ΣΑΝΙΤΑΣ», ἤτοι ἐν συνόλῳ ποσὸν ὑπερβαῖνον τὰς 4σχιλίας δρχ., ὅπερ ὠφελήθησαν οἱ ἴδιοι ἐκ τοῦ οὕτω προκύψαντος εἰς αὐτοὺς ἀδίκου κέρδους, οὗτος μετ' ἄλλων ὑπὸ κοινοῦ συμφέροντος κινούμενοι συναπεφάσισαν τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἑπομένης ἀξιοποίνου πράξεως καὶ ἕνεκα ταύτης συνομολογήσαντες πρὸς ἀλλήλους ἀμοιβαίαν συνδρομὴν κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω τόπον καὶ χρόνον παρεκίνησαν τοὺς ἀνωτέρω αὐτουργοὺς εἰς ἐκτέλεσιν τῶν ἀξιοποίνων τούτων πράξεων, ἀπειλοῦντες, βιάζοντες, προστάζοντες, παραγγέλλοντες καὶ ὑποσχόμενοι αὐτοῖς μισθὸν καὶ συμβουλεύοντες τούτους μετ' ἀπάτης, πειθοῦς καὶ φορτικότητος, συνεργήσαντες ἅμα ἐν γνώσει καὶ ἐπίτηδες εἰς τὰ παρὰ τῶν ἀνωτέρω αὐτουργῶν πραχθέντα κακουργήματα, ἤτοι διατελοῦντες ἐν γνώσει τῶν μελετωμένων ἀξιοποίνων πράξεων ὑπέδειξαν καὶ παρεχώρησαν εἰς αὐτοὺς καιρὸν καὶ θέσιν χάριν προπαρασκευῆς καὶ ἐκτελέσεως τῶν ἀξιοποίνων τούτων πράξεων, ἀναλαβόντες νὰ πείσωσι καὶ ἔπεισαν τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Δημοσίου, ὅπως μὴ ἐνεργῶσι πραγματικὴν δειγματοληψίαν ἐπὶ τῶν παραδιδομένων εἰς τὸν διαχειριστὴν τῆς ἀποθήκης κινίνης καὶ σακχαρίνης τοῦ Κράτους ποσοτήτων παρασκευασμένης κινίνης καὶ τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους, ὅπως μὴ ἐνεργῶσιν ἀναλύσεις ἐπὶ τῶν παραδιδομένων δειγμάτων, ἀλλὰ συντάσσωσιν ἔγγραφα ἀναλύσεων ἐν οἷς ν' ἀναφέρηται ὅτι ἡ εἰς κινίνην περιεκτικότης τῶν δισκίων καὶ σακχαροπήκτων εἶνε κανονική. 4) Ἐνῷ ὁ Σπ. Τσέκερης κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου 1924 μέχρι τοῦ Ἀπριλίου 1929 ἐν γνώσει καὶ ἐπίτηδες συνήργησεν εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ ρηθέντος αὐτουργοῦ Ἀντ. Δεπάστα διαπραχθέντα ὡς ἀνωτέρω κακουργήματα τῆς ὑπεξαιρέσεως καὶ ἀπάτης πρὶν ταῦτα ἐκτελεσθῶσι, ἐνῷ ἐξετελοῦντο καὶ ἀφοῦ ἐξετελέσθησαν, καθ' ὅτι διατελῶν ἐν γνώσει τῶν μελετωμένων ἀξιοποίνων πράξεων ὑπέδειξεν καὶ παρεχώρησεν εἰς τοὺς αὐτουργοὺς καιρὸν καὶ θέσιν χάριν προπαρασκευῆς καὶ ἐκτελέσεως τῶν ἀξιοποίνων τούτων πράξεων καὶ ἐν γνώσει καὶ ἐκ προθέσεως ἐχορήγησε τὰ εἰς ταύτας συντείνοντα μέσα καὶ εὐκαιρίαν, ἤτοι ὡς ἀρχιτεχνίτης τοῦ ἐργοστασίου «ΣΑΝΙΤΑΣ» κατὰ τὴν ἐπεξεργασίαν τῆς κινίνης τοῦ Κράτους κατεκράτει τὰς ἀνωτέρω ἀναφερομένας ποσότητας κινίνης, ἂς παρέδιδεν εἰς τὸν Δεπάσταν μεθ' οὗ διέθετον ταύτας πρὸς ἴδιον ὄφελος καὶ κατεσκεύασε μετ' αὐτοῦ ὡρισμένην ποσότητα δισκίων σακχαροπήκτων καὶ φυσίγγων ἐξ ἧς παρέδιδε δείγματα εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Δημοσίου πρὸς ἀνάλυσιν, ὡς προερχόμενα δῆθεν ἐκ τῆς παραδιδομένης εἰς τὸν διαχειριστὴν τῆς Κρατικῆς Ἀποθήκης ποσότητος κατειργασμένης καὶ παρεσκευασμένης κινίνης, ἐν ᾧ ταῦτα δὲν προήρχοντο ἐκ ταύτης, οὗτος κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω τόπον καὶ χρόνον μετ' ἄλλων ὑπὸ κοινοῦ συμφέροντος κινούμενοι συναπεφάσισαν τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἑπομένων ἀξιοποίνων πράξεων καὶ ἕνεκα ταύτης συνομολογήσαντες πρὸς ἀλλήλους ἀμοιβαίαν συνδρομὴν παρεκίνησαν τὸν ἀνωτέρω Σπ. Τσέκερην εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ἀξιοποίνου πράξεως, ἀπειλοῦντες, βιάζοντες, προστάσσοντες, παραγγέλλοντες καὶ ὑποσχόμενοι αὐτῷ μισθόν, ἤτοι τὴν δωρεὰν τῶν παρ' αὐτοῦ ὀφειλομένων εἰς τὴν ἑταιρείαν καὶ μέρη τῶν κερδῶν ἅτινα ἐχορήγησαν καὶ συμβουλεύσαντες τοῦτον μετ' ἀπάτης, πειθοῦς καὶ φορτικότητος, ἤτοι ἐπὶ κακουργήμασι προβλεπομένοις καὶ τιμωρουμένοις ἀπὸ τ' ἄρθρ. 56 παρ. 3, 57, 385, 089, παρ. 5, 396, 399, παρ. 10, 402, 376, παρ. 1, 71, 72, παρ. 1 καὶ 109, τοῦ Ποιν. Νόμου.

Ἐπειδὴ ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ἀνακρίσεων ὑπάρχουν ὑποψίαι κατὰ τοῦ κατηγορουμένου τούτου ἐπὶ ταῖς ἐκτεθείσαις πράξεσιν.

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ παρὰ τοῖς ἐνταῦθα Πλημμελειοδίκαις Εἰσαγγελέως.

Ἰδόντες καὶ τ' ἄρθ. 207, 212 καὶ 228 τῆς Ποιν. Δικονομίας, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῶν ΒΩΖ' καὶ ΓΨΠΓ' καὶ 208 παρ. τῆς αὐτῆς Δικονομίας, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθ. 1 τοῦ ν. 4441)1929.

Ἰδόντες καὶ τὸ ἀπὸ 16)29 Δεκεμβρίου 1924 ψήφισμα τῆς Δ' Συντακτικῆς τῶν Ἑλλήνων Συνελεύσεως, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων.

Ἐντελλόμεθα τὴν προφυλάκισιν τοῦ εἰρημένου κατηγορουμένου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Νοεμβρίου 1930
Ὁ Ἀνακριτὴς Α' Τμήματος
Ι. ΜΑΝΙΑΤΗΣ
Ὁ Ὑπογραμματεὺς
Γ. ΜΙΧΕΡΙΝΑΣ

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον. Ἐν Ἀθήναις τῇ 2ᾳ Δεκεμβρίου 1930. Ὁ ὑπογραμματεύς: Γ. Μιχερίνας.

Ἀριθ. 3147

Δικ. 406)30

ΕΝΤΑΛΜΑ ΣΥΛΛΗΨΕΩΣ

Ἐν ὀνόματι τοῦ Νόμου. Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις Πλημμελειοδίκαις Ἀνακριτὴς Α' Τμήματος. Ἐπειδὴ ὁ Νικήτας Μιχαὴλ Δασκαλάκης, γεννηθεὶς ἐν Μυστρᾷ Σπάρτης καὶ κατοικῶν ἐν Ἀθήναις (Φιλοθέης 15) ἐτῶν 51, φαρμακοποιὸς καὶ χριστιανὸς ὀρθόδοξος, κατηγορεῖται ἐπὶ ἠθικῇ αὐτουργίᾳ καὶ συνεργείᾳ εἰς ὑπεξαιρέσεις καὶ ἀπάτας στρεφομένας κατὰ τοῦ Δημοσίου, ἤτοι ἐπὶ κακουργήμασι προβλεπομένοις καὶ τιμωρουμένοις ἀπὸ τ' ἄρθρ. 56 § 3, 57, 385, 386, 389 § 5, 396, 397, 399 § 10, 402, 376 § 1 καὶ 72 § καὶ 109 τοῦ Ποιν. Νόμου. Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Εἰσαγγελέως. Ἰδόντες καὶ τ' ἄρθρ. 207 καὶ 210—216 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας ὡς ἐτροποποιήθησαν διὰ τῶν ΒΩΞ' ΓΨΠΓ' Νόμων. Ἐντελλόμεθα τὴν σύλληψιν καὶ τὴν ἐνώπιον μας προσαγωγὴν τοῦ ἄνω εἰρημένου κατηγορουμένου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2ᾳ Δεκεμβρίου 1930
Ὁ Ἀνακριτὴς
Ι. ΜΑΝΙΑΤΗΣ
Ὁ Ὑπογραμματεὺς
Γ. ΜΙΧΑΙΡΙΝΑΣ

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον. Ἐν Ἀθήναις τῇ 2ᾳ Δεκεμβρίου 1930. Ὁ ὑπογραμματεύς: Γ. Μιχαιρίνας.

ΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ ΣΑΚΚΩΝ

ΚΥΡΙΑΚΗ, 7)12)30

Ἀεροπορικῶς δι' Εὐρώπην μέσῳ Βελιγραδίου διὰ τῆς ταχείας ἁμαξοστοιχίας μέχρις 7 μ.μ. ὥρας.

Ἀεροπορικῶς διὰ Καστελλόριζον, Βηρυττὸν καὶ Βαγδάτην διὰ τῆς Γαλλικῆς Ἑταιρείας μέχρι 24ης ὥρας, δι' Ἀγγλίαν διὰ τῆς Ἀγγλικῆς Ἑταιρείας μέχρι τῆς 17.30' ὥρας.

«Ὕδρα» 6 π. μ. Ἀργολικόν.

Ἰταλικὸν 9 π. μ. Ἀγ. 40, Βρινδήσιον.

Ἰταλικὸν 10 π. μ. Κέρκυραν.

Ρουμανικὸν 10 π. μ. Κων)πολιν, Κωνστάντζαν.

Μεσαζερὶ 11 π. μ. Κων)πολιν, Σμύρνην.

«Πολικὸς» 11 π. μ. Χαλκίδα, Βόλον, Θεσσαλονίκην.

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ-ΜΑΣΣΑΛΙΑ
(Διὰ τοῦ Ἰσθμοῦ)
„ΠΑΤΡΙΣ II,,
20 Δεκεμβρίου 3 μ. μ.
Σάββατον
„ΑΝΔΡΟΣ,,
27 Δεκεμβρίου 3 μ. μ.
Σάββατον
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ: Πλατεῖα Καραϊσκάκη, τηλ. 2-27. Ἐκδίδονται καὶ σιδηροδρομικὰ εἰσιτήρια Μασσαλίας-Παρισίων.
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Ὁδὸς Ἀπελλοῦ 1, τηλ.: 57-29, καὶ εἰς ὅλα τὰ Πρακτορεῖα Ταξειδίων.

ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ
ΜΕΤΑΞΩΤΑ
„ΧΡΥΣΑΛΙΔΟΣ„
ἀπὸ φυσικὴν
Μέταξαν
ΖΗΤΕΙΤΕ ΤΑ
ΚΡΕΠ ΝΤΕ ΣΙΝ { LUXE / EXTRA-EXTRA / ΕΛΛΑΣ
ΚΡΕΠ { ΑΤΘΙΣ / ΚΑΠΡΙΣ / FAVORI
ΚΡΕΠ { ΣΑΤΕΝ / ΜΑΡΟΚΑΙΝ / ΡΟΜΑΙΝ
ΖΟΡΖΕΤ { ΠΕΡΛ / EXTRA / A!
ΜΟΥΣΕΛΙΝ
ΒΟΥΑΛ
ΦΟΥΛΑΡ
RADIUM
ΤΑΦΤΑΔΕΣ
ΚΡΕΠΟΝ
ΣΕΜΙΖΙΕ (ΡΙΓΕ)
ΕΜΠΡΙΜΕ (ΔΙΑΦΟΡΑ)
ΜΑΛΛΟΜΕΤΑΞΑ (ΕΠΑΝΩΦΟΡΙΩΝ)
Κ.Λ.
ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

Τὸ ἐμπορορραφεῖον
Ἀφῶν Ξυλοσούλων
ΜΕΤΕΦΕΡΘΗ
Λεωφόρος Πανεπιστημίου 36
Παραπλεύρως «IDEAL»

Δὲν πρέπει νὰ λείψῃ ἀπὸ κανένα σπίτι
τὸ ὑπέροχον φετεινὸ
ΚΟΚΚΙΝΕΛΙ ΜΕΣΟΓΕΙΩΝ
ΚΑΜΠΑ
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 4-94

ΙΟΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΛΙΜΙΤΕΔ
ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1839
Ἐνοικιάζονται ὑπὸ εὐνοϊκοὺς ὅρους χρηματοκιβώτια εἰς τὸ θησαυροφυλάκιον τοῦ νέου κτιρίου τῆς Τραπέζης.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ Α. Ε.
Ἀπὸ τῆς 1ης Ὀκτωβρίου 1930
ὧραι συναλλαγῶν μετὰ τοῦ κοινοῦ
9 π. μ. ἕως 5 μ. μ.
ΣΥΝΕΧΩΣ
Τὰ Σάββατα: 9 π. μ. ἕως 12.30 μ.μ.

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ ΔΡΑΧ. 423.147.267
Πᾶσαι αἱ Τραπεζιτικαὶ ἐργασίαι ὑπὸ ὅρους συμφέροντας.
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ:
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, ΑΡΓΟΣ, ΠΥΡΓΟΣ, ΠΑΤΡΑΙ, ΚΕΡΚΥΡΑ, ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ, ΝΑΥΠΛΙΟΝ
ΑΙΓΙΟΝ, ΚΑΛΑΜΑΙ, ΣΥΡΟΣ, ΧΙΟΣ, ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ, ΒΟΛΟΣ, ΘΕΣ)ΝΙΚΗ
ΛΑΡΙΣΣΑ, ΤΡΙΚΚΑΛΑ, ΜΥΤΙΛΗΝΗ, ΧΑΝΙΑ, ΖΑΚΥΝΘΟΣ, ΠΛΩΜΑΡΙΟΝ, ΤΡΙΠΟΛΙΣ
ΧΑΛΚΙΣ, ΚΑΡΔΙΤΣΑ, ΚΑΒΑΛΛΑ, ΠΡΕΒΕΖΑ, ΚΑΡΔΟΒΑΣΙ, ΒΑΘΥ, ΝΑΞΟΣ
ΡΕΘΥΜΝΟΣ, ΦΑΡΣΑΛΑ, ΙΣΤΙΑΙΑ, ΦΛΩΡΙΝΑ, ΑΓΡΙΝΙΟΝ, ΑΜΑΛΙΑΣ, ΛΑΜΙΑ
ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ εἰς τὰς κυριωτέρας πόλεις ΕΛΛΑΔΟΣ & ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΣΥΜΜΕΤΟΧΟΣ ΤΗΣ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ
COMMERCIAL BANK OF THE NEAR EAST LTD
4 LONDON WALL BULDINGS EC 2
Μεθ' ὑποκαταστημάτων ΕΝ ΚΩΝ)ΠΟΛΕΙ & ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ
Καταθέσεις ἐν ὄψει καὶ ἐπὶ προθεσμίᾳ ἀποδοτέαι εἰς ὃ νόμισμα ἐγένοντο, ὑπὸ ὅρους συμφέροντας.
Ταμιευτήριον μέχρι 100.000 δρ. 4 1)4 ο)ο ἀπηλλαγμένον φόρου

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟΝ ΥΓΕΙΑ
ΒΙΛΛΑ ΣΟΛΑΡΙΑ ΝΤΑΒΟΣ-ΝΤΟΡΦ ΕΛΒΕΤΙΑΣ
Τὸ πρῶτον ἐν Ἑλβετίᾳ Ἑλληνικὸν Θεραπευτήριον στηθικῶν νοσημάτων. Θέσις προνομιοῦχος. Μεγαλοπρεπέστατον οἰκοδόμημα ἐξ ὀρόφων ἐπικοινωνούντων δι' ἠλεκτρικοῦ ἀναβατῆρος. Μηχανικαὶ ἐγκαταστάσεις. Δωμάτια εὐρύχωρα, ἡλιόλουστα, πλουσίως ἐπιπλωμένα, μὲ ἰδιαιτέρους ἐξώστας (βεράντας). Πλῆρες νοσοκομειακὸν προσωπικόν. Τροφὴ ἄφθονος καὶ ἐξαιρετική. Κουζίνα Ἑλληνική. Πλήρης οἰκογενειακὴ περιποίησις τοῦ ἀσθενοῦς. Βιβλιοθήκη, αἴθουσα μουσικῆς, ῥαδιοφώνων κ.λ.π. Τελεία κλιματοθεραπεία, ἣν ἀποδίδει τὸ μοναδικὸν κλίμα τοῦ Νταβὸς καὶ ἡ θαυμασία ὑγειονομικὴ του ὀργάνωσις. Συνεργασία μετὰ τῶν διασημοτέρων ἰατρῶν. Ἐφαρμογὴ τῶν τελευταίων συστημάτων θεραπείας. ΤΙΜΑΙ ΙΔΕΩΔΩΣ ΧΑΜΗΛΑΙ ΑΠΟ 180—240 ΔΡΧ. ΗΜΕΡΗΣΙΩΣ ΜΟΝΟΝ!!!
Ζητήσατε Κανονισμοὺς τοῦ Θεραπευτηρίου μας δωρεάν.
Ἐπιστολαί: Maison de santé «Hygia» Davos—Dorf Suisse
Τηλεγραφήματα Hygia—Davosdorf
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 5-39
Ἀσθενεῖς, ὑποβαλλόμενοι ἐγκαίρως εἰς θεραπείαν κερδίζετε χρῆμα καὶ χρόνον.

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΤΑ ΚΡΥΠΤΟΓΡΑΦΙΚΑ

Ἀθῆναι, 3—12—1930.

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά,

Μετ' εὐχαριστήσεως ἀνέγνωσα εἰς τὸ σημερινὸν φύλλον τῆς «Πρωΐας» ἐπιστολὴν τοῦ κ. Σοφ. Ἀβρ. Χουδαβερδόγλου-Θεοδότου, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἡ λύσις καλογηρικοῦ κρυπτογραφήματος («1296 844 1049»), δοθέντος ὑπ' ἐμοῦ ὡς παράδειγμα εἰς τὸ ἄρθρον μου περὶ κρυπτογραφίας (ἐν «Πρωΐᾳ» 1ης τ. μην.). Εἰς τὴν ἐπιστολὴν του ὡς ὁ κ. Χουδαβερδόγλους ἐν σχέσει πρὸς τοὺς ἀνωτέρω κρυπτογραφικοὺς ἀριθμοὺς περὶ ὧν ἔγραψα «τὴν λύσιν των οὐδεὶς ἀσφαλῶς θὰ ἐπιδιώξῃ», τονίζει: «τὴν λύσιν ταύτην εὗρον εὐκόλως χωρὶς ἰδιαιτέρως μελετήσας τὰ σημειογραφικὰ καὶ κρυπτογραφικά». Τοῦτο ὅμως εἶνε ἄτοπον διότι διὰ τὴν λύσιν κρυπτογραφημάτων ὡς τὰ ἀνωτέρω δὲν ἀπαιτεῖται οὐδεμία ἰδιαιτέρα μελέτη ἀλλὰ ὑπομονετικὸς καὶ μόνον μακροχρόνιος ὑπολογισμὸς ἀριθμῶν καὶ γραμμάτων ὑπὸ παντὸς κοινοῦ νοῦν ἔχοντος· ὀρθῶς δὲ λέγει περὶ αὐτοῦ ἀκριβῶς τοῦ κρυπτογραφήματος ὁ Σπ. Λάμπρος (εἰς τὸν κατάλογόν του τῶν χειρογράφων τοῦ ἁγίου Ὄρους) ὅτι «καθίσταται αἰνιγματώδους παιδιᾶς λύσις». Πλὴν τούτου οὐδεὶς βεβαιοῖ ὅτι ἡ τοῦ κ. Χουδαβερδόγλου λύσις εἶνε ἡ μόνη, διότι πλεῖστοι κρυπτογραφικοὶ ἀριθμοὶ πολλαπλῶς ἐξηγοῦνται. Π. χ. ὁ ἀριθμὸς 643 ὑπ' ἄλλων ἐπιστημόνων ἐθεωρήθη δηλῶν τὴν φράσιν «ἡ Ἁγία Τριὰς Θ(εός)» καὶ ὑπ' ἄλλων τὰ γράμματα «ΧΜΓ», τὰ ὁποῖα πάλιν κατὰ τοὺς μὲν εἶνε ἀκροστοιχὶς τῆς φράσεως «Χριστὸς Μιχαὴλ Γαβριὴλ» κατὰ τοὺς δὲ τῆς «Χριστοῦ Μαρία γέννα»· ἐπίσης ὁ ἀριθμὸς 365 δύναται νὰ δηλοῖ «Νεῖλος», «Μείθρας» ἢ καὶ «Ἀβράξας»· ἐπίσης τὸ εἰς ὕμνον τοῦ Ἡλίου ἐν ἐπιγραφῇ τῆς Περγάμου κρυπτογράφημα «1726» δύναται νὰ δηλοῖ ἢ τὸ ὄνομα «Αἰλίου Νείκωνος» ἢ τὴν λέξιν «ἀρχιτέκτονος». Ἄλλοτε πάλιν καὶ αὐτοὶ οἱ κρυπτογράφοι δίδουν ἐσφαλμένον τὸν κρυπτογραφικὸν ἀριθμόν· οὕτω ἀντὶ τοῦ ὀνόματος Δημήτριος (δηλ. κρυπτ)κῶς: 822) δίδουν 631. Ταῦτα καὶ ἄλλα ἄπειρα ἀποδεικνύουν ὀρθὸν τὸ λεχθὲν ὅτι ἡ λύσις τοιούτων κρυπτογραφικῶν ἀριθμῶν εἶνε «καλογηρικὸς τρόπος σπατάλης τοῦ χρόνου», διὰ τοῦτο δὲ καὶ ἔλεγον τὴν «λύσιν των οὐδεὶς ἀσφαλῶς θὰ ἐπιδιώξῃ», λύσιν ἄλλως τε μηδαμινὸν ὄφελος ἐπιστημονικὸν ἔχουσαν.

Μετὰ πλείστης τιμῆς
ΠΑΝΟΣ Ν. ΠΑΠΑΣ

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Δημοπρασία

Ὑδραγωγείου Σταθμοῦ Τοξοτῶν

[illegible] μειοδοτικὴν δημοπρασίαν τὴν κατασκευὴν τοῦ ἐξωτερικοῦ ὑδραγωγείου τοῦ Σταθμοῦ Τοξοτῶν μετὰ κατασκευῆς φρέατος ἀντλήσεως καὶ Μηχανοστασίου, ὁλικῆς προϋπολογισθείσης ἀξίας 168,000 δραχμῶν, ἐπὶ τῇ βάσει ὅρων δημοπρασίας καὶ λοιπῶν σχετικῶν, ὧν δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν οἱ Ἐργολάβοι παρὰ τῇ Γενικῇ Διευθύνσει τῶν Σ.Ε.Κ. καὶ παρὰ τῇ Διευθύνσει Β' Περιφερείας ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Αἱ ἐνσφράγιστοι προσφοραὶ θὰ ἐγχειρισθῶσι εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν τῶν Σ.Ε.Κ. ἢ Διεύθυνσιν Β' Περιφερείας μέχρι τῆς 8ης Ἰανουαρίου 1931.

Ἀθῆναι τῇ 3)12)1930
(Ἐκ τῆς Γεν. Διευθύνσεως)

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Γνωστοποίησις

Τὴν 11 Δεκεμβρίου 1930, ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 12 μεσημβρίας ἐπαναλαμβάνεται ὁ διαγωνισμὸς διὰ τὴν παρασκευὴν κλπ. διὰ λιθογραφίας ὀκτακοσίων χιλιάδων (800.000) φακέλλων ἀλληλογραφίας βουλευτῶν καὶ γερουσιαστῶν. Ἡ παράδοσις γενήσεται ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐγκρίσεως, τμῆμα ὅμως ἐξ 150 χιλιάδων θὰ παραδοθῇ ἐντὸς μηνός.

Οἱ διαγωνιζόμενοι δέον νὰ ἐπισυνάψωσι καὶ δεῖγμα ἐργασίας λιθογραφικῆς τοῦ ἐργοστασίου των ὡς καὶ πιστοποιητικὸν τοῦ ποινικοῦ μητρῴου κλπ.

Τῶν λεπτομερειῶν καὶ ὅρων τῆς ἀρχικῆς διακηρύξεως καὶ τῆς γενομένης τροποποιήσεως αὐτῆς δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν εἰς τὸ τμῆμα χαρτοσήμου τοῦ ὑπουργείου τούτου.

Δημοσιευθήτω διὰ τῶν λαβουσῶν ἔγγραφον ἐντολὴν ἐφημερίδων.

(Ἐκ τοῦ ὑπουργείου Οἰκονομικῶν)

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Ἡ Σχολὴ Ἐφαρμογῆς Ἱππικοῦ προκηρύσσει δημόσιον πλειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διὰ τὴν μεταφορὰν (800) ὀκτακοσίων κυβικῶν μέτρων ἄμμου (θαλασσίας) διὰ τὴν στρῶσιν τῶν ἱπποδρομίων της.

Ὁ διαγωνισμὸς ἐνεργηθήσεται τὴν 3ην Ἰανουαρίου ἡμέραν Σάββατον καὶ ἀπὸ 9—12ης ὥρας ἐν τοῖς γραφείοις της (Πεδίον Ἄρεως).

Πλείονας πληροφορίας δύνανται οἱ βουλόμενοι νὰ λαμβάνωσι καθ' ἑκάστην ἐν τοῖς γραφείοις τῆς Σχολῆς, ἔνθα καὶ οἱ ὅροι συμφωνιῶν, ἀπὸ τῆς 9—12 ὥρας.

Ἀθῆναι τῇ 2 Δεκεμβρίου 1930
Ὁ διοικητὴς τῆς Σχολῆς
Δ. ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ
Συν)χης ἱππικοῦ

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ἐπειγόντως Γραφεῖον ἐξ 1—2 κατὰ προτίμησιν ἐπιπλωμένων δωματίων καὶ 1—2 κενῶν δωματίων δυνάμενα νὰ χρησιμοποιηθῶσιν ὡς ἀποθῆκαι καὶ κείμενα εἰ δυνατὸν ὑπογείως. Ὅρος ἀπαραίτητος ὅπως ἡ τοποθεσία των εἶνε ξηρὰ καὶ εὐάερος. Γράψατε γαλλιστὶ τιμὴν καὶ λεπτομερείας: G. F. Γραφεῖον Ἐφημερίδος.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου, ὑπάλληλος 30—35 ἐτῶν, ἱκανώτατος, γνωρίζων τελείως λογιστικήν, ἑλληνικήν, γαλλικὴν ἀλληλογραφίαν καὶ δυνάμενος νὰ ταξειδεύῃ. Θέσις μέλλοντος. Συστάσεις 1ης τάξεως καὶ ἐγγύησις ἀπαραίτητοι. Γράψατε γαλλιστὶ λεπτομερῶς ἀναφέροντες ἀπαιτήσεις: R. T. Γραφεῖον Ἐφημερίδος.

ΞΕΝΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΑΛΕΥΡΩΝ

ΤΟ ΕΠΙΔΟΘΕΝ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΤΩΝ ΑΛΕΥΡΟΒΙΟΜΗΧΑΝΩΝ

Παρουσιασθεὶς ἐνώπιον τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως ὁ πρόεδρος τῶν Ἀλευροβιομηχάνων κ. Κ. Πανοῦτσος ἐνεχείρισε πρὸς αὐτὸν τὸ κατωτέρω ὑπόμνημα τῶν ἀλευροβιομηχάνων τῆς Ἑλλάδος, δηλούντων τὴν ἀπόφασίν των ὅπως σταματήσουν τὰς ἐργασίας των, περιοριζόμενοι εἰς τὴν ἄλεσιν τῶν εἰς τὰς ἀποθήκας των καὶ ἐν πλῷ σιτηρῶν. Ὁ κ. Πανοῦτσος ἀνέπτυξε καὶ προφορικῶς πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως τοὺς λόγους οἵτινες ἐξηνάγκασαν τοὺς ἀλευροβιομηχάνους ὅπως προβοῦν εἰς τὴν ἀνωτέρω ἀπόφασιν.

Πρὸς τὴν Αὐτοῦ Ἐξοχότητα τὸν Κύριον Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως

Κύριε Πρόεδρε,

Δὲν εἶνε εἰς Ὑμᾶς ἄγνωστοι αἱ δυσχέρειαι πρὸ τῶν ὁποίων εὑρέθη ἡ Ἑλληνικὴ Ἀλευροβιομηχανία, ὅταν μετὰ τὸν Αὔγουστον 1923, λυθείσης τῆς ὑπὸ τοῦ Κράτους ἐπιτάξεως τῶν Κυλινδρομύλων, ἤρχισεν αὕτη νὰ ἐργάζηται δι' ἴδιον λογαριασμόν.

Ἐκλήθη τότε ν' ἀντιμετωπίσῃ ἕνα σκληρὸν ἀντίπαλον, τὰ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγόμενα ἄλευρα, ὅστις καθίστατο σχεδὸν ἀσυναγώνιστος, χάρις εἰς τὴν ἐφαρμοζομένην τότε δασμολογικὴν πολιτικήν, συνεπείᾳ τῆς ὁποίας κατὰ τὸ διάστημα μιᾶς διετίας περίπου ἡ εἰσαγωγή των ἔφθασεν εἰς 160.000 καὶ πλέον τόννους ἐτησίως.

Πρὸ τοῦ κινδύνου τούτου οἱ Ἕλληνες Ἀλευροβιομήχανοι προσεπάθησαν νὰ διαφωτίσουν τοὺς τότε κυβερνῶντας, ὅτι ἡ περαιτέρω συνέχισις τῆς ἀνωτέρω τακτικῆς θὰ ἐπέφερε τὸν ὁριστικὸν θάνατον τῆς Ἀλευροβιομηχανίας, χωρὶς τοὐλάχιστον ν' ἀπέμενεν ἡ ἐλαχίστη ἐλπὶς ὅτι θὰ ἐπροστατεύετο, ἐλάχιστα ἔστω, καὶ ἡ κατανάλωσις. Αἱ προσπάθειαι αὗται τῶν Ἑλλήνων Ἀλευροβιομηχάνων, ἄκαρποι κατ' ἀρχὰς λόγῳ τῆς ἀνωμάλου τότε πολιτικῆς καταστάσεως, ἐπεκράτησαν ὅταν ἐπῆλθεν ἡ γαλήνη εἰς τὴν χώραν, καὶ ἐπὶ τῆς Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως ἐλήφθησαν νομοθετικὰ μέτρα τοιαῦτα, ὥστε νὰ τεθῇ φραγμὸς εἰς τὴν ἀθρόαν εἰσαγωγὴν τῶν ξένων ἀλεύρων, καθισταμένης δυνατῆς πλέον τῆς ὑπάρξεως καὶ τῆς προόδου τῆς Ἑλληνικῆς Ἀλευροβιομηχανίας, καλουμένης νὰ προσφέρῃ ὑπηρεσίας, ὄχι μόνον εἰς τὴν κατανάλωσιν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν σιτοκαλλιέργειαν καὶ ἄλλους σπουδαίους κλάδους τῆς ἐθνικῆς μας οἰκονομίας.

Οἱ Ἕλληνες Ἀλευροβιομήχανοι, συναισθανόμενοι τὰς ὑποχρεώσεις τὰς ὁποίας ἀνελάμβανον τόσον ἔναντι τοῦ Κράτους ὅσον καὶ τῆς Κοινωνίας, κατέβαλαν ὅλας των τὰς δυνάμεις, ὥστε νὰ παρέχουν εἰς τὴν κατανάλωσιν ἄλευρα ἀρίστης ποιότητος, καὶ εἰς τιμὴν ὅσον τὸ δυνατὸν μικροτέραν.

Οἱ ἀντίπαλοι ὅμως τῆς Ἑλληνικῆς Ἀλευροβιομηχανίας, τῶν ὁποίων ἡ ἐπελθοῦσα δασμολογικὴ μεταβολὴ ἔπληξε σπουδαῖα οἰκονομικὰ συμφέροντα, δὲν κατέθεσαν τὰ ὅπλα, ἀλλὰ τοὐναντίον δι' ἑνὸς ἀνοσίου ἀγῶνος τὸν ὁποῖον διεξήγαγον ἀπὸ διαφόρων ἐπάλξεων προσεπάθουν νὰ δημιουργήσουν παρὰ τῷ Λαῷ τὴν πεποίθησιν, ὅτι τῆς μεταβολῆς ταύτης συνέπεια ἦτο ἡ ὑπερβολικὴ αὔξησις τῆς τιμῆς τοῦ ἄρτου καὶ σκοπὸς ὁ ἀθέμιτος πλουτισμὸς ὀλίγων ἀλευροβιομηχάνων εἰς βάρος τῆς Ἑλληνικῆς Κοινωνίας.

Καὶ ἐνῷ οὐδέποτε εἶχε δημιουργηθῆ θόρυβος περὶ τὸ ζήτημα τοῦ ἄρτου, καὶ ὅταν ἀκόμη κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἀθρόας εἰσαγωγῆς τῶν ξένων ἀλεύρων ἐσημειώθη ἐπισήμως σωρεία δηλητηριάσεων, αἴφνης ἡ Ἑλληνικὴ Κοινωνία εὑρέθη πρὸ μιᾶς ὠργανωμένης ἐκστρατείας, τῆς ὁποίας σκοπὸς ἦτο ἡ κατασυκοφάντησις τῆς Ἑλληνικῆς Ἀλευροβιομηχανίας, καὶ ἡ διὰ παντὸς τρόπου ἐξόντωσίς της.

Καὶ κατὰ παράδοξον ὅλως σύμπτωσιν τὸν χορὸν τῆς Ἐκστρατείας ταύτης ἔσυρε πρῶτος ὁ κ. Δάσιος, πρὶν ἢ ἀναλάβῃ τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἀγορανομίας, ὅτε κατὰ τὸ 1928 καὶ ἀπὸ τῶν στηλῶν ἀπογευματινῆς ἐφημερίδος εἰς σειρὰν ἄρθρων ὑπογραφομένων μὲ τὸ ψευδώνυμον «Περαστικὸς» διὰ μιᾶς ἀνοήτου ἐπιχειρηματολογίας καὶ σωρείας ἀνακριβειῶν ἔβαλε κατὰ τῆς Ἑλληνικῆς Ἀλευροβιομηχανίας κατὰ τῆς ὁποίας ἐξετόξευε τὴν φοβερὰν κατηγορίαν ὅτι ἐχορήγει εἰς τὴν κατανάλωσιν ἀντὶ ἀλεύρων τσιμέντα!!! Καὶ ταῦτα καθ' ἣν ἐποχὴν ὄχι μόνον οὐδὲν παράπονον εἶχε διατυπωθῆ ὑπὸ τῆς καταναλώσεως διὰ τὴν ποιότητα τῶν ἀλεύρων, ἀλλὰ τοὐναντίον ὑπὸ πάντων ὡμολογεῖτο ὅτι ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Πολέμου καὶ ἐντεῦθεν οὐδέποτε ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς ἔτρωγε καλύτερον ἄρτον.

Κατὰ τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1929, ὁ κ. Δάσιος ἀνελάμβανε τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἀγορανομίας, καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἤρχισεν ἐπίσημος πλέον ὁ διωγμὸς καὶ αἱ περιπέτειαι τῆς Ἑλληνικῆς Ἀλευροβιομηχανίας. Συνεπὴς πρὸς τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς πεποιθήσεις του ὁ κ. Δάσιος, ἤρχισε καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ προγράμματός του, ὑποστηρίζων ὅτι ὁ ἄρτος ἐπωλεῖτο ἀδικαιολογήτως εἰς ὑψηλὰς τιμάς, χάρις εἰς τὰς καταχρήσεις τῶν Ἀλευροβιομηχάνων. Καὶ δὲν ἐδίστασεν, εἰς ἐποχὴν ἀκριβῶς καθ' ἣν οἱ εἰσαγωγεῖς τῶν ξένων ἀλεύρων ἔντονον διεξῆγον ἀπὸ τῶν στηλῶν μερίδος τοῦ Τύπου ἀγῶνα κατὰ τῆς Ἑλληνικῆς Ἀλευροβιομηχανίας, νὰ δηλώσῃ εἰς συνέντευξίν του δημοσιευθεῖσαν εἰς τὴν ἐφημερίδα «Πατρὶς» τῆς 29ης Μαΐου 1929, ὅτι ὑπεύθυνον διὰ τὴν ἀκρίβειαν τοῦ ἄρτου εἶνε τοῦτο τὸ Κράτος, ὅπερ διὰ τῆς δασμολογικῆς του πολιτικῆς, παραδίδει τὴν Κοινωνίαν αἰχμάλωτον εἰς τὴν βουλιμίαν τῶν ἀλευροβιομηχάνων.

Ἐνῷ δὲ δὲν ἔπαυεν οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν νὰ τροφοδοτῇ τὸν Τύπον δι' ἀνακριβῶν πληροφοριῶν σκοπουσῶν τὴν κατασυκοφάντησιν τῆς Ἑλληνικῆς Ἀλευροβιομηχανίας, ἐξ ἀντιθέτου εἰσηγεῖτο τὴν κατάργησιν τῆς ἰσχυούσης τότε διατιμήσεως τῶν ἀλεύρων, ὡς μηδένα ἐξυπηρετούσης σκοπόν, καθ' ὅσον ὁ ἀναμφισβήτητος μεταξὺ τῶν ἀλευροβιομηχάνων συναγωνισμὸς ἦτο ἡ καλυτέρα καὶ ἀσφαλεστέρα ἐγγύησις διὰ τὴν ποιότητα καὶ τὴν τιμὴν τῶν ἀλεύρων.

Γενομένων δεκτῶν τῶν ἀπόψεων τούτων, τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 6642 τῆς 29ης Ἰουλίου ἐγγράφου του καθίστα γνωστὸν εἰς τὸν Σύνδεσμον Ἀλευροβιομηχάνων τῆς Ἑλλάδος, ὅτι «ἀπὸ τῆς 1ης Ὀκτωβρίου 1929 ἀφίεται ἐλεύθερον τὸ ἐμπόριον τοῦ σίτου καὶ τῶν ἀλεύρων, καταργουμένου τοῦ συστήματος τῶν διατιμήσεων τῶν ἀλεύρων, καὶ ὅτι ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς βιομηχανίας καὶ ἐμπορίου τῶν ἀλεύρων ἐπανερχόμεθα εἰς τὴν προπολεμικὴν κατάστασιν».

Συμφώνως πρὸς τὴν ἀνωτέρω ἀπόφασιν, οἱ Ἕλληνες ἀλευροβιομήχανοι ἐρρύθμισαν τὸν τρόπον τῶν ἐφεξῆς ἐργασιῶν των καὶ προέβησαν, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀρχῶν τοῦ ἐλευθέρου ἐμπορίου, εἰς τὰς παραγγελίας τῶν ἀναγκαιούντων αὐτοῖς σιτηρῶν.

Ὅλως ὅμως παραδόξως καὶ ἐνῷ εἶχεν ἀρχίσει ἀπὸ τῆς πρώτης (1) Ὀκτωβρίου 1929 ἡ προαγγελθεῖσα κατάργησις τῶν διατιμήσεων, τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 45192 τῆς 14 Ὀκτωβρίου 1929 ἀκατανοήτου ἐγγράφου του καθίστα γνωστὸν εἰς τὸν Σύνδεσμον τῶν Ἀλευροβιομηχάνων ὅτι «ἀπὸ 1ης Δεκεμβρίου 1929 πρὸς ὑπολογισμὸν τοῦ κόστους τῶν ἀλεύρων θέλουν ληφθῇ ὑπ' ὄψει αἱ συμφερώτεραι τιμαὶ τοῦ σίτου ἐξ οὗ ἠδύνατο νὰ προμηθευθῇ ἡ Ἀλευροβιομηχανία, ἐὰν ἐπεθύμει τοῦτο, πρὸς παραγωγὴν ὑγιεινοῦ καὶ θρεπτικοῦ ἀλεύρου, χωρὶς νὰ δεσμεύεται ἐκ προηγουμένης συνεννοήσεως μετὰ τοῦ Ὑπουργείου περὶ προμηθείας ὡρισμένου εἴδους σίτου».

Τὸ ἀκατανόητον τοῦτο ἔγγραφον, ἀνατρέπον τελείως τὰς προηγουμένας «περὶ ἐλευθερίας ἐμπορίου» ἀρχάς, ἐνέβαλεν εἰς ἐξαιρετικοὺς φόβους τοὺς ἀλευροβιομηχάνους, οἵτινες ἐζήτησαν διασαφήνισιν τοῦ περιεχομένου του.

Δυστυχῶς ὅμως οὐδεμία ἐδίδετο, διότι ἦτο φυσικῶς ἀδύνατον νὰ δοθῇ, σαφὴς ἀπάντησις.

Συνεχίζουσα τὴν ἀκατανόητον τακτικήν της ἡ Διεύθυνσις τῆς Ἀγορανομίας, τόσον ἐγγράφως ὅσον καὶ προφορικῶς, ἐζήτει παρὰ τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἀλευροβιομηχάνων ὅπως ἀναφέρουν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τὴν τιμὴν εἰς ἣν πωλοῦνται ὑπὸ τῆς Ἀλευροβιομηχανίας τὰ ἄλευρα, ἵνα ἐπὶ τῇ βάσει ταύτης καθορίζηται ἡ διατίμησις τοῦ ἄρτου.

Κατάπληκτοι οἱ ἀλευροβιομήχανοι πρὸ τῆς ἀξιώσεως ταύτης, ἐδήλωσαν ὅτι δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ συμμορφωθοῦν, καθ' ὅσον, κατόπιν τῆς καταργήσεως τῆς διατιμήσεως τῶν ἀλεύρων καὶ τῆς ἰσχύος τῶν περὶ ἐλευθέρου ἐμπορίου ἀρχῶν, ἡ τιμὴ τῶν ἀλεύρων δὲν ἦτο ἑνιαία, ἀλλ' ὅτι, ὡς ἦτο φυσικὸν καὶ ἑπόμενον, ἕκαστος ἀλευροβιομήχανος ἐπώλει ἄλευρον εἰς τιμὴν ἀνάλογον πρὸς τὸ κόστος του καὶ τὰς εἰδικὰς συνθήκας ὑφ' ἃς διετέλει ἡ ἐπιχείρησίς του, καὶ συνηθέστατα κάτω τοῦ κόστους, λόγῳ τοῦ κρατοῦντος συναγωνισμοῦ. Οὔτε ἦτο δυνατὸν ἄλλως εἰς τὸν Σύνδεσμον τῶν Ἀλευροβιομηχάνων, νὰ βεβαιοῖ ὑπευθύνως τὴν τιμὴν εἰς ἣν ἐπώλει ἕκαστος ἀλευροβιομήχανος, τόσον ἐν Πειραιεῖ, πολὺ δὲ μᾶλλον εἰς τὰς ἐπαρχίας. Ἡ ἀπάντησις ὅμως αὕτη ὄχι μόνον δὲν ἔπεισε τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἀγορανομίας περὶ τῆς παραλόγου της ἀξιώσεως, ἀλλὰ τοὐναντίον ἐθεωρήθη ὡς σκόπιμος δυστροπία τῶν ἀλευροβιομηχάνων, τοὺς ὁποίους ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀγορανομίας ἔσπευσε νὰ καταγγείλῃ διὰ τοῦ Τύπου ὅτι ἐκ συστήματος θέτουν ἐμπόδια εἰς τὸ πρόγραμμά του διὰ τὴν ὑποτίμησιν τοῦ ἄρτου, ἐπιδιώκοντες διὰ τῆς τακτικῆς των ταύτης τὴν ἐπαναφορὰν τῆς καταργηθείσης διατιμήσεως τῶν ἀλεύρων, ἥτις θὰ προσεκόμιζεν εἰς αὐτοὺς περισσότερα κέρδη.

Χάρις εἰς τὰς ἰδικάς Σας συστάσεις, Κύριε Πρόεδρε, ὁ Σύνδεσμος τῶν Ἀλευροβιομηχάνων ἀνέλαβε νὰ δίδῃ εἰς τὴν Ἀγορανομίαν καθ' ἑκάστην ἑβδομάδα σημειώματα τιμῶν ἀλεύρων, εἰς τὰς ὁποίας θὰ ἐπωλοῦντο τὰ ἄλευρα ἐὰν ἴσχυον διατιμήσεις. Τῇ ὑποδείξει μας δὲ ἡ Διεύθυνσις τῆς Ἀγορανομίας καθ' ἑκάστην ἑβδομάδα συνεκέντρωνε διὰ τῶν ὀργάνων της τὰς τιμὰς τῶν ἀλεύρων εἰς τὰς ὁποίας ἕκαστος ἐκ τῶν Μύλων διέθετε τὰ ἄλευρά του.

Δὲν εἶχε προφθάσει νὰ συνέλθῃ ἡ Ἀλευροβιομηχανία ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀλλοπροσάλλων ἀξιώσεων τῆς Διευθύνσεως τῆς Ἀγορανομίας, ὅτε ἐδέχθη αἴφνης τὸ καιριώτερον κατ' αὐτῆς πλῆγμα, διὰ τοῦ ὁποίου καθίσταντο προφανεῖς πλέον οἱ σκοποὶ καὶ αἱ κατευθύνσεις της. Τὴν 11 Νοεμβρίου ὁ τότε Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἀνήγγειλε πομπωδῶς εἰς τὸν Τύπον, ὅτι χάρις εἰς τὰς προσπαθείας αὐτοῦ καὶ τοῦ συνεργάτου του ἀπεκαλύφθη ὅτι σοβαρωτάτη ἐλάμβανε χώραν κατάχρησις ἐκ μέρους τῶν ἀλευροβιομηχάνων, ἐκ τῆς ὁποίας ἀπεκόμισαν οὗτοι ἑκατοντάδας ἑκατομμυρίων εἰς βάρος τοῦ Λαοῦ. Καὶ δὲν ἐδίστασε νὰ δηλώσῃ ἀνεπιφυλάκτως ὅτι ἡ ἐνοχή των ἦτο αὐταπόδεικτος, καὶ ὅτι εἰς τὰ Δικαστήρια δὲν ἀπέμενε παρὰ ὁ καθορισμὸς τῆς ἐπιβλητέας εἰς ἕκαστον ποινῆς.

Αἱ συνταρακτικαὶ αὗται δηλώσεις τοῦ τότε ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ὑπῆρξαν τὸ καταλληλότερον ἔναυσμα μιᾶς νέας καὶ ἀνεξαντλήτου ἐπιθέσεως κατὰ τῆς Ἀλευροβιομηχανίας ἐκ μέρους τῶν πλείστων ἐφημερίδων, οἱ ἐκ τῶν παρασκηνίων δὲ ἄλλοτε ὁδηγοῦντες ταύτην ἐνεφανίσθησαν εἰς τὸ φῶς ὑπὸ τὸν τόσον συμπαθῆ ῥόλον τοῦ ὑπερασπιστοῦ τῶν λαϊκῶν συμφερόντων.

Ποίας ὕβρεις ἤκουσαν καὶ ποῖα δεινὰ ὑπέστησαν οἱ Ἕλληνες Ἀλευροβιομήχανοι εἶνε εἰς πάντας γνωστόν. Ἐπὶ μῆνας ὁλοκλήρους παριστάνοντο ὡς οἱ ἔσχατοι λωποδύται καὶ ἀπατεῶνες, ὡς οἱ ἀπαισιώτεροι λῃσταί, τῶν ὁποίων τὰ θύματα ἦσαν ὁλόκληρος ὁ Ἑλληνικὸς Λαός, ὡς οἱ ἀπομυζηταὶ τοῦ αἵματος καὶ τοῦ ἱδρῶτος τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

Καὶ ἠνέχθησαν ὅλον τὸν ὠκεανὸν τοῦ ὑβρεολογίου μὲ ὑπομονὴν Ἰώβειον, καὶ ὑπέστησαν ὅλα τὰ ἐπακολουθήσαντα ἠθικὰ καὶ οἰκονομικὰ δεινὰ μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Δικαιοσύνη, ἥτις ἐπελήφθη τῆς ἐρεύνης τῆς ἀπευθυνομένης εἰς αὐτοὺς κατηγορίας, πολὺ ταχέως θὰ ἐξέδιδε τὴν ἀπόφασίν της, διὰ τῆς ὁποίας ἀφ' ἑνὸς μὲν θὰ ἀπεκαθίστατο ἡ κατασπιλωθεῖσα ὑπόληψίς των, ἀφ' ἑτέρου δὲ θ' ἀπεκαλύπτοντο οἱ σκοποὶ καὶ τὰ ἐλατήρια τῶν συκοφαντῶν της. Καὶ ἡ πεποίθησίς των δὲν διεψεύσθη. Ὀκτὼ ἀνώτερα Δικαστήρια ὁμοφώνως ἀπεφάνθησαν ὅτι ἡ διατυπωθεῖσα κατηγορία ὑπῆρξεν ὅλως ἀβάσιμος καὶ ἀνύπαρκτος, καὶ ὅτι οἱ ἀλευροβιομήχανοι οὔτε παρέβησαν νόμον τινὰ τοῦ Κράτους, οὔτε ἀπεκόμισαν ἀθέμιτόν τι ὄφελος. Ἐνῷ ὅμως, κατόπιν τῆς τοιαύτης ἀποστομωτικῆς ἐτυμηγορίας τῆς Δικαιοσύνης, ἠλπίσαμεν ὅτι θὰ κατέπαυεν ὁ σάλος, καὶ ὅτι οἱ ὑβρισταὶ καὶ οἱ συκοφάνται θ' ἀπέκρυπτον τὸ πρόσωπόν των ἐξ ἐντροπῆς, ὅλως παραδόξως κατέστησαν θρασύτεροι καὶ περισσότερον ἐπιθετικοί, ὑποστηρίζοντες, ἄλλοτε μὲν ὅτι δὲν εἶνε ἀκριβὲς ὅτι ἠθῳώθησαν οἱ ἀλευροβιομήχανοι, ἄλλοτε δὲ ὅτι, καὶ ἐὰν ἔγινε τοῦτο, ὀφείλεται εἰς τὴν ἔλλειψιν ἀμερολήπτου Δικαιοσύνης, ἱκανῆς νὰ πατάσσῃ καὶ νὰ τιμωρῇ τοιούτους ἐγκληματίας. Πρὸ τοῦ κυνισμοῦ τῶν ἀνθρώπων τούτων οἱ ἀλευροβιομήχανοι ἐσιώπησαν, ἀρκεσθέντες εἰς τὴν περὶ αὐτῶν κρίσιν τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῆς ὑγιοῦς μερίδος τῆς Ἑλληνικῆς Κοινωνίας, καὶ ἤλπισαν ὅτι θὰ ἐτίθετο τέρμα εἰς τὰς περιπετείας των. Ἀτυχῶς ὅμως διεψεύσθησαν καὶ πάλιν αἱ ἐλπίδες των. Ἀπὸ τριῶν μηνῶν ἤρχισαν ἀπὸ τῶν στηλῶν τῶν αὐτῶν πάντοτε ἐφημερίδων ἀκροβολιστικαὶ ἐπιθέσεις κατὰ τῶν ἀλευροβιομηχάνων διὰ νὰ καταλήξουν εἰς μίαν κατὰ μέτωπον πλέον ἐπίθεσιν, στρεφομένην καὶ κατ' αὐτῆς τῆς Κυβερνήσεως, καθ' ἧς ἀπηυθύνετο ἡ δεινὴ κατηγορία ὅτι ἄφινεν ἐλευθέρους τοὺς λῃστὰς αὐτοὺς νὰ ἐξασκοῦν τὸ κακοῦργον των ἔργον τῇ ἀνοχῇ καὶ τῇ προστασίᾳ της.

Καὶ ἐδημιουργήθη καὶ πάλιν ζήτημα, ἐντονώτερον ὅμως τὴν φορὰν αὐτὴν καὶ ἀπειλοῦν σοβαρωτέρας διαστάσεις. Καὶ ἐτονίσθη καὶ πάλιν ἡ ἐκ μέρους τῶν ἀλευροβιομηχάνων λῃστεία εἰς βάρος τοῦ λαοῦ. Καὶ ὑπεστηρίχθη ὅτι ὁ ἄρτος ἔπρεπε νὰ πωλῆται 2 καὶ πλέον δραχμὰς εὐθηνότερον, καὶ ὅτι δῆθεν οἱ ἀλευροβιομήχανοι ἤλεθον πάμφθηνον Ρωσσικὸν σῖτον, ψευδῶς δηλοῦντες τοῦτον ὡς Ἀμερικανικόν. Καὶ ὑπεστηρίχθη ὅτι τὸ γνωστὸν «λογιστικὸν λάθος» διὰ τὸ ὁποῖον εἶνε ὅλως ἀνεύθυνοι οἱ ἀλευροβιομήχανοι, εἶχεν ὡς ἀποτέλε-
σμα νέον ἀθέμιτον θησαυρισμὸν τούτων εἰς βάρος τοῦ Λαοῦ. Καὶ ἐζητήθη ἡ κατάσχεσις τῶν περιουσιῶν τῶν ἀλευροβιομηχάνων καὶ ἡ σύστασις Λαϊκῶν Δικαστηρίων, ἅτινα νὰ ἐπιβάλλουν εἰς αὐτοὺς τὴν ποινὴν τοῦ ἀνασκολοπισμοῦ. Καὶ τέλος προτρέπεται καθ' ἡμέραν καὶ προωθεῖται ὁ λαὸς ὅπως ὁ ἴδιος ἐπιβάλῃ τὴν δέουσαν τιμωρίαν ἐναντίον των, μεταβάλλων εἰς στάκτην τὰ ἐργοστάσιά των καὶ αὐτοὺς τοὺς ἰδίους.

Καὶ ἐὰν μὲν ἡ τακτικὴ αὕτη περιωρίζετο μεταξὺ τῶν γνωστῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν γνωστῶν δημοσιογραφικῶν ὀργάνων, τὸ πρᾶγμα δὲν θὰ παρουσίαζε τὴν τραγικὴν εἰκόνα τὴν ὁποίαν πράγματι παρουσιάζει.

Δυστυχῶς, ὅμως, ἠκούσθησαν, ἂν ὄχι ὅμοιαι τούτων κραυγαί, πάντως ὅμως ἄδικοι καὶ ἀβάσιμοι κατηγορίαι καὶ ἐντὸς τῆς Βουλῆς κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας καθ' ἃς συνεζητεῖτο τὸ ζήτημα τοῦ ἄρτου, καὶ μάλιστα παρ' ἀνθρώπων ἀπὸ τὰ χείλη τῶν ὁποίων δὲν εἶνε ἐπιτετραμμένον νὰ ἐξέρχωνται κατηγορίαι αἵτινες δὲν εἶνε ἀπολύτως ἐξηκριβωμέναι.

Καὶ ὑπεστηρίχθη ἐντὸς τῆς αἰθούσης τῆς Βουλῆς ὅτι ἡ κατάργησις τῆς διατιμήσεως τῶν ἀλεύρων ἐγένετο πρὸς προστασίαν τῶν ἀλευροβιομηχάνων, οἵτινες δῆθεν ἀπέμειναν κατόπιν τούτου μοναδικοὶ καὶ αὐθαίρετοι ρυθμισταὶ τῆς τιμῆς τῶν ἀλεύρων, ἀποκομίζοντες ἐκ τούτου ἀμύθητα κέρδη.

Καὶ ἐλέγοντο ταῦτα καθ' ἣν στιγμὴν εἶνε παγκοίνως γνωστὸν καὶ ἐξ ἐπισήμων ἀποδεικνύεται ἐγγράφων, ὅτι ἡ κατάργησις τῶν διατιμήσεων ἀπεφασίσθη ὑπ' αὐτῶν τούτων τῶν διωκτῶν τῶν ἀλευροβιομηχάνων, τοὺς ὁποίους δὲν ἐδίστασαν νὰ κατηγορήσουν ὡς ἀγωνιζομένους διὰ τὴν ἐπαναφορὰν τῶν διατιμήσεων, αἵτινες περισσότερον ἐξυπηρετοῦν τὰ συμφέροντά των.

Καὶ ὑπεστηρίχθη ἀκόμη ὅτι κατὰ τὸ τρέχον ἔτος δὲν εἰσήχθησαν παρὰ μόνον κατώτεραι ποιότητες σίτου καὶ οὐδὲ κόκκος Μανιτόμπα, καὶ ἑπομένως εὐθηνότεροι, ἐνῷ εἶνε γνωστὸν ὅτι καίτοι οἱ ἀλευροβιομήχανοι ἦσαν ἐλεύθεροι περὶ τὴν ἐπιλογὴν τοῦ παρ' αὐτῶν ἀλεθομένου σίτου, ἐν τούτοις εἰσήγαγον, καὶ ἤλεσαν ἑπομένως, ἑκατοντάδας χιλιάδων τοῦ ἐκλεκτοτέρου σίτου Μανιτόμπα Νο 1 καὶ Χὰρτ Βίντερ Νο 1, ὡς ἀποδεικνύεται ἐξ ἐπισήμων πινάκων τῶν Τραπεζῶν: Ἐθνικῆς, Ἰονικῆς, Ἰταλοελληνικῆς κ.λ.π.

Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον ἀπετέλεσεν ἀντικείμενον εὐρυτέρας καὶ σοβαρωτέρας κατὰ τῆς Ἀλευροβιομηχανίας ἐπιθέσεως, ὑπῆρξε τὸ ὑπάρχον δῆθεν μεταξὺ τῶν Ἀλευροβιομηχάνων Τράστ, δυνάμει τοῦ ὁποίου ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς ἔχει παραδοθῆ δέσμιος εἰς τὴν βουλιμίαν των. Ἀπλουστάτη, ὅμως ἔρευνα τοῦ ζητήματος, θὰ ἔπειθε τοὺς τοιαῦτα ὑποστηρίζοντας, ὅτι οὐδὲν τούτου ἀναληθέστερον. Διότι ἐὰν προχείρους ἐζήτουν πληροφορίας θὰ ἐμάνθανον ὅτι:

1) Οἱ ἀλευροβιομήχανοι καὶ ὑφισταμένου τοῦ συστήματος τῆς διατιμήσεως, ἐπώλουν κατὰ κανόνα κάτω ταύτης, πολλάκις δὲ καὶ κάτω τοῦ πραγματικοῦ κόστους.

2) Ὅτι ἐξαιρετικὸς καταβάλλεται ἀγὼν διὰ τὴν παρασκευὴν καλυτέρας ποιότητος ἀλεύρων.

3) Ὅτι βαρεῖαι καταβάλλονται προμήθειαι παρ' ἑκάστου ἀλευροβιομηχάνου εἰς τοὺς μεσολαβοῦντας διὰ τὴν εὐρυτέραν διάθεσιν τοῦ ἐμπορεύματός των.

4) Ὅτι παρέχουν πιστώσεις εἰς τοὺς πελάτας των κατὰ πολὺ ἀνωτέρας τῶν οἰκονομικῶν των δυνάμεων διὰ νὰ τοὺς κρατήσουν.

5) Ὅτι ὁ μεταξὺ τῶν ἀλευροβιομηχάνων συναγωνισμὸς ἔχει φθάσει εἰς τοιοῦτον ὀξὺ σημεῖον, ὥστε οἱ Κυλινδρόμυλοι τῶν Καλαμῶν νὰ στέλλουν ἄλευρα εἰς τὴν Καβάλλαν, εἰς τὴν Ξάνθην καὶ εἰς τὸν Πειραιᾶ, οἱ τοῦ Πειραιῶς εἰς τὰς Καλάμας καὶ εἰς τὴν Ἤπειρον.

6) Ὅτι τέλος κατὰ τὸ τρέχον ἔτος 5 Κυλινδρόμυλοι, εἷς ἐν Ἀθήναις, εἷς ἐν Πειραιεῖ, εἷς ἐν Χαλκίδι, εἷς ἐν Πύργῳ καὶ εἷς ἐν Ἀλεξανδρουπόλει, ἐσταμάτησαν τὰς ἐργασίας των, κηρυχθέντων ἐν πτωχεύσει τῶν ἰδιοκτητῶν των.

Κατόπιν λοιπὸν τῶν ἀνωτέρω ἀναμφισβητήτων δεδομένων, δύναται πλέον νὰ ὑποστηρίζηται σοβαρῶς ὅτι ὑπάρχει Τράστ μεταξὺ τῶν ἀλευροβιομηχάνων, ἀπειλοῦν κίνδυνον διὰ τοὺς καταναλωτάς, καὶ διὰ τὴν ἐξουδετέρωσιν τοῦ ὁποίου χρειάζεται τὸ ἀντίπαλον δέος, ὅπως ὑπεστήριζεν ἐν τῇ Βουλῇ βουλευτὴς ἐξ Ἀθηνῶν;

Καὶ δὲν εἶνε αὐτόδηλον ὅτι ὄχι Τράστ δὲν ὑφίσταται μεταξὺ τῶν ἀλευροβιομηχάνων, ἀλλὰ τοὐναντίον συναγωνισμὸς τοιοῦτος ὅστις ἐν πολλοῖς δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ἀθέμιτος;

Παρὰ πάντα ταῦτα ὅμως, Κύριε Πρόεδρε, παρὰ τὰς κατηγορηματικὰς δηλώσεις τῆς Κυβερνήσεως, ὅτι οὐδεμία ἐνοχὴ βαρύνει τοὺς ἀλευροβιομηχάνους, ὁ θόρυβος ἐπιτείνεται ὁσημέραι, ἡ δὲ δημιουργηθεῖσα ἀτμόσφαιρα καθίσταται ἐξαιρετικῶς ἀποπνικτική. Αἱ ὕβρεις καὶ αἱ κατηγορίαι αἵτινες ἀπὸ παντὸς εἴδους ἔντυπον ἐκτοξεύονται καθημερινῶς κατὰ τῶν ἀλευροβιομηχάνων, εἶνε ἀνήκουστοι, ἡ δὲ ψευδολογία καὶ ἡ διαστροφὴ τῶν πραγματικῶν γεγονότων πρωτοφανής. Καθημερινῶς τονίζεται ὑπὸ τοῦ Τύπου ὅτι οἱ ἀγῶνες του εἰς τὸ ζήτημα τοῦ ἄρτου εἶνε τίμιοι καὶ ὡς ἀποτέλεσμα εἶχον τὴν ἐπελθοῦσαν ὑποτίμησιν τοῦ ἄρτου κατὰ 50 λεπτὰ κατ' ὀκᾶν. Καὶ ἐφθάσαμεν εἰς τὸ σημεῖον νὰ ἴδωμεν ἑσπερινὴν ἐφημερίδα, διεκδικοῦσαν τὸν ρόλον σοβαροῦ καὶ εἰλικρινοῦς δημοσιογραφικοῦ ὀργάνου, νὰ ὑποστηρίζῃ ὅτι «ἦλθεν ἕνα γεγονὸς βαρυσήμαντον, ἡ κατὰ 50 λεπτὰ ὑποτίμησις τοῦ ἄρτου, γενομένη αὐθορμήτως ὑπὸ τῶν ἀλευροβιομηχάνων, ὡς τιμὴ ἐξαγορᾶς τῆς κεφαλῆς τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀγορανομίας ἀντὶ τῶν 30 ἀργυρίων τοῦ Εὐαγγελίου».

Καὶ γράφονται ταῦτα παρ' ἀνθρώπων, οἵτινες γνωρίζουν καλῶς ποῦ ὀφείλεται ἡ κατὰ 50 λεπτὰ ὑποτίμησις τοῦ ἄρτου, σημεῖον ὅμως τὸ ὁποῖον, ἄγνωστον διατί, δὲν διεσαφήνισε τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἐπαρκῶς, ὥστε νὰ μὴ ἀπομένῃ εἰς τὸν Λαὸν ἡ ἐντύπωσις ὅτι ἡ ὑποτίμησις αὕτη εἶνε ἀποτέλεσμα τοῦ δημοσιογραφικοῦ θορύβου, καὶ ὅτι κατὰ τὸ προηγούμενον διάστημα τὴν διαφορὰν ταύτην ἐκέρδιζαν οἱ ἀλευροβιομήχανοι.

Ἀλλὰ καὶ ἄλλαι δηλώσεις, δυστυχῶς, τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἀλληλοσυγκρουόμεναι ἐν πολλοῖς παρέχουν ἀφορμὴν ἐντάσεως τοῦ γινομένου δημοσιογραφικοῦ θορύβου. Τὴν 21 Νοεμβρίου ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν προέβαινεν εἰς δηλώσεις καθ' ἅς, ὡς ἀπορρέει ἐκ τῶν τεθέντων ὑπ' ὄψει του ἀποτελεσμάτων τοῦ ἐλέγχου τοῦ ἐνεργουμένου ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ κ. Σταυρινοῦ, τ' ἀλεστικὰ εἶνε 47 λεπτὰ καὶ οὐχὶ 54, ὡς ὑπολογίζονται ὑπὸ τῶν ἀλευροβιομηχάνων. Τοῦτο ὅμως δὲν εἶνε ἀκριβές, διότι, ὡς καὶ ὁ ἴδιος ὡμολόγησεν εἰς τὴν Βουλήν, δὲν εἶχον τότε τοὐλάχιστον τεθῆ ὑπ' ὄψει του τὰ ἐν λόγῳ στοιχεῖα.

Ἐπίσης ἐνῷ πρὸ ἡμερῶν εἰς ἀνακοινώσεις του ἐτόνιζεν ὅτι οὐδεμία εὐθύνη βαρύνει τοὺς ἀλευροβιομηχάνους, οἵτινες οὐδένα νόμον τοῦ κράτους παρέβησαν, αἴφνης χθὲς προέβαινεν εἰς νέας τοιαύτας καθ' ἃς ἐδήλου ὅτι θὰ διαβιβάσῃ τὸν Φάκελλον εἰς τὸν Εἰσαγγελέα διὰ νὰ κρίνῃ ἂν ὑπάρχουν στοιχεῖα ποινικῆς εὐθύνης. Μὴ ἀρκούμενος δὲ εἰς τοῦτο διέταξε τὴν συγκέντρωσιν ὅλων τῶν στοιχείων, βάσει τῶν ὁποίων κατὰ τὸ παρελθὸν κατηγορήθησαν οἱ ἀλευροβιομήχανοι, ἅτινα θὰ σταλοῦν εἰς τοὺς ἁρμοδίους εἰσαγγελεῖς διὰ νὰ ἐπιληφθοῦν τῆς ἀσκήσεως τῆς ποινικῆς ἀγωγῆς, ἐὰν συντρέχουν πρὸς τοῦτο λόγοι.

Ἀλλὰ καὶ τὰ τελευταῖα μέτρα τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ἀποδεικνύουν πλέον οὔτε οὐδεμία ὑπάρχει ἐλπὶς πρὸς ὀρθὴν καὶ δικαίαν τοῦ ζητήματος κατεύθυνσιν καὶ λύσιν. Ἐνῷ δηλαδὴ πρὸ δύο ἑβδομάδων πρὸς καθορισμὸν τῆς τιμῆς τῶν ἀλεύρων ὑπελόγισε μῖγμα σιτηρῶν 30 % Μανιτόμπα, 30 % Χὰρτ Βίντερ καὶ 40 % Ρωσσικόν, ὅλως παραδόξως τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν, ἐπειδὴ αἱ τιμαὶ τοῦ Χὰρτ Βίντερ ὑπερέβησαν τὰς τιμὰς τῆς Μανιτόμπας, ὑπελόγισεν ἐπὶ μίγματος 50 % Μανιτόμπα καὶ 15 % Χὰρτ Βίντερ. Πιστεύει δηλαδὴ ὅτι ἀπὸ τῆς μιᾶς ἡμέρας εἰς τὴν ἄλλην δύνανται νὰ εἰσάγωνται σιτηρὰ ἀναλόγως τῆς αὐξομειώσεως τῆς τιμῆς των, λησμονῶν ὅτι χωρίζει τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας 35 ἡμερῶν πλοῦς.

Ἐκτὸς τούτου καθωρίσθη αὐθαιρέτως καὶ ἀπόδοσις σίτου εἰς ἄλευρα. Ὅλα δὲ ταῦτα χωρὶς κἂν νὰ λάβουν γνῶσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἀλευροβιομήχανοι, οἱ ὁποῖοι, ἐν τούτοις, ἐξακολουθοῦν νὰ ἐργάζωνται συμφώνως πρὸς τὰς ἀρχὰς τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἐμπορίου!!

Ὑπὸ τοιούτους λοιπὸν ὅρους πασίδηλον καθίσταται, Κύριε Πρόεδρε, πόσον σκληρὰ καὶ ἀχάριστος εἶνε ἡ περαιτέρω συνέχισις τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἀλευροβιομηχανίας.

Οὔτε εἶνε δυνατὸν νὰ φαντασθῇ κανεὶς ὅτι εἶνε δυνατὸν νὰ ζήσῃ βιομηχανία βαλλομένη πανταχόθεν, ὑβριζομένη καθημερινῶς χυδαιότατα καὶ παρισταμένη ὡς ἀπομυζῶσα τὸ αἷμα τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

Ὁμιλῶν ἐν τῇ Βουλῇ εἷς ἀρχηγὸς κόμματος, ἐτόνισεν ὅτι τὸ ζήτημα τοῦ ἄρτου πρέπει ν' ἀποτελέσῃ τὴν σημαίαν τῶν πολιτικῶν κομμάτων. Ἀτυχῶς ὅμως πρὸ πολλοῦ τὸ ζήτημα τοῦ ἄρτου, λόγῳ τοῦ ὅλως ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος τὸ ὁποῖον παρουσιάζει, ἀλλὰ καὶ λόγῳ τῆς κακῆς διαχειρίσεώς του ἐκ μέρους τῶν ἁρμοδίων κρατικῶν ὀργάνων, πρὸ πολλοῦ ἔχει ἀποτελέσει τὴν σημαίαν παντὸς δημαγωγοῦ, παντὸς κακοποιοῦ καὶ ἐκβιαστοῦ, καὶ παντὸς ἀνοήτου, ὅστις φιλοδοξεῖ νὰ δημιουργήσῃ θόρυβον περὶ τὸ ὄνομά του. Τὰ λεχθέντα ἄλλωστε καὶ ἀπὸ τοῦ ἐπισημοτέρου ἀκόμη βήματος, καὶ τὰ γραφόμενα καθ' ἑκάστην, ἀποδεικνύουν ὅτι ἐφυγαδεύθη ἀπὸ τὴν χώραν αὐτὴν ἡ σοβαρότης, καὶ ὅτι δὲν ἀπέμεινε παρὰ ἡ προχειρολογία καὶ ἡ δημαγωγία.

Εἰς τοιαύτην ἀτμόσφαιραν ζῶντες καὶ ἐργαζόμενοι οἱ Ἕλληνες ἀλευροβιομήχανοι, συντετριμμένοι οἰκονομικῶς καὶ καταρρακωθέντες ἠθικῶς, συνεπείᾳ τῆς ἀνηκούστου ἐναντίον αὐτῶν πανταχόθεν σχεδὸν ἐπιθέσεως, ἐσκέφθησαν ἐπὶ μακρὸν κατὰ πόσον θὰ ἠδύναντο νὰ συνεχίσουν τὰς ἐργασίας των, ἐλπίζοντες εἰς μίαν διάλυσιν τῆς ἐπικρατούσης περὶ τὸ ζήτημα τοῦ ἄρτου ἀναρχίας. Κατηνάλωσαν πάσας τὰς προσπαθείας των ὅπως διαφωτίσουν τόσον τοὺς ἁρμοδίους ὅσον καὶ τὴν Κοινὴν γνώμην περὶ τῆς πραγματικῆς καταστάσεως καὶ τῶν ὀρθῶν μέτρων καὶ λύσεων. Δι' ἐπανειλημμένων ὑπομνημάτων των ἐζήτησαν ἀπὸ τὸ Κράτος νὰ καθορίσῃ σαφῶς τοὺς ὅρους ὑφ' οὓς νομίζει ὅτι πρέπει νὰ ἐργασθοῦν. Αἱ προσπάθειαι των ὅμως αὗται ἀπέβησαν ἐπὶ ματαίῳ, διότι οὐδεὶς ὑπῆρχεν ὁ διατεθειμένος νὰ φωτισθῇ. Ν' ἀντικρούσουν τὰς διατυπουμένας καθ' ἑκάστην ἀνακριβείας, καὶ ν' ἀμυνθοῦν κατὰ τῆς ὠργανωμένης συκοφαντίας τοῖς ἦτο ἀπολύτως ἀδύνατον. Διότι καὶ ἂν εἶχον τὸν πρὸς τοῦτο ἀπαιτούμενον χρόνον, πάλιν τὸ ἔργον θὰ ἦτο μάταιον, διότι ἔπρεπε καὶ νὰ διαθέτουν ἄφθονα τὰ πρὸς τοῦτο ἀπαιτούμενα ὑλικὰ μέσα.

Κατέληξαν λοιπὸν ὁμοφώνως εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ περαιτέρω συνέχισις τῶν ἐργασιῶν των, μοναδικὸν ἀποτέλεσμα θὰ ἔχῃ τὸν πλήρη οἰκονομικὸν των ὄλεθρον, ἀφοῦ προηγουμένως ἐξασφαλίσῃ δι' αὐτοὺς καὶ τὰς οἰκογενείας των τὸ αἰώνιον στίγμα τοῦ λωποδύτου καὶ τοῦ λῃστοῦ.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω ἀπεφάσισαν ὅπως ἀπὸ σήμερον μὴ προβοῦν εἰς νέας παραγγελίας σιτηρῶν περιοριζόμενοι εἰς τὴν ἄλεσιν τῶν εἰς χεῖρας των καὶ ἐν πλῷ εὑρισκομένων τοιούτων.

Ἐπιθυμοῦντες οἱ Ἕλληνες ἀλευροβιομήχανοι ὅπως δοθῇ εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὁ ἀπαιτούμενος χρόνος ὅπως κανονίσῃ τὸν τρόπον διὰ τοῦ ὁποίου θ' ἀντιμετωπίσῃ τὸ ζήτημα, χωρὶς νὰ ἐπέλθῃ ἀνωμαλία εἰς τὸν ἐπισιτισμὸν τῆς χώρας, δηλοῦν ὅτι θὰ συνεχίσουν ὅπως μέχρι σήμερον τὰς ἐργασίας των μέχρι τῆς ἐξαντλήσεως τῶν ἐν λόγῳ σιτηρῶν, ἥτις ὑπολογίζεται ὅτι θέλει ἐπέλθῃ μέχρι τῶν μέσων Φεβρουαρίου τοῦ ἐπιόντος ἔτους, ἀλλὰ καὶ συγχρόνως δηλοῦν ὅτι εἶνε πρόθυμοι νὰ προσφέρουν εἰς τὸ κράτος πᾶσαν δυνατὴν διευκόλυνσιν δυναμένην νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὸν ἐπισιτισμὸν τῆς χώρας.

Ἐὰν ἡ Σεβαστὴ Κυβέρνησις φρονῇ ὅτι χάριν τοῦ κοινωνικοῦ συμφέροντος πρέπει καὶ δύναται νὰ δώσῃ τὴν προσήκουσαν λύσιν εἰς χρόνον μικρότερον τοῦ ἀνωτέρω, οἱ Ἕλληνες ἀλευροβιομήχανοι θὰ τῆς ὀφείλουν εὐγνωμοσύνην, διότι καὶ ἐνωρίτερον θὰ τοὺς ἀπαλλάξῃ ἑνὸς τόσον ὀχληροῦ ἔργου τοῦ ὁποίου ἡ περαιτέρω συνέχισις νέας θὰ ἐπισωρεύσῃ συμφοράς. Θὰ ἦσαν ἐπίσης εὐγνώμονες, Κύριε Πρόεδρε, οἱ ἀλευροβιομήχανοι πρὸς Ὑμᾶς, ἐὰν τώρα πλέον, ὁπότε τὰ πάντα ἐτελείωσαν, εἰσηκούετε τὴν τελευταίαν των παράκλησιν, συνιστῶντες ἐπιτροπὴν ἐξ ἀνθρώπων φωτισμένων καὶ ἀμερολήπτων εἰς τὴν ὁποίαν νὰ λάβουν μέρος καὶ αὐτοὶ οἱ ὑποστηρίζοντες ὅτι ἀπεκομίσαμεν ἑκατοντάδας ἑκατομμυρίων καταληστεύοντες τὸν Λαόν, καὶ εἰς τὴν ὁποίαν ν' ἀνατεθῇ ἡ ἔρευνα, ὄχι μόνον τοῦ τρόπου τῆς λειτουργίας τῆς Ἀλευροβιομηχανίας μέχρι σήμερον, ἀλλὰ καὶ ἐν γένει τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῶν ἀλευροβιομηχάνων. Ζητοῦν δηλαδὴ οἱ ἀλευροβιομήχανοι ἐπιμόνως τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ «Πόθεν ἔσχες», χωρὶς ν' ἀξιοῦν τὴν ἐπέκτασιν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Δόγματος τούτου καὶ διὰ τοὺς συκοφάντας καὶ τοὺς ὑβριστάς των.

Καὶ ἐλπίζομεν ὅτι δὲν θὰ θελήσετε νὰ μὴν υἱοθετήσατε τὴν ἔντονον ταύτην παράκλησιν μιᾶς τάξεως Ἑλλήνων πολιτῶν, οἵτινες καθυβρίσθησαν καὶ ἐσυκοφαντήθησαν ὅσον οὐδὲ οἱ στυγερώτεροι ἐγκληματίαι, καὶ διὰ τὸν χλευασμὸν καὶ διὰ τὴν διαπόμπευσιν τῶν ὁποίων ἀτυχῶς ἐπρωτοστάτησεν πολλάκις καὶ αὐτὸ τοῦτο τὸ Κράτος.

Καὶ καθίσταται ἐπιτακτικὴ ἡ ἀνάγκη τῆς πραγματοποιήσεως τῆς ἀξιώσεώς μας ταύτης, ὄχι μόνον διὰ νὰ διαλάμψῃ ἡ ἀλήθεια καὶ ἀποκατασταθῇ ἡ κατασπιλωθεῖσα ὑπόληψις μιᾶς τάξεως, ἥτις διὰ μιᾶς ἐντόνου καὶ τιμίας ἐργασίας συνέβαλε καὶ αὐτὴ εἰς τὴν πρόοδον καὶ τὴν εὐημερίαν τῆς χώρας, ἀλλὰ πρὸ παντὸς διὰ νὰ μάθῃ ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς ὅτι οἱ αὐθόρμητοι προστάται του, οἱ κοπτόμενοι δῆθεν διὰ τὸν ἄρτον του καὶ διαδηλοῦντες ὅτι ἡ ὑποτίμησις τοῦ ὀφείλεται εἰς τὴν ἐκ μέρους τῶν ἀλευροβιομηχάνων ἐνεργουμένην λῃστείαν, εἶνε ὁμὰς ἀνθρώπων ἴδια ἀθέμιτα συμφέροντα ὑποστηριζόντων, ἐκβιαστῶν ἢ δημαγωγῶν τῆς χειροτέρας μορφῆς.

Μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ
(Ἕπονται αἱ ὑπογραφαὶ τῶν ἀλευροβιομηχάνων)

Τὸ ἀδαμαντοπωλεῖον ΟΡ. ΝΗΣΙΩΤΗ, μεταφερθὲν εἰς τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ 6, ἐπλουτίσθη μὲ μεγάλην συλλογὴν κοσμημάτων ἀδαμαντίνων μοδέρνων, μικρᾶς καὶ μεγάλης ἀξίας διὰ γάμους καὶ δῶρα. Τμῆμα ὡρολογίων ἠγγυημένων, χρυσῶν, ἀργυρῶν καὶ ἀδαμαντίνων, ὡς καὶ μικροκοσμημάτων. Κοσμήματα καὶ ὅλα τὰ ἀνωτέρω Νουβωτὲ μόλις πρὸ μηνὸς παραληφθέντα. Ὁδὸς Ἑρμοῦ 6Α.

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

Ο ΦΩΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ Η ΟΔΟΣΤΡΩΣΙΑ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ

Σποραδικῶς δημοσιεύονται εἰς τὰς ἐφημερίδας παράπονα κατοίκων διαφόρων συνοικισμῶν, ἐν σχέσει μὲ τὸν φωτισμὸν ἢ τὴν κατάστασιν τῶν ὁδῶν. Συναφῶς ἀνακοινοῦται ἐκ μέρους τοῦ Δήμου, ὅτι τὸ ἥμισυ καὶ πλέον ἴσως τῆς πόλεως στερεῖται ἀπὸ μακροῦ χρόνου φωτισμοῦ, ἐνῷ ὁ φωτισμὸς τοῦ ἑτέρου ἡμίσεος, ἀντιπροσωπεύει μόνον τὸν τύπον, δεδομένου ὅτι εἶνε ἐντελῶς ἀνεπαρκής. Διὰ τὴν ὁριστικὴν διευθέτησιν τοῦ πλήρους φωτισμοῦ τῆς πόλεως ὁλοκλήρου ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ διεξήγαγε μακρὰς συνεννοήσεις μετὰ τῶν ἑταιρειῶν Διανομῆς καὶ Παραγωγῆς αἱ ὁποῖαι κατέληξαν εἰς συμπεράσματα καὶ ἀναμένεται ἤδη ἡ ὑποβολὴ τῶν ὁριστικῶν προτάσεων τῶν ὡς ἄνω ἑταιρειῶν, ὁπότε ἐντὸς τοῦ κατὰ τὸ δυνατὸν βραχυτέρου χρονικοῦ ὁρίου, τὸ ζήτημα τοῦτο, θὰ λήξῃ ὁριστικῶς.

Ὡς πρὸς τὴν ὁδοστρωσίαν εἶνε ἤδη γνωστὸν ἐκ μακρῶν πρὸς τὸν Τύπον ἀνακοινώσεων ὅτι ἐνεκρίθη ἡ διὰ συνάψεως δανείου 150 ἑκ. δραχμῶν ὁδοστρωσία τῆς πόλεως καὶ ἀπὸ τῶν πρώτων μηνῶν τοῦ προσεχοῦς ἔτους, θ' ἀρχίσουν τὰ ὁδοποιητικὰ ἔργα, θὰ στρωθῇ δὲ περισσοτέρα ἔκτασις ὁδῶν, ἀπὸ τὰς ἤδη ἐστρωμένας.

Ἐπίσης ἐνεκρίθη ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἡ προκήρυξις δημοπρασίας διὰ τὴν καθαριότητα, προκειμένου νὰ ἐφαρμοσθῇ ἐντελῶς νέον σύστημα συλλογῆς τῶν ἀπορριμμάτων καὶ καταστροφῆς αὐτῶν, ὡς γίνεται καὶ εἰς τὰς πρωτευούσας εὐρωπαϊκὰς πόλεις.

Ο ΤΥΧΗΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΑΡΙΘΜΟΥ ΤΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ

Ἐλάβομεν χθὲς ἐκ Καρυῶν τοῦ Ἁγίου Ὄρους τὸ κάτωθι τηλεγράφημα:

«Ὁ ἱεροδιάκονος Βασίλειος, διαμένων εἰς τὸ κελλίον Παπαστεφάνου, συνδρομητὴς τῆς «Πρωΐας», ἐκέρδισεν ὁλόκληρον τὸν πρῶτον ἀριθμὸν τῆς κληρώσεως τῆς 1ης Δεκεμβρίου τοῦ λαχείου τοῦ Στόλου ἐκ δραχ. 400.000.

Διευθυντὴς Ὑ)τος Ἐθν. Τραπέζης
Ἰατροῦ»

ΔΗΛΩΣΙΣ
„ΚΥΨΕΛΗ„
ΕΔΩΔΙΜΟΠΩΛΕΙΟΝ (Χαυτεῖα)
Γνωρίζει εἰς τὸ Ἀθηναϊκὸν Κοινὸν ὅτι ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Δευτέρας ἀρχίζει τὰς ἐργασίας του τὸ ΤΜΗΜΑ ΤΩΝ ΕΤΟΙΜΩΝ ΦΑΓΗΤΩΝ. Τὰ ἐκλεκτά του φαγητά, ἡ πλουσιωτάτη ποικιλία καὶ αἱ λογικαὶ τιμαὶ θὰ προξενήσουν ἕνα σωστὸν ἐνθουσιασμόν. Ὅλα τὰ φαγητὰ θὰ μαγειρεύωνται μὲ φρέσκο βούτυρον LOUGARD.
Πιστεύομεν ὅτι διὰ τῆς ἱδρύσεως τοῦ ὡς ἄνω τμήματος ἐκπληροῦται ἅπαξ ἔτι ἡ προσπάθειά μας πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ Κοινοῦ.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ἡ Σχολὴ Ἐφέδρων Ἀξιωματικῶν διακηρύττει ὅτι τὴν 11ην τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου 1930 ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἐνεργηθήσεται εἰς τὰ ἐν Χαλκίδι Γραφεῖα αὐτῆς δημόσιος ἐπαναληπτικὸς μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς διὰ τὴν ἐπὶ μέτρῳ καὶ δοκιμῇ κατασκευὴν 353 περίπου στολῶν (χιτώνιον, περισκελὶς) καὶ πηλικίων τῶν μαθητῶν αὐτῆς.

Ὅροι συμφωνιῶν καὶ σχετικαὶ πληροφορίαι καθ' ἑκάστην καὶ ἀπὸ τῆς 10—12 ὥρας εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Σχολῆς καὶ Φρουραρχεῖον Ἀθηνῶν.

Ἐν Χαλκίδι τῇ 3)12) 1930
(Ἐκ τῆς Διοικήσεως τῆς Σχολῆς)

Η ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΤΗΣ ΣΦΑΓΗΣ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

ΤΙ ΛΕΓΕΙ Ο ΚΑΚΟΥΡΓΟΣ ΠΑΤΗΡ

Ὁ παιδοκτόνος κουρεὺς Δημ. Δουλφῆς κρατούμενος εἰσέτι εἰς τὸ γενικὸν τμῆμα ἀσφαλείας εἶνε ἀμετανόητος διὰ τὸ τριπλοῦν φρικαλέον ἔγκλημά του.

—Δὲν μπορῶ νὰ μετανοήσω ἔλεγε χθὲς εἰς δημοσιογράφους διότι ἡ κοινωνία θὰ εἰπῇ ὅτι αὐτὸ ποὺ ἔκαμα δὲν τὸ ἔκαμα κατόπιν ὡρίμου σκέψεως. Ἐγὼ θέλω νὰ πιστεύσῃ ὅλος ὁ κόσμος ὅτι ἐγκλημάτησα ἐν πλήρει συνειδήσει, ὅτι ἔκανα καλὸ στὰ παιδιά μου.

—Πῶς θὰ περάσῃς τώρα στὴν φυλακή; τὸν ἠρώτησαν.

—Αὐτὸ τὸ φοβοῦμαι πολὺ καὶ γι' αὐτὸ θὰ ζητήσω ἀπὸ τὸ δικαστήριον καὶ θὰ ἐπιμείνω νὰ μὲ καταδικάσουν εἰς θάνατον. Πρέπει ἄλλως τε νὰ γίνῃ αὐτὸ καὶ χάριν σκοπιμότητος. Τώρα ποὺ ἐγὼ ἐδημιούργησα ἕνα προηγούμενον κακὸν θὰ εὑρεθοῦν καὶ ἄλλοι πατέρες νὰ μὲ μιμηθοῦν. Εἶνε τόση ἡ δυστυχία ποὺ μαστίζει τὴν κοινωνίαν μας ὥστε δὲν εἶνε δυνατὸν παρὰ νὰ ἔχω μιμητάς.

Χθὲς ἐπεσκέφθησαν τὸν κακοῦργον οἱ δύο μεγαλύτεροι υἱοί του Ἰωάννης καὶ Νικόλαος. Ὁ πρῶτος τοῦ εἶπεν ὅτι ἂν εἶχε περίστροφον μαζί του θὰ τὸν ἐφόνευε καὶ ὁ δεύτερος τὴν ἐχλεύασε λέγοντας:

—Δὲν τὸ κόβεις ρὲ αὐτὸ τὸ μουστάκι ποὺ ἔχεις;

Ἡ συμπεριφορὰ αὕτη τῶν παιδιῶν του ἐλύπησε τὸν παράφρονα πατέρα ὁ ὁποῖος κατόπιν ἔλεγε:

—Δὲν ἤθελα νὰ ἰδῶ αὐτὸ τὸ θέαμα ποὺ μοῦ παρουσίασαν τὰ παιδιά μου, διότι ἔδειξαν ὅτι δὲν εἶχαν ἀντίληψιν τῆς πραγματικότητος.

Εἰς ἐρώτησιν ἂν ἀγαποῦσε τὰ παιδιά του ὁ κακοῦργος ἀπήντησεν:

—Ἀκριβῶς γιατὶ τὰ ἀγαποῦσα πολὺ γι' αὐτὸ τὰ ἐσκότωσα. Δὲν ἤθελα νὰ τὰ βλέπω νὰ ὑποφέρουν τὰ καϋμένα.

Ἐκ τῶν ἀνακρίσεων προκύπτει ὅτι ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τοῦ κακούργου δὲν ἦτο ἀπελπιστικὴ ὅπως θέλει νὰ τὴν παραστήσῃ ὁ ἴδιος. Ὁ ἴδιος ὡμολόγησεν ὅτι μαζὶ μὲ τὸ δεύτερο παιδί του τὸ ὁποῖον ἐργάζεται σὲ ἕνα κατάστημα ἐκέρδιζεν 100 δραχμὰς ἡμερησίως. Ἔτι πλέον τὸν ἐβοήθει οἰκονομικῶς ἡ πενθερά του ἡ ὁποία κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος τοῦ ἔδωσε 25 χιλ. δραχμῶν καὶ ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει εὑρισκόμενος ἀδελφός του ἠλεκτρολόγος 7 χιλ. δρχμ. Ἐνοίκιον ἐπλήρωνε 260 δρχμ. μόνον μηνιαίως. Εἰς τὸ ἔγκλημα τὸν ὤθησε μόνον καὶ μόνον ἡ τρέλλα.

Ἡ σύζυγός του κατάγεται ἐκ Καλαμῶν καὶ εἶνε κόρη Ζερβάκου ἀποθανόντος ἐνωμοτάρχου. Καὶ οἱ γείτονες καὶ ὁ ἴδιος ὁ κακοῦργος τὴν παριστάνουν ὡς πρότυπον οἰκοκυρᾶς καὶ καλῆς γυναικός.

Η ΣΥΝΑΨΙΣ ΤΟΥ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΥ ΔΑΝΕΙΟΥ

Ὁ Διοικητὴς τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κ. Διομήδης ἐπανελθὼν προχθὲς ἐκ Παρισίων καὶ Λονδίνου, ἐπεσκέφθη χθὲς τὸ ἀπόγευμα τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν κ. Μαρῆν, καὶ ἐξέθηκε τὰς ἐντυπώσεις του ἐκ τῆς ἐπαφῆς του μετὰ τῶν ἁρμοδίων οἰκονομικῶν κύκλων τῶν ξένων χρηματαγορῶν.

Καθ' ἃ ἁρμοδίως ἀνεκοινώθη, ὁ κ. Διομήδης ἐξέθηκεν εἰς τὸν ὑπουργὸν τὰς εὐμενεῖς διαθέσεις τῶν οἰκονομικῶν ἀγγλικῶν κύκλων, ὅπως τοποθετήσουν Ἑλληνικὸν δάνειον. Εἰδικῶς ὁ κ. Διομήδης ἐξέφρασε τὴν γνώμην, ὅτι κατὰ τὴν ἀντίληψίν του τὸ ἐξ 8 ἑκατομμυρίων λιρῶν δεύτερον τμῆμα τοῦ παραγωγικοῦ δανείου, εἶνε δυνατὸν νὰ ἐκδοθῇ εἰς τὴν ἀγγλικὴν χρηματαγορὰν κατὰ τὸ τελευταῖον δεκαήμερον τοῦ Ἰανουαρίου ἢ τὸ βραδύτερον κατὰ τὰς ἀρχὰς Φεβρουαρίου.

Ὁ κ. Διομήδης θὰ συναντηθῇ πιθανῶς καὶ σήμερον μὲ τὸν κ. Μαρῆν.

ΤΑ ΔΑΝΕΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΥΣ

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἀπηύθυνεν ἔγγραφον πρὸς τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ, δι' οὗ παρακαλεῖται τοῦτο ὅπως χορηγῇ εἰς τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικοὺς 6 μηνῶν ἀποδοχὰς ὡς δάνειον.

Κατόπιν τούτου πρόκειται νὰ συνέλθῃ ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος τὸ Διοικ. Συμβούλιον τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου, ἵνα λάβῃ σχετικὴν ἀπόφασιν.

Ὡς γνωστόν, εἰς τὸν κώδικα τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου περιελήφθη παράγραφος, δι' ἧς ἐπιτρέπεται ἡ χορήγησις ἀντὶ 4 ὡς μέχρι τοῦδε, 6 μηνῶν ἀποδοχῶν ὡς δανείου.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Ἡ Στρατιωτικὴ Σχολὴ Γυμναστικῆς

Προκηρύσσει

ὅτι τὴν 14ην τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου 1930, ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος Κυριακὴν καὶ ὥραν 11—12 π.μ., θέλει ἐνεργήσει δημόσιον μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διὰ τὴν προμήθειαν εἰδῶν ἑστιατορίου (πινάκια, ποτήρια καὶ λοιπὰ εἴδη τραπεζαρίας καὶ ἑστιατορίου).

Οἱ ὅροι συμφωνιῶν εἰσὶ κατατεθειμένοι εἰς τὴν Σχολὴν (Γραφεῖον Διαχειρίσεως), ἔνθα οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν 8—12 π.μ. καθ' ἑκάστην.

Ἀθῆναι τῇ 29)11)30.
Ὁ Διοικητὴς τῆς Σχολῆς
ΒΡΑΧΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ
Ἀντισυνταγματάρχης πεζικοῦ

ΑΛΤ!
Πωλοῦνται ὅλαι αἱ ἀθηναϊκαὶ ἐφημερίδες καὶ περιοδικὰ παλαιῶν ἡμερομηνιῶν εἰς τὸ χαρτοπωλεῖον Πέτρου Κριάλη, Σοφοκλέους 7 (στοὰ Πάππου).

ΠΩΛΕΙΤΑΙ μονοκατοικία διώροφος μὲ κῆπον, νερὸ πόλεως καὶ φρέαρ, ἠλεκτρικὸν καὶ ἀεριόφως πλησίον Σταθμοῦ, στάσις Χαροκόπου. Πληροφορίαι: κ. Δ. Μεϊντάνη, Νοταρᾶ 112, Πειραιᾶ.

ΤΑ ΜΕΤΡΑ ΔΙΑ ΤΟΝ ΤΟΥΡΙΣΜΟΝ

Ἐπιτροπὴ τουριστικῶν γραφείων μετέβη χθὲς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας καὶ παρεκάλεσεν ὅπως ὁ ἔλεγχος αὐτῶν παραμείνῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον. Τοῦτο δέ, διότι διὰ νομοσχεδίου καταρτισθέντος ὑπὸ τοῦ Αὐτονόμου Ὀργανισμοῦ Τουρισμοῦ καὶ ὑποβληθέντος εἰς τὸ ὑπουργεῖον Ἐθν. Οἰκονομίας πρὸς ἔγκρισιν, προβλέπεται ἡ ὑπαγωγὴ αὐτῶν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Αὐτονόμου Ὀργανισμοῦ Τουρισμοῦ.

Ὁ κ. Βουρλούμης ἀνεκοίνωσεν εἰς τὴν ἐπιτροπήν, ὅτι ὁ ἔλεγχος τῶν τουριστικῶν γραφείων θὰ ἐξακολουθήσῃ παραμένων εἰς τὸ ὑπουργεῖον.

Η ΑΝΕΡΓΙΑ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ

Εἰς τὴν συνερχομένην αὔριον εἰς Πειραιᾶ, πρωτοβουλίᾳ τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας τῶν ἐργατῶν, ἐργατικὴν διάσκεψιν πρὸς ἐξέτασιν τοῦ ζητήματος τῆς ἀνεργίας, θὰ μετάσχουν, ὡς ἐγνώσθη, αἱ Διοικήσεις τῶν Ἐργατικῶν Κέντρων Θεσσαλονίκης, Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, αἱ Ὁμοσπονδίαι ναυτεργατῶν, φορτοεκφορτωτῶν, ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων, ἀρτεργατῶν, μυλεργατῶν, μακαρονοποιῶν, σιδηροδρομικῶν, οἰκοδόμων, καπνεργατῶν, τροχιοδρομικῶν, αὐτοκινητιστῶν κ. ἄ.

Θὰ παρευρεθοῦν [illegible] ἐργατ[illegible] γερουσιασταὶ κ. κ. Καλομοίρ[illegible], Τυπάλδος καὶ Παπᾶς, ἀντιπροσωπεία τῆς Συνομοσπονδίας δημοσίων ὑπαλλήλων, τὰ μέλη τῆς Διοικήσεως τῆς Γεν. Συνομοσπονδίας καὶ ἡ ἐποπτικὴ ταύτης ἐπιτροπή.

Ἐγνώσθη ὅτι κατὰ τὴν διάσκεψιν θὰ ἀποφασισθῇ ἡ διοργάνωσις ἐργατικῶν συλλαλητρίων εἰς Ἀθήνας, Πειραιᾶ, Θεσσαλονίκην, Καβάλλαν, Δράμαν, Πάτρας, Σῦρον, Κέρκυραν, Χανιὰ καὶ Ἡράκλειον διὰ τὴν ἄμεσον παροχὴν βοηθημάτων εἰς τοὺς ἀνέργους ἐργάτας.

ΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

Ὑπὸ τοῦ σχολείου ἐφαρμογῆς πεζικοῦ ἐξετελέσθησαν χθὲς εἰς τὸ πεδίον ἀσκήσεων Γουδὶ ἀσκήσεις διμοιρίας μετὰ πραγματικῶν πυρῶν, ἤτοι ἐπίθεσις κατὰ τοποθεσίας ἀσθενῶς ὠργανωμένης, ὡς ἐν τῇ πραγματικότητι. Κατὰ τὰς ἀσκήσεις ταύτας, τὰς ὁποίας παρηκολούθησαν πλεῖστοι ἀνώτεροι ἀξιωματικοί, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦτο καὶ ὁ ἀντιστράτηγος κ. Πετρίτης, ἐχρησιμοποιήθησαν πάντα τὰ πυρὰ πεζικοῦ καὶ διὰ πρώτην φορὰν πυροβόλα χαρακωμάτων.

POUR MADAME
Une Broche
Une Bague
Un Bracelet
Un COLLIER
Une Boucle
Un Sac
Une Montre
Une Boudrière
Un Etuis Cigarettes
Un Briquet
Un CLIP
A la maison
POUR MONSIEUR
Un Etuis Cigarettes
Un Briquet
Une Baire Boutons
Un Crayon
Un Style
Une Montre
Un Service Fumeur
Une Epingle Cravate
Une Boucle pour Ceinture
Pn Pince Cravate
Une Pendulette
DAVY'S
15 Rue Hermes Stoa Hermiou
„ΔΕΟ„

Η ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΥΔΑΤΩΝ
Φέρει εἰς γνῶσιν τοῦ Κοινοῦ ὅτι ἀπηγόρευσεν αὐστηρῶς εἰς τοὺς ὑδρονομεῖς καὶ τεχνικοὺς ὑπαλλήλους αὐτῆς τὴν συλλογὴν φιλοδωρημάτων ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἑορτῶν. Πᾶσα παράβασις συνεπιφέρει τὴν αὐστηρὰν τιμωρίαν, ἐνδεχομένως δὲ καὶ τὴν ἀπόλυσιν, τοῦ ὑπαλλήλου. Ὅθεν παρακαλοῦνται οἱ κ. κ. πελάται τῆς Ἑταιρείας ὅπως, ἐν αὐτῷ τούτῳ τῷ συμφέροντι τῶν ὑπαλλήλων, ἀποφεύγωσι τὴν παροχὴν οἱουδήποτε δώρου.

Σαλοξίνη
γιὰ τὸν ὀδοντόπονο

ΔΩΡΕΑΝ
Ἕνα γραμμόφωνον ἀξίας 3000 δραχμῶν, διάφορα εἴδη γραφείου καὶ βιβλία δίδει τὸ Κατάστημα «Ἐκδοτικὴ Α. Ε.» (Μπλαζουδάκη) Εὐριπίδου 5, εἰς τοὺς ἀγοράζοντας γραφικὴν ὕλην, βιβλία, ἐκτελοῦντας τυπογραφικὰς ἐργασίας κλπ., ἀξίας 25 δρχ. καὶ ἄνω. Τὰ αὐτὰ εἴδη δίδονται δωρεὰν καὶ εἰς τοὺς ἀγοράζοντας γραμμόφωνον καὶ δίσκους γραμμοφώνου.
Οἱ ἀγορασταὶ λαμβάνουν ἕνα κλῆρον. Ἐπὶ 4 κλήρων κερδίζει εἷς, οἱ δὲ κερδίζοντες κλῆροι ἀναγράφουν ποσὰ ἀπὸ 10 δραχ. μέχρι 3000 καὶ διὰ τὰ ποσὰ ταῦτα δίδονται τὰ ἀνωτέρω εἴδη.
Τὸ τελειότερον Φακελλοποιεῖον τῆς Ἑλλάδος. Κατασκευάζονται φάκελλα παντὸς μεγέθους καὶ εἴδους. Δεχόμεθα εἰδικὰς παραγγελίας φακέλλων.
Ἀποφεύγετε τὰ μεσολαβοῦντα πρόσωπα καὶ μὴ ἔχοντα ἐργοστάσια φακέλλων, διὰ νὰ ἔχητε εὐθηνὰς τιμάς.

Η ΣΥΦΙΛΙΣ
Θεραπεύεται ἄνευ ἐνέσεων. Ζητήσατε τὴν βιβλιογραφίαν.
ΑΠΟΣΤΕΛΛΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ
Γεν. Ἀντιπρ. διὰ τὴν Ἑλλάδα: ΧΡΩΜΑΤΟΥΡΓΕΙΑ ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ Ι. Η. ΛΟΥΚΑΪΤΗ ἐν Τριπόλει. Ὁδὸς Πεσματζόγλου 9α Ἀθῆναι.
Ζητοῦνται ἀντιπρόσωποι.

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

ΑΝΕΛΑΒΕΝ Ο κ. ΜΠΑΡΤΟΥ ΝΑ ΣΧΗΜΑΤΙΣΗ ΤΗΝ ΝΕΑΝ ΓΑΛΛΙΚΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ

ΘΑ ΠΑΡΑΜΕΙΝΗ Ο κ. ΜΠΡΙΑΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 6. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Κατόπιν τῆς νέας ἐπιμόνου ἀρνήσεως τοῦ κ. Πουανκαρὲ ὅπως ἀναλάβῃ τὸν σχηματισμὸν τῆς Κυβερνήσεως, ὁ κ. Ντυμὲργκ ἀνέθεσεν εἰς τὸν κ. Μπαρτοῦ τὴν ἐντολήν.

Ὁ κ. Μπαρτοῦ ἀναλαβὼν τὴν ἐντολὴν ἤρχισεν ἀμέσως συνεννοήσεις μὲ τὰς διαφόρους κοινοβουλευτικὰς ὁμάδας.

Ὑπὸ τῶν ἑσπερινῶν ἐφημερίδων προβλέπεται ὅτι ὁ κ. Μπαρτοῦ θὰ ἐπιτύχῃ νὰ σχηματίσῃ Κυβέρνησιν μέχρι τῆς Δευτέρας.

Ὁ κ. Λουΐ Μπαρτοῦ ἐχρημάτισε κατὰ τὸ 1913 πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης κατὰ τὴν τελευταίαν Κυβέρνησιν Πουανκαρέ.

Ὁ κ. Μπαρτοῦ ἀπουσίαζε τῆς ψηφοφορίας τῆς Γερουσίας προχθές, τοῦτο δὲ χαρακτηρίζεται ὡς ἔνδειξις τῆς ἀμεροληψίας του. Ἐν γένει ὁ κ. Μπαρτοῦ κρίνεται ὡς ἱκανὸς νὰ καταρτίσῃ Κυβέρνησιν συνασπισμοῦ τῶν κομμάτων, εἰς τὴν ὁποίαν οἱ ῥιζοσπαστικοὶ θὰ μετεῖχον εὐρέως.

Καταβάλλεται προσπάθεια πρὸς διευκρίνισιν τῶν διαθέσεων τῶν ῥιζοσπαστῶν-σοσιαλιστῶν, οἱ ὁποῖοι διέκειντο ἐχθρικῶς πρὸς αὐτόν, ὅταν οὗτος κατεῖχε τὸ χαρτοφυλάκιον τῆς Δικαιοσύνης.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸν κ. Μπριάν, πᾶσα πρόβλεψις θεωρεῖται πρόωρος. Πάντως εἶναι βέβαιον ὅτι, ἐὰν ὁ κ. Μπαρτοῦ κατορθώσῃ νὰ σχηματίσῃ Κυβέρνησιν, ὁ κ. Μπριὰν θὰ παραμείνῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν. Φαίνεται, ἐν τούτοις, πιθανὸν νὰ παραμείνῃ εἰς τὸ Καὶ ντ' Ὀρσαί, ἐὰν ἄλλος τις πλὴν τοῦ κ. Μπαρτοῦ ἤθελε σχηματίσει Κυβέρνησιν.

Τὰ κόμματα τῆς ἀριστερᾶς προτιμοῦν τὸν σχηματισμὸν Κυβερνήσεως ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Μπριάν.

Η ΑΡΝΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΠΟΥΑΝΚΑΡΕ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 6. (Πρακτ. Χαβᾶς).— Ἐκ τοῦ Προεδρικοῦ γραφείου ἀνακοινοῦται, ὅτι κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς πρωϊνῆς συνομιλίας μετὰ τοῦ κ. Πουανκαρέ, ὁ κ. Ντυμὲργκ ἐπέμεινε ζωηρῶς, ὅπως ὁ κ. Πουανκαρὲ ἀναλάβῃ τὸν σχηματισμὸν τῆς Κυβερνήσεως, ὁ ὁποῖος ὅμως τοῦ ἀπήντησεν ὅτι ἡ κατάστασις τῆς ὑγείας του δὲν ἦτο ἀκόμη τόσον ἱκανοποιητικὴ ὥστε νὰ τοῦ ἐπιτρέψῃ νὰ δεχθῇ τὴν ἐντολὴν τοῦ σχηματισμοῦ Κυβερνήσεως.

ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 6. (Ἀσύρματος).— Ἡ «Ματὲν» γράφει, ὅτι κανεὶς συνδυασμὸς δὲν θὰ παράσχῃ βιώσιμον Ὑπουργεῖον, ἐὰν δὲν παραμείνῃ ὁ κ. Μπριὰν ὡς ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν. Εὐτυχῶς, ὑπάρχουν πολλαὶ πιθανότητες ἐπιτεύξεως συμφωνίας, διότι τὰ ἐνδιαφερόμενα κόμματα ἐμπνέονται ὑπὸ συνδικαλιστικῶν σκέψεων.

Ἡ «Ἠχὼ τῶν Παρισίων» θεωρεῖ πιθανὸν τὸν σχηματισμὸν Κυβερνήσεως ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Μπαρτοῦ, φρονεῖ ὅμως ὅτι μεγάλαι δυσχέρειαι θὰ παρουσιασθοῦν διὰ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, διότι ἡ πλειοψηφία τῆς Βουλῆς ἀποκρούει τὴν ἀνάληψιν αὐτοῦ ὑπὸ μέλους τῆς ἀριστερᾶς πτέρυγος.

Ἡ ἐφημερὶς «Ἔργον» γράφει ὅτι, ἐπειδὴ ἀμφισβητεῖται ἡ ὑποψηφιότης τοῦ κ. Μπαρτοῦ, εἶναι πιθανὸν νὰ σχηματισθῇ Ὑπουργεῖον ὑπὸ τὸν κ. Λαβάλ, ἢ μᾶλλον ὑπὸ τὸν κ. Μπριάν, ὅστις θὰ τύχῃ ἀπὸ τὴν ἀριστερὰν πτέρυγα τῆς Βουλῆς τῆς ὑποστηρίξεως, ἣν αὕτη ἀρνεῖται εἰς πολλοὺς ἄλλους.

Ἡ «Μικρὰ Ἐφημερὶς» φρονεῖ, ὅτι τὸ στερεώτερον Ὑπουργεῖον δύναται νὰ σχηματισθῇ διὰ τῆς συνεργασίας τῶν κ.κ. Πουανκαρὲ καὶ Μπριάν. Ἐν τούτοις ὑπὸ πολλῶν ὑποστηρίζεται ἡ ὑποψηφιότης τοῦ κ. Μπαρτοῦ, ὅστις θεωρεῖται ὡς διεθνὴς προσωπικότης.

ΡΩΜΗ, 6. (Τηλεγραφικῶς).— Ὁ ἰταλικὸς Τύπος, σχολιάζων τὴν γαλλικὴν κρίσιν, τονίζει ὅτι οὐδεμία δέον ν' ἀναμένεται μεταβολὴ τῆς γαλλικῆς πολιτικῆς ἐκ τῆς πολιτικῆς ταύτης κρίσεως.

Αἱ ἰταλικαὶ ἐφημερίδες φρονοῦν, ὅτι οἱαδήποτε καὶ ἂν θὰ εἶναι ἡ νέα Κυβέρνησις, ὁ κ. Μπριὰν θὰ διατηρήσῃ εἰς αὐτὴν τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν.

ΑΙ ΤΟΥΡΚΙΚΑΙ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΤΟΥΡΚΟΥΣ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 6. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἡ «Τζουμχουριὲτ» ἐξετάζουσα τὴν θέσιν τῶν Μουσουλμάνων τῆς Ἑλλάδος παρατηρεῖ ὅτι διὰ τοῦ συνταχθέντος παρὰ τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως νομοσχεδίου, παραδίδονται οὗτοι εἰς τὴν διάθεσιν τῶν Μουφτήδων. Ἐν τούτοις ἐκφράζει τὴν πεποίθησιν ὅτι θὰ ἐνδιαφερθῇ διὰ τὸ ζήτημα τοῦτο ὁ κ. Βενιζέλος.

Ἡ «Ἀκσάμ» ἀφ' ἑτέρου αἰτιᾶται τὸν ἐπιθεωρητὴν τῆς τουρκικῆς μειονότητος παρὰ τῷ κ. Βενιζέλῳ κ. Κ. Στυλιανόπουλον.

ΤΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΤΗΣ ΣΕΡΒΙΑΣ ΔΙΑ ΤΟ ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΤΟΥ ΡΟΥΣΔΗ

ΣΟΦΙΑ, 6. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Κληθεὶς ἐπειγόντως παρὰ τῆς κυβερνήσεώς του ὁ ἐνταῦθα πρεσβευτὴς τῆς Γιουγκοσλαυΐας κ. Βουκίτσεβιτς ἀνεχώρησε διὰ Βελιγράδιον, ἵνα ἐκθέσῃ τὰ τῆς ἐπισκέψεως καὶ τῶν συνομιλιῶν τοῦ Τεβφὴκ Ρουσδῆ βέη εἰς τὴν Σόφιαν πρὸς τὸν Γιουγκοσλαῦον ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μαρίγκοβιτς πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως τούτου εἰς Ἀθήνας.

ΕΠΙΤΥΧΙΑΙ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΕΙΣ ΤΟ ΡΑΪΧΣΤΑΓ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 6. (Ἀσύρματος). — Ἡ κυβέρνησις Μπρύνιγκ κατήγαγε σειρὰν ἐπιτυχιῶν εἰς τὸ Ραΐχσταγ εἰς τὴν ὑποστήριξιν τῶν σοσιαλδημοκρατῶν οἵτινες μέχρις ἑνὸς παρέμειναν παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς κυβερνήσεως. Εἰς τὴν πρώτην ψηφοφορίαν διὰ τὴν ἀπόρριψιν τῶν νομοθετικῶν διαταγμάτων τῆς κυβερνήσεως, ἡ κυβέρνησις συνεκέντρωσε 293 ψήφους ἔναντι 253. Οἱ ἐθνικοσοσιαλισταὶ ὑπέβαλον πρότασιν περὶ συζητήσεως τῆς θέσεως τῆς κυβερνήσεως ἀλλ' ἡ πρότασις ἀπερρίφθη διὰ 298 ψήφων ἐναντίον 233 μὲ 22 ἀποσχόντας. Ἐπίσης αἱ προτάσεις περὶ μὴ ἐμπιστοσύνης τῶν κομμουνιστῶν ἀπερρίφθησαν διὰ 291 ψήφων κατὰ 256. Ταραχώδεις σκηναὶ ἔλαβον χώραν κατὰ τὴν συζήτησιν τῶν διώξεων τοῦ γερμανικοῦ στοιχείου ἐν Πολωνίᾳ.

Η ΘΑΝΑΤΗΦΟΡΟΣ ΟΜΙΧΛΗ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 6. (Ἀσύρματος). — Ἡ πυκνὴ ὁμίχλη εἰς ἣν ἀποδίδονται οἱ θάνατοι οἱ σημειωθέντες τελευταίως ἐν Βελγίῳ ἐπεκτείνεται εἰς τὴν δυτικὴν καὶ βορειοδυτικὴν Γερμανίαν ὅπου ἐσημειώθη καθυστέρησις εἰς τὴν ἄφιξιν ὅλων τῶν σιδηροδρομικῶν ἁμαξοστοιχιῶν. Ἐπίσης διεκόπησαν αἱ θαλάσσιαι συγκοινωνίαι μεταξὺ Ἀμβούργου καὶ Κουσχάβεν. Ναυάγια ἐπίσης ἐσημειώθησαν εἰς τὴν Μάγχην.

ΕΥΡΗΜΑΤΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΜΠΗΪΑΝ

ΡΩΜΗ, 6. (Ἀσύρματος).—Οἱ ἀρχαιολογικοὶ καὶ καλλιτεχνικοὶ κύκλοι δεικνύουν ζωηρὸν ἐνδιαφέρον διὰ τὴν ἀναγγελθεῖσαν ἀνακάλυψιν εἰς Πομπηΐαν θησαυροῦ ἐντὸς οἰκίας τῆς λεωφόρου Ἀφθονίας, ὅπου ἀνεκαλύφθη πρὸ τινος ἀνδριὰς τοῦ Ἀπόλλωνος. Ὁ θησαυρὸς ἀποτελεῖται ἐκ κοσμημάτων καὶ πολλῶν ἀντικειμένων τέχνης.

ΕΛΗΞΕΝ Η ΑΠΕΡΓΙΑ ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 6. (Ἀσύρματος). — Οἱ Σκῶτοι μεταλλωρύχοι θὰ ἐπαναλάβουν ἀμέσως τὰς ἐργασίας των μὲ τὰ ἴδια ἡμερομίσθια τοῦ Νοεμβρίου καὶ ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι θὰ ἐργάζωνται 11 ἡμέρας τὸ 15θήμερον μὲ 8ωρον ἐργασίαν ἡμερησίως.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

ΤΟΥ ΙΣΧΥΟΝΤΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας κ. Ρακτιβὰν διεβίβασεν εἰς τὸν ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης κ. Δίγκαν τὸ καταρτισθὲν ὑπ' αὐτοῦ νομοσχέδιον διὰ τοῦ ὁποίου τροποποιεῖται ὁ ἰσχύων σήμερον ὀργανισμὸς τοῦ Συμβουλίου. Τὸ νομοσχέδιον, ἐγκρινόμενον ὑπὸ τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, θὰ κατατεθῇ εἰς τὴν Βουλὴν πρὸ τῆς διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν της.

Καθ' ἃ πληροφορούμεθα, αἱ προβλεπόμεναι διὰ τοῦ νομοσχεδίου τροποποιήσεις ἀποσκοποῦν κυρίως εἰς τὴν εὐχερεστέραν λειτουργίαν τοῦ Συμβουλίου. Πλὴν τούτου λαμβάνεται πρόνοια καὶ περὶ μειώσεως τῶν ἐξόδων τῶν ἀπαιτουμένων διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν προσφυγῶν, ἰδίᾳ δὲ ὅταν αὗται γίνωνται ὑπὸ ἀπόρων. Οὕτως ὁρίζεται ὅτι αἱ προσφεύγοντες εἰς τὸ Συμβούλιον δημόσιοι ὑπάλληλοι δύνανται νὰ ἐπιδώσουν τὴν προσφυγήν των ὄχι μόνον εἰς τὸν γραμματέα αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ εἰς οἱανδήποτε ἄλλην ἀρχὴν τῆς περιφερείας ὅπου ὑπηρετοῦν. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν προθεσμίαν τῆς ἐπιδόσεως τῆς προσφυγῆς, αὕτη παρατείνεται διὰ τοῦ νομοσχεδίου κατὰ 15 ἀκόμη ἡμέρας, ἤτοι οἱ ὑπάλληλοι δύνανται νὰ προσφύγουν εἰς τὸ Συμβούλιον ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐξεδόθη ἡ κατ' αὐτῶν ἀπόφασις.

Δι' ἄλλης διατάξεως τοῦ νομοσχεδίου ὁρίζεται ὅτι ἀπαλλάσσονται τοῦ παραβόλου οἱ προσφεύγοντες εἰς τὸ Συμβούλιον, ἐφ' ὅσον τυγχάνουσι καθ' ὁλοκληρίαν ἄποροι. Ἡ ἀπορία αὐτῶν δέον νὰ πιστοποιῆται ὑπὸ τῆς δημαρχιακῆς ἢ κοινοτικῆς ἀρχῆς τῆς περιφερείας εἰς ἣν διαμένουν οἱ προσφεύγοντες.

Τέλος διὰ τοῦ νομοσχεδίου λαμβάνεται μέριμνα καὶ διὰ τὴν προαγωγὴν τῶν παρ' αὐτῷ εἰσηγητῶν καὶ παρέδρων μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν.

ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΣ

ΑΝΑΚΡΙΤΙΚΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΩΝ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΚΙΝΗΜΑΤΙΑΣ

Ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν συνεκροτήθη δευτεροβάθμιον ἀνακριτικὸν συμβούλιον ἐκ τῶν κ.κ. Δ. Πετρίτη ἀντιστρατήγου, Ι. Βακκᾶ συνταγματάρχου τοῦ πυροβολικοῦ, Α. Καράμπελα ἀντισυνταγματάρχου τοῦ ἱππικοῦ, Π. Κοσμοπούλου στρατ. δικαστικοῦ συμβούλου δ΄ τάξεως, ὡς τακτικῶν μελῶν καὶ Α. Παναγιωτοπούλου συνταγματάρχου πεζικοῦ, Δ. Παπαδιαμαντοπούλου συν)χου τοῦ ἱππικοῦ, Γ. Κατσαροῦ συν)χου τοῦ πυροβολικοῦ καὶ Λ. Κούπη στρατ. δικ. συμβούλου δ΄ τάξεως ὡς ἀναπληρωματικῶν μελῶν, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου παραπέμπονται οἱ ταγμ. πεζικοῦ Α. Λεμπέσης, ταγμ. πυρ. Κ. Ματάλας, ἴλαρχος Δ. Ἀνδριόπουλος, λοχ. πεζ. Κ. Καλογερᾶς, λοχ. πεζ. Δ. Βρεττὸς καὶ ἀνθ)γοὶ πεζικοῦ Γ. Κρίβας, Γ. Ἀρταβάνης, Π. Σφαλαγκᾶκος, Δ. Γιαννόπουλος, Ι. Καραμπότσης καὶ Π. Παπαδόπουλος.

Τὸ συμβούλιον τοῦτο ἔχει ἐντολὴν νὰ ἀποφανθῇ ἂν πρέπει οἱ ὑπὸ κατηγορίαν ἀξιωματικοὶ νὰ τεθοῦν εἰς ἀπόταξιν, ὡς ἐγνωμοδότησε τὸ πρωτοβάθμιον συμβούλιον, δι' ἐνεργείας στρεφομένας εἰς ὑπονόμευσιν τῆς ἐννόμου τάξεως.

Δι' ἑτέρας διαταγῆς συγκροτεῖται δευτεροβάθμιον ἀνακριτικὸν συμβούλιον ἐκ τῶν κ.κ. Ν. Σπυροπούλου, ὑποστρατήγου, Μ. Λιναρδάκη συνταγματάρχου τοῦ πυροβολικοῦ, Σ. Σαράφη, ἀντισυντ. τοῦ πεζικοῦ, Ἰγν. Καλλέργη ἀντισυντ. τοῦ πεζικοῦ καὶ Ι. Χατζηράκη στρατ. δικαστ. συμβούλου γ΄ τάξεως ὡς τακτικῶν μελῶν, Γ. Μπέλλια συνταγμ. πεζικοῦ, Δ. Παπαδοπούλου ἀντισυνταγμ. τοῦ πυροβολ. καὶ Στ. Γιαννίρη στρατ. δικ. συμβούλου δ΄ τάξεως ὡς ἐκτάκτων μελῶν, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου παραπέμπονται οἱ μὴ ὑπηρετοῦντες ἔφεδροι ἀνθυπολοχαγοὶ Δ. Ἀλεξόπουλος, Θ. Βασιλᾶς καὶ Β. Νιανιάρας, οἵτινες δι' ἀποφάσεως τοῦ πρωτοβαθμίου ἀνακριτικοῦ συμβουλίου μετεφέρθησαν εἰς τὴν τάξιν τοῦ στρατιώτου, ὡς μετασχόντες εἰς τὸ τελευταῖον ἀνατρεπτικὸν κίνημα.

Τέλος συνεκροτήθη δευτεροβάθμιον ἀνακριτικὸν συμβούλιον ἐκ τῶν κ.κ. Δ. Ζωϊοπούλου συνταγμ. τοῦ πυροβολικοῦ, Ι. Πυριόχου ταγμ. τοῦ πυροβολικοῦ καὶ Μ. Ἰωαννίδου καὶ Μ. Παντελίδη λοχ. τοῦ πεζικοῦ ὡς τακτικῶν μελῶν, Γ. Λαμπράκη ταγματ. τοῦ πεζικοῦ, Ι. Εὐθυμίου ταγμ. τοῦ πυροβολικοῦ καὶ Λ. Ἀλεβιζάτου λοχαγοῦ τοῦ πεζ. ὡς ἐκτάκτων μελῶν, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου παραπέμπεται ὁ ἀνθυπασπιστὴς τοῦ πεζικοῦ Δ. Βαλαῆς. Τὸ συμβούλιον θὰ ἀποφανθῇ ἂν οὗτος πρέπει νὰ τεθῇ εἰς ὁριστικὴν ἀπόλυσιν δι' ἐνεργείας στρεφομένας ἀμέσως εἰς ὑπονόμευσιν τῆς ἐννόμου τάξεως.

Τὸ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ὑποστρατήγου κ. Καθενιώτη πρωτοβάθμιον ἀνακριτικὸν συμβούλιον εἰς τὸ ὁποῖον παρεπέμφθησαν οἱ ἀποτελοῦντες τὴν δευτέραν σειρὰν τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικῶν οἵτινες μετέσχον τοῦ τελευταίου κινήματος, μεταξὺ τῶν ὁποίων συγκαταλέγεται καὶ ὁ ἀντισυνταγματάρχης τοῦ πεζικοῦ κ. Ἀλεξόπουλος, συνῆλθε χθὲς εἰς τὸ σχολεῖον πολέμου. Τὸ συμβούλιον κατήρτισε τὸ σχετικὸν πρακτικόν, τὸ ὁποῖον θὰ ὑποβληθῇ αὔριον εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν.

Καθ' ἃ ἐγνώσθη, προτείνεται ὅπως πάντες οἱ κατηγορούμενοι ἀξιωματικοὶ τεθοῦν εἰς ἀπόταξιν.

ΑΙΜΑΤΗΡΑΙ ΠΡΟΕΚΛΟΓΙΚΑΙ ΣΚΗΝΑΙ ΕΙΣ ΘΕΣ)ΝΙΚΗΝ

ΣΥΓΚΡΟΥΣΙΣ ΜΕΤΑΞΥ ΑΝΤΙΘΕΤΩΝ ΔΙΑΔΗΛΩΤΩΝ

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ, 6. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Αἱματηραὶ σκηναὶ ἐξετελέσθησαν σήμερον τὸ ἀπόγευμα ἔξωθι τῆς οἰκίας τοῦ πρώην δημάρχου κ. Μάνου. Τὴν 7ην μ. μ. ὁμὰς πολιτῶν μετέβη ἐν διαδηλώσει εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἑορτάζοντος κ. Ν. Μάνου ἵνα χαιρετίσῃ τοῦτον. Ὁ κ. Μάνος ἐξῆλθεν εἰς τὴν θύραν τῆς οἰκίας του καὶ ὡμίλησε πρὸς τοὺς συγκεντρωθέντας καταφερθεὶς κατὰ τῆς κυβερνήσεως καὶ τοῦ κ. Γονατᾶ διὰ τὴν ἀπόλυσίν του. Τὴν στιγμὴν ἐκείνην πρόσφυγες τοῦ συνοικισμοῦ Χαμδῆ βέη, ὅπου εὑρίσκεται ἡ οἰκία Μάνου, καθὼς καὶ ἄλλοι πολῖται ἐξελθόντες ἐκ τοῦ ἔναντι εὑρισκομένου ἐκλογικοῦ κέντρου τοῦ ὑποψηφίου κ. Βαμβακᾶ, ἐπλησίασαν καὶ ἀπεδοκίμασαν τοὺς ζητωκραυγάσαντας ὑπὲρ τοῦ κ. Μάνου.

Ὁ κ. Μάνος κατεφέρθη κατὰ τῶν προσφύγων τοῦ συνοικισμοῦ, οἱ ὁποῖοι, εἶπεν, ἐπιδεικνύουν ἀχαριστίαν, μολονότι καθ' ἣν ἐποχὴν ἦτο δήμαρχος εἶχε φροντίσει τόσον δι' αὐτούς.

Οἱ πρόσφυγες ἐρεθισθέντες εἰσώρμησαν εἰς τὸν περίβολον τοῦ κήπου τῆς οἰκίας Μάνου, ἀποδοκιμάζοντες τοῦτον. Τὴν στιγμὴν ἐκείνην κάποιος ἐξῆλθεν εἰς τὴν θύραν τῆς οἰκίας κρατῶν δίκανον ὅπλον καὶ ἐπυροβόλησεν ἐναντίον τῶν προσφύγων. Τὸν πρῶτον πυροβολισμὸν διεδέχθησαν ἄλλοι καὶ οὕτω ἀντηλλάγησαν περὶ τοὺς 30 πυροβολισμοί.

Ἐρρίφθησαν ἐπίσης καὶ ἀρκετοὶ λίθοι. Ἐπηκολούθησε συμπλοκὴ ἀποτέλεσμα τῆς ὁποίας ἦτο ὁ τραυματισμὸς τοῦ Κωνστ. Μαρίνου ἐτῶν 24 ἐξ Ἁγίου Στεφάνου τῆς Κων)πόλεως, εἰς τὴν βάσιν τῆς ῥινὸς καὶ τοῦ Λαζάρεβιτς ἐκ τῶν ὀπαδῶν τοῦ κ. Μάνου διὰ μαχαίρας εἰς τὸν λαιμόν. Ὁ πρῶτος ὅστις εἶνε σοβαρώτατα τραυματισμένος μετεφέρθη εἰς τὸ δημοτικὸν νοσοκομεῖον, ὅπου τελεῖ ἐν ἀφασίᾳ συνεπείᾳ ἐγκεφαλικῆς αἱμορραγίας. Ἐλάχισται ἐλπίδες διασώσεώς του ὑπάρχουν.

Ἰσχυρὰ δύναμις ἱππικοῦ καταφθάσασα ἔξωθι τῆς οἰκίας Μάνου ἐπολιόρκησεν αὐτὴν καὶ ἀποκατέστησε τὴν τάξιν. Ἀπηγορεύθη συγχρόνως ἡ ἐπικοινωνία μὲ τοὺς πάντας. Ἀκολούθως κατέφθασαν ὁ εἰσαγγελεὺς καὶ ὁ ἀστυνομικὸς διευθυντὴς οἵτινες ἐπελήφθησαν ἀνακρίσεων.

Μέχρι τῆς στιγμῆς δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ διαπιστωθῇ ποῖοι ἐπυροβόλησαν καὶ πῶς ἐτραυματίσθη ὁ Μαρίνου. Συνελήφθησαν ὅμως ὡς ὕποπτοι οἱ εὑρισκόμενοι ἐντὸς τῆς οἰκίας Μάνου, Σταματᾶτος, Λαζάρογλου καὶ Μωσέ.

Ὁ κ. εἰσαγγελεὺς ἐρωτηθεὶς ἀπέκλεισε κάθε ὑπόνοιαν ὅτι ὁ κ. Μάνος ἐπυροβόλησε τὸν τραυματισθέντα. Ὁ ἐξάδελφος τοῦ τραυματισθέντος Χατζημάρκου ὅστις εὑρίσκετο πλησίον τοῦ Μαρίνου, ἰσχυρίζεται ὅτι τὸν πρῶτον πυροβολισμὸν ἔρριψεν ὁ υἱὸς τοῦ κ. Μάνου, Τάκης. Ἄλλοι ἰσχυρίζονται ὅτι ἐπυροβόλησε καὶ ὁ ἴδιος ὁ κ. Μάνος. Ὁ κ. εἰσαγγελεὺς φρονεῖ ὅτι οἱ πυροβολισμοὶ ἐρρίφθησαν μᾶλλον ἐκ τῶν παραθύρων, ὅπου εὑρίσκοντο οἱ συλληφθέντες.

Διεδόθη ὅτι ἐντὸς τῆς οἰκίας Μάνου εὑρίσκετο καὶ ὁ ὑποψήφιος δήμαρχος κ. Κοτζαμάνης. Τοῦτο ὅμως εἶνε ἀνακριβὲς διότι ὡς ἐξηκριβώθη, ὁ κ. Κοτζαμάνης τὴν στιγμὴν ἐκείνην εὑρίσκετο εἰς τὸν συνοικισμὸν τῆς 25ης Μαρτίου ὅπου εἶχε προεκλογικὴν συγκέντρωσιν.

ΑΙ ΑΝΑΚΡΙΣΕΙΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 6 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ὁ Εἰσαγγελεύς, ἐπιληφθεὶς αὐτοπροσώπως ἀνακρίσεων διὰ τὰ ἀποψινὰ γεγονότα, ἐξήτασε μέχρι τοῦ μεσονυκτίου πλείστους μάρτυρας. Ἀκολούθως, παρακλήσει τοῦ ἀστυνομικοῦ διευθυντοῦ, διέταξε νὰ φρουρηθῇ ἡ οἰκία τοῦ κ. Μάνου καθ' ὅλην τὴν νύκτα, διότι ὑπάρχουν φόβοι νυκτερινῆς ἐπιθέσεως ἐκ μέρους τῶν κατοίκων τῆς συνοικίας. Σημειωτέον ὅτι καὶ τὴν πρωΐαν ὅταν ὁ κ. Μάνος ἐξήρχετο τῆς οἰκίας του ἀπεδοκιμάσθη ὑπὸ τῶν προσφύγων.

Αἱ προξενηθεῖσαι ζημίαι εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Μάνου ἐκ τῶν λιθοβολισμῶν καὶ τῶν πυροβολισμῶν εἶνε σοβαραί. Ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς ἐνήργησεν ἔρευναν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Μάνου διὰ τὴν ἀνακάλυψιν ὅπλων, ἀνεῦρε δὲ μόνον τρία δίκανα κυνηγετικά.

Μετὰ τὸ πέρας τῶν ἀνακρίσεων ὁ Εἰσαγγελεὺς ἀνεκοίνωσεν ὅτι ἐξακολουθεῖ νὰ μένῃ ἀκαθόριστον πόθεν ἐβλήθη ὁ τραυματισθείς. Φρονεῖ ὅτι ὁ πυροβολισμὸς ἐρρίφθη ἢ ἐκ τοῦ δευτέρου πατώματος ἢ ἐκ τοῦ γωνιαίου παραθύρου τοῦ πρώτου πατώματος. Ἄλλοι ὅμως μάρτυρες κατέθηκαν ὅτι ὁ παθὼν ἐβλήθη ἐκ τῆς ὁδοῦ, ἐνῷ ἐξήρχετο τῆς οἰκίας Μάνου.

Ἡ κατάστασις τοῦ τραυματισθέντος ἐξακολουθεῖ νὰ εὑρίσκεται εἰς τὸ αὐτὸ σημεῖον. Ὡς ἐκ τούτου δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ ληφθῇ ἡ κατάθεσίς του.

Ὁ ἀστυνομικὸς διευθυντὴς ἀργὰ τὴν νύκτα ἀνέφερεν εἰς τὸν κ. Γονατᾶν τὰ τῶν αἱματηρῶν σκηνῶν, προσθέτων ὅτι οἱ πρόσφυγες εἰσελθόντες εἰς τὸν περίβολον τῆ ςοἰκίας Μάνου προὐκάλεσαν σύγχυσιν καὶ πανικόν.

Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΞΕΝΩΝ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΩΝ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 6. [Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας]. — Ἀνεγράφη σήμερον ὅτι ὑπὸ τῶν ἐνταῦθα Γάλλων ὑπηκόων καταβάλλεται προσπάθεια νὰ δημιουργηθῇ γαλλικὴ μειονότης. Τοῦτο δὲν εἶναι ἀκριβές. Τὸ ἀληθὲς εἶναι ὅτι καταβάλλεται προσπάθεια πρὸς σύμπηξιν γαλλικῶν ἐφεδρικῶν σωματείων τῇ συμμετοχῇ τῶν Ἰσραηλιτῶν. Οὕτω ἱδρύθη σύλλογος Ἰσραηλιτῶν Γάλλων παλαιῶν πολεμιστῶν, ἀπὸ Ἰσραηλίτας Ἕλληνας πράγματι ὑπηκόους, οἱ ὁποῖοι λέγουν ὅτι ἐπολέμησαν εἰς τὰς γαλλικὰς ἀποικίας.

Οὐσιωδεστέρα ὅμως κίνησις παρατηρεῖται μεταξὺ τῶν καθολικῶν οἵτινες ἐπιζητοῦν νὰ ἀποκτήσουν δικαιώματα τὰ ὁποῖα προβλέπονται ἀπὸ τὰς συνθήκας περὶ μειονοτήτων.

ΜΙΑ ΔΙΚΗ ΤΟΥ κ. ΠΑΓΚΑΛΟΥ

ΔΙΑ ΠΑΛΑΙΑΝ ΥΠΟΘΕΣΙΝ

Εἰς τὸ Κακουργιοδικεῖον δικάζονται σήμερον ὁ πρώην δικτάτωρ κ. Πάγκαλος, ὁ πρώην νομάρχης Ἀττικοβοιωτίας κ. Κ. Παπαδογιάννης, ὁ ἐν ἀποστρατείᾳ συνταγματάρχης κ. Θ. Βουτσινᾶς καὶ ὁ ἀπόταχτος ἐπίλαρχος κ. Κ. Αὐγερινός, οἱ ὁποῖοι κατηγοροῦνται ὅτι κατὰ τὰς βουλευτικὰς ἐκλογὰς τοῦ 1928 ἐφόνευσαν ἐκ τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πανεπιστημίου ἐκλογικοῦ κέντρου τοῦ πρώην δικτάτορος τὸν Γ. Ρέντζον, κλητῆρα οἰκονομικῆς ἐφορείας, καὶ ἐτραυμάτισαν τοὺς Α. Σιγαλόν, Ν. Παπαδόπουλον καὶ Μ. Πρωϊμάκην. Αἱ σκηναὶ προεκλήθησαν κατὰ τὴν διέλευσιν κάτωθεν τοῦ ἐκλογικοῦ κέντρου τοῦ κ. Παγκάλου διαδηλώσεως τῆς Φιλελευθέρας Νεολαίας, ἡ ὁποία ἀπεδοκίμασε τὸν πρώην δικτάτορα. Κατὰ τῶν διαδηλωτῶν ἐρρίφθησαν πυροβολισμοὶ ἐκ τοῦ ἐξώστου τοῦ κέντρου οἱ ὁποῖοι ἐσημείωσαν τὰ ἀνωτέρω ἀναφερόμενα θύματα. Ἡ κατηγορία εἶνε ἐπὶ ἀναιρέσει καὶ ἀπόπειρα ἀναιρέσεως μὲ τὸ ἐλαφρυντικὸν τῆς μετρίας συγχύσεως. Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι οἱ ἀνωτέρω κατηγορούμενοι ἐθεωρήθησαν ὡς δρᾶσται διὰ τῶν καταθέσεων διαφόρων αὐτοπτῶν μαρτύρων, οἱ ὁποῖοι ὅμως ἦλθον εἰς πολλὰς ἀντιφάσεις μεταξύ των. Αἱ ἀντιφάσεις αὗται ἐγέννησαν ἀμφιβολίας ὡς πρὸς τὴν ἐνοχὴν τοῦ κ. Παγκάλου καὶ τοῦ κ. Βουτσινᾶ καὶ εἰς τὰ Συμβούλια τῶν Πλημμελειοδικῶν καὶ τῶν Ἐφετῶν, εἰς τὰ ὁποῖα ἤχθη ἡ ὑπόθεσις, ὑπεστηρίχθη ἡ ἀπαλλαγή των ἀπὸ πάσης κατηγορίας. Τὰ συμβούλια ὅμως δὲν ἐδέχθησαν τὴν πρότασιν καὶ τοὺς παρέπεμψαν ὅλους. Ἅπαντες οἱ κατηγορούμενοι ἔχουν ἀπολυθῆ ἐπὶ χρηματικῇ ἐγγυήσει, ὡς γνωστόν.

Ἐπειδὴ ὑπάρχουν φόβοι μήπως οἱ παγκαλικοὶ ἀποπειραθοῦν νὰ διασαλεύσουν τὴν τάξιν κατὰ τὴν δίκην ἡ ἀστυνομία θὰ λάβῃ ἐξαιρετικὰ μέτρα.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΕΙΣ ΤΑΣ ΧΘΕΣΙΝΑΣ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΜΠΟΥΡΩΦ

Η ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ ΑΠΟΦΕΥΓΕΙ ΣΥΣΤΗΜΑΤΙΚΩΣ ΤΗΝ ΔΙΑΙΤΗΣΙΑΝ

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἐρωτηθεὶς ἐπὶ τῆς ἀφορώσης τὰς ἑλληνοβουλγαρικὰς σχέσεις περικοπῆς τῆς ἀγορεύσεως ἐν τῇ Σοβράνιε τοῦ Βουλγάρου ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μπούρωφ—τὴν ὁποίαν ἐδημοσίευσε χθὲς ἡ «Πρωΐα»—προέβη εἰς τὰς κάτωθι ἀνακοινώσεις:

«Δὲν δύναμαι νὰ γνωρίζω ἐὰν πιστῶς ἀπεδόθησαν οἱ λόγοι τοῦ κ. Μπούρωφ καὶ ἰδίᾳ ἡ μετάφρασις αὐτῶν. Ἐπιφυλάσσομαι νὰ ἐκφέρω γνώμην ὅταν λάβω τὸ ἀκριβὲς κείμενον τῶν δηλώσεών του.

»Ὁπωσδήποτε, νομίζω ὅτι ἔχω νὰ παρατηρήσω ὅτι εἶνε βέβαιον ὅτι ἡ βουλγαρικὴ Κυβέρνησις δὲν ἐξεδήλωσεν ἁπλῶς τὴν προτίμησίν της διὰ τὰς ἀπ' εὐθείας διαπραγματεύσεις, ἀλλὰ ἀπέκλεισε τὴν διαιτησίαν διὰ τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν αἱ ἀπ' εὐθείας διαπραγματεύσεις δὲν ἤθελον φθάσει εἰς πέρας. Συνεννοήσεις καὶ διαπραγματεύσεις διεξάγονται ἀπὸ τριετίας καὶ τὸ ἀποτέλεσμά των ἦτο ὅτι ἐξ ὅλης τῆς σωρείας τῶν ἀμοιβαίων ὑποθέσεων τὸ μόνον ποὺ ἀνεγνωρίσθη ἦτο ὅτι ἔπρεπεν ἐπὶ τέλους ἡ βουλγαρικὴ Κυβέρνησις νὰ καταβάλῃ εἰς τὴν ἑλληνικὴν περὶ τὰ 133.000 Ἑλβετικὰ φράγκα, ποσὸν τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ τὴν ἀναλογίαν της εἰς τὴν ἀντιμισθίαν τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ κ. Βουαρὲν καὶ τὴν ὁποίαν εἶχε προκαταβάλει καὶ δι' αὐτὴν ἡ Ἑλλάς.

»Θὰ συνομολογήσῃ πᾶς τις ὅτι πολὺ ἰσχνὸν ὑπῆρξε τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο κατέναντι τριετῶν προσπαθειῶν, συνεννοήσεων καὶ συνομιλιῶν. Ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις εἶχεν ἔκτοτε δηλώσει ὅτι τὸ νὰ ζητῆται παρ' αὐτῆς νὰ παραιτηθῇ πάσης ἀξιώσεώς της καὶ νὰ ἀναγνωρίσῃ τοὐναντίον βουλγαρικὰς ἀξιώσεις, τὰς ὁποίας ἐν πεποιθήσει ἐθεώρει ἀδίκους καὶ ἀβασίμους, ἀποτελεῖ μίαν θυσίαν ἀδικαιολόγητον διὰ τὸν ἑλληνικὸν λαόν. Ὀρθότατα δὲ ὁ κ. Μπούρωφ παρατηρεῖ ὅτι φιλίαι πληρωνόμεναι διὰ θυσιῶν δὲν εἶνε ἐπωφελεῖς. Ἡ Βουλγαρία ἰσχυρίζεται ὅτι αἱ ἰδικαί μας ἀξιώσεις εἶνε ἀβάσιμοι καὶ αἱ ἰδικαί της βάσιμοι. Ἡμεῖς ἰσχυριζόμεθα ὅτι αἱ ἰδικαί μας ἀξιώσεις εἶνε βάσιμοι. Ποῖος πρέπει νὰ κρίνῃ περὶ τοῦ βασίμου ἢ ἀβασίμου τῶν ἀμοιβαίων ἀξιώσεων; Τὸ μόνον εὐθὺ καὶ τίμιον μέσον καὶ διὰ τὰ ἄτομα καὶ διὰ τὰ ἔθνη εἶνε, κατὰ τὰς κρατούσας ἁπανταχοῦ ἀρχάς, ἡ διαιτησία.

»Ἡ Βουλγαρία τὴν ἀποκρούει, λέγουσα ὅτι προτιμᾷ τὴν ἀπ' εὐθείας συνεννόησιν, ἥτις, ὡς ἀπεδείχθη, ἐκ τῶν πραγμάτων, καταντᾷ μὴ συνεννόησις. Ἐν τούτοις, ἡ ἰδική μας πεποίθησις εἶνε ὅτι εἶνε τόσον εὐθεῖα ἡ πρότασις τὴν ὁποίαν ἐκάμαμεν καὶ εἶνε τόσον πρόδηλον ὅτι ἀποτελεῖ τὴν μόνην διέξοδον πρὸς διευθέτησιν τῶν ἐκκρεμῶν ἀμοιβαίων ὑποθέσεων, ὥστε, ἀργὰ ἢ γρήγορα, θέλοντας ἢ μὴ θέλοντας, ἡ ὀρθότης καὶ ἡ δικαιότης τοῦ μέσου τῆς διαιτησίας θὰ ἀναγνωρισθῇ καὶ θὰ ἐπιβληθῇ.

»Εἶνε δυσάρεστον ὅτι ἐν τῷ μεταξὺ χάνεται πολύτιμος χρόνος, καθ' ὃν θὰ ἠδύναντο νὰ τεθοῦν αἱ βάσεις πρὸς εὐρυτέραν οἰκονομικὴν συνεργασίαν ἐπ' ἀγαθῷ ἀμφοτέρων τῶν χωρῶν. Ἀλλ' ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἔχει ἥσυχον τὴν συνείδησιν ὅτι δὲν εἶνε αὐτὴ αἰτία τῆς ματαίας παρελεύσεως τοῦ χρόνου.»

Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

ΑΝΕΧΩΡΗΣΕΝ ΕΙΣ ΛΑΡΙΣΣΑΝ

Ὁ κ. Πρωθυπουργός, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας κ. Σπυρίδη καὶ τοῦ ὑφυπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν κ. Κατεχάκη, ἀνεχώρησε χθὲς τὴν ἑσπέραν εἰς Λάρισαν.

Πρὸς τοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ ἐν Λαρίσῃ ἑδρεύοντος Β΄ Σώματος Στρατοῦ θὰ ὁμιλήσῃ ὁ κ. Βενιζέλος τὴν 6ην μ.μ. σήμερον.

ΔΩΡΕΑ ΤΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΛΒΑΝΙΚΟΝ

Ὁ Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς διὰ τοῦ Κεντρικοῦ Κομιτάτου τῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν ἀπέστειλε πρὸς τὸν Ἀλβανικὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν τὸ ποσὸν τῶν 100 χιλιάδων δραχμῶν ὅπως τὰ διαθέσῃ διὰ τὴν περίθαλψιν τῶν θυμάτων τῶν τελευταίων ἐν Ἀλβανίᾳ καταστρεπτικῶν σεισμῶν.

Ὁ Ἀλβανικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς ἀπαντῶν εἰς τὸ σχετικὸν τηλεγράφημα τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ἀπηύθυνε τὸ ἀκόλουθον τηλεγράφημα:

«Ὑμέτερον τηλεγράφημα ἀναγγέλον εὐγενῆ ὑμῶν χειρονομίαν ἐλήφθη. Θεωροῦμεν καθῆκον νὰ ἐκφράσωμεν θερμὰς εὐχαριστίας καὶ εὐγνωμοσύνην.

Ἀλβανικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρός».

ΣΚΗΝΑΙ

ΕΙΣ ΤΟ ΘΕΑΤΡΟΝ «ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ»

Κατὰ τὸ χθεσινοβραδυνὸν ρεσιτὰλ τοῦ κ. Τιμπῶ εἰς τὸ «Κεντρικόν», ἐπειδὴ ἡ συναυλία παρετείνετο, ὁ θιασάρχης τῆς ἐπιθεωρήσεως «Βαβυλωνία», ἡ ὁποία θὰ ἐπαίζετο κατόπιν κ. Περδικίδης διεμαρτυρήθη ἐντόνως διότι ὑπῆρχε φόβος νὰ παρακωλυθῇ, δεδομένου ὅτι ἦτο καὶ ἡ πρώτη τοῦ ἔργου, ἡ κανονικὴ ἔναρξις τῆς παραστάσεως. Προεκλήθη οὕτω εἰς τὰ παρασκήνια ζωηρὰ συζήτησις εἰς ἣν ἔλαβε μέρος ὁ κ. Καλομοίρης καὶ ἄλλος μουσικός. Ἕνας ἐκ τῶν συνοδευόντων τὸν κ. Καλομοίρην ἐρράπισε τὸν κ. Περδικίδην, ὁ ὁποῖος ἀντεπετέθη. Προεκλήθη ἀκολούθως μέγας θόρυβος κατὰ τὸν ὁποῖον κάποιος ἀπώθησε τὸν κ. Τιμπῶ.

Ὁ κ. Καλομοίρης ἐπέδωκε κατὰ τοῦ κ. Περδικίδη μήνυσιν εἰς τὸ Α΄ ἀστυνομικὸν τμῆμα.

ΛΗΣΤΕΙΑ ΚΑΙ ΑΠΑΓΩΓΗ ΝΗΠΙΟΥ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 6 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Τηλεγραφοῦν ἐκ Δράμας ὅτι εἰς τὸ Δοξᾶτον ἄγνωστοι εἰσῆλθον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἀντωνίου Νάνου καὶ ἀφοῦ ἀφήρεσαν ὅλα τὰ τιμαλφῆ ἀπήγαγον καὶ τὸ θυγάτριον αὐτοῦ 2 μηνῶν.

ΚΑΚΟΚΑΙΡΙΑ ΕΙΣ ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΙΑΝ

ΚΑΘΙΖΗΣΙΣ ΧΩΡΙΟΥ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 6. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Τηλεγραφοῦν ἐκ Λαρίσσης ὅτι εἰς ὁλόκληρον τὴν Θεσσαλίαν ἀπὸ τριημέρου πίπτει ραγδαιοτάτη βροχή.

Εἰς τὰ Τρίκκαλα ἐπλημμύρησαν αἱ οἰκίαι καὶ τὰ καταστήματα. Σημαντικὰς ζημίας ὑπέστη ὁ προσφυγικὸς συνοικισμός. Τὰ ὕδατα τοῦ ποταμοῦ Ληθέου ὑψοῦνται ἐπικινδύνως. Ἡ καθίζησις ἐπεξετάθη εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ χωρίου Μάραθον. Οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου ἐγκατέλειψαν τοῦτο.

ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

ΠΕΡΙ ΑΝΩΝΥΜΩΝ ΕΤΑΙΡΙΩΝ

Σήμερον τὸ ἀπόγευμα θὰ γίνῃ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας σύσκεψις διὰ τὴν ὁριστικὴν διατύπωσιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀνωνύμων ἑταιρειῶν καὶ Τραπεζῶν, προκειμένου τοῦτο νὰ εἰσαχθῇ ἐντὸς τῆς ἐρχομένης ἑβδομάδος εἰς τὴν Βουλήν.

Κατὰ τὴν ἐν λόγῳ σύσκεψιν θὰ ληφθῇ ὁριστικὴ ἀπόφασις διὰ τὴν διατύπωσιν τοῦ ἄρθρου 14 δι' οὗ ἐπιβάλλεται εἰς τὰς Τραπέζας ἡ κατάθεσις 7 ο)ο τοῦ εἰς αὐτὰς ποσοῦ καταθέσεων εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος.

Ὡς γνωστόν, διὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο πολλαὶ ἀντιρρήσεις διετυπώθησαν ἐκ μέρους τῶν Τραπεζῶν, γίνεται δὲ σκέψις μειώσεως τοῦ ὁριζομένου εἰς τὸ νομοσχέδιον ποσοστοῦ τῶν 7 ο)ο.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ 6ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΠΙ	ΑΓΟΡΑ	ΠΩΛΗΣΙΣ
Λονδίνου..	374.25	375.—
Παρισίων..	3.02	3.03
Ν. Ὑόρκης..	77.01	77.18
Ἑλβετίας...	14.93	14.97
Ἰταλίας.....	4.03	4.04
Ὁλλανδίας..	30.957	31.057
Βρυξελλῶν..	2.14	2.16
Βερολίνου..	18.34	18.41
Βιέννης.....	10.86	10.895
Σόφιας.....	0.550	0.56
Βουκουρεστ.	0.471	0.479
Πράγας.....	2.280	2.295
Δηνάριον...	.247	1.355

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ εἰς λίρας — Κλείσιμον 5)12

5 % 1910	63.50	5 % 1881	76.50
5 % 1914	80.75	5 % 1884	76.50
7 % 1924	97.50	4 % 1887	63.50
6 % 1928	90.75	4 % 1889	61.—
Κτηματικ.	160.25	5 % 1890	76.50
Παραγωγ.	87.25	4 % 1902	63.—
Ἀνταλλάξ.	99.—	5 % 1907	86.—

ΠΑΡΙΣΙΩΝ εἰς φρ. γαλλ. — Κλείσ. 5)12

5 % 1914		Λαυρίου..	5
Τρ. Ἀθηνῶ		Ἠλεκτρικ.	
Τρ. Ἀνατολ	271	Σ.Π.Α.Π.	
Οἴνων.....	232	Σιδ. Θεσσ.	295

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ φρ. χρ. Κλείσ. 5)12 γρόσ.

Τρ. Ἀθηνα	36.25	Ἀνταλλαξ	256 50
Τρ. Ἀνατολ	57.—		

ΑΙ ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΞΙΩΝ

ΤΙΤΛΟΙ	ΑΝΩΤ.	ΚΑΤ.	ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ 6)12	5)12
Ἑλλάδος...	7725	7720	7725	7720
Ἐθνικῆς....	78750	78500	78600	77950
Ἀθηνῶν....	568	555	563	550
Ἀνατολῆς..	833	830	831	822
Ἐμπορικῆς..	805	800	805	798
Βιομηχανίας	180	180	180	180
Ἐθν. Ἀτμ...	265	256	263	254
Οἰνοπνευμ..	400	400	400	400
Οἴνων......	722	718	720	720
Ἠλεκτρ. Σιδ	686	682	686	682
Ἡσαΐα.....	12.—	12.—	12.—	12.—
Πυριτοδοπ..	2710	2160	2170	2170
Λιπασμάτων	900	880	900	890
Ἔργον....	265	265	265	265
Προμηθεύς..	805	805	805	805
Σ.Π.Α.Π...	678	676	676	679
Ἐριουργίας.	298	296	297	295
Πειραϊκῶν..	108	108	108	103
Χρώματα...	423	423	423	423
Διαμαντοπ..	152	152	152	152
Καπνοῦ.....	254	254	254	252
Τέκτων....	132	130	131	132
Ἠλεκτρικῆς	368	368	368	368
Ἀνταλλάξιμ	994 —	993.—	99350	993 —

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ: Λονδίνου, 6 Δεκεμβρίου.—Παρισίων 123.75, Ν. Ὑόρκης 4.8621, Ἑλβετίας 25.08, Ἰταλίας 92.69, Ἰσπανίας 39.675, Ἀμστερνταμ 12.074, Στοκχόλμης 18.102, Βρυξελλῶν 34.831, Βουκουρεστίου 817.50, Βερολίνου 20.361, Βιέννης 34.47, Πράγας 164.10, Βελιγραδίου 273, Σόφιας 670, Βουδαπέστης 27.80.

ΤΙΤΛΟΙ ΕΚΤΟΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ: Χαρτ. Αἰγίου 245, Κάδμου 100, ΠΑΚ 100, ΕΛΚΑ 70, Ἑλλ. Ξενοδοχείων 680, Ψυχικοῦ 30, Ὑποδηματ. Τιτὰν 530, Φὶξ 490, Φῶς 45, Ἱπποδρόμου 330.

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ: Ἀνταλλάξιμα 8 ο)ο. — Προθεσμία 993—994 καὶ 993.50 (κλείσιμον). Ἀνταλλάξιμα 6 ο)ο. — Προθεσμία 873.50 καὶ 873 (κλείσιμον). Ἑλλήνων Ὑπηκόων. — Προθεσμία 479.50 (κλείσιμον).

ΤΑ ΔΑΝΕΙΑ ΕΙΣ ΑΓΡΟΤΑΣ ΚΑΙ ΚΟΛΛΗΓΟΥΣ. — Πληροφορούμεθα ὅτι κατόπιν συνεννοήσεως τοῦ ὑπουργείου τῆς Γεωργίας καὶ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης, κατηρτίσθη νομοσχέδιον διὰ τοῦ ὁποίου τροποποιεῖται ὁ ἰσχύων ὀργανισμὸς αὐτῆς.

Διὰ τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ νομοσχεδίου τροποποιήσεων λαμβάνεται μέριμνα ὥστε ἡ Τράπεζα νὰ δύναται νὰ χορηγῇ μεσοπρόθεσμα καὶ μακροπρόθεσμα δάνεια εἰς τοὺς ἀγρότας πρόσφυγας καὶ τοὺς κολλήγους, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἀποκλείει ὁ ὀργανισμὸς αὐτῆς σήμερον. Τοῦτο δέ, διότι, δάνεια τοιαύτης φύσεως χορηγοῦνται μόνον ὅταν ἡ Τράπεζα δύναται νὰ ἐγγράψῃ πρώτην ὑποθήκην ἐπὶ τῶν ἀκινήτων τῶν δανειζομένων. Ἡ ἐγγραφὴ ὅμως πρώτης ὑποθήκης ἐπὶ τῶν ἀκινήτων τῶν κολλήγων καὶ τῶν ἀγροτῶν προσφύγων δὲν ἦτο δυνατή, καθ' ὅσον οἱ μὲν πρῶτοι ἐστεροῦντο ὁριστικῶν τίτλων κυριότητος ἐπὶ τῶν ἀκινήτων των, ἐπὶ τῶν γαιῶν δὲ τῶν δευτέρων ἔχει ἐγγράψει μέχρι τέλους τρέχοντος μηνὸς ὑποθήκην ἡ Ε. Α. Π., ἀπὸ δὲ τῆς 1ης Ἰανουαρίου αὕτη θὰ μεταβιβασθῇ εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δ. Ο. Ε.

Διὰ τῶν ἐπερχομένων εἰς τὸν ὀργανισμὸν τῆς Τραπέζης τροποποιήσεων, αὕτη θὰ δύναται νὰ χορηγῇ ἐφεξῆς δάνεια εἰς τοὺς κολλήγους καὶ τοὺς ἀγρότας πρόσφυγας διὰ τῆς ἐγγραφῆς ἐπὶ τῶν ἀκινήτων των δευτέρας ὑποθήκης.

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω διὰ τοῦ νομοσχεδίου ἐπέρχονται καὶ ἄλλαι τινὲς τροποποιήσεις, ἐπουσιώδεις, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς διευκολύνσεως τοῦ ἔργου τῆς Τραπέζης.

Τὸ νομοσχέδιον θὰ εἰσαχθῇ πρὸς ψήφισιν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ἐρχομένην ἑβδομάδα.

Σάββατον 6 Δεκεμβρίου ΔΕΛΤΙΟΝ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ Κλείσ. μεσημβρία

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ		ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ	
5 % 1881	5740	5 % 1898	73.—
5 % 1884	5740	5 % 1900	74.—
4 % 1887	4735	1 % 1906	55.
4 % 1889	4510	6 % 1917	91.50
5 % 1890	5700	6 % 1918	89.—
5 % 1893	5600	8 % Α.Β.1919	94.—
2½ % 1898	37000	8 % Γ.Σ.1925	94
4 % 1902	4900	8 % Ζ.Ι.1929	94
5 % 1907	1369	5 % 1920 π.	208.—
4 % 1910	4600	5 % 1920 μ.	214.
5 % 1914	5985	6½ % 1922	100.75
7 % 1924	7590	6 % 1926	97.25
7 % 1924	35500	8 % 1926	102 25
8 % 1925	81100	8 % 1927	479 50
6 % 1928	6870	Ἀνταλ. 8 %	993.50
6 % 1928	36500	Ἀνταλλ. 6 %	873.—
		Βουλγαρ. 6 %	435.—
		Πολεμοπ. 6 %	81.25

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

2.50 % 1904	73.50	7.— % 1925	279.—
2.50 % 1912	69.50	7.— % 1926	280.—
2.— % 1925	6685	....	

ΜΕΤΟΧΑΙ

Τραπεζῶν		Οἰνοποιητ.	
Ἑλλάδος....	7725	Οἰνοποιΐας.	400
Ἐθνικῆς....	78600	Οἴνων.....	720
Κτηματικῆς.	4080	Καμπᾶ.....	172
Ἀθηνῶν....	563	Ἡσαΐα.....	11.—
Ἀνατολῆς...	831	Ἕνωσις....	102
Λαϊκῆς.....	4950	Γεωργ. Βιομ.	195
Ἐμπορικῆς..	805		
Πειραιῶς...	405	Ἀτμοπλ.	
Βιομηχανίας	177		
Οἰκονομίας.	25	Κάππαρη....	6.—
Κεντρικῆς..	215	Ἀχαϊκῆς....	110
Κοσμαδοπ...	790	Ἐθνικῆς....	263
Χίου.......	700	Μιχαληνοῦ..	515
Ἐλ. Ἐμ. Πίστ	218	Γιαννουλάτ.	325
Κεραβασίλη	200	Χιακῆς....	50
Λακωνίας..	109	Κροκοδείλου	180

Βιομηχαν.		Οἰκοδ)καὶ	
Ἑρμῆς......	170	Ἡρακλῆς...	690
Καπνοῦ.....	254	Τιτάν.....	2350
Ἀπόλλων...	100	Ξυλείας....	110
Βασιλειάδη.	300	Τέκτων....	131
Πυριτιδοπ..	2170	Ἔρθα.....	560
Λιπασμάτων	900	Ἄτλας....	43.—
Χρωμάτων..	421	Ἔργον.....	265
Ἄγκυρα....	20	Κέκροψ....	238
Βιὸ.......	142	Κύκλωψ....	120
Παλλὰς....	204	Ἐργοληπτι	152
Κυλινδρόμ..	124	Ὄλυμπος...	170
Ἥλιος.....	38	ΑΚΤΕ.....	25.—
Ψυγεῖα Θεσ.	218	Πρώτη Οἰκ	205
Ἀθηνᾶ.....	60	Καψαμπέλι	103
Παγ. Πατησ.	75	Ἑλλοὐλ....	70
Ἀλεξόπουλο	10		
Σάνιτας....	6.—	Ὑφαντουρ	
Κονσέρβαι..	270		
Ψυγ. Πειρ..	290	Πειρ. Ἐπιχ	108
Ἀνατολή...	160	Ἐριουργία.	297
Χημ. Βιομηχ	83	Βερμίου....	492
Προμηθεύς..	805	Ἔρια......	72
Ἄλατος....	93	Ἑλλ. Ταπητ	25
Λεβαδείας..	200	Χρυσαλλὶς..	105
Εὐρώτας....	120	Βάμβαξ....	95
		Ὑφαντουργ	30
Ἀνθρακευτ		Ἀθηναΐς...	140
Ἀλιβερίου..	22	Ναθαναήλ..	400
Ἀνθρακωρ..	8 —	Φανελλῶν..	50
Ἐπ. (κοιναί)	32.—		
Ἐπ. (προν.)	120	Διάφοροι	
Λαυρίου....	6 —		
Ὠρωποῦ....	18	Ἠλεκτρικῆ..	363
		Ἐνιαίας....	530
Σιδ)μικαὶ		Τίτλ. Ἰδ...	40
		Ὑπεγγύων..	1450
Θεσσαλίας..	913	Κορίνθου...	330
Σ.Π.Α.Π....	676	Γεν. Ἀποθ..	300
Ἠλεκτρ. Σιδ.	686	Ἐξαγ. Καπ..	4750

Γραφεῖον Γ. ΣΤΟΥΠΑΘΗ

Β' ΕΚΔΟΣΙΣ

ΤΟ ΠΛΗΡΕΣ ΚΕΙΜΕΝΟΝ ΤΩΝ ΔΗΛΩΣΕΩΝ ΤΟΥ κ. ΜΠΟΥΡΩΦ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΟΒΟΥΛΓΑΡΙΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΣΟΦΙΑ, 6. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Τὸ πλῆρες κείμενον τῶν δηλώσεων τοῦ Βουλγάρου ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μπούρωφ εἰς τὸ σημεῖον τὸ ἀφορῶν τὴν Ἑλλάδα ἔχει, ἐκ τῶν στενογραφημένων πρακτικῶν, ὡς ἑξῆς·

«Μὲ τὴν Ἑλλάδα ἔχομεν πάσης φύσεως ἐπίμαχα ζητήματα, ἀπὸ εἰκοσιπενταετίας, ἐκ παντοίων διεκδικήσεων, ἀξιώσεων πρὸς ἀποζημιώσεις κλπ. Τὰ ζητήματα ταῦτα θὰ εὕρουν τελικῶς τὸν διακανονισμόν των διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς διαιτησίας. Θὰ ἐπροτίμων, πρὸς τὸ συμφέρον τῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν δύο κρατῶν καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως ἐπέλθῃ ὁ ἀπαιτούμενος ἠθικὸς καὶ ψυχολογικὸς κατευνασμός, ὅπως αἱ δύο κυβερνήσεις ἀνεύρουν ἐν ἑαυταῖς τὴν θέλησιν καὶ τὰ μέσα δι' ἀμέσου μεταξύ των συμφωνίαν. Καὶ δὲν ἐγκαταλείπω τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ φθάσωμεν εἰς τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο.

»Ἡ μομφὴ τὴν ὁποίαν μοῦ προσῆψαν ἐνταῦθα (ἐν τῇ Σοβράνιε) τινὲς ἐκ τῆς ἀριστερᾶς, ὅτι δηλαδὴ εἰς ὡρισμένας περιστάσεις θὰ ἦτο προτιμότερον νὰ συγκατανεύσωμεν εἰς τινας θυσίας πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως διαλύσωμεν τὴν σημερινὴν κεχορεσμένην ἀτμόσφαιραν, ἀποβλέποντες εἰς τὰ ἄλλα ἀνώτερα συμφέροντα τοῦ Βουλγαρικοῦ ἔθνους, καὶ ὅτι δῆθεν ἐγὼ δὲν εἶμαι διατεθειμένος νὰ φθάσω εἰς τὰς θυσίας ταύτας, ἡ μομφὴ αὕτη εἶνε ἀδικαιολόγητος καὶ θὰ ἤθελα νὰ μὴν ἠκούετο ἐντὸς τοῦ Βουλγαρικοῦ κοινοβουλίου. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν νομίζω ὅτι ἡ καλυτέρα ἀπάντησις εἰς τὴν ἐν λόγῳ μομφὴν ἐδόθη ἀπὸ τὸν ἐντιμότατον κ. Μαλίνωφ, ὅστις προκειμένου περὶ τῶν ἑλληνοβουλγαρικῶν διαφορῶν, ἀνεγνώρισε σαφῶς τὴν καλὴν θέσιν τῆ» βουλγαρικῆς κυβερνήσεως ὅπως ὑπεραμυνθῇ μέχρι τέλους τὰ νόμιμα συμφέροντα τῆς Βουλγαρίας καὶ τοῦ Βουλγαρικοῦ ἔθνους.

»Δὲν πρόκειται περὶ τοῦ ἂν θὰ ἀπαιτηθοῦν μεγαλύτεραι ἢ μικρότεραι θυσίαι. Πρόκειται περὶ ζητήματος ἀρχῆς, ἂν ἡ Βουλγαρία ὀφείλῃ νὰ ἐξαγοράσῃ τὴν φιλίαν τῶν γειτόνων της διὰ θυσιῶν θιγουσῶν τὴν ἐξηντλημένην ἐθνικήν της οἰκονομίαν, καὶ ἀφοῦ ἔχει ἤδη προέλθει εἰς ἄλλας θυσίας πάσης φύσεως. Καὶ ἂν ἀκόμη αἱ θυσίαι αὗται ἐγίνοντο, ποῖος μᾶς ἐγγυᾶται ὅτι θὰ εἶνε δυνατὸν ἀκριβῶς ἐπὶ τῶν συμφωνιῶν αἵτινες ἐπληρώθησαν μὲ τόσας θυσίας, νὰ στερεώσωμεν τὸ ἔργον τῆς βαλκανικῆς προσεγγίσεως καὶ τῆς ἀμοιβαίας ἐκτιμήσεως ὡς καὶ τῆς ἰσότητος τῶν δικαιωμάτων ὅλων τῶν λαῶν τῶν κατοικούντων εἰς τὰ Βαλκάνια; Ἀμφιβάλλω πολὺ ἂν διὰ τῆς ὁδοῦ ταύτης θὰ δυνηθῶμεν νὰ φθάσωμεν εἰς τὸ τόσον ποθητὸν παρ' ὅλου τοῦ Βουλγαρικοῦ κοινοβουλίου καὶ τοῦ Βουλγαρικοῦ ἔθνους ἀποτέλεσμα. Ἄλλως τε ἔχομεν προβῆ εἰς ἀναλόγους δοκιμάς, κατὰ τὸ παρελθόν, ὅταν ἐδείχθημεν γενναῖοι εἰς θυσίας ἔναντι ἑνὸς τῶν γειτόνων μας πρὸς τὸν ὁποῖον ἐπληρώσαμεν μερικὰ ἑκατομμύρια λέβα. Ἔχετε μήπως τὴν ἀντίληψιν ὅτι, κατόπιν τῆς θυσίας ἐκείνης, ἡ κατάστασις τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν μειονότητος τῆς διαβιούσης εἰς τὴν χώραν τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος γείτονος ἐβελτιώθη; Καὶ ἔχετε μήπως τὴν πεποίθησιν ὅτι τὸ ἔργον τῆς προσεγγίσεως μεταξὺ τῶν δύο λαῶν προώδευσε πράγματι;

»Ἡ ὁδὸς πρὸς τὴν διαρκῆ προσέγγισιν καὶ τὴν εἰρηνικὴν συνεργασίαν παραμένει πάντοτε ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ἰσότητος τῶν δικαιωμάτων ὅλων τῶν Βαλκανικῶν λαῶν».

ΤΟ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΤΟΥ κ. ΜΑΡΙΓΚΟΒΙΤΣ

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς συνειργάσθη χθὲς τὸ ἀπόγευμα μὲ τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ἡ συνεργασία, ὡς ἀνεκοινώθη, ἦτο σχετικὴ μὲ τὴν ἀναμενομένην τὴν προσεχῆ Τετάρτην ἄφιξιν ἐνταῦθα τοῦ Σέρβου ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μαρίγκοβιτς.

Κατὰ τὰ καθορισθέντα πολιτικῆς σημασίας προπόσεις θὰ γίνουν μόνον κατὰ τὸ δοθησόμενον τὴν ἑσπέραν τῆς Πέμπτης ἐπίσημον γεῦμα τῆς κυβερνήσεως πρὸς τιμὴν τοῦ Σέρβου ὑπουργοῦ. Ἐκ μέρους τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως θὰ ἐκφωνήσῃ πρόποσιν ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν, θὰ ἀπαντήσῃ δὲ ὁ κ. Μαρίγκοβιτς.

Ὁ κ. Μαρίγκοβιτς θὰ ἐπιβιβασθῇ εἰς Σκόπια ἑλληνικοῦ ὀχήματος, ἀπὸ δὲ τῆς Θεσσαλονίκης εἰδικῆς ἁμαξοστοιχίας. Ἀπὸ τοῦ Βελιγραδίου θὰ τὸν συνοδεύσῃ ὁ ἐκεῖ Ἕλλην πρεσβευτὴς κ. Μελᾶς, εἰς Σπόπια δὲ θὰ τὸν προϋπαντήσῃ ὁ ἐνταῦθα πρεσβευτὴς τῆς Γιουγκοσλαυΐας κ. Μπούτσκοβιτς.

Κατὰ τηλεγραφικὰς πληροφορίας ἐκ Βελιγραδίου, ἡ «Πράβδα», σχολιάζουσα τὰ ἄρθρα τοῦ ἑλληνικοῦ Τύπου τὰ σχετικὰ πρὸς τὸ ταξείδιον τοῦ κ. Μαρίγκοβιτς, τονίζει ὅτι αἱ τοιαῦται ἐπισκέψεις γινόμεναι ἐντὸς φιλικῆς ἀτμοσφαίρας αὐξάνουν τὰς δυνατότητας τῆς προσεγγίσεως τῶν δύο χωρῶν, διανοίγουσαι νέας ὁδοὺς πρὸς συντονωτάτην συνεργασίαν.

«Ἀνεξαρτήτως—λέγει—τῶν λόγων, οἱ ὁποῖοι τὰς ὁδηγοῦν ἐπιτακτικῶς πρὸς σύμπραξιν, ἡ παμβαλκανικὴ εἰρηνιστικὴ κίνησις ἐπιβάλλει τὴν ἀνάγκην τῆς συνεννοήσεως καὶ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς ἀρχῆς τῆς περιφρουρήσεως τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας τῶν Βαλκανίων.»

Ἡ ἐφημερὶς τονίζει, ὅτι ἡ ἐπίσκεψις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν δὲν ἔχει σημασίαν ἄλλην, εἰμὴ τὴν διεύρυνσιν καὶ τὴν εἰρηνικὴν ἐνίσχυσιν τῆς ἑλληνοσερβικῆς συνεργασίας. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ προκαλέσῃ ὑπονοίας, οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην διπλωματικὴν ἀνησυχίαν. Παρέχει μίαν ἀπόδειξιν τῆς εἰρηνικῆς δράσεως τῆς Νοτιοσλαυΐας, καθ' ἣν στιγμὴν ἡ Εὐρώπη παρίσταται εἰς συχνὰς ἐναντίον τῆς εἰρήνης ἀποπείρας. Ἡ κοινὴ αὕτη εἰρηνιστικὴ δρᾶσις τοῦ Βελιγραδίου καὶ τῶν Ἀθηνῶν εἶναι ἀξία ἰδιαζούσης προσοχῆς. Ἐπιθυμοῦμεν, ὅπως ἡ ἐπίσκεψις αὕτη, συσφίγγουσα τὴν συνεργασίαν τῶν Ἀθηνῶν μετὰ τοῦ Βελιγραδίου, δημιουργήσῃ νέας δυνατότητας προσεγγίσεως τῶν δύο Κρατῶν καὶ συνεργασίας αὐτῶν μετὰ τῶν ἄλλων Βαλκανικῶν χωρῶν. Ἡ Εὐρώπη δύναται νὰ διαπιστώσῃ ὅτι τὰ μαῦρα νέφη δὲν προέρχονται ἐντεῦθεν, ὅτι δὲ ἡ ἰδέα, καθ' ἣν τὰ Βαλκάνια εἶναι ἑστία ταραχῶν, ἀποτελεῖ συκοφαντίαν. Ἡ τάσις πρὸς τὰς ταραχὰς ὑφίσταται μόνον ὅταν πρόκειται περὶ τῶν στοιχείων ἐκείνων τῆς διαρκοῦς διαταράξεως, ὁποῖα εἶναι αἱ Μακεδονικαὶ συμμορίαι, αἱ ὁποῖαι ἐδημιούργησαν ἀναρχικὴν κατάστασιν εἰς τὴν Βουλγαρίαν. Ἡ Βαλκανικὴ εἰρήνη διεταράχθη πάντοτε ἔξωθεν.

Ἡ ἐπίσκεψις ἀποτελεῖ νέαν ἐνίσχυσιν τῆς συνεργασίας τῶν Βαλκανικῶν λαῶν, ἰδίᾳ δὲ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Νοτιοσλαυΐας.

ΕΠΙΚΕΙΤΑΙ ΓΑΛΛΟΪΤΑΛΙΚΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 6. (Τηλεγραφικῶς).— Οἱ ἐν Γενεύῃ ἀνταποκριταὶ τῶν ἀμερικανικῶν ἐφημερίδων τηλεγραφοῦν ὅτι ἐπίκειται μία γαλλοϊταλικὴ συμφωνία εἰς τὸ ζήτημα τῶν κατὰ θάλασσαν ἐξοπλισμῶν.

Κατὰ τὰς πληροφορίας ταύτας, ἡ Ἰταλία δεικνύεται ἤδη λίαν ὑποχωρητική, ἀχθεῖσα εἰς τοῦτο ἐκ πληροφοριῶν, τὰς ὁποίας διεβίβασεν ὁ κόμης Βόλπι ἐκ Νέας Ὑόρκης, ὅπου ἐστάλη ἐπὶ εἰδικῇ ἀποστολῇ καὶ ὁ ὁποῖος ἀνακοινοῖ, ὅτι οὐδὲν δάνειον εἶναι δυνατὸν νὰ συναφθῇ ἐν Ἀμερικῇ ὑπὸ τῆς Ἰταλίας πρὶν ἢ διευθετηθῇ ὁριστικῶς ἡ γαλλοϊταλικὴ διαφορά.

ΤΑΡΑΧΑΙ ΕΙΣ ΤΑΣ ΙΝΔΙΑΣ

ΒΟΜΒΑΗ, 6. (Ἀσύρματος).— Σοβαραὶ συγκρούσεις ἐσημειώθησαν μεταξὺ ἀστυνομίας καὶ τῶν ἐθνικιστῶν. Ὑπάρχουν 15 νεκροὶ καὶ 215 τραυματίαι, ἐξ ὧν 108 σοβαρῶς. Ἐπίσης πολλοὶ ἀστυνομικοὶ ἐτραυματίσθησαν. Ἡ ἀστυνομία συνέλαβε πολλὰ μέλη τοῦ Ἐθνικοῦ Κογκρέσσου.

Η ΔΙΚΗ ΤΗΣ ΜΟΣΧΑΣ

ΜΟΣΧΑ, 6. (Ἀσύρματος).—Ἡ σημερινὴ συνεδρίασις τοῦ ἀνωτάτου δικαστηρίου ὑπῆρξε σύντομος. Οἱ κατηγορούμενοι Κουπριάνωφ καὶ Σίτνιν, μεταμελούμενοι διὰ τὰ ἐγκλήματα ἅτινα διέπραξαν, ἀνεγνώρισαν ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπιβληθῇ εἰς αὐτοὺς ἡ ἐσχάτη τῶν ποινῶν, ἀλλ' ἐβεβαίωσαν τὸ δικαστήριον, ὅτι ἂν τοῖς ἐχαρίζετο ἡ ζωὴ θὰ προσεπάθουν νὰ ἐξαλείψουν τὰ ἴχνη τῆς προδοτικῆς των δράσεως διὰ τῆς ἐντίμου ἐργασίας. Τὸ δικαστήριον ἀπεσύρθη πρὸς σύσκεψιν. Ἡ ἀπόφασις ἀναμένεται ὅτι θὰ ἐκδοθῇ αὔριον τὸ ἑσπέρας.